

Giới thiệu Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu

Thể loại: Ngược, sủng, H, HE.

Nam chính: Âu Dương Vũ Thần.

Nữ chính: Cố Uyển Đình.

Cuối cùng giữa chúng ta là gì? Là yêu, hay là hận? Sau tất cả mọi chuyện đã xảy ra, quan hệ của chúng ta sẽ đi về đâu?

Tình yêu và thù hận? Đây là ranh giới, đâu là kết thúc?

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1-1: Preamble

Preamble (Tạm dịch: Lời mở đầu)

Đối với bản thân, đâu là những ngày tháng hạnh phúc nhất cuộc đời bạn?

Còn đối với Cố Uyển Đình, ngày tháng hạnh phúc nhất đối với cô chính xác là ngày Vũ Thần mở miệng nói: "Em thích tôi như vậy, chi bằng chúng ta kết hôn với nhau đi, có được không?"

Âu Dương Vũ Thần là nam thần trong mắt tất cả mọi người. Thời còn đi học đã ưu tú đứng đầu tất cả các bảng xếp hạng về thành tích học tập, thể thao.

Cho đến khi chính thức nhận lại vị trí chủ tịch từ ba của mình - Âu Dương Lãnh Hiên, thì từ nam thần đã trở thành người đàn ông độc thân hoàng kim nhất cả cái thành phố Z này.

Anh có trong tay tất cả, từ tiền bạc lẫn địa vị trong xã hội, anh là mơ ước của bao nhiêu thiếu nữ xinh đẹp ở đây.

Họ đến với anh không hẳn vì tình yêu, mà là vì gia sản kếch xù mà anh có.

Nhưng có một người mãi theo sau anh, đó chính là Cố Uyển Đình cô.

Uyển Đình thích anh từ những năm tháng bước vào cấp ba, rồi qua đến bốn năm mùa xuân trôi ở đại học.

Cho đến tận bây giờ, đã là mười năm trôi qua rồi. Từ những ngày là một cô bé học sinh mười lăm tuổi, rồi mười năm sau đã là thiếu nữ hai mươi lăm.

Cố Uyển Đình vẫn đi theo sau anh, cứ như vậy. Không ngờ một ngày Vũ Thần biết được chuyện rằng cô yêu anh, anh không tức giận, không có một hành động gì cả, chỉ đơn giản rằng anh nói anh muốn cưới cô về.

Ban đầu Uyển Đình cứ ngỡ là anh có tình cảm với mình, anh ấy yêu mình.

Mặc kệ những lời khuyên ngăn của ba mẹ, cô bất chấp đồng ý kết hôn cùng anh. Cố Hạch là ba cùng mẹ cô là Gia Trân Trân chỉ lấp liếm vài câu rằng cô còn quá nhỏ để bắt đầu hôn nhân.

Nhưng vì tình cảm dành cho Âu Dương Vũ Thần là quá lớn, Uyển Đình không thể nào gạt bỏ được anh.

Ngày kết hôn, chú rể không cười lấy một cái, khuôn mặt lạnh băng khi nhận được những lời chúc phúc của mọi người đến tham gia hôn lễ này.

Ngày hôm đó, trong buổi lễ kết hôn long trọng bậc nhất thành phố Z, cô đã nghĩ cô là người con gái đẹp nhất.

Uyển Đình đã nghĩ rằng cô đã đánh hạ được các cô gái khác để có được anh.

Nhìn vẻ mặt Vũ Thần như vậy, cô non nớt chỉ nghĩ rằng anh mệt nên thế.

Nhưng mọi điều cô ao ước về cái hôn nhân này, về một gia đình hạnh phúc đều tan biến hết.. Khi ngay trong đêm tân hôn, anh không như bao người đàn ông khác nhẹ nhàng và yêu chiều người phụ nữ của mình. Vũ Thần rất mạnh bạo lấy đi lần đầu tiên của cô.

Sau đó không thương tiếc dùng chân đá cô một phát xuống giường, hạ thân đau đớn cùng cú đá của anh khiến cô như muốn ngất xỉu đi. Cô cứ ngỡ rằng đó là anh vô tình đi, nhưng không, tất cả cô nhận lại chỉ là một cái liếc mắt.

Âu Dương Vũ Thần liếc mắt nhìn cô khinh bỉ rồi rời đi. Uyển Đình cô đau lắm, thể xác và tâm hồn đều đau đớn.

Nhưng có gì đau bằng con tim cô lúc đó? Rốt cuộc, anh lấy cô vì lý do gì?

Sau ngày đó, chuỗi ngày sống trong đau khổ của cô bắt đầu. Anh ngang tàn đưa tình nhân về nhà và bắt cô đứng trơ ra nhìn họ làm tình...

Trong nhà riêng của Vũ Thần, thật sự mà nói cô không khác gì một người hầu được thuê về để lao động hết.

Cố Uyển Đình cố gắng đến mức như vậy, tất cả cũng chỉ một chữ YẾU.

Tình yêu đan xen giữa hận thù như vậy, cuối cùng rồi họ sẽ đi về đâu?

Tất cả mọi chuyện xảy ra, Uyển Đình cô là ngu ngốc yêu anh đến chết sao?

Cố Uyển Đình, khi nào bản thân mày bắt đầu lay động được trái tim của Âu Dương Vũ Thần đây? Uyển Đình, rốt cuộc anh ta mãi mãi không yêu mày.

" Âu Dương Vũ Thần, anh nói cho tôi nghe đi. Hà có gì anh hận tôi đến mức như vậy chứ? "

- -----

Đưa con tinh thần thứ ba của mình □

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1-2: Người Vợ Trên Danh Nghĩa

- Cố Uyển Đình, cô rốt cuộc là muốn hại chết Hạ Phi Phi có phải không?

Âu Dương Vũ Thần mặc bộ vest đen tiêu soái từ bên ngoài cửa tiến vào. Nhưng hành động sau đó thì không có một chút nào gọi là nhu tình đối với cô. Anh vươn tay tát một cái vào bên má phải trên mặt Uyển Đình, gần giọng lớn tiếng nói khiến mọi gia nhân trong nhà thập phần hoảng sợ.

Cảm giác nóng rát, mùi vị của máu và nước mắt hòa lẫn vào cùng nhau thật đau đớn, bạt tay đó quá mạnh khiến cô ngã quỵ xuống dưới sàn nhà lạnh lẽo đến thấu xương. Cố Uyển Đình sợ sệt ngước đầu lên đối diện với anh.

- Vũ Thần.. em thật sự không có làm.

- Cô cảm miệng. Tôi thật sự không biết được lòng dạ cô độc ác tới mức nào.

Ánh mắt căm phẫn của anh xoáy sâu vào trong đôi mắt của cô, giống như chỉ hận không thể xé xác cô ra hết.

- Nếu anh đã không tin? Thì còn hỏi em làm gì nữa. _ Uyển Đình đau khổ cố gượng chống tay xuống sàn để mà đứng dậy, nước mắt tràn trề cả mặt.

" Aaa "

Khỏi cần bàn, câu nói của cô hoàn toàn thành công chọc tức Vũ Thần. Anh không nể nang hay thương tiếc lập tức cầm lấy tóc của cô, lôi thẳng đầu cô đập vào tường rất mạnh bạo.

Đám gia nhân người hầu thật sự hoảng hốt với thiếu gia của họ? Rốt cuộc thì phu nhân đã làm gì mà để thiếu gia phải đối xử độc ác như vậy.

- Cuộc đời tôi thật xui xẻo khi phải có một người đề tiện như cô ở bên cạnh.

Một dòng máu nóng chảy từ trên trán xuống mặt, ánh mắt của Vũ Thần nhìn cô căm hận, sau đó quay gót rời đi.

Cố Uyển Đình cười khẩy một cái, nước mắt ướt đẫm hết cả khuôn mặt. Ngày nào cũng như vậy hết, cô luôn bị anh, chính người chồng trên danh nghĩa của mình hành hạ đến mức muốn chết đi sống lại không bằng vậy.

Hạ Phi Phi, Hạ Phi Phi sao? Như thế nào mà lại nghe ngọt ngào và tràn đầy tình yêu thương đến vậy chứ? Haha.

Nói đúng hơn, cái người tên Phi Phi kia là một diễn viên hạng B được Vũ Thần nâng đỡ, oạch tẹt ra chỉ là công cụ làm ấm giường cho chồng của cô.

Hôm qua Hạ Phi Phi cố tình đến đây làm khó dễ với cô, cuối cùng gần đến giờ Vũ Thần về thì cô vẫn ở lại! Nghe thấy tiếng động cơ chạy vào, con giáp

thứ ba thì luôn đủ chiều tròn mả. Cô ta tự cầm lấy tay cô rồi tự đánh vào mặt mình, ngã xuống không may lại chân bị thương, chảy máu một mảng. Cuối cùng thì người Vũ Thần tin vẫn là à!.

Vậy mà với người vợ trên danh nghĩa giấy tờ pháp lí như cô cũng không bị lại được với cô ta. Rốt cuộc Âu Dương Vũ Thần anh muốn gì ở cô thế này?

Cả người cô vì mất máu quá nhiều nên cuối cùng gắng gượng không nổi nữa mà ngất xỉu đi. Gia nhân trong nhà thấy như vậy thì hết hoảng đờ cô lên phòng nghỉ, sau đó băng lại vết thương hở trên trán đang rỉ máu kia.

Kết hôn được gần ba tháng, tất cả mà Uyển Đình nhận lại chỉ là sự độc ác và lạnh lùng của Vũ Thần. Cô nhớ rõ như in tối đêm tân hôn định mệnh đó, anh không có chút lưu tình mà lấy đi lần đầu tiên đời người con gái của cô.

Sự đau đớn chiếm lấy thể xác và con tim của cô, tình yêu cô dành cho anh là quá lớn đến mức nó có thể khiến bản thân cô mù quáng yêu anh, mãi mãi vẫn chưa thể gỡ bỏ nó ra được.

1 tháng.. 5 tháng.. 1 năm. Nếu cô chỉ thích Vũ Thần ngần đó thời gian, thì chắc có lẽ cô đã dễ dàng từ bỏ được.

Nhưng sự thật, Uyển Đình đã yêu Vũ Thần hơn mười năm rồi, cô đã dành cả khoảng thanh xuân tươi đẹp của mình chỉ để dành cho người mình thương yêu nhất. Mười năm, làm sao có thể nói bỏ là bỏ được cơ chứ?

Cố Uyển Đình từ bỏ cả một tương lai sáng lạng đi học chuyên ngành mà cô yêu thích, đó là thiết kế thời trang.

Mặc kệ mười người hay một trăm người theo đuổi bản thân mình, Uyển Đình vẫn cố chấp để yêu Vũ Thần.

Từ bỏ tất cả những thứ hoàn hảo như vậy để chạy theo thứ vốn dĩ đã không thuộc về mình? Rốt cuộc có đáng hay không chứ? Là ngu ngốc.. Hay là yêu đến mức mê muội cả trí óc rồi sao?

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Cô Căn Bản Không Hề Xứng

Suốt hai ngày hôm nay Vũ Thần một bước cũng không về nhà, còn Uyển Đình thì tối hôm đó lại sốt cao đến mức nói sảng, nhưng trong những câu nói của cô lúc nào cũng có hai chữ " Vũ Thần ". Gia nhân trong nhà như vậy mà thấy xót thay dùm cho cô.

Mặc kệ bao nhiêu lần anh làm cô đau đến chết đi sống lại, tất cả nỗi đau đó cứ chồng chất lên nhau ngày càng lớn nhưng không bao giờ đập tan đi được tình yêu mà cô dành cho Vũ Thần hết.

- Cố Uyển Đình, cô nhanh ngồi dậy cho tôi. _ Cánh cửa phòng bị đẩy ra một cách mạnh bạo, giọng nói đó lúc nào cũng khắc sâu vào trong tâm trí cô.

Bây giờ đã hơn mười một giờ khuya, mà Vũ Thần lại vào phòng cô lúc này thì chỉ có lúc khi say anh mới làm vậy mà thôi. Cả cơ thể anh đứng không vững, những bước đi cứ lao đảo mãi.

- Vũ Thần, anh say.. rồi. _ Thấy anh cứ bước đi mãi không vững, cô vì lo lắng nên mới bước dậy đỡ anh, không ngờ rằng lại bị anh đẩy ngược ra sau, bước chân không vững nên ngã ra giường.

Chỉ trong chốc lát, quần áo của cô đã bay hết xuống dưới đất, cả cơ thể chỉ trần trụi không mảnh vải che thân.

Ánh mắt anh nhìn cô vừa mị lại vừa khinh bỉ, cô hoảng sợ lùi về vào phía bên trong thì bị anh kéo chân lại, tay còn lại anh nắm một mớ tóc giật ngược lại phía sau khiến cô đau đớn.

- Con chó, cô như vậy lại dám trốn tránh tôi hay sao? Có phải chê rằng tôi phục vụ cô không tốt hả. Vậy được, tối nay hăng say một chút đi. _ Từng câu nói anh phát ra luôn kèm theo đó là sự khinh bỉ, con chó sao? Anh nói đúng, từ khi bước vào ngôi biệt thự mang tên Âu Cung này, thật ra cô chưa bao giờ được coi là con người hết.

Trong Âu Gia, chỉ có ba mẹ anh là luôn yêu thương cô, coi cô như chính con gái ruột của mình. Họ luôn bị che mắt bởi anh, vì khi anh xuất hiện với cô cùng nhau ở Âu Gia thì luôn có một vở diễn " vợ chồng " hạnh phúc được diễn ra. Cũng nực cười quá nhỉ?

Nước mắt Uyển Đình lần lượt chảy ra khi anh cho thứ cứng cáp đó vào bên trong không một lần nói trước, nỗi đau từ sâu bên trong đến cả tinh thần.

- Mẹ nó cô khít chặt như vậy là muốn bóp chết tôi đúng không? _ Anh thật sự không thương hoa tiếc ngọc một chút gì hết, tự tay bóp lấy cổ của cô.

Nghe như vậy, Uyên Đình cố gắng mặc kệ con đau ở bên dưới, cả cơ thể bắt đầu thả lỏng ra để chiều lòng người mà mình gọi là chồng này ngay đây.

- Anh Thần, làm ơ..n nhẹ.. một chút.

Giọng nói có phần dâm dăng của cô phát ra trong căn phòng tối tăm ngập tràn mùi tình dục này. Nhưng từng cơn thúc vào bên trong của anh cứ như muốn xé rách cô ra làm hai vậy.

- Cuối cùng thì cô cũng chỉ là con điểm mà thôi, khôn hồn thì cầm miệng mà tận hưởng khoảnh khắc này một chút.

Điều cười man rợ của anh vang khắp căn phòng, nó như là một nỗi ám ảnh tới cả con người của cô vậy. Sau câu nói đó, quả thật anh không hề nhẹ nhàng chút nào mà ngày càng mạnh bạo lên. Đối với tình hình này, cô thật sự có thể cảm nhận được phía dưới của mình đang sung tấy lên vì đau.

Trải qua những cuộc hưng phấn cao trào, khúc cuối anh chạy nước rút, cô biết rõ anh sẽ không bao giờ phóng thứ nòng nọc nhỏ kia vào bên trong.

Mà chỉ phóng ra bên ngoài, phóng lên cả người của cô, mặc dù biết như vậy, nhưng bây giờ cô có thể làm được gì nữa chứ, chỉ đành nằm im mà chịu.

Xong xuôi mọi thứ, anh mệt mỏi gục xuống trên người của cô, thở dốc mệt mỏi, đôi mắt lơ mơ như muốn nhắm chặt hẳn lại. Ngày nào cũng vậy, đối với cô nó như một thói quen mà anh chính là người tạo nên cho cô.

- Uyên Đình.. Cô căn bản không hề xứng với tôi được bằng cô ấy đâu.

Một câu nói như một nhát dao chí mạng đâm sâu vào bên trong tim cô, cảm giác đau đớn lan truyền ra khắp cơ thể, nhưng đau trong tim vẫn là đau nhất và dài đằng đẳng về sau.

Rốt cuộc, anh yêu cô ấy tới mức nào, tới mức điên đảo và xem em như là một người thể thân hay sao? Nước mắt nóng hổi lăn dài trên má, cô cố gắng không phát ra tiếng để làm phiền tới anh, nhưng thật ra chỉ là do cô tự đa tình thôi. Cô khóc thương tâm như vậy, anh có quan tâm hay sao? Nếu có thì tất cả cũng chỉ là giả tạo mà thôi.

Tiếng khóc thương tâm của cô vang lên trong đêm tối, bên ngoài trời mù mịt như chính cuộc sống của cô vậy.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Tâm Can Như Vỡ Vụn Ra

Những tia nắng ban mai bắt đầu chiếu rọi vào bên trong căn phòng, tiếng hót líu lo của những chú chim bên ngoài vườn như mang lại cảm giác cho ta về một ngày mới tốt lành và hạnh phúc.

Đưa tay xoa xoa hai bên thái dương, Vũ Thần khó khăn mở mắt ra đón tiếp ánh sáng chói chang kia. Anh ngồi dậy sau một đêm điên cuồng tới hôm qua.

Hôm qua có lẽ hơi quá chén một chút, vì thế hôm nay đầu óc cứ xoay vòng mãi không thôi. Anh hướng mắt nhìn xung quanh căn phòng, quần áo thì vương vãi, anh biết chắc rằng tối hôm qua đã làm chuyện đó cùng với cô.

Cảm giác khinh bỉ từ đâu ập tới, anh chỉ thấy khinh thường con người của cô, không thể nào hết được. Sau đó đứng dậy vào nhà tắm vệ sinh một chút để còn kịp thời gian đi làm.

Ở phía dưới bếp, hình bóng một người con gái nhỏ nhắn đang hì hục làm bếp để làm ra những món ăn sáng thơm ngon cho anh, đó là cô, Uyên Đình.

Tiếng bước chân đi giày đi từ trên cầu thang xuống, anh với một thân vest đen bánh bao tiêu soái đi xuống đây.

Mặc kệ hôm qua đau lòng đến mức nào, ở phía dưới chỗ kia sung tấy hết cả lên, cô vẫn không một lời than vãn. Thay vào đó là vẻ mặt vui tươi chào ngày mới để anh thấy vui lòng. Trong lòng của cô chuyện hôm qua cứ như lặp đi lặp lại mỗi ngày, vốn dĩ lúc nào xong nó cũng trôi vào quá khứ, hiện tại và tương lai mới là quan trọng.

- Vũ Thần, anh ăn sáng một chút đi rồi hãy đi làm _ Giọng nói như lông tơ nhẹ nhàng của cô thốt ra, vốn dĩ nó cũng chả được anh thêm vào đâu.

Hôm nay coi như có nhả hứng một chút, anh ngồi xuống bàn ăn rộng, trên bàn ngập tràn những món ăn nhìn rất bắt mắt và hấp dẫn kia.

Thật ra anh lúc nào cũng nghĩ đồ ăn là do di giúp việc tên là Kim làm hết chứ không phải là do Uyên Đình làm đâu.

Ngồi đối diện với anh nhưng cô không dám nói một tiếng nào, các cử chỉ rất là nhẹ nhàng tránh gây ra tiếng ồn để ảnh hưởng tới anh. Đối với cô, được ngồi ăn với anh đó cũng là một điểm phúc rất lớn rồi, cô không cần gì nữa.

Như thường lệ mỗi bữa ăn sáng xong, Vũ Thần đều uống một ly cà phê đen. Biết như vậy, ngày nào cô cũng pha cho anh uống, cẩn thận hơn nữa là những hạt cà phê này do cô tự trồng ở một góc nhỏ trong vườn mà không để bản thân anh biết được việc này.

- Cô có phải bị điên rồi không? _ Vừa bung ly cà phê lại chỗ anh, Uyên Đình nhìn anh đến đăm đăm, lúc này đây anh đang mặc vest, khuôn mặt băng lãnh đang nhìn vào tờ báo đọc tin tức. Nhưng không may do cô không để ý đã vấp chân mà té nhào xuống, ly cà phê do vậy cũng hất thẳng lên anh.

Âu Dương Vũ Thần dùng tay hất mạnh cả cơ thể cô ra khi cô đang vịn vào tay anh để không té: " Cô Uyên Đình, tôi thật sự rất dị ứng với những người đàn bà dơ bẩn như cô. Lẽ nào cô ngốc tới mức không biết điều này sao? "

Cả người cô do mất thăng bằng, thêm việc anh hất mạnh ra khiến cả người cô va đập mạnh xuống đất đau tê tái.

Tối hôm qua cùng anh làm việc đó đến hôm nay bên dưới vẫn còn sưng, nay lại thêm va đập mạnh như vậy khiến cô không khỏi đau điếng người.

- Thần Thần, em van xin anh.. Đừng đối xử với em như vậy. _ Nước mắt ướt đầm cả khuôn mặt, cô ngước lên nhìn anh bằng đôi mắt thảm thương.

Khác lại sự kỳ vọng của cô, Vũ Thần không thương không tiếc không có một chút ăn năn nào dùng chân đá mạnh vào cả người cô một cước.

- Thần Thần không phải là cái tên cô có thể gọi tôi như vậy. Trên cuộc đời này ngoài cô ấy ra, không có ai được gọi tôi bằng cái tên đó. _ Anh nhìn cô bằng đôi mắt căm hận nhất có thể, sau đó xoay người lại rồi đi ra ngoài.

Cô Uyên Đình nằm đó im lặng, nước mắt khóc mãi cũng không thể xóa bỏ được cái cơ sự đau lòng này. Tâm can cô như vỡ vụn hết hằn ra, nỗi đau thể xác làm sao sánh bằng được nỗi đau từ tim truyền ra đến tận buốt đầu óc được chứ? Nói thử xem, cô vì cái gì mà cố gắng đến mức như vậy. Có thể bỏ cả cái danh tiểu thư nhà họ Cố về đây phục vụ cho anh, bỏ cả tương lai sáng lạng, bỏ cả những hoài bão lớn nhất cuộc đời mình chỉ để chấp thuận về làm cô dâu của Vũ Thần mà thôi.

Tất cả tóm gọn lại cũng chỉ vì một chữ YÊU, cô yêu người đàn ông làm bản thân cô đau đến tâm can vỡ vụn như thế đó, đau đến mức mê muội rồi.

Hiện tại mà nói, cô có thể vì anh mà hi sinh tất cả, chỉ vì cô yêu anh.

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Song: Untitled 2014 of G-Dragon

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4: Lão Phu Nhân Âu Gia

Sau ngày hôm đó dường như Vũ Thần không hề quay lại biệt thự này dù chỉ là một giây một phút. Căn nhà trống rỗng chỉ có gia nhân và bác giúp việc Kim cùng với cô ở, cảm giác quanh đây thật sự rất cô đơn, không một ai bên cạnh, suốt ngày chỉ đối mặt với bốn bức tường hay chỉ chăm sóc hoa.

Uyên Đình thật ra không dám gọi cho anh một cuộc điện thoại, cô sợ rằng anh đang làm việc mệt nhọc, đối diện với các cổ đông hằng ngày và cả đồng công việc khiến anh còn không có một ít thời gian để về nhà nói chỉ là nghỉ ngơi. Một người luôn nghĩ cho một người những điều tốt, còn người kia thì bên ngoài làm biết bao là điều có lỗi với người vợ trên danh nghĩa.

Trưa hôm đó, cô ra ngoài sau vườn chăm sóc tưới cây một chút, nghe tiếng động ở phía trước, chạy lên mới biết rằng mẹ chồng cô qua. Bà chính là lão phu nhân của Âu Gia - Trình Hạ Linh. Người đàn bà luôn được chồng mình, đó là lão gia Âu Dương Lãnh Hiên kính nể tôn trọng và yêu chiều.

Di Kim làm ở đây đã lâu năm, trước khi được điều qua chăm sóc cho Vũ Thần khi anh dọn ra ở riêng thì bà ở Li Cung Nam, biệt thự chính của gia tộc Âu Dương. Có một lần cô nghe di Kim kể lại, ngày còn trẻ, mẹ chồng cô bị một người phụ nữ tham danh háms lợi gia sản của Lãnh Hiên mà tới quấy rầy nhục mạ bản thân bà. Sau khi về nhà, ông biết được chuyện đó, liền tức giận dùng đòn sai người đi bắt người đàn bà vô lại kia về, ra sức hành hạ.

Nghe di Kim kể lại như vậy, cô cảm thấy mẹ chồng mình quả thật rất được ba chồng thương yêu. Cô nhiều lúc cũng muốn hỏi bà làm sao để có thể nắm giữ duy nhất trái tim của một người đàn ông về phía mình, nhưng cô lại không dám hỏi hể để hỏi gì.

- Uyển Đình, tại sao con trông gầy đi như vậy. Có phải là Vũ Thần không chăm sóc tốt cho con không? _ Ngay phòng khách, cô cùng bà ngồi đó nói chuyện, khuôn mặt bà thật phúc hậu.

- Không có đâu mẹ, anh ấy thật sự.. thật sự đối xử với con rất tốt. Còn mua rất nhiều đồ mới cho con nữa. _ Uyển Đình cười trừ, khuôn mặt có vẻ hạnh phúc khi nói ra như vậy, có phải cô diễn rất đạt phải hay không?

- Như vậy hảo là rất tốt. Ta chỉ sợ nó bướng bỉnh, còn vương vấn mối tình trước mà lại đối xử tệ bạc với con.

Mối tình trước sao? Là cô gái mà anh hay nhắc đến mỗi khi làm tình với cô có phải không, thì ra là như vậy. Anh thật sự còn rất yêu thương cô gái kia nên mới vương vấn. Trăm ngàn câu hỏi xuất hiện bên trong trí óc cô.

- Ngày trước, Vũ Thần từng có hôn ước với một cô gái khác! Thoạt nhìn thì rất tốt, lại còn giỏi giang xinh đẹp! Nếu ta không làm thì quá khư hình như con.. Cũng từng học chung với chúng nó! Ta rất ưng bụng cô bé đó, nhưng mà cuối cùng điều tra được cô bé đó không tốt như chúng ta nghĩ, toàn bộ họ hầu hết chỉ muốn thâu tóm Âu Thị thôi. Ta thế là định nói với Vũ Thần biết, nhưng là chưa kịp nữa thì cô bé kia xảy ra việc! Hầu hết thời gian sau Vũ Thần như bị stress, nhưng may sao con và nó cùng kết hôn. Nếu nó đã chịu đối tốt đối với con rồi thì ta đây làm mẹ là yên lòng!.

Trình Hạ Linh vui vẻ vừa nắm tay cô vừa nói, ánh mắt của bà hiện rõ lên sự vui mừng khôn xiết. Thấy bà như vậy, cô càng không muốn cái sự thật anh bao nuôi Hạ Phi Phi, ngang tàn đem cô ta về nhà bị phanh phui hết cả ra.

- Mẹ đừng lo lắng, Vũ Thần và con vẫn đang rất hạnh phúc mà. _ Cổ Uyển Đình cười tươi, cô giơ tay lên khoe cho bà xem chiếc nhẫn mà ngày kết hôn chính anh trao lên tay cho cô. Cô vẫn còn đeo trên tay đấy mà, chứng tỏ cả hai vẫn đang rất hạnh phúc đấy thôi.

Mẹ chồng cùng con dâu ngồi kế bên nói chuyện cười đùa vui vẻ, bà luyên thuyên kể cô nghe về những tật xấu tính tốt của anh, để cô có thể cảm nhận bản thân của anh nhiều hơn.

Hằng ngày đối diện với không gian ngột ngạt, bây giờ có bà đến thăm khiến tâm tình cô cải thiện được phần nào. Sau đó, bà cùng Uyển Đình đi tới trung tâm thương mại, bà nói muốn mua cho cô vài món đồ làm quà.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 5: Bị Bắt Gặp Tại Goldest

Trung tâm thương mại Goldest.

Đây là trung tâm thương mại lớn nhất thành phố Z do Âu Gia làm chủ tịch hội đồng quản trị, nắm hết tất cả các cổ phần bên trong đây. Có rất nhiều những thương gia giàu có khác muốn đầu tư vào trong Goldest này nhưng đều không được, bởi vì Âu Dương Vũ Thần quản lý rất chặt chẽ và không bao giờ để lộ cổ phần ra bên ngoài.

Bà Hạ Linh cùng Uyển Đình bước vào bên trong, khí thế thật sự như muốn chèn ép hết những người giàu có còn lại. Đi theo sau là năm sáu tên vệ sĩ đồ con mặc bộ vest đen, khuôn mặt được che lấp bởi một cặp kính dày cộm to đùng. Ở đây ít nhiều gì thì nhân viên cũng nhận ra bà là Âu lão phu nhân còn Uyển Đình là thiếu phu nhân.

- Mẹ, con thật sự không cần mua gì đâu. _ Uyển Đình quơ tay không muốn bà tốn tiền mua đồ hay mỹ phẩm cho mình. Hiện tại cô có kinh doanh một cửa hàng thời trang nhưng không cho một ai biết hết, tiền hàng tháng kiếm lời được cô có thể tự mua cho mình.

- Nhất định phải mua, con cứ coi như là quà mẹ tặng cho con dâu không chả được sao? _ Bà vuốt ve mái tóc cô rồi cười ôn nhu, nụ cười này thật làm cô xao xuyến. Bà cười lên trông thật hiền lành, đâu biết mẹ cô là Gia Trân Trân nhưng cô không có được tình yêu này.

Từ nhỏ, Cổ Hạch và Gia Trân Trân tới ngày chỉ đi công tác, cầm đầu cầm cổ vào Cổ Thị, còn cô thì như không khí.

Vì vậy từ đó tới giờ cô ít khi cảm nhận được tình mẫu tử phụ tử trong chính ngôi nhà của mình. Đến bây giờ khi mẹ chồng đối xử tới như vậy, cô cảm giác thật hạnh phúc nhưng lạ lẫm.

- Con đều nghe theo mẹ. _ Uyển Đình gật đầu đồng ý, hiếm khi có dịp bà tới thăm cô như hôm nay, còn đi mua đồ nữa, nên bà đâu nói sao cô vẫn nghe.

Ba chồng cô là Âu Dương Lãnh Hiên sau khi quyết định giao mọi thứ cho Vũ Thần âm thầm lui về an dưỡng tuổi già thì ông luôn cùng bà đi mọi nơi trên thế giới, cô thật ghen tị mà.

- Bộ trang sức này thật đẹp, theo mẹ nhớ thì Âu Gia của ta mới ra đó. Con thích không? Mẹ mua cho con nhé.

Bà Hạ Linh đứng trước một cửa hàng trang sức của Âu Gia, vừa ý nhìn được bộ trang sức mới ra kia, đã liền muốn mua cho cô rồi. Cô có hơi lo lắng lời nói của bà, ánh mắt nhìn chăm chăm qua phía khu mua sắm đối diện kia.

- Uyển Đình, con thích không? _ Mãi không thấy cô trả lời, bà mới ngước mắt lên nhìn thì thấy cô bị phân tâm.

Ánh mắt của Uyển Đình nhìn qua bên phía đối diện, Hạ Linh cũng từ đó mà nhìn theo thì phát hiện ra. Âu Dương Vũ Thần con trai bà đang cặp kè với một diễn viên hạng B, còn tình tứ dặt nhau đi mua sắm bên kia nữa sao?

Trình Hạ Linh cảm nhận được cả cơ thể của người bên cạnh run lên, bà lia nhìn qua thì thấy cô đang cố nhịn cho nước mắt vào bên trong. Con trai thì không ra thể thống gì, để con dâu bà phải đau khổ như vậy? Được rồi đó.

- Đi qua đó với mẹ, chuyện này không thể để yên được. _ Con giận được chộc lên tới đỉnh điểm, bà nắm tay cô định cùng cô qua tới bên đó làm rõ chuyện.

- Mẹ, con xin người đừng làm vậy. Để về nhà nói chuyện sau được không?

Cố Uyển Đình một mực giữ tay bà lại, sớm đã quen với tình cảnh như vậy rồi nhưng mà không hiểu sao, tim cô vẫn đau như thế, nước mắt vẫn rơi.

Nhìn cô đau lòng mà khóc như vậy, bà cũng có chút không nỡ, đành nèn tức giận vào trong rồi quay gót nắm tay con dâu lên xe đi về. Trên xe, bà luôn liên tục vỗ lưng rồi khuyên bảo cô.

- Uyển Đình con đừng buồn, con trai mẹ như vậy, mẹ chắc chắn sẽ trừng phạt được nó. Sẽ không có chuyện như thế này xảy ra nữa đâu. Miệng của Trình Hạ Linh liên tục nói, bà đây là đang muốn phát hỏa lên rồi đây.

- Mẹ thương con, mẹ bỏ qua cho anh Vũ Thần lần này có được không? _ Cô nước mắt giàn giụa, nắm tay xin bà.

- Được, được rồi. _ Nhìn cô như vậy bà rất xót xa, vốn biết con trai mình đào hoa không chịu yên phận. Nhưng bà cũng không thể ngờ được anh lại có những hành vi như ngày hôm nay.

Gật đầu cảm ơn bà một cái, Cố Uyển Đình quay sang phía cửa sổ xe, ánh mắt nhìn về phía xa xăm vô định.

Chỉ có bao nhiêu đây thôi, bà làm sao biết được Vũ Thần còn ngang tàn để Hạ Phi Phi về nhà, coi cô như người làm. Sợ dĩ cô không muốn nói ra, vì nghĩ có lẽ anh đang hiểu lầm cô cái chuyện gì đó. Cô không cho bà làm ra lẽ mọi chuyện ở đó, là để giữ thể diện cho chính bản thân anh mà thôi.

Một người luôn hi sinh làm nhiều điều tốt cho người kia, trong khi người kia thì liên tục làm mình đau buồn, như vậy liệu có đáng?

Đối với chúng ta thì không đáng.

Với Uyển Đình, câu trả lời là đáng.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Con Không Hề Yêu Cô Ta

Sau khi đưa Hạ Phi Phi đi mua đồ từ trung tâm mua sắm Goldest trở về, Vũ Thần lập tức quay về tập đoàn để giải quyết xong nốt các công việc đang dở.

- Chủ tịch, lão phu nhân đang ở trên phòng chờ ngài. _ Trợ lý Điều Ki đứng đợi ở trước sảnh tập đoàn, sau khi xe dừng lại, anh ta liền lập tức nói lại cho anh nghe. Cả khuôn mặt anh có chút nheo lại, nhưng sau đó lại thả lỏng ra.

Nếu không có chuyện gì, mẹ sẽ không bao giờ lên thẳng tập đoàn để mà gặp anh, chỉ nói chuyện qua điện thoại.

" Cạch " _ Âu Dương Vũ Thần khí thế sừng sững mở cửa phòng của mình ra, bước vào bên trong thì thấy bà Trình Hạ Linh đang ngồi ở ghế sofa đen.

- Có chuyện gì sao mà mẹ lại tới đây? _ Anh bước tới chỗ bà đang ngồi, ánh mắt nghi hoặc hỏi bà. Bình thường thì anh rất thương yêu mẹ của mình, mà hôm nay bà đích thân tới đây, e là có chuyện không ổn, theo anh nghĩ vậy.

" Chát " _ Trình Hạ Linh đứng bật dậy, cánh tay không thương tiếc tát thẳng vào bên má phải của anh khiến nó đỏ lên rồi nói: " Con còn dám hỏi mẹ câu

đó sao? " _ Bà tức giận nói lớn, trợ lí Điều Kì thấy không ổn liền ra ngoài.

Vũ Thần cười khẩy một cái, liếm vết máu bên khóe môi. Đây là lần đầu tiên bà dám xuống tay đánh anh, hơn hai mươi năm trôi qua thì đây là lần đầu.

- Hạ Phi Phi có gì hơn Uyển Đình hay sao? Bây giờ nó đã là vợ con, con đối xử với nó như vậy mà vẫn ung dung dặt người tình đi chơi mà được sao?

Giọng nói bà thật sự rất tức giận, nói tới đây thì anh đã hiểu, mẹ chồng nay lại đi đòi công bằng cho con dâu sao?

Cố Uyển Đình cô cũng thật là giỏi, lại cả gan mà đi nói với mẹ của anh, tốt.

- Vốn dĩ con không hề yêu cô ta. _ Anh nhìn mẹ mình, nói với giọng nhỏ nhẹ.

- Con câm miệng! Chính con là người đòi cưới Uyển Đình về, rồi cuộc cũng chính con là người ngoại tình, con có lời giải thích nào không? _ Câu nói của anh làm bà có phần bất ngờ.

- Không phải con đã nói rồi sao? Con không hề yêu con chó đó, cô ta thật ra là người phụ nữ rất độc ác, không đơn giản như mẹ nghĩ đâu. _ Hai từ " con chó " phát ra từ trong miệng của anh một cách thật dễ dàng, nếu Uyển Đình có ở đây mà nghe được câu nói này thì chắc chắn cô sẽ thật sự rất đau lòng.

- Âu Dương Vũ Thần, con đừng nói với mẹ rằng. con vẫn còn Thư Di nên không chấp nhận được Uyển Đình.

Lúc nói ra câu này, Hạ Linh thầm ao ước câu trả lời của con trai mình là không phải, nhưng sự thật lúc nào cũng rất trở trêu không như ý muốn.

- Mẹ đoán đúng như vậy, tại sao vẫn còn hỏi con chứ? _ Đôi đồng tử của anh có chút co giật, nhìn bà mà nói.

- Vũ Thần, con sớm biết Thư Di nó đã chết rồi, với lại nó không có tốt đẹp như cái bộ mặt nó đứng đối diện với con đâu. _ Bà thật bất lực, con trai của bà bây giờ vẫn nhớ đến người đàn bà kia hay sao? Đúng là ông trời thật biết cách trêu người quá mà, đúng không?

- Cô ấy không chết, Thư Di không hề chết. Đối với con, Thư Di là người mà con trai mẹ yêu nhất. Mẹ nhìn xem, cô ấy vẫn sống trong lòng của con. _ Nhắc đến người con gái này, Vũ Thần như hóa điên.

- Con đừng có cố chấp như vậy nữa. Hiện tại, vợ của con chính là Uyển Đình, con liệu mà đối xử tốt với nó.

Nói xong câu này, Trình Hạ Linh đứng dậy quay gót đi thẳng ra ngoài cửa, cục diện bây giờ thật phức tạp. Bao nhiêu năm trôi qua rồi, Âu Dương Vũ Thần con trai bà vẫn nhớ đến người tên là Thư Di kia, cho dù cô ta không hề yêu thương nó. Còn Cố Uyển Đình yêu thương chăm sóc cho nó thì cuối cùng nó lại chẳng quan tâm đến ý gì.

Cánh cửa gỗ màu nâu được khép lại, bên trong Vũ Thần bước lại bàn làm việc ngồi phịch xuống ghế. Anh nói lòng cả vạt ra, sau đó lấy tay kéo cái ngăn bàn rồi đem ra một bức hình.

Trong đó, anh đứng cùng một người phụ nữ, còn cười rất tươi nữa. Nhưng tiếc quá, cô ấy mất rồi.. Thư Di, anh nhất định phải trả thù cho em. Không nhanh chóng mà giết hết một lần, anh phải cho họ gặm nhắm nỗi đau tinh thần lẫn thể xác, chết thảm hại nhất.

Đặt bức hình lên trên tủ, anh nhắm mắt lại, cứ thế mà nước mắt rơi ra..

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Cuối tuần vui vẻ nhe mọi người ☐

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Làm Ôn Tin Em Có Được Không?

Lí Cung Nam

Chiếc xe màu đen chạy vào bên trong sân của căn biệt thự, những chiếc lá rơi dưới nền đất cũng phải chuyển động xào xạc khi có luồng gió thổi.

Đôi mắt chìm ưng sâu thẳm có chút u ám của anh nhìn vào bên trong ngôi nhà, ngôi biệt thự mang tên Lí Cung Dương này từ khi nào mà anh chẳng muốn về dù chỉ một tí vậy. Bắt đầu từ lúc Cố Uyển Đình chuyển về đây, nơi nào có cô ta cũng đúng là xui xẻo mà.

- Vũ Thần, sao hôm nay anh về sớm vậy. _ Uyển Đình ở bên trong đang dọn dẹp một chút, nghe tiếng bước chân đi vào liền quay lại thì thấy anh đã về.

Cô gạt bỏ đôi mắt khóc sưng húp vài tiếng trước khi thấy anh âu yếu dẫn Hạ Phi Phi đi mua sắm, thay vào đó bằng một nụ cười tươi lại rất ấm áp.

Vũ Thần nhìn nụ cười này có chút dao động, nhưng lại nghĩ tới những việc do cô làm ra lại nhanh chóng gạt bỏ.

- Cô còn cười được hay sao? Hại tôi như vậy chắc cô hả dạ lắm chứ. _ Anh trở về khuôn mặt như ma quỷ bình thường, trực tiếp nắm tay cô lôi ra bên ngoài sân vườn, giọng nói chua chát.

Trên các bậc cầu thang để xuống tới sân vườn, anh không nương tay gì cả mà liền đẩy rồi buông tay ra khiến cô từ trên không trung mà tiếp xuống đất, cả người va chạm với gạch đá làm xương bên trong của cô chấn động.

- Thần, có chuyện gì sao.. Em không làm gì cả. _ Cố Uyển Đình thật sự là một người rất dễ khóc, đối với tình huống như vậy, nước mắt cô liền rơi.

- Miệng lưỡi cô đúng là rất dẻo đó chứ. Nói dối không hề chớp mắt một chút nào. _ Mặc kệ người con gái ngồi dưới nền đất đau tê tái cả người, anh thuận tay cời phẳng dây thắt lưng ở bụng ra.

" Aaa, em xin anh đừng đánh nữa. "

Sợi dây thắt lưng màu đen kia được chính tay anh cầm lên giáng mạnh xuống vào người của cô. Nó được làm bằng cao su nên mỗi khi đánh mạnh thì sẽ rất đau, đau âm ỉ trên cơ thể.

Từng đợt anh đánh xuống trên người cô chỗ nào cũng đỏ chót rồi chuyển sang bầm tím cả lên. Đau thật chứ!

- Nếu cô không nói, thì làm sao mẹ tôi biết chuyện tôi cùng Hạ Phi Phi đang quen nhau hả? _ Anh hét lớn lên, gì chứ nhìn anh bây giờ không khác chi là một con quỷ hút máu người hết.

- Âu Dương Vũ Thần, em thề với anh rằng em không nói. Làm ơn.. tin em có được không? _ Vết thương có chỗ bầm tím có chỗ rỉ máu khiến cả thân thể cô rất đau rát, cô cố gắng lách lại gần nắm lấy ống quần anh mà nói.

- Tôi không tin những lời nói từ miệng loại đàn bà như cô nói ra! Đừng bao giờ gọi tên tôi ra như vậy, cô mãi mãi không có tư cách đó. _ Vũ Thần ngồi gập xuống một chút, bàn tay thô bạo nắm rồi siết chặt chiếc cằm của cô.

- Tại sao, anh nói em nghe đi.. Được không? Tại sao anh lại đối xử với em như vậy. _ Mặc kệ những vết thương cứ hoành hành đau đớn, nước mắt vẫn cứ rơi, cô lớn tiếng gằn giọng.

- Cố Uyển Đình, đó là bởi vì cô không xứng đáng! Không xứng đáng được ngồi ở cái chức thiếu phu nhân của Âu Gia, cô hiểu không? _ Anh thẳng tay đẩy mạnh cả cơ thể cô về phía sau.

- Càng không xứng đáng.. có được tình yêu của Âu Dương Vũ Thần tôi.

Anh quay lưng bước đi được vài bước rồi khựng lại, nói thêm câu đó nữa..

Di Kim đứng ở một góc trước phòng khách nhìn ra mà trong lòng đau tê tái, Cố Uyển Đình tại sao lại cứ cố chấp yêu thiếu gia như vậy chứ?

Mặc dù cô biết rằng, Vũ Thần không hề yêu cô. Bà làm ở đây bao nhiêu năm, đương nhiên biết rằng trong tim Vũ Thần bao năm qua chỉ có một người duy nhất đó chính là Thư Di.

Nhưng bà không muốn nói ra, cũng không có can đảm để mà nói.. Sự thật đau lòng này, bà sợ cô không chịu nổi.

- Không cho cô ta vào nhà, tối nay cũng không được ăn cơm. _ Tiếng nói của anh cất lên khiến bà giật mình.

- Tôi nghe rồi thưa thiếu gia. _ Bà cúi đầu nói, có phải thiếu gia là người không có trái tim không? Cả người Uyển Đình chỉ là vết thương, bây giờ không cho vào nhà cũng không cho ăn uống thì làm sao con nhỏ chịu được?

Cố Uyển Đình không quan tâm thân thể mình ra sao, chỉ nằm bất động ở đó suy nghĩ về những câu nói của anh.

Không xứng đáng có được cái chức thiếu phu nhân Âu Gia sao? Trong khi đó chính là anh người đòi cưới.

Nhưng câu nói khiến trái tim cô như chết lặng đi đó là cô không xứng đáng có được tình yêu của anh.. Đúng thật là vậy, kết hôn gần một năm rồi, chưa bao giờ cô có thể chiếm ngự được trái tim của anh, dù chỉ một lần nhỏ thôi.

Phải làm sao bây giờ chứ? Con đau nào về thể xác rồi cũng sẽ qua thôi, còn tình yêu của cô dành cho anh làm sao trôi qua một cách dễ dàng được.

Người ta nói khi yêu bản thân mình sẽ trở nên rất mù mịt và ngu ngốc, còn cô chính là như vậy đó. Dù yêu có đau đến chết vẫn cố chấp mà yêu anh.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Cái Mạng Đó Giữ Để Làm Gì?

Một cơn mưa rào bắt đầu nhỏ giọt rơi xuống vào lúc trời sắp tối, nãy giờ đã gần 2 tiếng trôi qua Vũ Thần chỉ trên phòng làm việc mà không hề nếm xia đến cô sống chết ra sao, cô cũng đã nằm ở đây từ lúc anh bước vào nhà.

Uyển Đình muốn đứng dậy nhưng cả cơ thể cứ như bị liệt khiến cô muốn đứng cũng không được. Những vết thương chảy máu bầm tím khi nãy do anh gây ra lại ngấm vào nước mưa làm cả người cô rất rát, nó như bào mòn sát trùng vào từng vết thương.

Ở trong tim cô cũng đang có một vết thương đang ngày càng to ra, như vậy có ai chữa được hết không, làm ơn!

Tất cả các câu nói của Vũ Thần khi đó như đang ám ảnh trong não bộ của cô, càng muốn không nghĩ tới, làm mọi cách để quên đi thì lại càng nghĩ tới.

Lạnh thật, đến bây giờ cô mới thấy có chút run người. Uyển Đình dùng toàn bộ sức lực yếu ớt còn lại của mình, cố gắng gượng dậy đi tới cái nhà kho kia.

Đây là nơi cô thường xuyên lui đến khi anh hắt hủi không cho cô vào bên trong nhà, một nơi ẩm thấp bụi bặm như vậy mà có ngày tiểu thư danh giá của Cố Gia phải ở trong đây sao?

Ngã phịch xuống nền đất lạnh lẽo, trong đây cũng chả có gì ngoài vài cái tủ đựng đồ cùng với một miếng nệm mỏng manh, cô muốn tiến lại đó tìm kiếm chút hơi ấm. Nhưng cơ thể lại tự do ngã xuống không còn cảm giác.

Sau đó một lúc, cô dần chìm vào cơn mê, không còn nghe một tiếng động nào nữa.. Đến nửa đêm, dì Kim vì lo cho cô, cuối cùng cũng không nhịn được mà lên lút trốn ra bên ngoài.

Trận mưa kia dai dẳng kéo dài hơn cả một tiếng, thiếu phu nhân còn đang ở bên ngoài, không biết có sao không.

Bà không thấy cô ở ngoài sân vườn, liền đi vào bên trong nhà kho thì quả thật cô đang ở ngay đây. Nhưng lạ quá, cả người cô lạnh ngắt tím tái hết lên, bà có lay mạnh tới nào cũng không tỉnh. Đến khi bà sờ vào trán cô thì thấy nóng lắm, hơi thở lại rất yếu ớt.

- Thiếu gia, thiếu gia.. _ Dì Kim hoảng hốt chẳng biết làm sao, liền liều mạng chạy lên trên phòng làm việc của anh.

Chỉ khi bên trong hắng giọng một cái, bà mới dám đẩy cửa bước vào, dù gì thiếu phu nhân bây giờ vẫn là quan trọng, thiếu gia có làm gì bà cũng kệ.

- Có chuyện gì? _ Vũ Thần lên tiếng.

- Tôi cầu xin ngài, thiếu phu nhân hiện đang rất yếu, yếu đến mức cả hơi thở cũng nghe không rõ. Coi như ngài còn chút lương tâm, đưa cô ấy đi bệnh viện được không? _ Dì Kim chấp hai tay chà xát lại với nhau, ánh mắt khẩn cầu nhìn chăm chăm vào mắt anh.

- Muốn tôi cứu cô ta sao.. Cái mạng đó còn giữ để làm gì chứ? _ Âu Dương Vũ Thần nghe vậy lúc đầu không quan để ý cho mấy, đều do cô ta tự chọn thời.

- NGÀI ĐẾN CẢ LƯƠNG TÂM MỘT TÍ CŨNG KHÔNG CÓ SAO? VẬY ĐƯỢC, TÔI SẼ TỰ MÌNH ĐƯA ĐI BỆNH VIỆN.

Dì Kim biết mình không nói lại anh, tính mạng thiếu phu nhân y như là ngàn cân treo sợi tóc nên bà cũng không muốn cãi nhiều, tức giận nói.

Chạy một mạch xuống lầu, bà liền dìu cô một cách cẩn thận đứng dậy, mong rằng cô còn một chút ý thức thì nghe được giọng của cô: " Con không.. sao "

Dù tuổi có hơi cao sức khỏe lại yếu, bà vẫn cố gắng cùng cô đi ra tới ngoài để tìm người cứu giúp. Chỉ còn vài bước nữa là tới được cánh cổng, cả cơ thể của Uyển Đình đột nhiên buông lỏng cánh tay của bà ra, trực tiếp ngã nhào xuống dưới đất, đầu không may lại đập vào trướng cánh cửa màu đen.

- Thiếu phu nhân.. phu nhân, cô làm sao thế này? _ Bà hoảng hốt định đỡ cô đứng dậy thì phát hiện trán cô bắt đầu dần dần rỉ ra chất lỏng màu đỏ.

Cảm giác bây giờ chỉ còn lại là hoảng sợ, bà rơi nước mắt, tự trách mình yếu ớt có cô cũng không giữ chặt được.

- Mở cổng ra, NHANH LÊN! _ Trong lúc tình thế rối loạn như thế này, Vũ Thần đột nhiên xuất hiện như một cơn vũ bão vội bế xốc cô lên chạy đến chiếc xe của mình, còn thúc đẩy bà mau mau mở cửa, ánh mắt có chút lo.

Nghe được vậy, bà hoảng loạn nhanh mở cổng ra chưa được một phút thì chiếc xe đã phóng nhanh ra khỏi nhà hướng chạy đến phía bệnh viện rồi.

Bà thăm thử phào, cuối cùng thiếu phu nhân cũng được đưa đi bệnh viện, cầu mong rằng cô ấy không sao.

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Nếu Quá Khứ Đó Không Xảy Ra

Chiếc xe màu đen phóng nhanh hết mức có thể trong nền trời tối tăm.

Trong lòng Vũ Thần như có thứ gì đó đè nặng lên cảm giác rất khó chịu, coi như hôm nay anh làm phước cứu cô.

Trước cửa phòng cấp cứu, nhân viên y tế đang tất bật chạy đi chạy lại để cấp cứu cho cô, còn anh vẫn ngồi ở trước băng ghế màu trắng kia, ánh mắt tuy lạnh lùng nhưng sâu bên trong đó anh nghĩ gì thì chẳng một ai biết được cả.

Âu Dương Vũ Thần vốn là một người không thích sự chờ đợi bởi vì anh chả có sự kiên nhẫn trong người mình, ai mà nghĩ được hôm nay anh vẫn ngồi tại đây hơn suốt hai tiếng để chờ đợi Cố Uyển Đình ở bên trong cấp cứu.

Anh cũng không quan tâm đến việc này cho lắm, cô ta làm mọi chuyện ra như vậy thì coi như đây là một kết cục nhẹ nhàng chứ không phải sao haa?

- Âu Tổng, cậu đang là muốn giết chết cô ấy sao? _ Một chàng trai bác sĩ mặc áo blouse màu trắng bước ra cầm theo sấp hồ sơ bệnh án, khuôn mặt cực kì bức mình và giọng nói khó chịu nói.

- Dù gì đây cũng không phải chuyện của cậu. _ Vũ Thần khoanh tay đứng đó nhìn anh chàng bác sĩ kia với ánh mắt vô tâm, không quan tâm là mấy.

Chàng trai bác sĩ kia có tên gọi là Diệp Tiêu, cháu trai đích tôn của Diệp Tôn Lăng, chủ tịch hiện tại của tập đoàn Diệp Thị chuyên về thực phẩm sạch.

Nhưng cháu trai của Diệp Tôn Lăng lại không nối dõi theo gia đình mà đi làm bác sĩ. Hiện tại, Diệp Tiêu là một trong những y bác sĩ giỏi nhất thành phố Z.

- Để xem nào.. Nhờ phước cậu ban, Cố Uyển Đình bị trầy xước khắp cơ thể, vì nước mưa ngấm vào nên vi khuẩn có cơ hội xâm nhập, nói rõ hơn là nhiễm trùng đi. Cơ thể dính mưa quá lâu mà không được ủ ấm nên bị nhiễm lạnh.

Diệp Tiêu đứng đó vừa nhìn hồ sơ vừa nói một tràng đại hải ra, Âu Dương Vũ Thần cảm giác có gì đó đè nặng lên mà anh vẫn đứng đung như chưa có gì cả.

- Vậy sao? Khi nào cô ta tỉnh dậy. _ Vũ Thần khoanh hai tay trước ngực nói.

- Vẫn chưa biết được. Tạm thời cậu về nhà đi, Uyển Đình phải nằm cách ly!!

Ba chữ " nằm cách ly " như giáng vào trí óc của anh một cách mạnh mẽ, anh neho mắt lại rồi hỏi: " Chỉ nhiễm lạnh thôi tại sao lại phải cách ly? Có phải là do cô ta nhờ cậu phải không vậy. "

- Cậu bị điên sao? Nhiễm lạnh với cơ thể Uyển Đình mà nói là cực kì nặng.

Người bạn này của mình có vấn đề hay sao? Diệp Tiêu cũng không hiểu.

Nghe như vậy, Vũ Thần cũng không ở lại lâu tại chỗ đó, lập tức quay người đi. Anh có vô tình đi ngang qua phòng cách ly đặc biệt liền thì thấy Cố Uyển Đình nằm bên trong với khuôn mặt nhợt nhạt, xung quanh toàn là dây.

Khoảnh khắc này lòng anh hơi có một chút trùng xuống, nhưng rất nhanh bị anh gạt bỏ đi, Vũ Thần vẫn ung dung trở về nhà. Lý Cung Dương nhìn vào thật vắng lặng, không còn cô gái nhỏ hằng ngày hay đứng trước cửa chờ anh đi làm về nữa.. Cũng được đấy.

Như vậy cũng đỡ phiền hơn một chút.

Cả một đêm qua anh không hề chợp mắt được, khi về tới nhà sau khi đưa cô vào cấp cứu cũng đã bốn giờ sáng.

Cứ như vậy, anh tự pha một ly coffee đen cho mình, thức trắng cả một đêm để ngồi suy nghĩ lại mọi thứ đã xảy ra.

Thật ra nhiều lúc anh cũng chẳng để tâm tới tâm trạng hay cảm xúc của cô, cứ ra sức mà hành hạ đánh đập cho thỏa con giận của mình vì anh nghĩ đó là những điều cô đáng được nhận.

Nhưng ánh mắt của cô khi nhìn vào anh, tất cả những gì mà cô nói với anh nó rất chân thật, anh không cảm giác được gì gọi là dè hèn xấu xa cả, tất cả mọi thứ anh đều ngụy biện lên để nói.

"Làm ơn.. Tin em có được không?"

Quả thật câu nói đó làm anh có chút đắn đo động lòng, Uyển Đình như thế là vô tội không liên can tới chuyện gì.

Nhớ lại những gì đã xảy ra trước kia, anh không thể không thể nào đối xử dịu dàng với cô được. Trong lòng bao nhiêu là nỗi phiền muộn mà chính Âu Dương Vũ Thần anh cũng không biết giải đáp như thế nào cho toàn vẹn.

Tình yêu đan xen giữa thù hận, đó là điều ác độc nhất mà ông trời dành cho anh. Vũ Thần nói: "Nếu quá khứ đó không xảy ra thì ngay hiện tại. Tôi sẽ chẳng bao giờ làm tổn thương em."

"Nhưng tiếc thật.. Nó xảy ra rồi."

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Bullim Và Tam Đại Thiếu Gia

Vài ngày sau.

- Âu Tổng, thiếu phu nhân cô ấy chưa có dấu hiệu tỉnh lại. _ Diêu Kỳ đứng ở bên cạnh vừa gấp đầu vừa cung kính.

Nghe câu trả lời từ chính miệng trợ lý thân cận của mình, anh có chút nheo mắt lại.. Hóa ra việc hôm bữa lại làm cô hoảng sợ đến như vậy, nhiệm vụ nguy hiểm đến mức có thể khiến một cô gái đang bình thường mà phải nằm trên giường gần suốt một tuần sao?

- Gọi Diệp Tiêu đến Bullim gặp tôi đi.

Âu Dương Vũ Thần đứng dậy cầm áo vest đen tiêu soái bước đi ra cửa, còn dặn dò Diêu Kỳ gọi Diệp Tiêu đến kia.

- - - - -

Bullim.

Ở đây thật chất là một chuỗi bar club cùng với karaoke do Vũ Thần nắm tất cả mọi hoạt động trong tay. Nó có diện tích rất rộng, mọi thiết kế nội thất nơi đây cũng khiến nó được lọt vào bảng xếp hạng những nơi ăn chơi xa xỉ!

Muốn kiếm chỗ ăn chơi trác táng tiêu tiền bố mẹ thì đây chắc chắn là một ý tưởng không tồi đâu.. Nhưng quy luật tại đây lại là không được chơi thuốc, ở đây nếu bị nhân viên bảo vệ bắt được thì kết cục của bạn ra sao sẽ do chính Âu Dương Vũ Thần quyết định, tại đây sống chết do trời định chứ tại Bullim thì sống chết tùy thuộc vào tâm trạng của Vũ Thần - Ông trùm quán bar này.

- Lão đại mới tới. _ Chiếc xe vừa thắng lại, đã có hai tên vệ sĩ mặc áo đen cúi đầu mở cửa xe cho anh, lễ phép nói.

- Thiệu Huy, Diệp Tiêu đang ở đâu?

Anh định bước đi thẳng vào bên trong nhưng đã khựng lại hỏi một tên vệ sĩ.

- Cũng đang ở trong phòng VIP ạ.

Tên vệ sĩ trả lời xong, anh phát tay để người đó lui xuống rồi tự mình bước vào trong. Tiếng nhạc xập xình, ánh đèn led đủ màu cũng khiến nơi đây trông nhộn nhịp hơn hẳn bên ngoài.

Nhưng chỉ khi anh vừa bước vào, mọi người đều như im bật lại. Họ đương nhiên biết người đang bước vào là ai và có gia thế lớn ra sao. Nếu có chọc phải người đó thì tốt nhất nên đi tự từ trước thì tốt hơn, nếu lọt vào tay của người này thì cái chết sẽ thảm hơn.

Mãi đến khi cánh cửa thang máy đóng lại, mọi người mới thở phào may mắn rồi tiếp tục cuộc chơi của mình. Khởi cần tiếp chuyện với anh cũng đã run người rồi, cho dù đứng xa mười mét.

- Tới rồi sao? _ Đường Thiệu Huy là cậu ấm của tập đoàn Đường Thi, gia thế cũng có thể coi là cực kì lớn mạnh.

- Làm vài ly với anh em thì có sao à.

Chiếc áo vest bị anh không thương tiếc ném xuống một bên, sau đó anh mới thông dong đi ra quầy rượu tự rót cho mình ly lớn whisky màu đỏ chói.

Ngay tại cái thành phố Z này, không ai là không biết tới tam đại thiếu gia vừa có tiền vừa có tiền này chứ. Đứng đầu là chủ tịch tập đoàn Âu Thị và lão đại của bang Thần Ung, một trong những bang phái đứng đầu về thế giới ngầm.

Tiếp theo là Đường Thiệu Huy, anh là tổng giám đốc của Đường Thi, không có một ai có thể làm rung động được trái tim băng giá của anh ta cả. Ngay cả người ở cạnh Thiệu Huy lâu nhất cũng chỉ có thể là nửa tháng mà thôi.

Người cuối cùng không cần ai nói thì cũng biết đó là Diệp Tiêu, vị bác sĩ trẻ tuổi nhưng tài nghệ thì không ai bì lại được. Đừng nghĩ là bác sĩ là không có thể tham gia hắc đạo được nha, đó là một sai lầm lớn. Diệp Tiêu thật ra có cặp mắt rất tinh tường để nhìn ra đối thủ hoặc vũ khí trong bóng tối. Nói về đánh nhau thì anh ta chính là số một.

- Cố Uyển Đình khi nào thì tỉnh dậy?

Vũ Thần cầm ly rượu màu đỏ trên tay, lâu lâu xoay nhẹ nó một chút rồi đưa lên miệng uống một ngụm. Giọng nói của anh thật ma mị khiến người nghe khó có thể mà thoát khỏi cảm dỗ này.

- Hôm nay cậu lại có nhã hứng quan tâm đến bé nhỏ đó sao? _ Đường Thiệu Huy rít một chút điếu thuốc.

- Không hề. Chỉ là.. không còn người để hành hạ nên thấy trống vắng chán nản thôi. _ Anh cười nửa miệng nói.

- Thật ra.. Cô ta đã làm gì để cậu hận như vậy? _ Diệp Tiêu ung dung ngồi vắt chân vào nhau, anh là người cấp cứu cho cô nên nắm rất rõ tình hình.

- Tớ hành hạ cô ta, mục đích cuối cùng cũng chỉ là trả thù cho Thư Di thôi..

Không gian trôi vào im lặng, chỉ nghe được tiếng nhạc xập xình phía ngoài.

Ai mà không biết Thư Di chính là điều cấm kị không nên nhắc ra trong lúc nói chuyện với Vũ Thần, mà hôm nay cậu ta tự mình nói ra như vậy.. Nói ra thì có chút gì đó bất thường không ổn.

Nhưng thật ra.. Thư Di đã mất rồi mà.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Cô Chính Là Nguyên Nhân

Bệnh viện Audome.

Đây là bệnh viện mà Uyển Đình đang được nằm cách ly, đến hôm nay đã là ngày thứ năm nên cô đã được đưa ra ngoài phòng thường rồi. Không gian trong đây thật im lặng, vụ việc này đã được Vũ Thần ém nhẹm đi không cho người bên gia đình Cố Gia biết gì hết.

"Cạch" _ Cánh cửa phòng làm bằng gỗ đột nhiên mở ra, người bước vào không ai khác chính là Âu Dương Vũ Thần, cả người anh nồng nặc rượu.

- Cô còn chưa chịu tỉnh dậy hay sao?

Do rượu nên anh không kiểm soát hết được hành động và cảm nhận của bản thân mình. Anh đột nhiên nhìn cô rồi hét to lên, cả y tá cũng không dám làm hay động dậy gì vì họ biết là chủ tịch.

- Cố Uyển Đình, cô là nguyên nhân của tất cả sự việc đã xảy ra trong quá khứ.

Âu Dương Vũ Thần như không đứng vững được nữa, lập tức ngồi phịch ở sàn nhà trong phòng bệnh. Anh đau lòng nhớ lại chuyện quá khứ những ngày trước, không có cách nào quên.

- Tôi cho cô ba ngày nữa, nếu cô còn không tỉnh dậy. Tôi lập tức cho người phá nát cổ phiếu của Cố Thị ngay đó.

Trải qua một hồi, cuối cùng anh cũng đứng dậy mà rời khỏi đây với một khí thế bức người, khuôn mặt vẫn lạnh.

Đôi mắt to tròn của Cố Uyển Đình đột nhiên từ từ mở ra.. Cả viên mắt đỏ hết cả lên, cô từ nãy giờ đã nghe được hết rồi. Từ chiều nay cô đã tỉnh dậy từ đợt nhiễm lạnh vài hôm trước, vốn định sẽ về nhà ngay nhưng y tá lại không cho nên cô cũng đành chịu mà nán ná ở lại đây. Cũng không ngờ được mình lại nghe hết lời nói của Vũ Thần rồi.

Tại sao cô lại là nguyên nhân của quá khứ chứ? Trong đầu Cố Uyển Đình cô bây giờ chỉ tràn ngập mười năm qua mà cô đã gắng gượng đi theo sau anh.

Quả thật, anh vẫn không có một chút gì gọi là lo lắng cho cô. Ngày hôm nay cô nằm đây cũng là do anh, ấy vậy mà anh vẫn không cảm thấy có lỗi gì sao?

Vẫn vào tới Audome này mà đưa ra lời đề nghị với cô sao? Thật sự từ sau khi cô kết hôn với Âu Dương Vũ Thần, cổ phiếu ở Cố Thị cũng tăng vọt lên cực kì nhanh. Nếu chẳng may sau ba ngày cô không tỉnh dậy, anh cũng sẽ thật sự làm như vậy sao? Vì sự nghiệp của ba mẹ đã gãy đổ, cô đành cố gắng vậy.

Càng cố nhớ lại quá khứ cô đã gây nên những gì, cô càng không nhớ được tí gì cả, tất cả như mù mịt hoàn toàn chỉ là một màu trắng xóa. Càng cố nhớ thì cả trí óc của cô như đau điếng hết lên.

Cố Uyển Đình ngay lập tức nằm xuống giường, hai tay ôm đầu rồi khóc nức nở.. Không hoàn toàn không có một chút kí ức gì về quá khứ, cô chỉ biết được mười năm trước tới bây giờ, cô chỉ có một mình hủi quanh không có điểm phúc được ba mẹ lo lắng, lúc đó cũng là lúc cô theo đuổi anh, còn lại hoàn toàn không có gì hết.. Là thật.

- -----

Lí Cung Dương.

- Thiếu phu nhân, cô về rồi sao. _ Sáng sớm tinh mơ, cô tự làm thủ tục xuất viện rồi về nhà. Di Kim mở cửa ra thì thấy cô liền vui mừng khôn xiết luôn.

- Con có khỏe chưa, còn thấy mệt chỗ nào không? _ Bà quan tâm hỏi han cô, hình ảnh buổi tối hôm đó vẫn làm bà ám ảnh tới tận ngày hôm đó, thật sợ.

- Con không sao. _ Dù cơ thể còn mệt mỏi, cô vẫn gắng gượng mỉm cười.

- Vậy con ngồi đây đi, đi đi làm một ít đồ ăn ngon cho con. _ Bà nhìn thấy cơ thể cô xanh xao hơn thấy rõ, chỉ mới mấy ngày thôi đã ốm như vậy rồi sao.

- Di.. Không cần đâu, con phải làm đồ ăn sáng cho anh Thần nữa. _ Cô cố níu tay bà lại, cô muốn chính cô sẽ làm đồ ăn sáng cho anh. Đã mấy ngày rồi, chả biết anh đi làm có ăn uống đầy đủ không nữa? Cô rất lo lắng cho anh.

Không để Di Kim nói thêm điều gì, cô trực tiếp đứng dậy đi vào bên trong bếp, đầu óc còn hơi choáng váng nên cô đi hơi khó khăn. Di Kim nhìn cô mà xót xa trong lòng, đứa ngọc này, mặc dù đã biết Vũ Thần không có tình cảm với mình.. Tại sao vẫn cố gắng chứ?

- Cuối cùng cũng chịu tỉnh rồi sao.

Giọng nói băng lạnh của anh từ trên vang xuống, ngay lúc cô vừa làm đồ ăn xong cũng là lúc anh đi xuống nhà.

- Thật xin lỗi, mấy hôm nay em không ở nhà.. là ăn hại anh rồi. _ Uyển Đình cúi đầu nhỏ nhẹ nói, y hệt như bé thỏ làm sai điều gì đó mà sợ bị phạt vậy.

Cả phòng bếp bao trùm trong sự im lặng, anh không nói gì hết mà trực tiếp ngồi xuống bàn ăn để ăn sáng.

Thấy vậy, lòng cô như có một tia gì đó kè lên, đây là lần đầu tiên anh ăn đồ do chính tay của cô nấu, thật vui mà.

Chỉ trong chốc lát, anh liền ăn xong phần ăn của mình, đứng dậy uống hết một ly cà phê do cô đem ra. Ngay sau đó định bước ra xe đi làm thì nghe cô nói: " Vũ Thần, cà vạt của anh lệch.. "

Bước chân nhanh nhẹn bước lại chỗ của anh, cô vừa định đưa tay lên sửa lại cho anh thì anh đã nhanh chân hơn né qua một bên: " Đừng bao giờ đụng bàn tay dơ bẩn của cô vào tôi. "

Cả người cô như đơ hoàn toàn ra hết vì câu nói của anh, trong lòng thật đau quá.. Ngay khi chiếc xe lăn bánh đi ra khỏi sân nhà cũng là lúc nước mắt cô rơi xuống, đầu óc cô tự dưng cảm thấy choáng váng, sau đó ngất đi.

- -----

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 12: Đau Đớn Đến Cùng

Cố Uyển Đình tỉnh dậy sau một hồi mê man, trời bây giờ cũng đã trưa rồi, cô suy nghĩ mãi cũng không biết vì sao mà anh lại hận cô đến như vậy chứ?

Anh chán ghét cô đến tận cơ thể của anh như vậy sao? Hèn gì mỗi lần làm chuyện đó cùng nhau, anh không hề quan tâm tới cảm giác của cô, sau đó liên tục gọi tên của một cô gái khác.

Âu Dương Vũ Thần, em theo đuổi anh hơn cả mười năm, dành trọn cho anh tất cả tuổi thanh xuân của em. Nhưng cuối cùng, anh đổi lại cho em một sự đau đớn đến tận cùng chứ không phải một cuộc hôn nhân đầy mỹ mãn gì.

Người ta thường nói thời gian là liều thuốc tốt nhất để chữa lành mọi vết thương, vậy tại sao hơn mười năm trôi qua, vết thương của cô nó không những không lành mà ngày càng to ra.

Trong cuộc hôn nhân éo le này, anh tựa như một con quỷ dữ hút máu con người, anh vừa hút trọn hết máu của cô, trên tay lại còn cầm con dao, ngày càng khoét sâu vào bên trong tim cô.

Cả cơ thể loạng choạng đứng dậy rời khỏi giường, nơi cô hướng đến đó là nhà vệ sinh. Cô không có một tí sinh lực nào, Uyển Đình ngã xuống ngay.

"Cạch" _ Thành công bước vào nhà vệ sinh, cô khóa chốt của phòng lại.

Trực tiếp nhìn bản thân mình trong gương, cô gái ngày nào vẫn ưu tư vui vẻ mà sống từ bao giờ đã sớm trở nên xơ xác, cả người xanh xao như thế?

Mở vòi nước lên, Uyển Đình không sợ gì mà ngồi ngâm mình trong một bồn nước lạnh như vậy. Cô nhắm mắt lại, tự nghĩ tới mọi chuyện đã và đang xảy ra hiện tại, bây giờ.. cô quá mệt mỏi.

- Vũ Thần, em yêu anh nhiều như vậy, rốt cuộc cũng không nhận lại được gì ngoài sự đau đớn. _ Giọng nói cô nhỏ nhẹ phát ra, thanh âm như sợ người khác nghe thấy. Kế bên chỗ đựng sữa tắm có một con dao nhỏ, cô cầm lấy.

Từ trước đến giờ, cô không bao giờ nghĩ tới việc sẽ tự sát vào lúc này..

Trước khi làm chuyện này, cô đã cố hồi tưởng lại mọi chuyện, muốn nhớ thật rõ người mình yêu nhất, mình hi sinh nhiều nhất là Âu Dương Vũ Thần.

Con dao sắc bén đưa được đưa đến kế bên cổ tay trái của Uyển Đình. Cỗ rạch một nhát thật sâu, đau thật. Máu bắt đầu từ từ chảy xuống, rồi càng ngày càng nhiều khi vết thương tét to ra.

Máu hòa vào với dòng nước lạnh với người con gái có vẻ đẹp yêu kiều nằm trong đó, nhìn trông thật đau thương.

Nhắm mắt lại, hiện tại Uyển Đình cô muốn buông xuôi tất cả mọi thứ rồi.

- -----

Sắp tới cuộc họp rồi nhưng anh lại để quên một xấp tài liệu quan trọng tại nhà, Diêu Kỳ lại đang bận. Nên Vũ Thần tự mình lái xe về nhà để lấy nó.

Quản gia cũng chỉ quanh quẩn ở nhà không đi đâu, nhưng mà sao căn nhà lại trống vắng thế kia? Cố Uyển Đình lại đi đâu rồi sao, không phải lại thiếu hơi đàn ông đó chứ, đúng là thứ đàn bà lằng lộn.

Anh sai bước lên thư phòng để lấy xấp tài liệu, trước khi quay người để trở lại xe đến tập đoàn, những bước chân của anh đột nhiên cứng đờ đi, trong lòng bắt đầu xuất hiện sự bất an..

Căn phòng kế bên lại có tiếng nước chảy không ngừng, nhưng căn phòng này lại là nơi mà Cố Uyển Đình sống.

- Quản gia, Uyển Đình sáng giờ có đi đâu không? _ Anh vọng xuống nói.

- Thiếu gia, thiếu phu nhân sáng giờ do mệt nên chỉ ở trong phòng. _ Quản gia vừa dứt lời, anh liền cảm giác có chuyện không hay đang xảy ra rồi.

Với tay chạm lấy cánh cửa, nhưng lại không mở được, cho dù anh có gắng sức đến mấy cũng không thể mở được.

Cánh cửa phòng tại sao lại không mở được chứ, Vũ Thần nói to: " Cố Uyển Đình, cô đừng có làm càn với tôi. "

Không có tiếng nói đáp lại, sự bất an trong lòng anh dâng lên ngày càng cao, không phải có chuyện gì xảy ra đó chứ? Anh lùi lại vài bước, sau đó dùng một lực thật mạnh đá phăng cánh cửa phòng bung ra. Ngạc nhiên hơn, trong đây không thấy cô ở đâu.

Âu Dương Vũ Thần theo linh cảm mà đi đến mở cánh cửa phòng vệ sinh ra, nhưng lại không mở được nữa. Nghi ngờ có chuyện gì không hay xảy ra..

- Con mẹ nó người đàn bà ngu ngốc.

Buồng một câu chửi thề ra, anh vẫn làm theo cách cũ để mở cánh cửa ra.

Đúng như những gì anh dự đoán, bên trong bồn tắm là Cố Uyển Đình nằm đó, cả không gian bị bao trùm bởi mùi tanh của máu. Cả người anh như thể bị chấn động, lòng trùng xuống thật sâu. Sắc mặt cùng đôi môi của cô đã tái nhợt hẳn đi, anh không chần chừ liền bế cơ thể nhỏ bé của cô đi bệnh viện, miệng khẽ nói: " Cô chưa trả nợ đủ cho tôi, thì đừng bao giờ mong cô sẽ chết đi. "

- -----

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Cứu Sống Hay Cho Chết?

Chiếc xe của anh lao đi thật nhanh mà có ai muốn cản cũng không có một cơ hội để cản được. Ngay cả cảnh sát giao thông đứng ngay ra đó cũng chẳng có một lời hó hê gì, công việc hiện tại rất tốt, họ không muốn mất việc đâu nha.

Chạy với tốc độ nhanh như vậy thì rất nhanh đã tới ngay cổng bệnh viện rồi.

Diệp Tiêu đã được Vũ Thần báo trước từ khi nãy, nên đã khôn khéo làm theo chuyên ngành, cho sẵn một đội ngũ y tá đứng đây cùng với băng ca và bông băng thuốc đồ các thứ. Phòng hờ việc tình hình tiến triển xấu, anh cũng đã cho đem ra các máy trợ tim, kích tim.

- Tình hình như thế nào? _ Âu Dương Vũ Thần khẩn trương mở cửa xe đi ra trước rồi vòng ra sau bế xốc cả người Uyển Đình rồi đặt lên một cái băng ca.

Diệp Tiêu gấp rút nói, vết thương trên tay của cô sớm đã xé toạc ra nhìn thật ghê gớm, máu vẫn chưa ngưng tụ hết.

- Không biết, vừa về đã thấy người đàn bà ngu ngốc này tự sát, kế bên cạnh là một con dao. _ Anh hỏi hột nói ra vài chữ. Khuôn mặt lạnh băng chẳng bao giờ để lộ ra một biểu cảm gì. Diệp Tiêu biết được, cái tên bạn thối tha này chỉ đang xạo sự, chả phải tại hắn ép cô gái này vào tới đường cùng hay sao chứ?

- Vết cắt gần động tới mạch máu, tình hình không được khả quan lắm. Bác sĩ Diệp, hơi thở đang dần không ổn định.

Một người y tá đứng kế bên đang dùng tay của mình để kiểm tra thân thể của cô, phát hiện ra mọi thứ không ổn liền lên tiếng ngay lập tức cho Diệp Tiêu.

- Chuyển gấp vào phòng phẫu thuật, trước mắt cứ kích tim cho cô ấy trước đi. _ Diệp Tiêu nói lại, ánh mắt không khoan nhượng gì mà nhìn về phía của Vũ Thần. Giống như kiểu cậu đã thấy tình hình hiện cấp bách như thế nào chưa hả? Tất cả chỉ là tại cậu cố gắng trả thù cho Thư Di thôi, bị hận thù che lấp hết tất cả mọi thứ có trên đời rồi.

- Cứu sống hay cho chết? _ Diệp Tiêu nhàn nhạt phun ra năm chữ cực độc.

- Không cứu sống tôi lại đưa đến cậu làm gì? Phiền phức mà. _ Anh đứng là bị người bạn thân này chọc tới chết!

Câu nói của anh vừa thốt ra thì chưa gì Diệp Tiêu đã xoay người vào trong để làm phẫu thuật. Âu Dương Vũ Thần thật muốn điên lên, đấm một cú thật mạnh vào tường, hét lên: " Uyển Đình, cô nghĩ cô có thể chết đơn giản được hay sao? Trả nợ hết cho Thư Di đi rồi cô hãy mong tôi sẽ cho cô chết được. "

Câu nói này lúc nào Vũ Thần cũng ghi nhớ trong lòng, anh không bao giờ có thể phôi phai được những kí ức ngày xưa. Nó dẫn dắt anh cả thời gian dài.

Vốn dĩ Uyển Đình cùng Vũ Thần đã là hai đường thẳng song song có thể coi như là mãi mãi không có nổi một chỗ được coi là đích đến của cả hai. Là hai người rõ ràng không có bất kì một sự ràng buộc nào, vậy mà cơ sự có việc gì mà Vũ Thần lại bắt Uyển Đình trả nợ?

- Vết cắt này rất sâu, nên để ý cô vợ bé nhỏ nhà cậu vào. Nếu đại đột cắt thêm một lần nữa, không phải tở mà đến cả ông trời cũng không cứu giúp được!?!

Tiếng bước chân từ phòng phẫu thuật bước ra, Diệp Tiêu coi bỏ khẩu trang y tế của mình, lờm anh một cái rồi nói với giọng mệt mỏi. Cố Uyển Đình cũng đâu có phải là một tên giết người đâu mà cơ sự vì sao anh vẫn đối xử tàn ác.

- Chưa trả nợ hết, làm sao tôi để cô ta chết được? _ Âu Dương Vũ Thần đút hai tay vào trong túi quần đứng thản nhiên ở đó nhìn chăm chăm vào Tiêu.

- Cậu đừng có để hận thù che mắt hết tất cả, chuyện Thư Di mất năm đó thật ra là không liên quan tới Uyển Đình!

Diệp Tiêu tức giận nói lớn, mặt mũi cả người với những chuyện kì quặc như thế này. Vũ Thần cũng bực tức nói lại:

" Cậu không có hiểu rõ thì đừng có mà xen vào chuyện này. Thư Di mất đi rất oan uổng, Cậu nói thử xem một người như tớ phải làm sao để không trả thù "

- Mở lòng ra tiếp nhận, Cố Uyển Đình cuối cùng cũng chỉ là một người vô tội mà thôi. _ Diệp Tiêu nhìn anh tức giận lên thì kịp dịu xuống. Vì anh rõ biết là nếu Vũ Thần tức giận thì hoàn toàn có thể một tay giết chết được cô gái trong kia. Mặc dù cô ấy không làm gì cả, chỉ là Vũ Thần quá mù quáng với thù hận.

Nói xong, Diệp Tiêu để lại Vũ Thần ở đó rồi một mình bước đi. Cái chết của Thư Di năm đó thật là một sai lầm mà.

- -----

Có ai hóng nguyên nhân hong? Mình xin lỗi vì mình bận thì không thể đăng chương mới được, tới hè sẽ active hơn mà hehe:33

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Quá Khứ Ngày Xưa Đó

Nhiều năm về trước.

Lúc đó Âu Dương Vũ Thần vẫn còn là một sinh viên đại học, khoảng chừng hai mươi tuổi? Cùng thời đó, Cố Uyển Đình ngây ngô theo đuổi anh rờn rã.

Nhưng cô không hề hay biết được, anh từ rất lâu đã có vị hôn phu từ rất bé!!!

Người đó là Thư Di, họ tên đầy đủ gọi là Lã Thư Di, con gái ruột của công ty Lã Thị. Từ rất lâu rồi, trước hai cả hai ra đời, Lã Thị và Âu Thị thật ra có hôn ước cưới nhau từ bé rồi. Tính ra chỉ có Uyển Đình ngu si theo đuổi anh thôi?

Đúng là trời thương hay sao đó, thì ra Vũ Thần cũng rất là yêu thương cô gái tên Lã Thư Di kia. Hằng ngày đi học là không học cùng trường nhưng vì nhà gần nhau. Nên sáng nào anh cũng đợi Thư Di lên xe đi học do chú tài xế đưa đi rồi thì anh mới yên tâm mà đi học.

Còn về Cố Uyển Đình sao? Sáng nào là cô cũng vui vẻ ngồi ở một góc ghế đá ở trong sân trường, đôi mắt dán vào cửa trường. Mãi đến khi thấy hình dáng ai kia bước vào rồi, cô mới đi lên lớp học

Thử hỏi xem? Cô vì cái gì mà cố gắng đến như vậy hả? Là vì người mình đã đem lòng yêu thương, một người luôn tỏ ra lạnh lùng với bản thân cô. Mà vì sao khi anh càng như vậy thì cô lại đi yêu anh được chứ? Cố Uyển Đình biết rõ, cái tên bốn chữ Âu Dương Vũ Thần chắc chắn sẽ ám ảnh cô tới suốt đời?!

Cho dù sau này mặc kệ cô có chồng rồi hay anh có vợ rồi, cô cũng sẽ luôn mãi mãi giữ lại mối tình đầu thơ ngây đó!!

Sinh nhật Lã Thư Di vào một ngày đầu tháng sáu, cô ấy không tổ chức ở nhà?

Thay vào đó, Thư Di tổ chức sinh nhật của mình ở một quán bar lớn, nơi bar đó xập xình vui vẻ biết bao nhiêu ở cả lúc ở nhà nữa. Mọi người đều được rủ tới để chung vui cùng nhau. Không có một bất trắc gì xảy ra cho đến khi tan.

Âu Dương Vũ Thần vốn muốn tỏ tình với Lã Thư Di thật lãng mạn, mà cuối cùng chẳng biết mà xui quẻ khiến sao mà lại say sấn không biết đường về rồi

Một cậu bạn trai trong lớp thấy tình cảnh như vậy nên đã dìu Vũ Thần đi về trước. Còn về Thư Di, cô ấy tự bản thân mình thanh toán rồi định bắt xe về nhà do quán gia đã bị ồm ồm rồi!

Chẳng may sao... Một người đàn ông trạc trung niên bốn mươi tuổi ở người đã có sẵn men say, không tự chủ được mà nắm lấy tay cô ấy dón vào một góc

Mặc cho những tiếng van xin cầu xin thăm thiết không ngớt, trong phòng ở quán bar đó, ông ta ra sức làm nhục..

Người con gái đó, lại chính là Thư Di!

Về đêm sau trận " cưỡng hiếp " tàn ác đó, Lã Thư Di như một cái xác không hồn lang thang đi bộ trên đường về..

Đời người con gái lại bị cưỡng hiếp ác độc như vậy. Lã Thụ Di biết mình chả còn mặt mũi nào để nhìn mặt anh hết.

Dừng lại trên một cây cầu lớn ngay ở trung tâm thành phố, nước mắt giàn giụa, Lã Thụ Di tự do buông lỏng thân thể của mình trôi dạt xuống dưới đó..

Bỏ lại tất cả mọi thứ, kể cả Vũ Thần?

Ngày hôm sau, mọi cuộc truy tìm bắt đầu diễn ra, Âu Thị lẫn Lã Thị không ngừng lo lắng, nhưng người lo lắng.. Nhất cho Thụ Di cũng chính là anh..

Cuối cùng sau vài ngày tìm kiếm, xác của Thụ Di được tìm thấy khi nổi lên trên mặt sông, nước lạnh buốt..

Cả thời gian đó, Âu Dương Vũ Thần là người gục ngã nhất, anh tự động đánh đập bản thân mình, hành hạ bản thân cho đến chết đi sống lại trông thật ghê

Ông trời nghiệt ngã quá đúng không?

Sau này, anh biết được sự thật ra sao mà Thụ Di lại chọn cách tự tử đau đớn như thế. Là vì Thụ Di đã bị cưỡng hiếp

Sau mọi quá trình điều tra của bang phái hắc đạo của anh, Vũ Thần rõ là biết được. Người cưỡng hiếp Lã Thụ Di vào năm đó, lại là Cố Hạch mà ra.

Anh nung nén lửa hận lửa thù trong lòng không nói ra, Cố Hạch vì có tiền mà chạy được án, mọi thông tin này chỉ có Âu Dương Vũ Thần biết được.

Lã Thị cùng Âu Thị không ai biết, Lã Thị về sau đau buồn mà cũng dọn đi qua Mỹ mà định cư sống hảnh bên đó.

Vốn nghĩ sẽ trả thù trực tiếp Cố Hạch, nhưng ông trời cũng quá thương đi..

Con gái ông ta, Cố Uyển Đình lại cực kì thích anh sao? Thông tin này do anh điều tra mà có được. Kết hôn với Uyển Đình thật ra chỉ là một cái cớ, anh rõ ràng là muốn gián tiếp mượn cô để tìm hiểu rõ hơn về Cố Thị, Cố Hạch.

Ông dám hãm hại người tôi yêu nhất trong cuộc đời này sao? Tôi hành hạ lại con gái của ông, để cô ta chết mà không được toàn thây, thế cho Thụ Di.

Mọi chuyện rồi sẽ đi về đâu? Kế sách của anh suy nghĩ bao nhiêu năm qua rồi sẽ đi tới đâu được đây. Người tội nhất ở đây, vẫn chỉ có mỗi Uyển Đình.

Cô hoàn toàn không biết mình chỉ là một công cụ để anh trả thù mà thôi.

- -----

Lí do đây nè =)))))) Mọi người thấy sao?

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Cố Uyển Đình Biết Sự Thật

Lờ mờ mở mắt tỉnh dậy, Cố Uyển Đình phát hiện ra người kế bên giường mà cô đang nằm là Âu Dương Vũ Thần ngồi.

- Chịu tỉnh rồi sao? _ Anh cảm nhận được giường có chút động đây nên mở mắt, chưa gì đã nói giọng mỉa mai rồi.

- Vũ Thần.. Là anh cứu em sao? _ Cô mệt mỏi nói, vết thương vẫn còn đau.

- Nằm mơ sao? Chỉ là cảm giác không có cô bên cạnh thì.. _ Anh ngáp ngừng một chút, đôi mắt xoáy sâu người cô..

- Thì sao? _ Cố Uyển Đình có hy vọng.

- Không còn ai cho tôi hành hạ nữa rồi nên tôi cảm thấy chán. Thật ra giữ con chó như cô ở lại, làm đồ chơi cũng coi như không tôi đi? _ Giọng nói mà anh nói ra quả thật rất độc ác. Nó tựa như một mũi tên xoáy thẳng vào trái tim.

- Anh nói tôi chỉ là món đồ chơi thôi.. Vậy sao lúc đó không để tôi chết đi hả.

Cố Uyển Đình đau cả tâm can, phát ra giọng nói cực kì lớn, còn cả bực mình.

- TÔI KHÔNG THÍCH! CỐ UYỂN ĐÌNH, CÔ NỢ TÔI NHIỀU LẮM, TÔI CHƯA CÓ TÍNH XONG ĐẤU. _ Anh tàn độc nói ra.

Nói xong, anh đẩy mạnh cơ thể cô một cái sau đó quay người mở cửa bước đi.

Đề lại một mình cô khóc than tâm phé liệt như vậy sao? Cô gào lên nói: "Thà anh để tôi chết đi, anh cứ hành hạ tôi như vậy, đau nhất vẫn chính là tôi..."

Cô nằm phịch xuống giường mà khóc đến thương tâm, cây kim truyền dịch vì bị lệch đụng trúng mạch nên đã rỉ máu ra khá nhiều. Ướt đầm cả tay áo bệnh nhân và giường bệnh màu trắng.

Thử nói xem, cô nợ anh cái gì vậy hả?

Anh xem cô như một món đồ chơi sao, có còn gì đau lòng hơn vậy không hả?

Thế là Cố Uyển Đình cứ nằm đó tới tối mặc kệ cho mũi kim bị lệch chảy máu không ngừng. Nhưng thử nói xem, có cái gì bây giờ đau hơn trái tim cô đau.

- Tiểu thư Cố, cô bị làm sao vậy? _ Bác sĩ Diệp đến giờ đi vào khám tổng quát lại cho cô. Vậy mà vừa khi vừa vào tới cửa thời đã thấy một mùi máu tanh ở bên trong toát ra rồi. Uyển Đình thì cô vẫn nằm đó, ngược mặt lên nhìn trần.

- Tôi.. không sao. _ Cố Uyển Đình quệt nước mắt còn đọng lên trên khóe mắt rồi vờ như không có chuyện gì xảy ra.

- Cô nằm im đó, tôi giúp cô chỉnh một chút. _ Diệp Tiêu nói giọng nhẹ nhàng.

Từng cử chỉ của anh ta rất cẩn thận, là một bác sĩ chuyên nghiệp nên hèn chi hành động tháo kim, thay kim chuyển lại cho cô vẫn rất chỉnh chu, gọn gàng.

- Xong rồi. Tiểu thư Cố, tôi nghĩ cô vẫn nên chú ý một chút, sáng mai tôi lại đi tới đây xem qua. _ Diệp Tiêu cẩn thận.

Sau khi thay kim truyền, đổi lại cho cô một bình nước biển khác, bác sĩ Tiêu.. nhìn cô mà có chút nặng lòng. Đáng lẽ chuyện kia Âu Dương Vũ Thần không nên dồn nó hết tội lỗi vào đầu của cô..

- Diệp Tiêu, tôi hỏi anh một chút được không? _ Cô nhanh nắm lấy cánh tay.

- Có chuyện gì sao? _ Anh ta rõ hỏi lại.

- Coi như tôi xin anh, làm ơn nói rõ ra cho tôi biết.. Vũ Thần làm sao lại ghét tôi đến như vậy? _ Cố Uyển Đình một mồm nói ra. Cô vẫn luôn muốn biết hết mọi chuyện một cách chân thành, tại sao anh vẫn luôn đối xử với cô ác độc.

- Dám chắc muốn nghe không? _ Diệp Tiêu xoay người lại hỏi cô, ánh mắt đó không hề có một chút ngập ngừng nào

Cố Uyển Đình nhanh chóng gật đầu....

- Những năm về trước, Vũ Thần đã có bạn gái rồi.. Hơn thế nữa, cả hai cũng đã đính ước với nhau. Gọi là như nào nhỉ? Họ cực kì cực kì rất hạnh phúc..

Vừa vào câu đầu tiên thôi, Uyển Đình đã muốn gục ngã rồi. Vũ Thần thế mà đã có bạn gái rồi sao? Lại còn rất yêu thương nhau nữa à? Đúng nực cười!!

- Cô gái đó tên là Lã Thư Di. Năm sinh nhật thứ mười tám của Thư Di, chúng tôi đã cùng nhau đi uống rượu ở bar..

Hít một hơi thật sâu, bác sĩ Diệp nói ra tiếp: "Nhưng tối hôm đó.. Thư Di thật ra đã bị người ta cưỡng hiếp. Cô nghe xem có đau lòng không? Vì nhục nhã, tự ti với Vũ Thần, tối hôm đó.. Lã Thư Di cuối cùng cũng tự tử. Trong khoảng thời gian đó, Vũ Thần thật giống như một người điên, không còn không biết được. Một năm sau, bạn tôi thật sự đã tìm ra người đàn ông năm ấy, chính là Cố Hạch, người đang là ba của cô đó."

Đại não của cô như nổ một cái thật to, chuyện gì đang xảy ra vậy? Có sự thế nào mà ba của cô lại chính là người đã gián tiếp cho cái chết của Lã Thư Di??

Lã Thư Di.. Lại là người anh yêu nhất.

Không chịu được cú sốc quá lớn này.. Cô khóc đến thương tâm, mọi chuyện xảy ra quá đổi bất ngờ, ông trời muốn thử thách tình yêu của cô hay sao hả?

Vậy hơn mười năm qua, anh vẫn hận đau đau cô như vậy. Giống như có thể nói là, mười năm thanh xuân qua của cô, là trôi qua trong vô nghĩa hay sao.

Đúng thật là, anh hận cô đến mức như thế, có phải là cũng đúng quá không?

- - - - -

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Đối Với Anh Ấy Chỉ Có Một Chữ Yêu

Sau một đêm khóc vật vã, suy nghĩ hết thấy tất cả những chuyện mà Cố Hạch đã làm trong quá khứ. Cảm giác tội lỗi cứ xâm chiếm lấy trái tim nhỏ bé này của Cố Uyển Đình. Đúng vậy, nếu như ngày trước chuyện đó không xảy ra...

Âu Dương Vũ Thần làm gì phải hận cô đến mức như vậy đúng không? Không gì chuyện đó bất ngờ xảy ra, anh cùng Lã Thư Di đã có một kết cục sẽ tốt đẹp.

Nhưng riêng mối tình hơn mười năm này của Cố Uyển Đình, vẫn là bị chôn vùi xuống, mãi mãi về sau cô vẫn chỉ mong anh không biết được rằng thân cô đã yêu anh sâu đậm như thế nào?!

Còn bây giờ, cứ để mặc cho thời gian trôi qua đi. Cô muốn bù đắp lại tất cả những gì mà anh đã mất đi. Những gì mà Cố Hạch, ba của cô đã gây ra thôi.

Tình yêu, một gia đình hạnh phúc, hai ba đứa con thơ ngây vô tội ngày trước mà Vũ Thần từ ao ước. Kiếp này, Uyển Đình em sẽ chịu đựng mà trả lại hết!!!

- -----

Vài ngày sau, khi bệnh tình đã ổn hơn được một chút, Uyển Đình đã đề nghị Diệp Tiêu cho mình xuất viện về nhà.

Ảo tưởng được gì chứ, ngày cô về nhà Vũ Thần cũng chẳng nhớ, nói đúng là không quan tâm. Bởi vì cô không báo cho quản gia hay tài xế biết, nên cũng không có đi lên bệnh viện để rước cả.

- Uyển Đình, con về rồi. _ Bác quản gia từ bên trong chạy ra ngoài vội vàng đi tới dìu cô. Kì trước vết thương kia mất máu nhiều như vậy mà cũng không đi gặp "thần chết" được. Coi như cô may mắn đi, nhưng cơ thể vẫn còn rất yếu.

- Di Kim, anh ấy.. đi làm rồi sao? _ Cô được dìu vào nhà, vừa ngồi xuống ghế đã mau chóng hỏi xem anh đang đâu.

- Thiếu gia đi làm rồi. Uyển Đình, con làm sao phải đánh đổi nhiều thứ đến như vậy? Mặc cho Vũ Thần không hề yêu con sao? _ Di Kim nhìn bản thân cô xanh xao mà không khỏi đau lòng.

- Con biết.. Con biết rất rõ Vũ Thần sẽ không bao giờ động tâm với con. Làm sao được bây giờ hà đi? Cố Uyển Đình con đối với anh ấy chỉ có một chữ yêu.

Cảm giác tê tái khắp có thể lại truyền đến, cô lại sắp khóc nữa rồi. Di Kim e là cô sẽ không chịu được mà lại ngắt.. Nên đã mau chóng dìu cô lên phòng..

Bà nhìn Cố Uyển Đình mà xót xa, thật ra người ta chẳng có yêu thương gì hết mà tại sao lại ngoan cố cứ đâm đầu vô cái lưới tình chết tiệt này làm gì chứ?

Đường đường là một đại tiểu thư của Cố Gia rộng lớn, gia thế hiển hách đến như vậy. Tương lai có thể nói là cực kì sáng lạng, vậy mà cũng không thể nào bước qua được cánh cửa tình ái sao??

Đóng cửa lại, di Kim đi xuống bếp làm một món gì đó tắm bổ cho cô. Lúc này dìu cô lên phòng, bà cảm thấy được là cơ thể của cô ngày càng ốm yếu hơn..

Ngủ một mạch cho tới chiều, Cố Uyển Đình lờ mờ mở mắt tỉnh dậy vì ồn ào ở trước cửa. Cô còn đang định đi xem coi chuyện gì thì đã thấy Âu Dương Vũ Thần mở cửa phòng đi vào trong đây.

- Thần, anh về rồi sao? _ Cô vui vẻ nói mặc kệ cho cả người vẫn còn mệt mỏi.

- Cảm ơn. Tên tôi không thể để một loại đàn bà lăng loàn như cô gọi được.

Câu nói này thật sự rất thâm độc, như một vật nhọn cửa thẳng vào trái tim.

Dáng đi của anh có hơi lảo đảo không đứng vững được. Cô nhìn anh mà đau thắt lại, người đàn ông này đã làm cho cô yêu anh đến điên đảo.. Nhưng thật ra cũng làm cô đau đớn đến tận cùng!

Quả thật, khi này Âu Dương Vũ Thần đi gặp đối tác để bàn hợp đồng, không ngờ được lại bị họ bỏ thuốc vào rượu.

Coi như lần này anh sơ suất, may ra ở đó đã có Diêu Kỳ lo liệu. Dám chơi anh sao? Đợi đi, anh chơi lại gặp bội. Hiện tại cảm giác trong người anh đã cực kì khó chịu không thể kiềm chế được rồi

Vũ Thần biết rõ thuốc đã được hạ bên trong ly nước là loại mạnh nhất, dùng nước để hạ xuống cũng không được...

Vậy nên không còn cách nào khác, lại chỗ của Cố Uyển Đình đang đứng, anh không ngần ngại gì mà đẩy một cái rỗ mạnh té xuống giường. Trực tiếp dùng cơ thể của mình đè lên cơ thể của cô!

- Vũ Thần.. ừm, anh buông ra. _ Uyển Đình giãy dụa mặc dù biết rõ mình sẽ không phản kháng lại được. Anh dùng sức của mình khóa chặt môi cô lại, từ từ lại mon trên sắp người của cô.

- Loại đàn bà như cô cũng có quyền để mà cầu xin hay sao? Khôn hồn thì im.

Anh quát cô rồ to, không cho cô thêm một chút lòng tự tôn nào. Anh mặc kệ tất cả mọi thứ, anh bây giờ cần giải ra.

- Em xin anh, Thần.. _ Uyển Đình giàn giụa nước mắt nói ra trong đau đớn...

- Cố Uyển Đình, cô không phải nói yêu tôi sao? Yêu thì cần gì phải la lớn đến như vậy. Không phải điều cô muốn à?

- Tôi muốn thỏa mãn dục vọng trên cơ thể của cô, phục vụ tôi tốt một chút đi.

Ấu Dương Vũ Thần khinh bỉ nói ra mà không hề nghĩ tới người nằm dưới đây đau đớn đến cỡ nào, khó chịu ra sao..

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 17: Dày Vò Đập Nát Đến Tận Cùng

Thức dậy sau một đêm kích tình hôm qua, cả người cô ề ảm không thể nhin được. Quay sang nhìn người bên cạnh vẫn chưa tỉnh, Uyển Đình tự cười giễu bản thân mình. Tối hôm qua anh hăng sức như vậy, nhưng đến cuối cùng vẫn là gọi đúng tên của cô gái kia, Thư Di..

Còn gì xót xa hơn? Cả người đau đớn không thôi, cô cố gắng đứng dậy bằng một cách nhẹ nhàng nhất có thể tránh gây tiếng động lớn để cho anh ngủ say.

Nhìn bản thân mình trong gương, Cố Uyển Đình, rốt cuộc mây đã thành ra cái thể loại gì vậy? Nụ hôn đỏ chót ở khắp cơ thể, cơ thể đã bị Vũ Thần dày vò đến như vậy thì mong rằng ít nhất trong lòng vẫn còn vẹn nguyên. Sự là ông trời đầu cho không ai thứ gì, đến ngay cả trái tim của cô cũng bị chính anh dày vò đập nát đến tận cùng rồi!

Nhẹ nhàng mở nước, cô muốn gột rửa hết mọi vết nhơ nhếch này trên người vì vậy cô mạnh tay kì cọ đến cơ thể đỏ hết cả lên. Cuối cùng cũng đánh đề thể không làm gì cả. Ấu Dương Vũ Thần là nói rất đúng, cô yêu anh, yêu đến đầu óc mê muội, có thể hy sinh vì anh làm tất cả mọi chuyện. Nhưng đối với anh, cô suốt đời chỉ là một người thể thân?

- Cố Uyển Đình, trời đã sáng rồi cô vẫn ở đây, định quyến rũ tôi nữa sao? _ Ở bên ngoài, Ấu Dương Vũ Thần đã sớm thức dậy. Vừa vặn khi cô vừa đi ra nhà vệ sinh thì anh đã bắt đầu nói khích?

- Không.. không có. _ Lời nói của cô có chút ngập ngừng khiến anh càng thêm nghi ngờ rằng cô đang định quyến rũ!

- Con mẹ nó cô đúng là loại đàn bà dơ bẩn mặt dày nhất mà tôi từng gặp. Cô biết không Uyển Đình, cô mãi mãi chỉ là một công cụ làm ấm giường của tôi mà thôi. _ Vừa sáng ra anh đã tức giận rồi, là vì thấy cô churong mắt hay sao?

- Làm ấm giường? Phải.. Em chính là loại đàn bà như anh vừa nói. Vũ Thần, sự xuất hiện của em làm anh rất ngọt ngào hay sao? _ Khóe mắt của cô sớm đã phiem hồng vì câu nói ác độc kia..

"Chát" _ Một bạt tay rất nhanh đã lên thẳng khuôn mặt nhỏ nhắn của cô, là do anh đánh. Đây không rõ đã bao lần anh đánh cô rồi. Mép miệng có chút rỉ máu vì lực bàn tay của anh cực mạnh.

- Đúng. Tôi cảm thấy thật ngọt ngào, cô đúng là bức điên tôi lên rồi. _ Như hóa thành một người khác, anh hét lớn lên vào mặt cô. Giọng nói phát ra trong đó mang đầy sự khinh bỉ không nói được.

- Ấu Dương Vũ Thần, anh mới là người bức điên tôi lên. _ Khuôn mặt Cố Uyển Đình sớm đã đỏ lên vì cái tát đó, nước mắt lại không ngừng chảy xuống, nhìn thật đau thương. Cô mệt mỏi quá rồi!!

Anh làm tôi yêu anh đến điên dại, làm tôi có thể hy sinh mọi thứ vì anh kể cả tương lai đi du học của mình. Nhưng.. anh nói xem, cuối cùng tôi nhận cái gì

từ anh? Đó là sự đau đớn dày vò kịch liệt từ những lần anh đánh, những lời anh nói ra anh nghĩ là dễ nghe lắm hả Vũ Thần. Tôi không chỉ đau từ thể xác ở bên ngoài, mà đến trái tim tôi... Đau lắm, nó tan nát thành trăm mảnh vụn.

Anh nói thử xem, đó không phải rằng anh bức tôi sao? Uyển Đình nhìn anh đau lòng, những thứ đó chỉ có mỗi cô dám nghĩ ở trong đầu thôi. Cô không muốn nói ra. Vì Uyển Đình sợ, sợ rằng cô sẽ làm người đàn ông này đau lòng.

Mặc dù chính anh ta mới là người làm cô đau lòng nhất hơn mười năm qua..

- Tôi bức cô điên sao? Vậy được, ngay bây giờ tôi lại bức cô điên. _ Vũ Thần độc ác nói, anh không thương tiếc lời đầu cô đi vào bên trong nhà vệ sinh?

Dùng tay mở vòi nước cho đầy bồn lên rồi, anh nắm tóc cô không chần chừ gì mà úp thẳng mặt cô xuống dưới bồn..

Không khí dưới đây thật ngạt, Cố Uyển Đình chưa kịp hít thở gì hết đã bị anh vùi sâu xuống dưới. Cứ liên tục không ngừng, anh cứ nắm tóc cô vùi xuống..

Được một tí rồi lại ngoi lên, Cố Uyển Đình bị ngạt thở, nước vào bên trong khoang miệng cô đọng lại đến mức.. Muốn thở cũng khó. Chốc lát sau, anh buông tha cho cô. Như một con cá vừa được thả lại xuống biển, cô ho sặc sụa.

- Thần, anh.. đối.. với tôi có cần độc ác như vậy không..? _ Cô yếu ớt nói.

- Cần! Đối với cô, tôi muốn giết chết cô ngay một lần không nương tay thôi.

Tâm địa độc ác, câu nói của anh giống như một chiếc máy khoan, vừa khoan sâu vào bên trong trái tim của cô, vừa đục lỗ cho nó loét to ra thêm nữa, ha!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Cô Không Có Tư Cách Cầu Xin Tôi

Sau khi hành hạ cô thiếu điều như là muốn chết đi sống lại, Vũ Thần kì thật vẫn ung dung rồi đi làm. Để lại mỗi cô đau lòng ngồi ở trong nhà vệ sinh khó khăn hít thở không khí, khi này giống như một con ác mộng vậy. Uyển Đình ngoài diễn tả sự đau đớn ra thì cũng.. Chỉ biết im lặng mà không nói gì hết!!

Một môi vật vờ đứng dậy, đại não của cô đau như búa đang bổ vào, Cố Uyển Đình cười khẩy, làm gì đau bằng trong lòng của cô chứ? Tình cảm của cô cho anh nhiều bao nhiêu, anh cũng chỉ có thể xem nó như một trò đùa mà thôi?

Tiếng chuông điện thoại vang lên làm cô có chút giật mình, cô nhắc lên xem thì thấy hiện rõ lên chữ " chồng ", vậy mà cô tự cười chua xót. Trong cái hôn nhân trên danh nghĩa này chỉ có riêng cô là coi trọng nó thôi, anh thì không!

- Làm gì mà bất mấy lâu vậy? Tôi làm phiền đến cô à. _ Vừa nhắc máy lên để vào tai nghe thì chưa gì cô đã bị mắng.

- Không có, em có chút mệt. Vũ Thần à anh gọi em có chuyện gì sao? _ Cô nói với giọng chán nản, cô thật ra hiện tại không muốn đối diện với anh. Lý trí là vậy nhưng tim cô thì không muốn vậy.

- Loại đàn bà như cô khi nói chuyện thì lại than mệt, nhưng lúc lên giường lại rất khác, ha. Chiều nay ở nhà trang điểm một chút, sáu giờ tôi về cùng ghé thăm ba mẹ. _ Vũ Thần lại dùng giọng nói khinh bỉ để nói chuyện với cô rồi.

- Em xin anh, làm ơn đừng si nhục em như vậy, có được không? _ Anh không biết được từng lời anh nói ra rất giống như một cây dao khứa mạnh vào tim!

- Cố Uyển Đình, cô thật sự không có tư cách cầu xin tôi. Chỉ được cái lắm lời?

Âu Dương Vũ Thần cay nghiệt nói, sau đó cúp máy ngang nhiên không nói gì.

Cố Uyển Đình mày đúng là thảm hại thật, anh ấy nói mày ngay cả tư cách cầu xin còn không có nữa mà. Đường đường chính thuận vào làm con dâu ở Âu Gia đã là phúc mười đời rồi phải.

Chiều tối nay lại về Lý Cung Nam, cô chắc chắn anh lại sẽ bắt mình diễn tốt vở kịch " gia đình hạnh phúc " ở trước mặt ba mẹ nữa mà thôi. Trong Âu Gia

này người thương cô thật sự chỉ có họ.

Đời ba làm thì đời con trả, thật không ngờ Vũ Thần vẫn lại xài cái cách cổ hủ này để mà áp dụng lên người của cô a.

Nhưng ngặt nỗi, Cố Uyển Đình từ nhỏ lại rất thương Cố Hạch, sợ dĩ ông là ba của cô mà. Hiện tại, cô sẽ thay ông trả lại tất cả những gì mà ông đã nợ anh!!

Mặc dù, anh làm cho cô rất đau! Đau từ tâm hồn lẫn qua tới tận thể xác ha.

Cảm giác cô đơn lại bủa vây tới quanh đây, nước mắt lăn dài trên má vẫn khó có thể ngừng được. Uyển Đình ngồi bệ xuống ở sân nhà lạnh lẽo, co chân lên rồi gục đầu xuống mà khóc nức cả lên.

Lí Cung Nam, bây giờ tối.

Quả đúng như vậy, đúng sáu giờ tối là anh đã có mặt ở nhà cùng cô để đi qua đây. Nhìn khuôn mặt của mình mà Cố Uyển Đình còn cảm thấy bất ngờ nữa.

Bọng mắt to lại thâm, nhếch nhác như là một cái xác không hồn. Nên khi này cô mới chú ý trang điểm đậm lên chút.

Điều Ki cho xe đỗ vào trong sân vườn, trước khi xuống xe anh còn quay sang lạnh nhạt nói: " Nếu cô không diễn đạt thì đừng có trách sao mà tôi vô tâm.. "

Nói gì bây giờ cũng đều là vô dụng, cô gạt đầu lãnh đạm đi xuống xe. Sau khi anh vòng qua đứng kế cô, thở dài một hơi, cô lấy can đảm khoác tay anh vào.

- Ba mẹ, chúng con về rồi. _ Uyển Đình che giấu đi nét mặt buồn bã mà đổi lại là một khuôn mặt tươi mới hạnh phúc ngập tràn. Vui vẻ đi vào bên trong nhà gặp hai ông bà lão gia và lão phu nhân

- Thật tốt. Mẹ rất nhớ hai đứa đó nha!

Trình Hạ Linh vẫn như là một đứa bé cười đùa như vậy. Cũng phải, bà được chồng con thương yêu hết mực, có cái gì mà phải âu lo cơ chứ? Đúng không.

- Vào ăn luôn đi cho nóng, quán gia đã làm rất nhiều món ngon cho hai đứa!

Âu Dương Lãnh Hiền mỉm cười nhu thuận nói, nhìn ông thật là ấm áp với vợ của mình. Vũ Thần cũng không nói một lời nào, giả vờ đi cô đi vào trong.

Ba chồng cô nổi tiếng là ở trên thương trường thì ác độc mãnh liệt, mà khi về nhà rồi lại hết mực yêu thương vợ con một lời nói nặng cũng không ít nói ra.

Uyển Đình mỉm cười, cô ước gì.. Thần cũng ôn nhu yêu thương cô như vậy..

Đã đợi mọi người đợi lâu rồi hehee.

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Tôi Yêu Anh Nhiều Như Vậy, Đổi Lại Được Thứ Gì Hả?

Trong bữa ăn, Cố Uyển Đình cùng hai người nói chuyện cực kì rôm rả vui vẻ mà chỉ có Âu Dương Vũ Thần là ngồi ở đó vừa cầm cút ăn cũng không nói gì?

- Đình Nhi, con cùng Vũ Thần cũng đã kết hôn gần một năm rồi. Nhưng ta để ý hai đứa vẫn chưa đi tuần trăng mật!

Lão Hiền vừa ăn vừa nói, đứa con bất hiếu này của ông đến vợ nó cũng chưa được đi tuần trăng mật nữa là. Có thật là đã kết hôn hay không vậy chứ? Ông vẫn có chút gì đó khó hiểu thắc mắc...

- Ông nói chí phải, Vũ Thần, con mau sắp xếp công việc một chút đi. _ Trình Hạ Linh phiền não dùng ánh mắt chán nản nhìn vào con trai cưng của

mình.

- Mẹ.. Không sao đâu, anh ấy bận phải giải quyết công việc ở tập đoàn. _ Ngồi ăn nghe hai ông bà nói vậy, cô chột rừ đôi mắt của mình xuống, lòng có chút khó chịu không biết diễn tả nó ra sao.

- Mẹ không quan tâm. Vũ Thần, công việc sắp xếp lại một chút đi. Trẻ nhất là cuối tuần này. _ Trình Hạ Linh mệt mỏi nói, giọng nói pha chút tức giận!

- Được rồi, cuối tuần này con sắp xếp lại một chút. _ Âu Dương Vũ Thần thở dài một hơi. Anh không muốn việc lần này làm phiền tới thời gian của ba mẹ.

- Còn cô, cuối tuần này muốn đi đâu? _ Anh đột nhiên quay sang hỏi lại làm cô có chút đơ ra, giật mình. Đây là lần đầu tiên Vũ Thần chủ động hỏi ý kiến.

- Em. sao cũng được cả. _ Uyển Đình cúi đầu nói, lòng có chút mong chờ về chuyến đi lần này, không biết có thật?

- Cái gì cơ? Anh gọi vợ mình bằng như vậy sao. _ Lãnh Hiền nghe anh gọi thế liền khó chịu quay sang hỏi con trai!

- Ba, là tại con chọc anh ấy giận một tí thôi. Tụi con sẽ sớm làm lành lại mà...

Thấy Vũ Thần im lặng rồi thản nhiên như không có việc gì, Cố Uyển Đình rõ sợ ông bà tức giận nên phải nói dối aa.

- Cười chết mất, con trai của tôi mà lại biết giận dỗi sao chứ? _ Hạ Linh được dịp cười lớn, đánh tan đi không khí u ám xung quanh hai người đàn ông ha.

- Hai đứa cũng mau nghĩ tới việc sinh con nối dõi cho gia đình mình đi. _ Âu Dương Lãnh Hiền dịu dàng được cảm xúc u ám của mình xuống, lên tiếng nói anh.

- Ba, thời gian này chưa phải lúc. _ Vũ Thần đột nhiên tức giận không ăn nữa rồi bỏ đi một mạch ra ngoài vườn kia!

- Ba, người đừng giận. Vũ Thần nói chí phải, tụi con còn phải tập trung vào kĩ càng sự nghiệp đã. _ Cố Uyển Đình chẳng ngờ được anh nói ra những lời giống y như lúc này. Liền nói vài lời cho người lớn bớt giận rồi cúi đầu chào xin đi về

- Bà xem, con trai cưng của bà nói như vậy với mình kia. _ Lãnh Hiền đứng là bị anh chọc cho tức điên lên luôn rồi!

- Ông à.. Tôi sợ Thần nhà ta vẫn chưa quên được Thư Di. _ Bà Hạ Linh phiền lòng nói, bà không ngờ được anh lại...

- Thời gian rồi sẽ phai nhòa mọi thứ... Nó phải chấp nhận vợ nó bây giờ thật sự là Cố Uyển Đình, con bé không chà có tội tình gì hết. Tôi mong con trai tôi và bà sẽ không đổ hết tội ba của Uyển Đình làm lên đầu của con bé. _ Ba của anh thở dài rõ chán, đầu đau hết lên..

- Tôi cũng mong vậy. _ Bà cũng thở dài rồi nói, cục diện bây giờ thật khó hiểu.

Phía bên ngoài, Vũ Thần đã mau chân lên xe, Uyển Đình vừa chạy xe cũng đã kịp leo lên xe ngồi. Sau đó cô nhìn anh mà lòng không khỏi trùng xuống nặng nề: " Vũ Thần, anh bị làm sao vậy hả. "

- Có liên quan đến cô? _ Anh khinh bỉ nói, không thèm nhìn cô tới một lần?

- Anh không nên nói như vậy với họ...

Chiếc xe bắt đầu chuyển động nhanh chóng chạy băng băng trên đường tới.

- Cô đúng là rất biết lấy lòng tất cả mọi người nhỉ? _ Anh phóng cực kì nhanh như một con hổ đuổi theo một thứ gì.

- Âu Dương Vũ Thần, anh đừng có quá đáng. _ Cố Uyển Đình trừng mắt nhìn!

- Tôi quá đáng? Uyển Đình, cô thật sự đánh giá tôi rất thấp rồi. _ Vũ Thần ác độc nói, ánh mắt của anh đỏ ngầu lên.

" Chát " _ Nói xong câu đó, anh liền để xe dừng lại tấp vào bên trong đường.

Không khoan nhượng thẳng tay đánh vào mặt của cô một cái thật đau đớn.

Sau đó đổ người sang hướng của Uyển Đình ngồi, dùng bàn tay của mình bóp chặt lấy cổ nơ nà của cô. Vì bất ngờ.. quá, cô không kịp định hình lại thứ gì.

- Anh nói cho tôi nghe.. tôi... yêu anh nhiều đến như vậy, đổi lại... được thứ gì hả? _ Uyển Đình khó khăn hít thở!

Giọng nói cô phát ra thật sự chứa đầy sự bất lực, cô muốn buông xuôi quá..

Nước mắt rơi đầy trên khuôn mặt của cô, từ về ngoài nhìn vào thì thấy xinh đẹp, nhưng sao chất chứa đau thương.

- Đừng nói tới nhận được thứ gì, Uyển Đình cô lại xứng để nói yêu tôi sao hả.

Thật cay nghiệt mà.. Giọng anh sao lại cay nghiệt đến như vậy. Anh có phải là thật sự căm ghét, hận cô đến tột cùng.

- Cút đi đồ đàn bà dơ bẩn, đừng bao giờ xen vào chuyện của tôi. _ Vừa nói xong là anh vừa làm ngay, anh bật lên cái chốt cửa, không nương tay chút gì một tay đẩy thẳng cô ra khỏi cửa xe...

Đến khi Uyển Đình định hình lại được một chút gì đó, thì chiếc xe đã đi rồi...

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Cô Gái Đây Là Người Của Tôi

Cảm giác đau đớn toàn thân lại truyền đến, xung quanh đây là khu vực tối lại ít người qua lại. Cố Uyển Đình ngồi đó nước mắt cứ lăn dài xuống, không thể đứng lại được. Khi này anh đẩy xuống đã làm tay chân cô đều trầy hết cả rồi.

Lúc này, khoảng hai ba người đàn ông bặm trợn, trên người đầy mùi rượu ở xung quanh tỏa ra khiến cô khó chịu!

- Em gái à, sao lại ngồi đây một mình? Đi theo tụi anh cho vui. _ Một tên bặm trợn xăm mình đầy người cười hề tiện đang tiến gần lại chỗ của cô đang ngồi

- Đừng lại gần tôi! _ Cô hoàn toàn bất lực không làm được gì, chân thì trật..

- Em xinh như vậy ngồi đây muỗi cắn sẽ xấu lắm, nào.. đi cùng tụi anh thôi.

Thêm một tên khác tiến lại gần, cứ cố ý đụng chạm vào cơ thể của cô. Người này cơ thể toàn là mùi rượu, khó chịu.

- Các anh tránh xa tôi ra một chút đi...

Cố Uyển Đình hoảng loạn vội đại nhiều cục gạch nhỏ ném vào đám người kia..

- Mỹ nữ, em không nên mạnh bạo như vậy đâu. Nào nào, lại đây với tụi anh..

Giọng nói của hắn ta nghe thật hề tiện và chói tay, cả ba người bọn họ đều lại gần cô. Chân đau quá, cô không thể lại đánh bọn họ hay chạy ra khỏi nơi đây!

Đến khi tay của một trong ba người nọ đã sờ vào đến da thịt của cô rồi, cô chỉ biết khóc trong vô vọng mà kết thúc a.

- Mẹ kiếp, tụi bây có dùng tay lại chưa.

Một ánh đèn xe hơi rọi vào phía trong đây, Cố Uyển Đình trong lòng tự nhiên như trút được tảng đá nặng. Cô thật là chưa biết mặt mũi của giọng nói nam này là ai, chưa rõ họ tốt hay xấu nữa..

Nhưng cô cảm thấy được bảo vệ rồi!!!

- A! Thăng này láo xược, chuyện ở đây của tụi tao không tới lượt mày can vô!

Thăng đầu xỏ bắt đầu giờ thói ngênh ngang nói chuyện, không coi ai ra đâu cả. Cố Uyển Đình sợ hãi, miệng chỉ lắp bắp được vài câu: " Xin anh cứu tôi.. "

- Cô gái này là người của tao, mày dám nói tao không can vào sao? _ Người ta vẫn mạnh miệng nói, nhìn Uyển Đình.

- Con nít ranh. _ Ba người kia tức giận lên tới tận đại não, liền không kiềm lại mà nhào tới đánh người đàn ông kia.

" Rắc " _ Một tiếng bẻ xương vang lên trong đêm tối tĩnh mịch, người kia bị thương rồi sao? Cô cố đẩy người qua một chút để nhìn, thì thấy được cảnh.

Ba người đàn ông hồng hách lúc này đều nằm gọn dưới tay của người kia!

- Không sao rồi, yên tâm. Đây.. cô làm sao vậy? _ Người đàn ông kia tiến gần lại chỗ của cô, đột nhiên thấy người ta không có chút thương tích gì. Cố Uyển Đình mỉm cười, sau đó ngất đi vì mệt!

Nhìn thấy cô gái trước mặt mình bị ra như thế này, anh ta đờ ra.. Không biết nên làm gì cả, chỉ liên bế xốc cô lên để lên xe, rồi khởi động xe chạy đi mất a!

- -----

Chạy gần về tới nhà, đột nhiên tim của anh có chút khó chịu. Trời tối đen vậy rồi, cô ta phải làm sao mới được chứ?

Khi này là anh có chút tức giận quá đi không làm chủ được bản thân mình a.

- Coi như hôm nay tôi làm phước. _ Đổ xe quay lại về hướng cũ, Âu Dương Vũ Thần đạp ga chạy nhanh hết tốc độ đi.

Trong lòng anh như có điều gì như đè nặng lên vậy, mẹ kiếp.. cảm giác này?

Nhìn nước mắt của cô rơi xuống, thật sự anh có chút đau lòng đi. Nhưng mà Vũ Thần, cô ta chính là con gái kẻ thù.

Đến chỗ cũ khi này mà anh mở cửa đá cô xuống, không thấy bóng dáng ai cả.

Anh nhủ mày tỏ vẻ bức mình, đã đêm rồi mà cô gái này còn đi đâu được hả?

Lúc anh định xoay người trở về xe đi vài vòng quanh đây xem thì vô tình..

Vết máu đỏ dưới nền cỏ đã trúng vào ánh mắt của anh. Vết máu này còn rất mới, khi này nơi này cũng là Cố Uyển Đình ở tại đây? Vậy vết máu này của?

Lòng ngực truyền đến một cảm giác tê tái không nói nên lời, anh rút ra trong túi một chiếc điện thoại di động rồi ấn số gọi đến cho Diêu Kỳ: "Đi tìm gấp Cố Uyển Đình cho tôi.. Nhanh chóng đi. "

Chưa kịp để Diêu Kỳ trả lời một chút gì, anh đã khởi động lại xe, nhấn ga đi thật nhanh. Cố Uyển Đình, cô đừng có đại đột mà xảy ra chuyện gì, nợ cũ nợ mới tôi vẫn chưa tính hết với cô đâu!

- -----

Không phải mình đã nói là truyện rất ngược rồi sao? ☐ Mà nhiều bạn vẫn comment đủ điều, bộ này ngược lắm.. Nên là chắc chắn tìm đủ mạnh để đọc thì hẳn đư nha các chị=))) Cảm ơn các chị đã ủng hộ em nó:33 Á mà, mình cố gắng reply comment các bạn rất thân thiện, nên đừng có quên đi chủ ngữ vị ngữ ở trong câu dùm mình!!!!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Chào Anh, Tôn Thiên Hàn!

Lúc Cố Uyển Đình tỉnh lại đã là việc ở ngày hôm sau rồi. Cô cố gắng chớp đôi mắt to tròn của mình từ từ để dần tiếp nhận với ánh sáng. Xung quanh đây là chỗ nào vậy, các chi tiết ở trong phòng này không phải là Lý Cung Dương mà.

Lấy sức ngồi dậy, cô dùng tay xoa xoa hai bên thái dương một chút rồi nhìn quanh, ở đây là một nơi nào? Lại lần.

Hồi tưởng lại mọi chuyện đã xảy ra cô nhớ được mang máng là có một người đàn ông đã cứu giúp cô vào lúc đó, Vũ Thần cuối cùng cũng không hề hối lỗi.

Cô cười nhạt, trong thâm tâm như tim cô như đã chết từ lâu rồi. Cảm xúc của cô từ lâu đã bị anh giết chết từ rất lâu.

- Cô tỉnh rồi sao? _ Cánh cửa phòng từ từ dần được mở ra, một người con trai nhìn cũng khá ổn bước vào trong đây.

- Xin lỗi, đã làm phiền tới anh rồi. _ Cô vội cúi đầu xin lỗi, vì biết bản thân đã làm phiền tới người ta là không tốt aa.

- Không sao. Cô đã đỡ chưa? Chịu khó ngồi dậy ăn một chút cháo đi. _ Người này thật sự rất dịu dàng, nếu kêu cô ở đây mà ước chừng tuổi của anh ta thì chắc cũng chỉ dưới ba mươi mà thôi?

- Cảm ơn anh, tôi đã đỡ hơn nhiều rồi. Một lát sau tôi sẽ về ngay. _ Uyển Đình nhận lấy một tô cháo còn nóng hổi đó.

- Cô không cần ngại. Căn biệt thự này chỉ có quân gia cùng gia nhân sống là chính, tôi còn phải đi làm. _ Người đó ngồi xuống chiếc ghế bên cạnh, giọng nói phát ra cực kì ôn nhu đối với cô...

Cố Uyển Đình tự dưng trầm nghĩ bên trong đầu, nếu Vũ Thần cũng để ý rồi quan tâm đến cô như người này. Thật sự cô sẽ vui đến mức mà phát khóc a!

- Tôi tên là Tôn Thiên Hàn, năm nay có lẽ đã là hai mươi bảy tuổi rồi. Còn cô?

- Chào anh, Tôn Thiên Hàn! Em tên là Cố Uyển Đình. _ Cô nhìn rõ vào anh ta rồi nở một nụ thật xinh và đáng yêu a.

Tôn Thiên Hàn như bị ma nhập không nói không rằng gì, nhìn nụ cười của cô gái trước mặt mà xao xuyến. Đến chút sau mới nhận ra mình hơi lố, liền cười rồi nói: " Em nhỏ tuổi hơn anh thật? "

Nhìn sang Thiên Hàn, Uyển Đình gật đầu xác nhận, không khí có hơi chập chờn không được tự nhiên một chút.

Ăn xong tô cháo nóng hổi khi nãy mà Thiên Hàn đưa cho, cô lại cúi gập đầu cảm ơn anh ta một lần nữa. Nhìn như vậy, Tôn Thiên Hàn đột nhiên cười to!

- Em là cô gái đầu tiên mà tôi thấy cực kì đáng yêu. Bây giờ tôi có việc phải đi tới tập đoàn một chuyến, em uống hết thuốc kia đi. Sau đó tôi sẽ nhờ tài xế ở dưới đưa em về. _ Thiên Hào đứng dậy định rời đi thì quay lại nói vài câu với cô. Sau đó đột nhiên còn xoa đầu nữa!

- Vậy làm phiền anh rồi. _ Uyển Đình nói với giọng rất nhỏ như một em bé.

- Không sao! Nhà tôi ở đây, sau này có việc gì em cứ liên lạc với tôi là được a.

Tôn Thiên Hàn phải nhìn thấy cô gật đầu đồng ý rồi mới chịu rời đi khỏi..

Nhìn bóng lưng của anh ta, đúng là một người đàn ông lý tưởng của biết bao nhiêu người phụ nữ thành phố!

Bây giờ nhìn lại, Cố Uyển Đình mới để ý rằng tay chân cô bị trầy hôm trước ở khu nhà của ba mẹ chồng đều được kỹ càng băng bó lại, nhìn chuyên nghiệp.

Trong đầu cô nghĩ có thể là Tôn Thiên Hàn băng bó lại vết thương lại cho cô.

Anh ta thật tốt mà, đúng không? Chỉ mới gặp cô ngay lần đầu tiên mà chưa gì đã cứu cô một mạng. Còn giúp cô ở đây băng bó lại vết thương, trong tâm cô cảm giác thật ấm áp, cô cũng ước..

- -----

Lí Cung Dương, mười một giờ trưa.

Chú tài xế đúng thật là người đã chở cô về tới đây, xuống xe, cô quay người lại cúi chào ông ta thật lễ phép, sau đó mới bắt đầu cà nhắc đi vào trong nhà.

Bởi vì cả tay và chân còn đau nên thật sự cô không thể đi nhanh. Cô biết chắc có lẽ Vũ Thần đã đi làm rồi, anh chẳng bao giờ quan tâm đến cô sống chết sao cả. Việc tối hôm đó, cô không thể quên được một chút cũng không thể quên...

Thật không ngờ, Âu Dương Vũ Thần có thể nhẫn tâm đến như vậy luôn a.

Cuối cùng cũng vào đến bên trong, cô hơi bị hoảng hồn vì hôm nay Vũ Thần không đi làm mà lại còn ở nhà kia kìa.

- Cố Uyển Đình, cô đi đâu từ tối hôm đó tới bây giờ? _ Anh vừa nhìn thấy cô đi vào thì liền gần giọng hỏi ngay.

- Có liên quan tới anh sao Âu Dương Vũ Thần? _ Tối hôm đó tất cả chuyện xảy ra là do anh mà thôi, cô không im lặng mà hứng chịu nữa mà vùng lên..

Anh bị ngờ ra vài giây, Uyển Đình hôm nay lại dám gọi thẳng tên anh ra sao!!

- Tôi hỏi là cô đi đâu tới bây giờ mới đi về? Cố Uyển Đình, cô đừng có quên đi mất hiện tại cô đang chính là Âu thiếu phu nhân. _ Vũ Thần đứng dậy, không kiềm được bình tĩnh mà quát lớn lên..

- Anh thôi đi! Anh nói lý lẽ một chút đi không được sao? Tối hôm đó là ai vậy. Là ai đuổi tôi xuống xe, ai là người nói tôi không xứng với cái danh đó. Chính là anh đó Âu Dương Vũ Thần, anh làm nên tất cả mọi thứ mà, anh dày vò giết chết tôi rồi. Anh cảm thấy hài lòng hả!

Nước mắt bắt đầu rơi xuống, tâm can cô vỡ vụn hết rồi. Mọi thứ diễn ra đến ngày hôm nay đã quá sức của cô rồi à.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Chương 22: Anh Hận Tôi Lắm Đúng Không?

- Có Uyên Đình, tôi.. _ Đây là lần đầu tiên anh không có một chút lý lẽ nào để đưa ra nói chuyện lại với cô. Tình huống này ngay cả bản thân anh đây cũng bao giờ tưởng tượng được tới!!

- Anh nghĩ lại xem, có lần nào anh đối xử ôn nhu với tôi chưa? Một câu cũng là Lã Thư Di, hai câu cũng là nhắc đến cô gái đó. Âu Dương Vũ Thần, tôi rõ ra hết sự thật năm đó rồi. Là gia đình, ba tôi có lỗi rất lớn với anh. Anh là muốn trút giận hết lên đầu tôi, đúng không?

- Uyên Đình, cô biết hết.. sự thật rồi?

Anh ngạc nhiên tròn mắt lên hỏi lại..

Cái tên ba chữ " Lã Thư Di " đúng như là một đòn trí mạng đánh thẳng anh a.

Khuôn mặt của cô bây giờ chỉ chứa đầy nước mắt, cô nhìn anh bằng ánh mắt.. chỉ chứa đầy sự căm phẫn tột cùng mà thôi. Bây giờ rốt cuộc cô phải làm sao!

Nghe cô nói đến chuyện cũ năm xưa ở lúc trước, cả cơ thể của người đàn ông đó như đơ ra, không thể làm gì khác...

- Anh hận tôi lắm đúng không? Nếu có thể được.. Vũ Thần, anh cầm dao đâm tôi một nhát đi, chúng ta coi là hết nợ.

Ánh mắt của cô nhìn anh chứa đầy cả sự yêu thương, nhưng hận thù không kém vào đâu cả. Đúng thật là trò cười.

Nghe Uyên Đình nói đến câu đó, anh cứ như là bị ai hung hăng cầm khoan mà khoét vào một lỗ trong sâu ở tim!

Dù gì cô cũng đã biết hết sự thật rồi mà không phải sao? Tình cảnh đúng thật là trớ trêu, ông trời thật sự dùng cách này để dày vò cả anh và cô sao?

- Cô đừng có điên lên với tôi. Vũ Thần tôi là muốn dày vò cô đến tột cùng, để cô cảm nhận được sự đau đớn đó, mới làm tôi hả dạ được. _ Anh ác độc nói a.

- À thì ra là vậy. Anh xem qua thư có được không? Cơ thể của tôi cũng là do anh làm bị thương tích đầy người, bây giờ đến cả trái tim của tôi, anh nhất là không buông tha ha. _ Cô cười lớn, nụ cười trong đau đớn tui nhục nhất đời!

- Nếu như cô biết được như vậy thì tốt rồi. _ Tuy lời anh nói ra thật cay đắng và độc ác đối với cô, nhưng có ai rằng biết được, tim anh cũng khó chịu lắm.

Đúng thật vậy, nhìn xem qua cơ thể cô đúng là bị thương rất nhiều, người gây ra những vết thương này cũng chỉ mỗi anh mà thôi. Nhưng làm sao được bây giờ? Cô chính là con gái của kẻ thù mà đã giết chết người con gái anh thương.

Âu Dương Vũ Thần nhìn cô, người con gái trước mặt đã bị anh làm đau đớn.. tổn thương đến tột cùng giới hạn rồi!!

" Có Uyên Đình, tôi thấy em thật sự là một cô gái rất tốt. Đôi mắt của em còn hơn cả dãy ngân hà bao la ngoài kia! "

" Nếu như em không phải con gái của người đàn ông ác độc tên Cố Hạch kia, nếu như tôi gặp em sớm hơn một chút nữa. Tôi nhất định sẽ yêu thương em. "

Những lời nói này, anh chỉ có thể thốt ra bên trong thâm tâm của riêng anh!

Hiện tại, anh không muốn có một mối quan hệ nào với cô hơn cái " vợ chồng trên danh nghĩa " này cả, vốn dĩ cô đối với anh chỉ là một con số không thôi..

Ông trời đúng là muốn trêu đùa tình cảm của con người ta. Vũ Thần chính là người cô yêu nhất.. Nhưng sự thật anh cũng chính là người hận cô nhất.

Giây phút này đây, anh như là một con người hoàn toàn khác vậy, mất lý trí a!

Âu Dương Vũ Thần đôi mắt đỏ ngầu cả lên, tiến gần lại chỗ của cô đang ở đó. Anh tiến một bước thì cô lùi một bước lại. Chuyện gì đang xảy ra vậy?

Nhanh chóng sau đó, anh hung hăng chiếm lấy tiện nghi, chiếm lấy đôi môi đỏ mọng như cherry kia. Không hiểu.. vì sao, ngay lúc này, anh rất muốn cô!

- Buông. buông tôi ra. _ Mặc cho cô ở đó mà vùng vẫy, anh vẫn kiên trì hôn.

Nụ hôn trên miên không muốn dứt ra một chút nào, nước mắt ngày càng rơi xuống nhiều hơn, hòa chung với nhau trong khoang miệng tạo ra vị mặn kia.

" Chát " _ Năm ngón tay ửng đỏ lên ở trên khuôn mặt điển trai như một pho tượng điêu khắc của Vũ Thần. Ha! Đây là lần đầu tiên trong đời, anh bị người ta tát một cái thật mạnh. Đối với cô là vậy, cô cũng là lần đầu tiên đánh anh!

Cái tát với lực không hề nhỏ làm môi của anh chảy máu một chút. Dùng tay quẹt qua một cái, trong lòng khó chịu.

- Không có một chút vị ngọt nào sao?

Nói xong, Âu Dương Vũ Thần quay đi ra khỏi cửa, nhanh chóng lên xe khỏi đây. Đến cuối cùng, cũng chính là anh không dám đối diện thẳng với cô đây!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Mãi Mãi Chỉ Có Cô Ấy!

Dù vài ngày sau Âu Dương Vũ Thần là vẫn không về nhà, nhưng anh vẫn gọi về thông báo với cô là chuẩn bị trước một chút hành lý đi tuần trăng mật a!

Hôm trước cãi nhau một trận lớn như vậy, chính cô còn ra tay đánh anh. Vậy mà vẫn để tâm đến việc đi trăng mật?

Cô biết là do bản thân cô tự ảo tưởng.

Vốn dĩ anh đưa cô đi tuần trăng mật là chỉ để che mắt ba mẹ đang ở bên nhà!

Cố Uyển Đình biết rõ rằng nếu Trình Hạ Linh và Âu Dương Lãnh Hiền chĩa ném xia gì tới, anh cũng không đi với cô đâu. Trong cuộc hôn nhân đầy rẫy nhiều sự hận thù căm dỗ này, chỉ có mỗi cô là tự mình đa tình mà thôi a!

Cuối tuần, đúng như Vũ Thần đã báo trước, anh trở về nhà sau những hôm liên tục ở lại tập đoàn. Nét mặt anh lộ rõ vẻ mệt mỏi nhưng vẫn đầy nét khí chất lạnh lùng của một lão đại vốn có.

Cả hai cùng đẩy hành lý của mình tới phía sau sân vườn vì ở đây có đặt sẵn vài chiếc máy bay tư nhân. Từ đầu tới giờ cô cùng anh vẫn không nói câu gì.

Mãi đến sau khi máy bay tư nhân liền cất cánh bay lên trên bầu trời cao, cô mới hít một hơi dài, mạnh dạn hỏi ra.

- Vũ Thần, tôi cùng anh đi đâu? _ Việc hôm trước cô vẫn có chút uất ức, vẫn là không biết nói chuyện sao cho thật phù hợp nên âm điệu có hơi xa cách.

- Chẳng phải cô rất muốn đi trăng mật sao? Còn nữa.. hết gọi tôi là Thần rồi?

Cảm giác cách nói chuyện của cô thật sự rất lạnh nhạt, trong lòng anh chẳng hiểu sao lại khó chịu. Cách nói chuyện này không phải như cô thường ngày...

- Không phải chính anh không cho tôi gọi sao? Còn tức giận cái gì chứ. Tôi là muốn hỏi chúng ta sẽ tới nơi nào đấy!

Hôm nay có phải Âu Dương Vũ Thần uống lộn thuốc hay không vậy trời?.

Chính anh là người không gọi cô kêu anh bằng " Thần " trước, thì cô không phải là đã nghe theo rồi sao. Lạ thật!

Đột nhiên lại nói chuyện với cái giọng khó nghe này, đúng là muốn kiểm soát..

Nghe cô nói đến như vậy, chính anh là cũng không biết nói như thế nào. Thật sự anh vẫn muốn cô gọi như vậy cũng được, giọng nói cô không phải rất ngọt sao? Hơ hơ, hôm nay lại còn lạnh nhạt nữa sao, có phải là lạt mềm buộc chặt!

- Mùa này đang có Nhật Bản hình như đang có hoa anh đào, ý tưởng chả tồi!

Nghe Vũ Thần nói như vậy, cô cũng đờ người ra, không ngờ rằng mình có thể đi Nhật Bản được đấy. Từ nhỏ Cố Hạch cùng Gia Trân Trân rất bận,

không thể nào đưa cô đi vì vu ở nhiều nơi được..

Nhìn biểu cảm ngờ người của cô thật dễ thương, trái tim ang dường như là được thứ gì đó xoa dịu, tan chảy ra a!

- Sau này cô có thể gọi tôi là Thần, gọi như vậy thì được. Nhưng còn cái kiểu gọi Thần Thần thì tôi cảm, cái đó mãi mãi chỉ có Thư Di là được gọi tôi thôi.

Anh nhàn nhạt nói ra một câu, sau đó không hề để ý tới nét mặt của cô biến dạng như thế nào. Câu đầu tiên cô còn chưa thể vui mừng được một phút thì anh đã nói ngay câu sau vào rồi! Đáng chết thật chứ! Anh có biết tôi đau hả?

Cô còn mừng vì hôm nay đột nhiên Vũ Thần bớt bài xích với cô lại thì chưa gì anh đã tạt thẳng một gáo nước lạnh a.

Khi anh nói câu đó, anh không thấy là tôi cũng đau lòng hay sao, Vũ Thần..?

Đúng là đời không bao giờ dễ dàng tặng ai một thứ gì được, ông thật biết cách.

Ông biết cách trêu đùa tình cảm chính tôi dành cho anh ấy, thật là nực cười...

Cố gắng cười gượng, Uyển Đình cố cho anh thấy được bản thân cô không yếu đuối, mà là cô cực kì cực kì mạnh mẽ!

Nhưng thật ra.. Cho dù Cố Uyển Đình có ra sao có như thế nào đi chăng nữa.

Âu Dương Vũ Thần vẫn một mực chả bao giờ quan tâm đến cô dù một chút.

Anh cũng chẳng cần biết cô sống như thế nào, mọi thứ liên quan đến cô, thì dường như anh đều không màng tới.

Ở cuộc đời này, Vũ Thần chỉ nhất kiến chung tình với duy nhất Lã Thư Di mà thôi, có đúng như vậy không hả? Uyển Đình, mãi mãi mãi là người thừa thãi!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Long time no see ☐ Thứ lỗi thứ lỗi..

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Lấy Tư Cách Gì Để Rời Đi?

Rất nhanh chỉ mấy tiếng sau đó, cô và anh đã đặt chân tới Nhật Bản. Khí hậu ở đất nước này đúng thật là rất làm tất cả mọi người cảm thấy dễ chịu. Không quá oi bức vì nắng, lâu lâu còn có một vài cơn gió bắt chợt thổi ngang qua a!

Đúng là một đất nước dễ khiến khách du lịch chưa gì đã có ấn tượng rất tốt.

Sau này vẫn muốn lưu luyến trở lại ở đây thêm một lần nữa. Uyển Đình chỉ vừa xuống máy bay tận hưởng không khí ở đây thôi mà đã cười toe toét rồi.

Cảm giác này thật dễ chịu, không còn cái không khí oi bức nóng nực nữa a.

Âu Dương Vũ Thần nhìn thấy Cố Uyển Đình như vậy cũng không hiểu sao mà anh lại thấy trong lòng vui sướng thật!

- Cô thích Nhật Bản lắm sao? _ Anh vờ hỏi, nhìn cô mỉm cười lên thật sự đẹp.

- Sau này nếu không còn ở thành phố Z nữa, tôi sẽ sang Nhật Bản định cư a.

Cố Uyển Đình vô tư nói, cô biết rõ bản thân cô và anh cũng sẽ không đi về tới đâu trong cái cuộc hôn nhân chỉ có cô hướng về anh mà thôi, anh ngược lại!

Làm sao mà có thể duy trì được một cuộc hôn nhân mà chỉ có một người trông ngóng vào nó mãi về sau chứ?

- Ấu trĩ thật, trên danh nghĩa cô thì cô vẫn là vợ của tôi. _ Anh thật rất ghét..

Rất ghét cô nói tới chuyện này, con gái của kẻ thù, làm sao anh buông tha ra?

Chỉ cần nghĩ tới Lã Thư Di ngày trước bị Cố Hạch đối xử như vậy, Âu Dương Vũ Thần không thể nào kiềm chế mối hận thù ở trong lòng này được, giống như nó đã ghim sâu vào trong tim rồi.

Kể cả con gái của kẻ thù, anh cũng chả muốn buông tha cha làm thì con chịu!

- Vốn dĩ anh cũng không có yêu tôi mà Vũ Thần, tôi nói có đúng vậy không a?

Trái tim như bị bóp nghẹn, mặc dù lời nói cô có thể thốt ra một cách dễ dàng như vậy, nhưng trái tim thì đau thật...

- Nợ của ba cô, cô vẫn chưa trả hết, lấy tư cách gì để rồi đi? _ Nhắc đến vụ này là anh chỉ hận không thể đem ba Uyển Đình đem băm ra thành trăm mảnh!!!

Như một tên điên mất hết lý trí, hung hăng nhào tới bóp chặt lấy cổ của cô!

Ánh mắt dần vì tức giận mà hằn lên rõ những tia gân màu xanh đỏ kia...

Cổ tay anh dùng sức thấy rõ, sinh khí của cô cứ như bị rút dần hết đi rồi ha.

Lúc nào cũng vậy, thà đừng nhắc tới.

Nếu như nhắc tới Lã Thư Di, thì chính là chọc điên Âu Dương Vũ Thần rồi a!

- Thần, buông.. tôi ra. _ Uyển Đình cố gắng vùng vẫy một hồi, lúc sau thì rốt cuộc anh cũng chịu buông lỏng ra rồi.

Cô tham lam hít thở lấy sinh khí, cô cứ bị chịu sự dày vò như vậy đến khi thật sự cô chết đi, anh mới chịu tha cô sao?

- Tôi nói cho cô biết, Lã Thư Di cô ấy là giới hạn cuối cùng của tôi. Chỉ cần tôi còn sống trên đời này một ngày nào, là tôi vẫn chỉ yêu mỗi cô ấy. _ Âu Dương Vũ Thần dùng đôi mắt lạnh lẽo kia rồi nhìn cô, lời nói mà anh nói ra, đúng là đau thật. Một sát thương quá lớn rồi?

Nói xong, anh xoay người bước đi vào bên trong khách sạn ở phía kia. Để lại nơi đây một mình cô, ông trời thật là.

Tại sao ông có thể tạo ra một người kì thật lại lạnh lùng ác độc như vậy? Tại sao lại ban đến cho anh ấy cái mệnh lực.

Mệnh lực đó khiến bản thân con bất lực, con bị nó nuốt sâu vào bên trong mãi không có cách nào thoát ra bên ngoài.

Mặc kệ Vũ Thần có đối xử với con độc ác như thế nào, ác liệt ra sao, con vẫn một mực cắm đầu vào yêu anh ấy sâu đậm đến như vậy? Cái thứ tình yêu là thứ chết tiệt nhất, dẫu biết ban đầu sẽ không có kết cuộc rồi, mà sao con vẫn cố chấp dính vào, yêu anh ấy như vậy.

Trong tim em chỉ có một người, đó là Âu Dương Vũ Thần! Và trong tim anh cũng chỉ có một người, là Lã Thư Di!!

- Vũ Thần, tại sao anh mãi không thể nào chấp nhận tình yêu của em vậy?

Cả cơ thể anh khựng lại khi nghe đến câu hỏi này của Uyển Đình, phải thốt lại ra sao cho vừa lòng cô mới được?

- Đơn giản nhất, cô là con gái của cái tên đàn ông thói tha gián tiếp hại cô gái tôi yêu, được chưa? _ Nói xong...

Anh lại ung dung xoay người rồi đi!

Để lại cô một mình, nước mắt rơi ướt khắp khuôn mặt đẹp như nữ thần ha.

- Em có thể tham lam chiếm đoạt hết tất cả mọi thứ, nhưng mãi mãi cả đời cũng không thể chiếm đoạt được trái tim của anh. _ Những lời này, cô thốt ra với âm điệu cực nhỏ chỉ mỗi mình nghe được mà thôi. Tình yêu này đau đến như vậy, tại sao cô vẫn cố chấp?

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Sự Quyến Rũ Như Liều Thuốc Độc

Ngồi đó khóc lóc một chút rồi Cố Uyển Đình cũng đứng dậy rồi chạy theo anh đang đứng ở trước sảnh khách sạn kia

Vũ Thần đứng đó từ nãy giờ, anh chưa từng rời mắt khỏi cô gái này, tất cả các hành động của cô đều được anh nhìn!

Câu nói lúc nãy tuy rằng Cố Uyển Đình nói với âm lượng rất nhỏ, anh vẫn thu được hết từng câu từng chữ vào tai ha.

Nói làm sao được? Nếu Cố Uyển Đình không phải là con gái của Cố Hạch, kẻ đã làm người anh yêu thương nhất đó mà tự tử, thì có lẽ anh sẽ yêu cô mất!!

Nhưng ông trời thật trớ trêu, cô mãi là cái gai trong mắt anh, là con gái của... kẻ thù mà thôi! Còn Vũ Thần, thì trong đầu anh luôn bị thù hận làm che mắt!

" Uyển Đình, nụ cười của em rất đẹp... Nhưng như vậy có sao? Cho dù có đẹp đến đâu, cũng không thể lấp đầy hết tất cả hận thù màu đen trong tim tôi. "

Cả hai cùng sánh bước tiến đi vào bên trong khách sạn. Nội thất trang trí tại đây rất đẹp và sang trọng! Được đặt ở ngay trung tâm thành phố Nhật Bản

Chính là thành phố Tokyo, khách sạn này có tới tận năm mươi ba tầng. Tên quen thuộc của nó là The Ritz Carlton sang trọng. Chuỗi khách sạn TRC sang này có rất nhiều chi nhánh ở thế giới?

Ở đất nước Nhật Bản cũng có thêm ba bốn cái chi nhánh khác nằm chỗ khác

Nhưng vì muốn thuận tiện cho việc đi lại, Vũ Thần mới đặt phòng tại Tokyo!

- Âu Tổng, anh muốn đặt loại phòng a?

Nhân viên tiếp thị nhận ra Vũ Thần vì anh là một nhân vật rất có tiếng tăm.

- Tôi muốn một phòng đôi. _ Anh nhân nhật nói lại, rút ra trong túi một chiếc bóp da cá sấu màu đen. Bên trong thật sự có rất nhiều tấm thẻ màu riêng lẻ...

- Được, ngài cho tôi xin thẻ để làm vài thủ tục một chút. _ Cô nhân viên nhìn anh không ngớt, ai ai mà không muốn có một người chồng vừa giàu vừa đẹp.

Âu Dương Vũ Thần rút ra một tấm thẻ black card (*) rồi đưa cho cô quản lý!!

(*) **Black Card** hay được gọi với tên là "Express Centurion", đây là một trong loại thẻ tín dụng của ngân hàng. Được cung cấp cho những khách hàng thân thiết, đa số là những người thuộc giới siêu giàu, có những khoản chi tiêu lời vượt trội thông qua lời mời từ bên phía ngân hàng. Thẻ Black Card hay có màu đen, dùng để nhận biết so với những loại thẻ thông dụng khác.

Xung quanh cô nhân viên đó vẫn còn một vài người nhân viên khác, nhưng họ chủ yếu đều là phụ nữ. Đôi mắt rõ ràng là mê trai, cứ nhìn anh mãi thôi!

Nói cũng phải, người có tiền có quyền lại còn trẻ như Âu Dương Vũ Thần thì ai lại không thích cho được chứ? Thật là phụ nữ thành phố Z đã chết mê rồi.

Vậy mà tới phụ nữ của các nước khác cũng vậy sao? Âu Dương Vũ Thần thật là có sức quyến rũ đến mức giết người đó. Sự quyến rũ của anh như một liều thuốc độc hơn mười năm qua đang từ từ ăn mòn và giết chết trái tim của cô.

Nhân viên quẹt thẻ rồi bấm máy một chút, sau đó trả thẻ lại rồi anh đi với cô lên phòng. Nãy giờ thật ra Cố Uyển Đình không ngẩng mặt lên mà cứ cúi xuống, tâm trí của cô cũng không để ý xung quanh, anh đi đâu cô đi theo!

Lên tới phòng rồi, Cố Uyển Đình chợt nhận ra mình và anh lại vào cùng với một phòng hay sao chứ? Vừa nhìn lên một cái thì cô liền giật mình bởi vì Vũ Thần đứng trước mặt của cô, ánh mắt của anh dán chặt lên cơ thể quyến rũ!

- Anh.. anh làm gì vậy? _ Uyển Đình là có chút hoảng hốt, tự động lùi lại phía sau. Nhưng làm sao được chứ? Anh có thể phòng mà, cũng đã khóa cửa rồi a.

- Cố Uyển Đình! _ Âu Dương Vũ Thần gầm nhẹ lên, giọng nói có chút xa lạ.

Anh thấy cô muốn chạy ra khỏi phòng thì liền nắm lấy cánh tay của cô, xoay cả người của cô lại. Theo quán tính vì lực kéo quá lớn nên cả người của cô là đang áp sát vào lồng ngực rắn chắc đó của anh. Mùi hương nam tính dịu nhẹ bạc hà của anh lại làm cô xao xuyến...

Hai ánh mắt chạm nhau, Uyển Đình là đã không đếm xuể được đây là lần thứ bao nhiêu cô bị si mê bởi ánh mắt của anh. Cũng đã mười năm rồi, phải vậy!

Nụ hôn nhẹ nhàng triền miên, vì Uyển Đình hơi thấp hơn anh một tí. Vậy nên anh phải cúi người xuống để hôn cô a!

- Buông. buông em ra. _ Cô giãy giụa muốn thoát khỏi sự mị hoặc đang giữ lấy cơ thể của cô nhưng bất thành cả!

- Cơ thể của em chính là của tôi, muốn thoát là thoát được sao? Nằm mơ rồi..

Anh chế ngự đằng sau gáy của cô bằng cánh tay của mình, đôi môi cherry đỏ, cả cơ thể của cô đều thật sự đang rất.. rất là quyến rũ sự ham muốn của anh.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Nụ Hôn Triển Miên Không Dứt

Âu Dương Vũ Thần bế xóc của người ở mặt đất của Cố Uyển Đình lên nằm hết gọn trong vòng tay của anh! Trực tiếp ném cả cơ thể nhỏ bé của cô lên chiếc giường kingsize màu trắng kia ngay ra giữa phòng. Anh dần dần tiến lại gần..

- Thần, Thần.. em xin anh. _ Cô sợ sệt!

Dần dần lùi về sau nhưng làm gì có cơ may nào để cô trốn thoát được anh hà có đúng không? Rất nhanh sau đó tấm lưng cô đã đụng tới thành giường rồi..

Vũ Thần nắm được chân của cô liền đi kéo ra ra ngoài đây. Ánh mắt anh nhìn cô lúc nào cũng đều chất chứa sự ghét.

Vừa ghét vừa hận vừa chán, nhưng tại sao anh lại không buông tha cho cô?..

Nước mắt hòa vào khuôn mặt đẹp của cô y hệt như một bức pho tượng được một nghệ nhân nổi tiếng điêu khắc ra!

Anh ghét nhìn thấy nước mắt của cô...

Tại sao lần nào cũng vậy chứ? Cô khóc mười lần thì đều đủ mười lần làm trái tim anh thổn thức lên rồi. Điều gì vậy!

Đó là do anh không nói ra mà thôi chứ trong tim anh vẫn rất thổn thức, Uyển Đình chính là con gái ruột của kẻ thù!

Thì tại sao, tại sao anh phải quan tâm

Nhiều lúc anh đã từng nghĩ sẽ buông..

Buông tha cho cô cũng như là gạt đi cả mọi tội lỗi của Cố Hạch, buông tha lẫn bản thân anh. Nhưng lại không được..

Bản thân Âu Dương Vũ Thần anh, hết lần này tới lần khác lại không thể làm

Vũ Thần nhanh tay đã loại bỏ dần dần những thứ đồ vướng víu trên người....

Anh tiến lại gần cô thì cô càng lui phía sau, một người tiến thì một người lùi?

Con đường nào giải thoát cho cả anh.. và lẫn cả cô nữa. Đúng là anh hận cô..

Nhưng bây giờ, anh không muốn xa cô một giây một phút nào cả! Đơn giản...

Vì ba của cô chính là người đã hại Thụ Di chết đi, hại đi tình yêu của anh mà.

Anh hành hạ cô còn chưa đủ mà, phải không chứ? Vũ Thần cúi xuống hôn cô một cách điêu luyện, anh tha hồ chiến ngự lấy đôi môi đó không hề buông ra.

Mặc kệ cho cô giãy dụa, anh có thể lấy tay của mình chế ngự hai tay của cô ở ngay trên đỉnh đầu của chính cô mà..

Nụ hôn triển miên không dứt dần kéo xuống phía dưới ngay cổ rồi cả ngực!

- Anh buông.. buông tôi ra đi. _ Uyển Đình giãy dụa tới cỡ nào cũng im hết.

Cố Uyển Đình biết bản thân của cô là thể thân, mãi mãi không chiếm được tình yêu của anh, lại còn thua thảm!

Cô không giãy dụa nữa, nằm im ở đó.

Vũ Thần thấy cô im lặng thì dừng hết mọi động tác của mình ngay lại, nhìn cô với ánh mắt thập phần chán ghét!

- Cố Uyển Đình, cô còn dám chán ghét với cả tôi sao? Lâu quá không dạy cho cô bài học mới, là cô không sợ sao hả?

Anh lúc nào cũng nghĩ rằng bản thân cô chán ghét anh, nên anh cứ dày vò!

Nhưng anh làm sao biết được, đó chẳng phải là chán ghét, mà nó là cam chịu.

Cô cam chịu mười năm rồi, thêm một tí nữa thì chắc cũng không chết đâu?

Túm lấy mái tóc của cô, anh như biến thành một người khác, anh kiểm soát cô bằng một tay, tay còn lại thì đánh!

Những phát đánh đau đớn đến từ tay của anh, không những đau ở thể xác!

Mà cô còn như chết trong tâm hết rồi.

- Vũ Thần, tại sao lại hành hạ em như vậy? Anh nói cho em biết đi... Anh có phải rất ghét em có đúng không vậy?

Cô khóc, khóc vì cuộc tình mười năm.

Cuộc tình chỉ chứa đầy cay đắng cộng với đau đớn tui nhục, còn gì bằng hả?

- Đúng vậy! Tôi ghét, cực kì ghét ở trên đời có loại phụ nữ giống như cô. Ba cô hại chết người mà tôi yêu nhất, tôi chỉ hận không thể ngay lập tức giết cô mà thôi. Cố Uyển Đình, cả đời này của tôi, ngoại trừ Lã Thư Di ra, bản thân tôi là chắc chắn sẽ không yêu một ai khác...

Anh điên cuồng hét lớn vào mặt cô, có cảm giác đau đớn đang chiếm lấy cô a.

- Âu Dương Vũ Thần, tôi theo đuổi anh mười năm rồi, anh có biết không vậy?

Con người nào cũng vậy, đến một giới hạn nào đó đều sẽ buông ra hết tất cả.

- Tôi biết đấy thì sao? Tôi lấy tình cảm của cô ra trêu đùa đó, cô biết không?. Cô có mong cũng đừng bao giờ nghĩ là tôi sẽ yêu cô, mãi mãi không bao giờ.. Bởi vì cô không hề xứng đáng yêu tôi!

Tại sao? Tại sao mọi chuyện như vậy?

Tình cảm mười năm của cô, chôn vùi là hết được hay sao? Vũ Thần anh tại sao lại có thể ác độc đến như vậy hả?

Trái tim như vỡ vụn ra từng mảnh rồi.

Nói thử xem bây giờ cô nên sống bằng cái nghị lực gì bây giờ? Ba mẹ thì ít ai quan tâm, bây giờ đến nỗi người cô là khắc cốt ghi tâm nhất, cũng ruồng bỏ.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 27: Cho Nên Cô Đừng Nghĩ Nhiều

Sau một đêm ân ái triền miên tới sáng thì Cố Uyển Đình cũng thức dậy. Cũng như lần nào cũng vậy, mười lần đều là như một, điều làm cô dễ thức dậy vào buổi sáng nhất chính là bên cạnh chỗ cô nằm đã sớm không còn hơi ấm rồi!

Cô uể oải ngồi dậy, dư âm tối hôm qua vẫn còn đó, từng câu nói của anh liên tục như những nhát dao đâm thẳng...

Điểm trúng đích chính là trái tim cô a!

Cho dù có trôi qua bao lâu nữa những câu nói đó vẫn cứ ám ảnh liên tục vào đầu óc của cô. Chuyện tình này, là đến khi nào mới kết thúc được kia chứ ha!

Đúng lúc này bên ngoài truyền vào tới tiếng cửa mở ra, Vũ Thần mặc trên cơ thể mình một chiếc áo sơ mi màu xám phối với chiếc quần tây màu đen bước vào. Trên tay còn cầm theo khay đồ ăn tiến gần lại tới chỗ của cô đang ngồi ở trên giường. Anh lạnh nhạt nói: "Dậy rồi thì ăn một chút rồi đi thăm quan."

Có phải cô nghe lầm không vậy? Hôm nay Âu Dương Vũ Thần lại ăn trứng gì có thuốc độc rồi à? Tự nhiên dịu dàng đến như vậy chứ! Cô cũng thấy lạ lắm.

- Sao? Mặt tôi dính gì à? _ Anh thấy cô cứ nhìn chăm chăm vào mình thì hỏi.

- Không.. không có. Anh đợi em chút.

Hôm nay anh không những nhìn soái ca mà còn lại rất ôn nhu nữa, nên mới lấy làm lạ như vậy chứ. Nhưng không sao, như vậy có vẻ cũng ổn một chút..

Uyển Đình nhanh chóng lấy mền khăn trùm lại cơ thể của mình rồi chạy vào nhà vệ sinh. Trước khi vào bước đi vô thì vẫn còn nghe giọng anh răn đe đó!

- Tám mươi lăm phút, ăn cũng vậy. Tôi cho cô ba mươi phút, nếu trễ hơn thời gian này thì hôm nay coi như khỏi đi!

Anh giờ tay lên nhìn đồng hồ rồi nói!!

Người đàn ông này, tại sao lúc nào vẫn cứ thích người khác luôn luôn phải dạ vâng theo ý của mình vậy. Nhưng mà..

Cô yêu anh nên phải chịu thôi chứ gì..

Có Uyển Đình biết rõ anh là người cực kì ghét ai kì kèo gờ gặc, nên cô đã rất nhanh sửa soạn xong đầy đủ rồi ở ghế sofa ăn hết cái khay thức ăn anh đem!

Đây là lần đầu tiên anh đối xử tốt như vậy, không biết lần sau sẽ còn nữa hay không? Coi như lần này cô được chiêu đãi khá tốt từ Vũ Thần cũng không tệ.

Phải chi lúc nào anh cũng đối tốt như vậy với em.. Vũ Thần nhỉ? Nhưng mà cuối cùng ước mơ cũng chỉ là mơ ước.

- -----

Cả hai người cùng nhau bắt taxi đi tới một trung tâm thương mại ở tại thành phố Tokyo, Nhật Bản. Đã lâu lắm rồi á, cô mới cùng với anh ngồi chung được như thế này. Trung tâm thương mại là nơi mua bán rất nhiều mặt hàng ở tại đây khá là sang chảnh. Cũng rất rộng!

Trung tâm thương mại này thường gọi là Ginza, trong đây thật sự không khác gì một thiên đường mua sắm hết luôn.

Vũ Thần thông thả bỏ tay vào túi rồi ở phía trước đi khá là thong thả, trái lại chính là khuôn mặt không một ai can đảm dám lại gần của anh. Vốn lẫn lộn trong hắc đạo đã lâu nên khí thế mà ở bản thân cơ thể anh phát ra khá là sợ!

Ít khi có dịp được đi vì vu một nơi vui vẻ như thế này, Cố Uyển Đình nhìn lại nhìn qua xung quanh chón đây? Thật là đẹp hơn so với tưởng tượng của cô.

Mẫu mã đồ cũng rất là đa dạng và khá là tiện dụng. Cả hai đi ngang qua khúc bán trang sức, Uyển Đình dừng chân ở một tiệm trang sức vàng bạc rất đẹp...

Cái cô thích chính là sợi dây chuyền ở trong tủ trưng bày trước cửa hiệu kia!

Thiết kế cũng không quá cầu kì nhưng cô lại rất thích, tạo ra sự đơn điệu đơn giản hóa cho một món đồ trang sức tại thời điểm thế giới phát triển hiện tại..

Âu Dương Vũ Thần không còn nghe rõ thấy tiếng bước chân của cô nữa, xoay người lại thì thấy cô đang đứng xem ở đó rồi. Anh có hơi nheo mắt nhìn cuối cùng cũng rảo bước tiến lại chỗ tại đó.

- Thích sao? _ Anh nhìn sơ qua sợi dây chuyền mà cô đang ngắm ngía kia, thì bên ngoài có chút đơn giản thật? Não của anh tự nhiên lại liên tưởng nếu là cô đeo sợi dây chuyền này lên chắc có vẻ cũng đẹp nên mới chột miệng hỏi!

- Không.. không có đâu. Chúng ta đi..

Uyển Đình vội xua tay lắc đầu mặc dù bản thân mình nội tâm đang gào thét!

- Nhân viên, tôi lấy sợi dây chuyền này cô gói lại đi. _ Anh lại rút ra chiếc card màu đen kia, lạnh nhạt nói nhân viên.

- Không cần đâu mà, anh không nên ở đây mà tốn tiền mua cho tôi. _ Cô một mực vẫn muốn phủ nhận chả thích...

- Tôi mua, phí lời. _ Nghe anh quát nạt như vậy nên cô cũng đành im lặng mà thôi. Sau khi cô nhân viên đã gói, tính tiền xong thì đưa lại cho anh túi

đứng

Anh liền đưa lại sang cho cô, vừa bước đi vừa nói: " Tôi không muốn ba mẹ là sẽ biết chuyện giữa tôi và cô, nên tôi ít nhất có thể đổi tốt mua quà cho cô, để che mắt được họ cũng tốt vậy, cho nên cô cũng đừng nghĩ nhiều làm gì nữa.."

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Mình đổi bìa truyện hết tất cả rồi á ^^

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Vũ Thần.. Đừng Xem Em Là Thế Thân!

Cố Uyển Đình nhận được món quà sợi dây chuyền của Vũ Thần chưa kịp làm gì hết, chưa kịp vui mừng gì cả thì anh đã cho cô cả một gáo nước lạnh rồi đó.

Giọng nói anh lạnh lùng băng lãnh hết như một con dao xoáy sâu thật sâu vào tim của cô cho anh vậy!

Vũ Thần đương nhiên nhận thấy được vẻ mặt của cô có chút không tự nhiên sau khi nghe anh nói ra câu đó! Nhiên cơ gì mà anh lại thấy có chút hối hận?

Không khí xung quanh ở trung tâm có thể xem là rất ồn ào náo nhiệt, nhưng không khí giữa cô và anh lại ngưng đọng.

Cảm nhận được bầu không khí cứ dần dần trùng xuống như thế này, Cố Uyển Đình liền rất nhanh quên đi những lời nói không hay khi nãy, cô vờ ho lên tự nhiên nói: " Được rồi... Anh dẫn em đi chơi nữa có được không, Vũ Thần à? "

- Ừ! _ Vũ Thần cũng hơi ngạc nhiên rồi nhanh chóng lấy lại khuôn mặt lạnh băng như lúc đầu. Xong rồi Uyển Đình cứ lẩn quẩn đi theo phía sau anh như vậy, cả hai người cùng đi chuyển tới nơi khác, tiếp tục buổi đi hôm nay!

- -----

Địa điểm tiếp theo mà cả hai người tới chính là một nơi ngắm hoa anh đào, ở cũng gần trung tâm thành phố Tokyo.

Nơi này chính là công viên Inokashira ở thành phố Tokyo, Nhật Bản. Nơi đây chính là một công viên có từ thời Edo!

Hoa anh đào ở đây thật sự rất đẹp, nơi đây từ lâu Uyển Đình đã rất muốn đi.

Cũng không ngờ hôm nay Vũ Thần thế nào mà lại dẫn cô tới đây. Dù là vậy cơ mà cô vẫn không thể nào vui hơn một chút nào được! Ở trong lòng thật sự là cô không thể nào ngừng tự cười giễu..

Cô chính là tự cười giễu bản thân mà!

Lý do sao? Cố Uyển Đình yêu Vũ Thần, điều này ai cũng biết đúng không? Mà ngoài ra, điều duy nhất cô muốn thật sự chỉ có hai điều đầu tiên chính là có được tình yêu của anh. Thứ hai chính là có thể một ngày nào đó cùng anh đi ngắm hoa anh đào tại Nhật Bản! Cũng không ngờ được rằng, cô không thể có được tình yêu của anh.... Lần đi ngắm hoa anh đào này, cũng là do bắt buộc!

Mặc dù vậy, cô vẫn cố giữ lại trên môi nụ cười khá tươi, không thể để cho ai biết rằng bản thân mình buồn được...

- Bây, cô muốn đi ngắm hoa trên sông không? _ Vũ Thần bất chợt hỏi cô vậy.

Uyển Đình có chút ngờ ra, sau một hồi mới bẽn lẽn mà gật đầu. Là nhận được câu trả lời vừa ý, anh mới thuê thuyền để cùng với cô đi ngắm hoa trên sông!

Công viên Inokashira có một điều độc đáo với du khách đó là ngắm hoa anh đào trên sông! Du khách thuê thuyền rồi tự chèo tự mình ngắm hoa, mới lạ.

Ấu Dương Vũ Thần bước xuống ở dưới trước, xoay người lại anh chủ động để tay lên trên có ý định muốn giúp cô đi xuống dễ dàng hơn. Đương nhiên thấy chứ, nhưng Uyển Đình lại cố tình phớt lờ đi, một mình bước lên thuyền luôn.

Động thái của anh thật sự làm anh bất ngờ, cô gái này, từ lúc nào không còn.. không còn nghe lời anh nữa rồi chứ??

Nhưng ông trời thật sự vẫn muốn giúp anh hay sao đó, ngay lúc bước xuống.

Không may thì ngay ở chỗ mép thuyền có nước nên trơn, thành ra cô bị trượt..

Toàn bộ thân người của Cố Uyển Đình hoàn toàn dựa hết vào người của anh.

Vì khi này cô trượt chân như vậy là anh đã nhanh tay ôm trọn cả người cô vào.

Cô giật mình giãy nảy buông anh ra tự nhiên ngồi xuống dưới, nét mặt đỏ lên bừng bừng vì ngại. Mùi hương thật sự trên người cô rất thơm! Lần nào cùng nhau làm chuyện đó anh vẫn nghe rõ.

Lần này Vũ Thần tự động cầm lấy cây chèo rồi từ từ cho thuyền đi. Cố Uyển Đình cũng không thêm để ý nhiều với anh nữa, thứ thu hút cô bây giờ chính là những đóa hoa anh đào màu hồng!

Nét mặt của cô ngây thơ non nớt nhìn lấy những tán hoa anh đào đẹp đẽ kia.

Nước ở dưới sông cũng khá trong, làm cho bóng những tán hoa anh đào dưới nước trông đẹp hơn rất nhiều. Cô liên tục ngắm nghía những tán hoa rõ đẹp.

Cố Uyển Đình ngược lên nhìn hoa, góc nghiêng khuôn mặt của cô làm anh có chút bị thất thần. Đây là lần đầu tiên..

Anh thấy được góc nghiêng của cô, nét nghiêng này rất giống, thật sự là giống với người con gái của anh ngày trước!

- Thử đi.. _ Âu Dương Vũ Thần lại một lần nữa không thể kiểm soát được mà thốt ra. Chỉ hai chữ thôi, nhưng nó rất đánh động vào trái tim của hai người!

Một người thì mang niềm nhung nhớ!

Một người thì đau âm ỉ trong tim vậy!

- Vũ Thần.. Anh xem tôi, như là người thế thân của cô ấy sao? _ Giọng nói cô có thể nghe được cả sự đau lòng ở sâu.

Anh không biết nói gì, anh chỉ cúi đầu mà im lặng. Cố Uyển Đình dùng tay cô nâng khuôn mặt của anh lên bắt buộc anh phải nhìn thẳng vào mặt của cô!!

Uyển Đình nở một nụ cười rất đẹp, rồi ánh mắt của cô ngập nước, trông thấy rất long lanh, cô nhẹ nhàng nói: " Anh nhìn kĩ được không Vũ Thần? Làm ơn, đừng xem em làm thế thân của cô ấy!"

Đột nhiên anh lại tức giận lên gạt trên mặt mình tay của cô xuống, giọng nói thật khác với thường ngày: " Thực tế.. Người tôi yêu chỉ có cô ấy mãi mãi chỉ có thể là cô ấy. Chuyện của tôi thật sự có ra sao, cô cũng không được quản.."

Mặc dù bên ngoài anh nói như vậy, có vẻ rất đau lòng nhỉ? Nhưng nét mặt cô lúc này, đúng là làm anh không quên..

" Mặc dù ánh mắt long lanh ngập tràn nước, nhưng nụ cười tươi vẫn giữ trên môi. Tại sao em phải cố gắng như vậy? Cố gắng giành lấy một người không hề thuộc về mình, kể cả tình yêu đó cũng là dành cho người con gái khác, không phải là em. " (Note: Cái này là mình tự nghĩ, ai lấy mình chém đó không đùa)

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Chấp Niệm Yêu Tuyệt Tình

Vui chơi thêm một hai ngày nữa, Uyển Đình cùng anh phải trở về thành phố!

Lý do là vì công việc ở tập đoàn nhiều, thân làm chủ tịch như Vũ Thần không thể trì hoãn được nhiều. Với lại anh là còn quản lý bang Thần Ưng, công việc có thể nói là nhiều đến không xuể.....

Những ngày hôm nay anh ở bên cạnh, cùng nhau đi chơi, còn mua cho cô sợi dây chuyền nữa. Đối với Uyển Đình là đủ lắm rồi, dù không vui vẻ được lâu!

Sáng sớm hôm sau, Vũ Thần sáng sớm đã lái xe rời khỏi, ngay cả những món ăn sáng mà cô làm cho, anh cũng mặc.

Cố Uyển Đình thật sự quá quen với cái loại hoàn cảnh trở trêu như thế này là cô không còn ngạc nhiên gì nhiều nữa

Nhưng đau lòng, thì vẫn là đau lòng!!!

Đôi khi có nhiều lúc cô không thể ngờ tới được bản thân mình lại kiên trì tới như vậy! Nếu không phải vì ba của cô, đã lỡ gây ra lỗi lầm với người anh yêu.

Thì chắc có lẽ cô đã từ bỏ hết tất cả, sợ nhất chỉ là bỏ rồi, lại muốn quên, làm gì có cách nào mà quên dễ dàng vậy?.

Thứ sót lại cuối cùng, là niềm đau mà!

- -----

Âu Dương Vũ Thần ban đầu lái xe đến tập đoàn nhưng cuối cùng hôm nay ở đó lại không có tâm trạng để làm việc.

Đành phải lái xe đi tới bar Bullim ngồi với Diệp Tiêu cùng Đường Thiệu Huy!

- Làm sao, vừa đi tuần trăng mật về lại tương tư cô gái nào rồi sao? _ Thấy vẻ mặt anh đắm chiêu suy nghĩ cả bọn là đều ngạc nhiên. Đường Thiệu Huy rót cuộc mới lên tiếng chọc ghẹo, là mong cái không gian âm u này biến mất đi.

- Cậu có thôi nhảm nhí đi không? _ Vũ Thần liếc ngang bạn của mình, không vừa lòng nói. Không phải là anh đang tương tư đâu, chỉ là suy nghĩ tí việc....

- Cùng nhau đi Nhật Bản, có vui không vậy? _ Diệp Tiêu tay cầm ly rượu vang, cười nhếch môi nhìn qua anh, lạ thật?

Một Âu Dương Vũ Thần ngồi suy tư im lặng như vậy, quả thật không quen ha.

- Phí thời gian. _ Anh chỉ gằn giọng mà nói ra ba chữ, nghe mà muốn đục ghê.

- Cố Uyển Đình, tớ không hiểu sao bản thân cô ấy lại cố gắng vì cậu đến thế!!

Đường Thiệu Huy thật sự muốn hiểu.

Nhưng mãi không thể hiểu được rồi..

- Đi mà hỏi cô ta. Đừng có ở đây nói vớ vẩn với mình. _ Anh hít sâu một hơi là để hạ cơn giận của mình xuống, thật.. là muốn tức chết với cái thằng bạn đó.

- Vũ Thần, nếu xem xét lại, Uyển Đình thật ra rất xinh đẹp. Nếu được thì cậu.

Chưa nói được hết câu, Vũ Thần đã tự mình nhìn thẳng qua chỗ Thiệu Huy!

Khiến anh ta im bật không nói nên lời gì hết, đây giống như là đe dọa chứ gì!

- Đồ của tôi, không tới phiên cậu quản đâu. _ Tại sao.. Tại sao anh lại muốn.. Muốn cô chỉ là của riêng anh mà thôi.

Trong khi giữa cả hai không tình yêu?

- Được rồi.. Cậu nghĩ thế nào mà tôi là có ý định với vợ của bạn mình chứ??! Sẵn đây.. Sắp tới giờ của Thư Di rồi có phải không? _ Thiệu Huy cười lạnh.....

- Cô ấy.. Vẫn mãi mãi ở trong tim tớ!!!

Nói thật ra, ngày trước từ nhỏ cả ba là đã học chung với nhau cho đến lớn, từ lúc Vũ Thần đưa Thư Di đến ra mắt để mọi người biết. Ngay từ lần đầu tiên là Thiệu Huy đã trúng tiếng sét ái tình....

Nhưng mà số trời định sẵn từ lâu, Thư Di chính là thanh mai trúc mã với bạn của anh, đương nhiên lại còn hôn ước.

Không thể để thứ gì làm rạn nứt được tình anh em, Thiệu Huy rót cuộc cũng từ bỏ. Bây giờ lại có một Uyển Đình cố gắng theo đuổi Vũ Thần. Cô ấy dường như có tất cả mọi thứ, tương lai rộng!

Rồi thế nào? Đều từ bỏ hết vì Vũ Thần.

Nhìn lại cảm thấy bản thân mình thật hèn nhát, người ta là con gái, lại vì hai chữ tình yêu mà từ bỏ hết tất cả! Chấp nhận rằng người ta không thương yêu gì mình, Cố Uyển Đình thật cố chấp, là cố chấp đến mức bản thân là trò đùa!

Còn mình thì sao? Tình cảm giấu thủy vào bên trong, không cho ai biết kể cả Diệp Tiêu nữa. Âm thầm lặng lẽ lui đi.

Đối với Đường Thiệu Huy, anh yêu Lã Thư Di như vậy. Nhưng vẫn dễ dàng là từ bỏ vì để cho cô ấy hạnh phúc với cả người mình thương! Đó có là gì chứ??

Đối với Cố Uyển Đình, theo đuổi ròng rã người ta mười năm, xong rồi cưới..

Tưởng chừng hạnh phúc, nhưng cuộc sống làm gì có chuyện phi thường hả?

Đến cuối cùng nhận ra, vì ba mình nợ người ta một mạng người, người ta lại hận sâu không nguôi. Liền lấy cô ra là để làm vật thay thế, nơi để trút giận...

Trút hận, phát tiết lên một cô gái này!

Âu Dương Vũ Thần lấy Cố Uyển Đình..

Là vì hận, chứ chưa bao giờ có tình ý!

Đường Thiệu Huy gặp Lã Thư Di là coi như đã có duyên rồi, nhưng bạc phận!

Nên cũng đành từ bỏ là điều tốt nhất?

Cố Uyển Đình gặp Âu Dương Vũ Thần, là có duyên, vừa có nợ. Nợ ở đây chính là nghiệt chứ không phải tình duyên!!

Cô ấy bỏ ra mười năm thanh xuân của mình là muốn nhận lại tình yêu từ Vũ Thần, nhưng có mấy ai ngờ được đâu!

Chỉ nhận lại " vợ trên danh nghĩa " đó.

Thiệu Huy từ bỏ được Thư Di, từ lâu là đã coi như anh em rồi cũng không còn gì khuất mắt nữa. Chỉ tiếc là cô ấy sớm đã ra đi rồi.. Còn Uyển Đình vẫn nặng nề yêu Vũ Thần, đó gọi là chấp niệm!

Một chấp niệm yêu, đau đến không tài nào thở được vẫn không nỡ buông ra!

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Lã Thư Di, Em Vẫn Còn Sống?

Cả một tuần vừa qua đương nhiên bảy ngày thì hết bảy ngày anh không hề về nhà, Cố Uyển Đình sớm biết rõ lúc nào anh cũng sẽ như vậy. Cô đã sớm thành thói quen cho mình, mặc dù là nhớ đó nhưng làm gì có số đâu mà gọi tới anh đơn thuần chỉ là nhắn nhủ được chứ?

Bản thân cô sợ rằng mình sẽ làm kì đà cản mũi công việc của anh, sợ mình... chính là gánh nặng của anh. Cô không hề muốn chuyện như thế sẽ xảy ra với đoạn tình cảm này. Nhưng mà.... Thật tâm chỉ có mỗi mình cô yêu anh thôi?

Tại sao tình yêu từ một phía, lúc nào.. lúc nào cũng phải đau khổ như vậy hả có coi là công bằng không chứ! Nhưng cái gì cũng có quy luật của nó, ai từng yêu đơn phương ắt hẳn cũng biết rõ?.

Đoạn tình cảm này là mình tự đa tình!

Biết rõ sẽ đau đớn, đau khổ nhiều lắm nhưng lúc nào cũng cố chấp lao vào là không cần gì. Biết rõ đó là đám lửa, có lao vào cũng sẽ chết, nhưng thích lắm.

Hôm nay thật ra chính là đám gỗ của Lã Thư Di, cô đương nhiên biết chứ, là người mà Vũ Thần yêu, nên cô có biết được rất nhiều chuyện từ cô gái này...

Qua một vài tấm ảnh, quả thật đến cô còn phải bất ngờ. Lã Thư Di thật sự rất đẹp, và lại còn có nét hao hao giống cô vậy. Đừng nói vì như vậy, anh mới đối xử tốt với cô một chút, là vì xem cô cứ như một thể thân mà đối xử sao chứ?.

Cố Uyển Đình thật sự quá nhu nhược!

- - - - -

Âu Dương Vũ Thần hôm nay làm việc ở tập đoàn chỉ nửa ngày thôi, tới buổi trưa anh liền lái xe đến một tiệm hoa!

Mua một bó hoa hồng đỏ, sau đó lại đi tới tiệm bánh bao nổi tiếng bậc nhất ở tại thành phố Z! Cuối cùng là lái xe tới phần mộ ở ven vùng thành phố? Lặng lặng nhìn phần mộ đã được chăm sóc kỹ, bức ảnh ở phía trên, cô gái đó cười thật đẹp làm sao. Cô gái đó, Lã Thư Di.

Vũ Thần dần tiến lại, nhẹ nhàng đặt ở trên lăng mộ bó hoa và một hộp bánh.

Ngày trước Thư Di thích nhất chính là hoa hồng đỏ, cô ấy càng thích hơn khi biết bó hoa đỏ là anh mua, ngày trước cô ấy cũng thích bánh bao nữa? Hằng ngày đi học về đều cùng anh tới đó ăn.

- Thư Di, anh tới thăm em rồi đây! _ Là anh vẫn tới cô gái này, day dứt mãi mà không thể buông xuống tảng đá lòng?

Anh như khụy xuống đất hẳn, trái tim đau như bị ai khứa mạnh từng nhát là đau đến đến không nguôi. Chuyện kia xảy ra cũng không ai ngờ tới được hết.

- Em ở bên đó có vui không, có nhớ tới anh không? Còn anh, thật sự nhớ em. Đây là hoa và bánh bao mà ngày trước em rất thích. Tiểu Di, bao năm rồi, sao anh vẫn không quên được em! Tất cả, là đều từ người đàn ông đó mà ra hết.

Anh gục đầu xuống phần mộ, hai lòng bàn tay ôm đầu mà khóc. Anh luôn tới đây tâm sự với Thư Di, nhưng mà chả có lần nào mà kiếm lòng được hết tất!

Trong cuộc đời của anh, người mà làm nước mắt anh rơi chỉ có thể là Thư Di.

- Vũ Thần... _ Bất chợt một giọng nói ở phía sau lưng anh vang lên, nhưng mà giọng nói này sao lại quen thuộc thế?!

Lòng anh chấn động mạnh một hồi, từ từ quay đầu lại, người con gái này thật sự làm tim anh như muốn nổ tung ra!

- Thư Di, Thư Di.... _ Anh bị hoảng hốt, liên tục lấy hai tay dụi mắt, nhưng mà người trước mặt vẫn không biến mất!

Đây không phải là mơ, đây là sự thật?

- Là em, là em đây. _ Thư Di khóc lớn..

Vừa nhìn thấy vừa nghe được như vậy khiến anh không khỏi kích động, từng bước từng bước đứng dậy tiến tới đó..

Anh chạm vào người cô ấy, vẫn rất ấm áp chứ không hề lạnh. Chuyện này đối với anh quá đối bất ngờ rồi. Không lẽ?

- Tiểu Thần, em.. em vẫn là còn sống?

Cô ấy ôm chặt lấy anh tựa như sợ rằng anh đi mất, nghe như vậy, anh sợ sệt!!

- Thật chứ? Em nói thật chứ? Anh đâu phải nằm mơ đúng không. _ Âu Dương Vũ Thần càng ngày khóc là càng nhiều hơn, anh không thể tin được việc này.

Nhưng chỉ cần là Lã Thư Di nói việc gì anh cũng đều tin. Bao năm như vậy....

Nhưng mà... Người anh chôn cất từ đó đến bây giờ là ai? Anh cũng không rõ!

Bởi vì lúc vớt được xác lên, anh thật là mắt kiểm soát hết mọi thứ. Nó cứ như một cú sốc tinh thần mạnh mẽ vào trí óc anh vậy. Khoảng một tuần sau cảnh sát mới vớt được xác của cô ấy, cơ thể không lấy nổi tới một mảnh vải nữa...

Khuôn mặt và tay chân đều bị cá ăn là không gì lành lặn. Và lại đó được nhận định là nữ giới, nên mọi quy chụp đều xác định chính là tiểu thư Lã Thư Di?.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Anh Sẽ Trả Thù Mọi Thứ Cho Em

Tất cả mọi chuyện đó đều không phải!

Không phải là sự thật sao? Vậy thật sự có khi đó chỉ là một sự trùng hợp đến mức làm mọi người cứ tưởng thật sao.

- Tiểu Di, vậy bao lâu nay? Em ở đâu?.

Vũ Thần thật sự kích động lắm rồi mà không còn biết gì nữa, trái tim anh hết như được châm thêm nguồn sống mới sau bao năm mệt mỏi rồi. Thật mừng?

- Em được người ta cứu, lúc tỉnh dậy.... thì hoàn toàn thấy mình đang sống tại một vùng ven biển! Lúc đó em thật sự mất hết trí nhớ, em được mọi người ở đó cứu mạng. Chỉ có đạo gần đây cuối cùng cũng nhớ ra mọi thứ rồi quay về.

Khuôn mặt Âu Dương Vũ Thần dờ dãi hết cả ra, anh không thể tin được rằng mọi chuyện lại như vậy. Rốt cuộc rằng người con gái anh yêu sâu đậm vẫn là còn sống, vậy ông trời cũng hiểu thấu!

Ông trời hiểu thấu được nỗi đau trong lòng anh bao nhiêu năm qua. Việc này anh cứ tưởng tượng như là mình nằm mơ vậy, một giấc mơ thật đẹp! Rồi bây giờ cả hai ôm nhau khóc không dừng.

- Tiểu Di, anh thật sự rất nhớ em... Em có biết nhiều năm trôi qua vậy rồi, mà anh vẫn một mực không thể quên em!

Anh ôm cô ấy xuyết xoa, đã lâu rồi chả được ôm ai sâu đậm như vậy? Huống hồ chỉ đây chính là người mà anh yêu!

- Vũ Thần.. Không phải, không phải là anh đã có vợ rồi sao? Em còn có nghĩa gì nữa chứ. Chẳng qua hôm nay về em muốn gặp lại anh một lần, em chẳng cần điều gì to tát đâu, chỉ muốn mình gặp lại được người mình thương rồi đi cũng được nữa. _ Lã Thư Di vừa nói là vừa khóc nức lên, sau bao năm thế đó.

- Không, Thư Di, em đừng đi, em đừng bỏ anh một lần nào nữa. Chúng ta đều để lạc mất nhau lâu như vậy rồi! Uyển Đình, anh thật chất chịu kết hôn cô ta, chỉ vì anh muốn trả thù cho em thôi...

Khi nghe tới tin Lã Thư Di muốn rồi đi bỏ anh một lần nữa, trái tim anh như nát hết tất cả. Người anh yêu hiện đây, thì cô đối với anh chả là cái gì nữa cả!

- Nhưng mà dù sao, cả hai người cũng đã kết hôn rồi. Em không muốn phải.. làm người thứ ba, em không muốn mà bản thân phải mang cái danh là người phá hoại gia đình người khác. _ Cơ thể của Lã Thư Di run mạnh lên, khóc nức không thể ngừng! Cũng phải, trên báo chí đăng rất nhiều về hai người họ, lại còn rất hạnh phúc đầm ấm kể nhau.

- Không! Em phải tin ở anh, anh nhất định sẽ ly hôn với người đàn bà ác độc đó, em chờ anh một thời gian. Thư Di! Anh sẽ cho em một danh phận thật sự.

Vũ Thần bây giờ chỉ rất sợ Thư Di một lần nữa lại rời bỏ mình, như vậy đáng trách nhất chính là anh. Hoàn toàn cả trái tim và trí óc anh đều nghĩ đến chỉ có ba chữ "Lã Thư Di" mà không hề có ba chữ "Cố Uyển Đình". Ông trời đáng lẽ phải cho mọi chuyện êm đẹp chứ.... tại sao lại luôn cho Cố Uyển Đình lâm vào hoàn cảnh bị thương như vậy hả?

- Anh đừng động vào em, em sợ lắm... Cơ thể của em bị vấy bẩn hết cả rồi, vì ông ta, tất cả là vì ông ta, em mất hết!!

Cả người run bành bạch, nước mắt lại rơi ra nhiều hơn, Thư Di bị khơi lại tất cả chuyện quá khứ, đó chính là cú sốc.

- Tiểu Di ngoan, nghe anh, đối với anh em chính là người sạch sẽ nhất. Hết cả mọi người ở thành phố này đều không bằng một góc của em, em yên tâm. Chỉ cần em gạt đầu, anh liền nhanh chóng làm hồ sơ cho em danh phận, là thiếu phụ nhân độc nhất của Âu Gia. Vì em, anh có thể làm mọi thứ, anh sẽ trả thù mọi thứ cho em, được không? _ Trạng thái của anh bây giờ thật ôn nhu, hiền lành khác thường với mọi ngày ở nhà.

- Vũ Thần, em phải lấy lại tất cả những gì em đã bị lấy mất. _ Lã Thư Di quyết tâm cực độ, ánh mắt sừng sục máu trả thù. Anh thấy vậy đột nhiên lại an yên hơn một chút rồi nói: "Chỉ cần em lại ở bên cạnh anh, anh giúp em trả thù."

Đến lúc này, Lã Thư Di mới dịu xuống được, cô ấy nhẹ nhàng mà dựa vào vai của anh, cả hai liền âu yếm nhau thôi!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Theo Đuổi Một Tình Yêu Không Có Kết Cục!

Mọi chuyện từ nãy đến bây giờ diễn ra đều có một người chứng kiến hết thấy.

Là Cố Uyển Đình! Cô không thể ngờ là Thư Di không chết, mà vẫn còn sống!!

Cô ấy vẫn đang hiện diện là trước mặt của cô, cứ như là một câu chuyện hài?

Khi nãy ở nhà, đột nhiên là nhận được một cuộc điện thoại, nói rằng Vũ Thần bị tai nạn giao thông, rồi bị thương rất nặng. Địa điểm là ở đây, trong đầu đầy đủ những câu nói của người kia tất cả.

Ban đầu biết địa điểm ở đây, cô là đau lòng lắm, anh vẫn còn tới đây, là vẫn..

Vẫn còn vương vấn Lã Thư Di. Mặc kệ, cô vẫn một mực chạy tới đây, nhưng..

Chuyện quái quỷ gì đang xảy ra trước mặt cô vậy? Cố Uyển Đình hoàn toàn, hoàn toàn không muốn tin nhưng mà bắt buộc vẫn phải tin rằng, người con gái Vũ Thần yêu đã trở về thật rồi đây.

Ban đầu cô còn nghĩ rằng, Vũ Thần sẽ niệm tình cô vì anh cố gắng như vậy..

Mà không trả thù nữa, nếu được hơn!

Cũng có thể động tâm với cô, một chút thôi cũng được, cũng sẽ khiến cô hạnh phúc lắm rồi! Nhưng mà sự thật hoàn toàn lại trái ngược lại, anh nói rằng....

Anh kết hôn với cô vì trả thù, điều này cô biết chứ. Nhưng anh nói, anh tuyệt đối sẽ không để Thư Di chịu ủy khuất?

Rồi sẽ ly hôn với cô, cho cô ấy một cái danh phận đầy đủ, thiếu phu nhân Âu Gia. Nghe vậy không khỏi không đau!

Từng lời nói từng cử chỉ dịu dàng anh làm đều lọt hết vào mắt cô, đúng thật!

Bác sĩ Diệp nói đúng, trên đời này thật ra chỉ có một người làm cho anh điên đảo mất hết lý trí lên chỉ có Lã Thư Di.

Ở góc cây gần lăng mộ, Uyển Đình vẫn đứng đó mà nhìn, khóc đến tê tâm liệt phế? Lòng đau như bị ai ngang nhiên cầm lấy cây rìu mà phập thật mạnh....

Cô trượt dài khụy xuống, nước mắt cứ tuôn rơi không ngừng được! Phía bên đó họ khóc, nhưng khóc vì hạnh phúc.

Còn bên đây cô khóc, khóc vì đau lòng đến mức không thể thở được nữa! Tại sao ông trời luôn để mọi người vui vẻ, hạnh phúc, chỉ ngoại trừ cô ra thôi à?

Từ hôm bữa đến giờ, anh tại sao lại có nhiều cử chỉ thân mật với cô như vậy!

Tạo cho cô cảm giác an toàn để làm gì.

Rồi cuối cùng lại ban xuống cho cô cái món quà như vậy chứ? Tại sao vậy hả.

Cố Uyển Đình dần dần đứng dậy rồi đi với trái tim bị tổn thương thật sâu sắc.

Cô vẫn khóc, bước đi xiêu vẹo mà chẳng để ý đến việc gì khác. Từ một người có ở trong tay mọi thứ tương lai rộng mở.

Giờ đây lại suốt ngày đau lòng, vì tình yêu đơn phương, đã biết ngay từ đầu..

Rằng mình sẽ thua, nhưng là do chính cô cố chấp quá thôi, theo đuổi một cái tình yêu mãi mãi không có kết tốt đẹp.

Rất nhanh Uyển Đình đã đi xuống phố rồi, mắt thì sưng húp lên lại còn nhem nhuốc nữa. Tóc tai bù xù trông cô chẳng khác gì một con người không có hồn!!

Mọi ánh mắt đều đổ dồn vào phía của cô, nhìn trông thật thảm thương. Chắc họ không nhận ra đây chính là cô dâu.

Thiên kim tiểu thư, người vợ được Âu thiếu gia cưng chiều hết mực. Mọi thứ chỉ là cái mác, cái mác không có giá gì.

Một chiếc xe tải lớn từ phía xe là chạy rất nhanh đang tiến tới phía này! Mọi người đều la làng lên hoảng loạn hết?

Nhưng mà Cố Uyển Đình vẫn như một người vô hồn đi qua đường. Mãi chưa kịp định hình chuyện gì đang xảy ra?.

Mọi người đều hoảng loạn mà cố gắng né tránh, chiếc xe bán tải cứ thế chạy tới. Cuối cùng "rầm" một cái, máu đỏ đều cứ như vậy mà loang dần cả đoạn đường. Tiếng la hét đầy khắp tạo ra là một cảnh tượng ghê rợn không thôi?.

Cả người cô đau nhức, nhận thức vẫn mơ mơ hồ hồ không rõ chuyện gì hết!

- Vũ Thần.. Làm ơn.. đừng bỏ. _ Trước khi hoàn toàn mất ý thức trong miệng cô vẫn còn lẩm bẩm ra vài từ như vậy.

- Cố Uyển Đình, em làm sao vậy? Giúp tôi gọi cấp cứu, mau lên. Uyển Đình...

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Tôi Không Muốn Em Gặp Tổn Thương

Tiếng còi xe cấp cứu vang vọng lên cả một khu đó, mọi người đều hoảng hốt.

Máu của Cố Uyển Đình chảy ra thật sự rất nhiều, mặt đường tuy màu xám đỏ nhưng vẫn thấy được cả một vùng vết máu còn loang lổ của cô! Chiếc xe kia, nhân lúc mọi người không để ý đã lên.

Hiện trường sớm đã được công an lan tỏa lại, để dễ dàng cho việc điều tra ra.

Khoảng tận mười phút sau xe cấp cứu mới đưa cô tới bệnh viện được! Giọng nói khi nãy chính là của Thiên Hàn...

Khi nãy đang đi công việc liền thấy có một bóng dáng thất thần đang đi, nhủ mày nhìn kĩ thì anh mới thấy đây là cô mà. Cùng lúc đó chiếc xe tải kia không thắng lại mà cứ chạy tới về phía đó, đã cố gắng chạy nhanh lại kêu cô tránh?.

Nhưng mà Tôn Thiên Hàn làm sao mà có thể chạy lại chiếc xe đó được chứ?!

Khoảnh khắc thấy cơ thể Uyển Đình bị văng lên rồi rớt xuống, tim anh không ngừng đập mạnh lại càng thêm mạnh?

Trên xe cấp cứu, các bác sĩ và y tá đều hoảng loạn hết cả lên, vì nhịp tim, với sự hô hấp của cô đều đang dần yếu đi!

Vật lộn mãi một hồi mãi mới cứu sống được, trái tim anh như bị hù dọa vậy.

Hình ảnh đó quả thật đối với anh quá là ám ảnh rồi. Không thể hiểu được??

Băng ca mà Cố Uyển Đình nằm đã khá nhanh được đẩy vào bên trong, không hiểu vì lý do nào, bản thân Thiên Hàn hoàn toàn không muốn cô bị một chút xíu một sự tổn thương nào, cho dù bé.

- Nhanh lên một chút, nếu cô ấy xảy ra chuyện gì, tôi chặt gãy chân các người.

Tôn Thiên Hàn tức giận hết lớn, người anh không khỏi thoát khỏi sự run rẩy.

- Còn đứng trơ ra đó sao? Các người rõ là chưa bao giờ biết mùi vị cái chết à!

Sự tức giận của Thiên Hàn đỉnh điểm.

Tất cả y tá bác sĩ đều bị anh dọa hết cả rồi, họ mau chóng hồi phục lại cơ thể và trạng thái của một người bác sĩ, rồi vào bên trong làm phẫu thuật cho cô!

Anh không rõ có chuyện gì xảy ra với cô, ai làm cô đau lòng đến độ như thế.

Khi nãy nét mặt cô xót xa thần thờ rất đau lòng, nhìn vào mà chỉ thấy xót xa.

Mãi đến khi hành lang không còn một bóng người, vì đa số bác sĩ đều đã vào bên trong làm phẫu thuật cho cô rồi...

Anh rút trong túi áo ra điện thoại, liền nhấn số gọi cho ai đó, giọng điệu nguy hiểm: "Điều tra về chiếc xe khi nãy đã đâm vào Uyển Đình cho tôi, mau lên."

Nói xong một hồi liền cúp máy, về mặt Thiên Hàn vẫn cau lại chưa hề giãn ra một chút nào. Cô gái trong đó chưa rõ mệnh hệ ra sao, anh làm sao an lòng?

Tại sao? Gặp nhau được hai lần, đều là lúc em gặp ra chuyện vậy, Uyển Đình?

Dựa người vào tường ánh mắt vẫn trơ ra hẳn lên những tia máu đáng sợ. Rút ra điều thuốc lá, anh đều châm lên rồi hút. Không quan trọng xung quanh!!!

Rất lâu sau, vị bác sĩ trung niên từ bên trong đi ra, trên tay còn cầm bệnh án.

- Anh có phải người nhà của cô gái kia không? _ Vị bác sĩ ôn tồn hỏi gấp gáp?

Tôn Thiên Hàn liền gật đầu một cái, rõ ràng chỉ gặp nhau hai lần, nhưng anh rất mong muốn được bảo vệ cô gái đó!

- Tình trạng của cô ấy bây giờ rất tệ là đằng khác. Qua chụp hình, chúng tôi.. thấy được não cô ấy từ trước đã có sẵn máu bầm, tuy là không lớn nhưng bản thân cô ấy hình như vẫn không rõ. Tại lúc này tai nạn xảy ra, máu bầm càng tụ lại nhiều hơn, phải phẫu thuật gấp! Không sẽ e rằng nguy hiểm tới mạng..

Câu nói của bác sĩ còn làm anh ngơ ra, chấn động đại não hoàn toàn. Chuyện này quả thật có chút bất ngờ lắm rồi!.

- Phẫu thuật đi! _ Anh nhấn mạnh chữ mà mình nói ra, lòng rõ rất quyết tâm.

- Vậy phiền anh kí tên vào đây. _ Người bác sĩ kia đưa ra hồ sơ, Thiên Hàn liền nhanh chóng kí vào! Đối với bản thân, anh cảm thấy mạng sống cô gái này là rất quan trọng. Giúp một mạng người, còn hơn xây bảy tháp chùa nữa mà!!!.

Xong xuôi mọi thứ, bác sĩ cũng nhanh chóng đi vào bên trong làm. Tại sao?? Hoàn cảnh của em lại một mọi vậy hả.

" Cố Uyển Đình.. Tôi còn chưa biết cái gì ngoài tên của em! Vậy mà chỉ sau cả hai lần gặp nhau, lần nào cũng là đều tôi giúp em! Chẳng qua là....Tôi không muốn em gặp thêm tổn thương gì cả. "

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Cố Uyển Đình, Chỉ Là Một Con Chó!

Từ sau khi gặp lại và biết được chuyện của Lã Thư Di thì Vũ Thần cảm thấy là anh nên bù đắp cho cô ta nhiều hơn?!

Sự việc này không hề có một chút tiếc thương nào cho Cố Uyển Đình hết! Vũ Thần từ nãy đến giờ chỉ lo việc âu yếm Lã Thư Di mà chưa từng nghĩ đến việc trên danh nghĩa cô vẫn là vợ của anh?

Cũng đúng, người gây nên chuyện này khiến cuộc đời Lã Thư Di rơi vào cuộc khủng hoảng tinh thần chính là ba cô.

Cô lại là con gái một của ông ấy đương nhiên Âu Dương Vũ Thần phải tìm hết tất cả mọi cách để trả thù lên người cô rồi, không phải sao? Cái duy nhất mà, Cố Uyển Đình không ngờ tới chính là..

Âu Dương Vũ Thần có thể vô tâm mức như vậy. Ban đầu anh nguyện ý lấy cô, chắc hẳn đã có mục đích rồi. Còn thân cô thì cứ nghĩ có lẽ do anh mệt thôi?!

Cho đến khi Uyển Đình biết được thật sự mọi chuyện ra sao thì cô vẫn nghĩ..

Tình yêu chân thành này của cô sẽ thế mà lay động được trái tim anh, nhưng cô hoàn toàn sai lầm rồi. Cô mãi mãi..

Vẫn không thể xóa bỏ hận thù ở trong lòng anh, kể cả anh cũng không hề lay động trước tình yêu của cô nữa mà a?

Vũ Thần ngang tàn chở Thư Di về biệt thự Lí Cung Nam, mãi đến lúc cùng đi vào biệt thự rồi anh mới sực nhớ ra....

Cố Uyển Đình vẫn đang sinh sống ở tại đây mà? Nhưng mà như vậy có ra sao?

Thư Di của anh bao nhiêu năm vất vả!

Đề cô ấy ở đây, bắt buộc Cố Uyển Đình chăm sóc cũng được. Tất cả mọi thứ là khi trước Thư Di mất đi anh là sẽ thay cô ấy lấy lại mọi thứ từ gia tộc họ Cố!.

- Cố Uyển Đình, cô mau xuống đây cho tôi! _ Vừa bước vào nhà, anh chăm sóc chu đáo cho Thư Di ngồi xuống trước.

Sau đó mới quát lớn gọi cô ra bảo, mà đáp lại anh chỉ là một khoảng im lặng.

Lúc này đi Kim quản gia mới từ trong chạy ra, vẻ mặt có chút hoảng hốt một chút: " Thiếu gia, thiếu phu nhân rằng đi mua đồ một chút từ chiều hôm qua rồi nhưng hôm nay vẫn chưa thấy về"

- Cô ta sống chết ra sao có liên quan gì tới tôi? Cùng lắm vài ngày sẽ về, người đàn bà đó chỉ có mấy ngày đã thiếu cơ thể trai tráng rồi, dơ bẩn. _ Anh khinh miệt nói ra, anh lại không biết rõ toan tính của cô sao? Có tiền thì sẽ lại về....

Đi Kim nghe vậy thì im miệng, chưa gì hết lại nhìn qua cô gái ngồi ở ghế sofa.

Lòng bà giật thót mạnh bạo một cái cô gái đó chính là Lã Thư Di sao? Thật là!

Nhưng mà.. Cô ấy đã chết lâu rồi mà?

Bà cứ cảm thấy mình như bị hoa mắt.

Làm việc ở Lí Cung Dương rồi Lí Cung Nam lâu năm, bà đương nhiên biết rõ người mà thiếu gia yêu là Lã Thư Di a.

" Hoảng hốt cái gì? Ở Âu Gia vợ tôi chỉ có thể là Thư Di thiếu phu nhân ở đây cũng vậy. Khôn hồn mà ăn nói cho tốt một chút. Về sau trong ngôi nhà này... Cố Uyển Đình chỉ là một con chó, trực tiếp chăm sóc Thư Di tốt hơn nữa đi. "

Lời nói vừa dứt, Vũ Thần là nhẹ nhàng dìu Lã Thư Di lên phòng ở trên tầng...

Anh cảm nhận được người của Lã Thư Di vẫn còn run nhẹ, anh xoa đầu cô ta.

Đối với cô ta, anh lúc nào cũng thế cả! Dịu dàng chăm sóc! Còn đối với riêng cô, lúc nào cũng chỉ có hận thù hết cả!

- Thần, phòng này là của cô ấy với anh mà, để em sang phòng khác cũng ổn...

Giọng của cô ta vừa mềm vừa ngọt hết như một viên kẹo ngọt khiến lòng anh tan chảy ra, nhưng lúc nào Thư Di vẫn là hiền lành như vậy thì không được!.

- Phòng này chỉ của riêng anh. Nơi mà chỉ một mình tiểu Di được nằm là bên cạnh anh, còn cô ta không là cái thứ gì hết! _ Anh âu yếm vuốt lưng Thư Di!.

Qua bao năm rồi, hôm nay chính là cả ngày hạnh phúc nhất đối với anh, còn ở bên cạnh Cố Uyển Đình, tất cả giống như một sự giả dối. Anh thật sự rất sợ và ghê tởm cô, đó chính là sự thật mà.

Lã Thư Di của anh vất vả bao lâu nay, người cô ấy hốc hác chẳng còn gì nữa.

Anh đương nhiên không thể nào lòng an yên được, Cố Gia, các người lại gan lớn mà đụng vào người của tôi! Nhất định, tôi sẽ trả hết lên con gái của các người? Vốn dĩ nước sông không phạm nước giếng, chó mà phản chủ thì chủ sẽ lấy chó ra mà ăn!

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Một Sự Mất Mát Quá Đỗi Lớn

Cuộc phẫu thuật kéo dài ròng rã mười tiếng hơn, bắt đầu từ lúc chiều tối cho tới tận tờ mờ sáng hôm sau! Những là các bác sĩ giỏi nhất trong khâu về não.

Đều được Tôn Thiên Hàn huy động tất cả để phẫu thuật cho Cố Uyển Đình cả.

Đột nhiên anh cảm thấy mạng sống Cố Uyển Đình rất quan trọng, anh lúc này luôn muốn toàn tâm toàn ý mà lo cho cô. Bởi vậy từ tối hôm qua đến bây giờ luôn có một bóng dáng người đàn ông.

Ngồi ở trước phòng phẫu thuật đề đội!

Chẳng rõ gia đình người thân ở đâu, vì lúc anh phát hiện rồi đưa cô vào đây..

Trên người của cô hoàn toàn không có một dấu vết nào hết, cả điện thoại chả có đem theo. Nên anh mới quyết định, giúp cô. Nhìn cô gái lương thiện mình vô tình gặp được trên đường nằm thoi thóp trên vũng máu, đúng là hình ảnh mà anh không bao giờ có thể quên nó.

Anh vốn đã bỏ hút thuốc rất lâu về đó rồi, vậy mà hôm nay lại vì một cô gái!

Chỉ mới gặp qua hai lần, chưa biết thế nào về nhau cả, nhưng anh lại lo lắng.

Những điều thuốc rơi rớt xuống sàn..

Càng nhiều càng chứng tỏ trong lòng anh lo lắng nhiều đến mức thế nào!!!.

Mãi một tiếng sau nữa, bảng chấy chữ màu xanh phía trên cũng tắt đi! Cánh cửa phòng phẫu thuật dần mở ra, một đàn bác sĩ đi ra, trong đó bác sĩ chính đảm nhiệm ca phẫu thuật này mới lại nói chuyện với anh, đáng về tao nhả..

- Máu bầm trên não bệnh nhân thật ra là rất nhiều, nhưng chúng tôi cũng đã loại bỏ hết, di chứng duy nhất sau này có lẽ là sẽ thường xuyên bị nhức đầu!

Tôn Thiên Hàn nghe vậy lòng cũng đã yên tâm hơn được một chút: " Vậy. thế cơ thể của cô ấy có thương tích gì?? ".

- Bệnh nhân bị đụng khá mạnh nên là bị gãy một bên tay trái và chân phải!! Xương ở một ngón tay cũng gãy, người đa số là trầy trụa nhiều. Nhưng tiếc là!

Nói đến đây bác sĩ lại dừng một chút..

Làm cho lồng ngực của Thiên Hàn hết như bị ai hung hăng nhéo vào một cái.

Anh nhú mày lại chờ bác sĩ nói tiếp...

- Phần lưng của bệnh nhân lại bị động quá mạnh, cảm giác như chỉ một chút nữa sẽ gãy hết ra! Chúng tôi thật chân thành khuyên gia đình, sau này có thể đừng để cô ấy mang thai, có lẽ tốt hơn.

Người bác sĩ trung niên trầm ngâm rồi đẩy gọng kính lên, đây là lần đầu tiên.

Ở trong đời ông tiếp nhận một ca mà.. Bệnh nhân giống như còn may mắn là mới sống được! Nhìn sơ cũng thấy còn rất trẻ, nhưng tại sao lại khôn khổ thế!

- Cô ấy.. Còn cách nào khác không hả? Sau này hoàn toàn không thể sinh sao.

Thiên Hàn dường như không tin là sự thật, mặc dù là người dung nước lã đó.

Nhưng sao mà anh vẫn cảm thấy lòng bồi hồi khó chịu đến đáng nghi ngại...

- Nếu mang thai, bỏ một giữ một! May mắn kì tích lắm, mới có thể cứu cả hai được, nhưng chuyện đó chưa bao giờ! Thế nên tôi mới khuyên anh như vậy.

Một người phụ nữ đối diện với cái nỗi đau không thể làm mẹ được chính là..

Một sự mất mát quá lớn rồi, người ta nói tình mẫu tử thiêng liêng lắm đó.

Đến khi Cố Uyển Đình tỉnh dậy, Thiên Hàn hoàn toàn không biết phải nói ra làm sao? Chỉ sợ nếu anh giấu nhẹm đi, lỡ đâu sau này cô ấy có thai, thì đương nhiên với cương vị làm mẹ thì là có ai mà không muốn giữ đứa trẻ lại chứ??

Chỉ mới như vậy thôi cũng đủ cho bản thân anh cảm thấy người con gái này!

Thật sự có quá nhiều đau khổ ở trong đời rồi, bất hạnh liên tiếp bất hạnh!!!.

Nhưng mà nó lại xảy ra với một cô gái lương thiện trong sáng như cô, thật là ông trời cũng biết cách sắp đặt quá đi!

Ở cái xã hội trọng vật chất thế này mà lại có một người con gái mang tới cho anh một cảm giác an toàn thanh bình thế này. Đúng là thật sự rất hiếm sao..

- Bệnh nhân đã được chuyển sang đây phòng khử trùng hồi sức đặc biệt, nếu anh muốn qua thì ít nhất cũng phải là hết ngày hôm nay. _ Vị bác sĩ nói xong xuôi rồi rời đi, cả người Thiên Hàn cứ như là mòng lung chưa thoát ra được!

Cố gắng gượng lấy lại tinh thần một tí Thiên Hàn xoay người đi tới phòng ở đây khử trùng. Nhìn bên ngoài vào cả người Uyển Đình rất nhiều dây thuốc kim tiêm được gắn trên người mà xót.

- Cậu dùng tìm kiếm hồ sơ một chút... Làm giúp tôi chứng minh thư giả, cho Cố Uyển Đình nhập viện xong xuôi đã.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Người Của Mày Ở Trong Tay Tao

Tôn Thiên Hàn rất nhanh chóng được trợ lý của mình đến bệnh viện đưa cho một tệp hồ sơ. Đã gần hai ngày rồi anh vẫn ở trong đây để quan sát cô mà chả rời đi nửa bước. Chưa được ngủ đã hai ngày rồi nên anh cũng có chút uể oải.

- Tài liệu của anh cần đây. Chiếc xe đó đã nhiều lần bị cho nhận tiền thuê để lái xe tông trúng người khác! Lần này cô gái anh cứu cũng không ngoại lệ??

Nghe trợ lý của mình nói như vậy, Tôn Thiên Hàn nhủ mày nghi hoặc? Tò vè khó hiểu, Cố Uyển lại làm gì sai cái gì.

Mà lại để người khác ám hại như vậy?

Tay cầm tệp hồ sơ, Thiên Hàn liền mở ra, trong đây cũng ghi rõ xuất thân về gia đình và tình trạng của Uyển Đình!

Cố Uyển Đình là con gái duy nhất của Cố Gia, Cố Hạch và Gia Trần Trần. Chỉ sau một hai năm tốt nghiệp đại học đã kết hôn với Âu Dương Vũ Thần? Dòng dõi cháu đích tôn của gia tộc nhà Âu?

Còn trẻ như vậy mà đã lại kết hôn rồi?

Anh có chút không tin lắm, trong lòng cảm giác không vui cho lắm! Trợ lý lúc này mới nói tiếp: " Trong lúc tìm hiểu, thì em bất ngờ phát hiện ra hôn nhân của bọn họ không hề hạnh phúc bằng vẻ bề ngoài. Âu Dương Vũ Thần là liên tục cặp kè cùng nhiều người khác, lúc trước còn có một hôn ước với Thư Di! Lã Thư Di là thiên kim tiểu thư của Lã Gia, nhưng quá khứ cô ta bị Cố Hạch.. Làm nhục, phần uất nên nhảy cầu, mà hai hôm trước cô ta lại quay về rồi... "

Người trợ lý kể liên mạch, chính người này cũng hoang mang vì việc này khá giống như một trò đùa vậy. Tôn Thiên Hàn nghe xong cũng không khỏi nhức đầu phiền toái, từ việc này kéo sang là việc kia khá nhiều? Nhưng điều khiến anh lo lắng nhất là cuộc sống của cô!!

- Vậy được rồi, cậu cứ tiếp tục điều tra cho tôi. _ Nghe Thiên Hàn nói vậy nên người trợ lý cũng không nói gì mà đi..

- Nhưng mà chủ tịch, công việc bên đó vẫn đang trì hoãn? _ Đi được vài bước người trợ lý bỗng nhớ ra việc gì đó nói.

- Gia Kỳ, cậu cứ tiếp tục làm đi. Tối nay nếu cần gì thì trực tiếp video call, bản bạc kĩ hơn một chút. _ Người trợ lý của Thiên Hàn có tên là Gia Kỳ? Hai người cực kì thân mật vì đã làm chung lâu..

Anh trầm tư suy nghĩ, nếu Lã Thư Di.

Đã quay về rồi, thì đương nhiên thiếu gia Âu cũng không cần Uyển Đình nữa đúng không? Suy ra tính lại cũng phải chỉ là một mình cô chịu đau khổ thôi!

Tính cũ thì vẫn vương vấn là phải mà.

Nhưng mà... Nếu nói đúng hơn từ ban đầu Vũ Thần kết hôn với Uyển Đình vì mục đích trả thù thôi có đúng không?

Thờ dài một hơi, trong đầu anh là vẫn suy nghĩ rất nhiều thứ. Anh đứng dậy bước tới phòng khử trùng đặc biệt nơi mà Uyển Đình đang nằm! Nhìn dáng vẻ cô thật đẹp, dù khuôn mặt hốc hác.

Tay chân phải bó bột lại rất nhiều mà tất cả những thứ đó vẫn không che lấp được vẻ đẹp vốn có của người này cả?

Nét đẹp này của Cố Uyển Đình nếu mà nhìn kĩ thì.... Tôn Thiên Hàn cảm giác có chút giống một ai đó, thật sự giống?

- -----

Đã nhiều ngày rồi nhưng Vũ Thần vẫn chưa thấy Uyển Đình quay về. Lúc đầu thì cũng không để ý lắm vì bên cạnh... đã có Lã Thư Di bên cạnh rồi. Nhưng!.

Loại đàn bà rẻ tiền như Cố Uyển Đình lại có thể đi đâu nhiều ngày như vậy?

Trong lòng Âu Dương Vũ Thần đương nhiên vẫn cảm thấy bức rứt không thể nào hiểu được? Anh đương nhiên chả phải vì yêu mà lo lắng rồi, nhưng mà.

Trên danh nghĩa vẫn là vợ chồng, nếu cô mà có việc gì, đương nhiên cũng sẽ là ảnh hưởng tới anh rồi. Chưa kể vài ba cái hệ lụy về sau sẽ như thế nào đó.

Vũ Thần đã cho Thư Di ngủ bên phòng bên cạnh từ lâu. Còn mình thì vẫn bên trong thư phòng ngồi trần trọc! Ngoài trời gió ban đêm vẫn thổi mạnh, cạnh bên anh đã có Thư Di nhưng sao mà...

Cảm giác vẫn không được ấm áp vậy?

Anh nhanh chóng gạt bỏ suy nghĩ viển vông này đi, chắc có thể chỉ vì mới trở về thôi, làm sao mà tìm được cảm giác nhanh như vậy được? Để xem nếu cô trở về Lí Cung Nam anh nhất định làm cho cô tới sống đi chết lại! Nợ cũ chưa tính xong, bỏ nhà đi nhiều ngày thế là muốn thêm nợ mới có đúng không hả.

- Điều Ki, mau kiếm cho tôi được định vị của Cố Uyển Đình. _ Anh nhắc điện thoại gọi cho trợ lý để nhờ tìm người?

Âu Dương Vũ Thần chỉ vừa cúp máy..

Lại có tiếng chuông điện thoại reo lên nhưng lại là số máy lạ, anh chần chừ..

- Người của mày, vẫn đang ở trong tay của tao. Mày muốn như thế nào đây??

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Cuộc Hẹn Gặp Giữa Cả Hai

Người gọi cho Âu Dương Vũ Thần, bạn đoán xem là ai? Giọng nói đó chính là của Tôn Thiên Hàn! Trong đầu có toan tính nhiều thứ, sờ dĩ thông báo cho Vũ Thần như vậy, cũng là muốn dò thám!

- Mày là ai? Người mày nói tới.. Là cái con đàn bà dơ bẩn Cố Uyển Đình sao?

Vũ Thần nheo mắt cau mày, người bên đầu dây kia, rốt cuộc có thể là ai chứ?

Trong lòng anh cảm thấy thật có cái gì đó không đúng. Theo anh biết được là Cố Uyển Đình thời cấp ba cũng chỉ lẻo đẻo đi theo phía sau anh thôi. Hầu hết không giao lưu với ai khác! Vậy người đàn ông đầu dây bên kia, là người nào.

Nghe Vũ Thần nói như vậy, Tôn Thiên Hàn có chút sững người. Sau đó là liền lấy lại bình tĩnh để nói chuyện tiếp đó liên quan tới cô: " Tao là ai sao? Trong lòng mày nếu thật sự muốn biết Uyển Đình như thế nào thì ngày mai... Tám giờ tối tới du thuyền bên phía cảng. "

- Đương nhiên, tao sẽ cho người ra tới! _ Thiên Hàn dừng một chút rồi lại nói.

- Mẹ kiếp! Mày là thằng chó nào mà có quyền ra lệnh cho tao? _ Vũ Thần anh tức giận rống lớn. Nhưng lại nhớ rằng phòng bên cạnh Lã Thư Di đang ngủ?.

- Phỉ lòi, mày nên nhớ Cố Uyển Đình ở trong tay tao. Nếu còn cần cô ấy thì cứ ra như tao đã hẹn. _ Thiên Hàn là liền ranh ma nói. Đến bản thân cũng chưa ngờ tới rằng Vũ Thần chỉ coi cô như là một hạt cát trên một sa mạc rộng lớn!

- Hừ! Được, cứ như hẹn cũ đi. _ Anh là vừa nói xong liền tắt máy, trong lòng..

Đương nhiên vừa tức lại vừa khó chịu.

Cố Uyển Đình, cô ta lại có thể đang kể bên ai được chứ? Không phải cũng là loại đàn bà lăng loạn như về ngoài hả!

Trong lòng nhanh chóng sinh ra nhiều loại cảm giác bức mình, bản thân anh rốt cuộc muốn gì thì anh cũng chả rõ!

Sau đó liền lấy điện thoại ra để gọi tới cho Điều Ki: " Cậu lấy mã vùng số điện thoại của tôi xem coi vừa rồi là ai gọi "

- -----

Cúp máy Vũ Thần xong, Thiên Hàn cứ đứng ngay đó nhìn vào Cố Uyển Đình.

Em là người như thế nào, có ma lực gì.

Mà lại khiến cho bản thân tôi lại dang tay mà giúp đỡ em như vậy được chứ?

Bác sĩ nói rằng các vết thương cũng từ từ lành lại rồi, khi nào cảm thấy thích hợp thì bản thân cô ấy sẽ tỉnh dậy mà!

Nhưng cuộc sống bây giờ khó khăn đó, em còn có muốn tỉnh lại hay không?..

Chỉ cần em tỉnh lại, mọi chuyện gì nếu có liên quan tới em, tôi đều muốn can thiệp! Nếu em không có ý chí, tôi liền cho em ý chí. Em phải mạnh mẽ hơn..

Tôn Thiên Hàn vẫn đang nghĩ tới rằng nếu Cố Uyển Đình tỉnh dậy anh sẽ làm sao để có thể nói ra chuyện kia được?

Trong lòng cứ như một nắm tơ rối đó!

- - - - -

Chiều ngày hôm sau đúng như lời hẹn tối hôm trước, Âu Dương Vũ Thần đến ngay bến cảng. Trên người anh diện là bộ vest đen như bình thường, đưa tay lên xem đồng hồ. Xoay qua xoay lại....

Là liền thấy một tên vệ sĩ áo đen đi lại cúi đầu cung kính. Sau đó mới chỉ ra hướng để đi tới con thuyền đã đặt rồi.

Tên vệ sĩ này có chút khóc không nên lời, thật ra lão đại của hắn trên người cũng có một dáng vẻ quý tộc, khí thế..

Thì rất là bức người, nhưng hôm nay..

Gặp được người đàn ông trước mặt thì liền cảm thấy cả hai như ngang nhau.

Khoan thuyền mà Âu Dương Vũ Thần đang đi vào rất sang trọng và đặc biệt.

Vì đây thường là nơi diễn ra các cuộc gặp mặt kịch liệt giữa các xã hội đen..

Vậy mà lẽ nào người đàn ông bí ẩn nói chuyện qua điện thoại liền đặt được?..

Làm cho trong lòng Vũ Thần liền nghi hoặc về thân phận của người này lắm!

Đi một chút liền tới nơi cần tới, tên vệ sĩ bắt đầu gõ cửa ba cái, sau đó mới từ từ mở cửa cho anh đi vào? Trên chiếc ghế bành tô phía bên kia là có người..

Nhưng anh đương nhiên không thể là thấy được, vì đã ngồi xoay mặt đi rồi..

Anh ung dung không sợ hãi gì đi vòng qua ngồi xuống ghế đối diện! Thật sự hôm nay anh chỉ đi một mình mà thôi chứ bên ngoài cũng không có ngự thủ.

Ngay cả vậy anh cũng chưa hề nói cho hai người bạn thân là Diệp Tiêu cùng Đường Thiệu Huy biết nữa là! Vì theo anh nghĩ đây là chuyện riêng thôi mà.

Giọng nói băng lãnh của Thiên Hàn là ngay lập tức cất lên: " Vũ Thần, tôi đợi cậu rất lâu rồi đó, hân hạnh biết mặt"

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Tôi Muốn Cướp Cô Ấy, Thì Sao?

Chiếc ghế từ từ xoay lại, Thiên Hàn tới bây giờ mới xuất đầu lộ diện! Vũ Thần nheo mắt nhìn người phía bên kia, mà chân mày nheo lại. Người đàn ông này lạ mặt quá, trong giới thương trường!

Anh vẫn chưa hề gặp mặt lần nào. Khi nào ở trong hắc đạo không? Vì khi chỉ mới nhìn sơ qua thôi cũng thấy được.

Trên người của người đàn ông này, lại có một sát khí không thua kém gì anh.

Tôn Thiên Hàn cũng âm thầm nhìn rồi nhận xét một lượt qua Vũ Thần? Thật sự giống như là lò độn, cả người luôn toát ra một loại sát khí bí ẩn? Mọi thứ nhìn đều hoàn hảo, ngũ quan nào đâu có tệ. Quả thật đúng là chủ tịch của cả tập đoàn Âu Thị, lão đại Thần Ưng đó?

- Anh là ai? _ Giọng nói như ma quỷ từ miệng của Âu Dương Vũ Thần thốt ra.

- Tôn Thiên Hàn, hân hạnh được gặp.. mặt Âu Tổng của Âu Thị _ Nhếch môi cười nửa miệng nhìn Vũ Thần? Thiên Hàn cũng lịch sự tiếp lại một câu nói!

Nghe xong người đối diện tự thân giới thiệu, người của Vũ Thần có chút ngờ ra nhưng rất nhanh lấy lại được bình tĩnh! Tôn Thiên Hàn là một cái tên rất có tiếng tăm bên sân chứng khoán tại đất nước Mỹ. Nếu nói tại thành phố Z là anh đứng đầu thì bên Mỹ lại là Tôn Thiên Hàn chứ không phải ai khác lạ!

Thông tin Tôn Thiên Hàn về lại thành phố Z rất bí ẩn là khác chưa hề có đến một tờ báo nào nắm bắt được tin tức..

Thành phố Z này thật ra chính là quê hương của Tôn Thiên Hàn! Nhưng rất lâu về trước cả gia đình anh ta đã qua Mỹ để định cư. Gia thế của Tôn Thiên Hàn ra sao vẫn chưa ai nắm rõ được..

Nhưng có một điều hiển nhiên nhất là hiện tại đế chế của Tôn Gia bên Mỹ lại không phải là chuyện đùa, nói đúng..

Nói đúng hơn là gần như ngang ngửa với Âu Gia của Vũ Thần hiện giờ vậy!!

- Người của tôi đâu? _ Vũ Thần nhanh chóng đi thẳng vào vấn đề chính là cô.

Mặc dù trong lòng anh vẫn chưa hiểu được vì sao Cố Uyển Đình lại quen tới Tôn Thiên Hàn. Nhưng quan trọng là!

Anh không hề thích chuyện như vậy..

Anh cơ hồ suy nghĩ đơn giản rằng Tôn Thiên Hàn bỏ tiền ra để bao nuôi cô...

- Dựa vào đâu, nói cô ấy là người riêng của anh? _ Thiên Hàn cười nhếch môi.

- Tôn Thiên Hàn.... trên danh nghĩa Cố Uyển Đình vẫn là vợ của tôi, anh biết!

Vũ Thần có chút mất bình tĩnh nên rồi mới lớn tiếng như vậy. Nhưng mà Tôn Thiên Hàn vẫn bình tĩnh như thường.

- Nếu tôi nói rằng.. Tôi muốn cướp Cố Uyển Đình thì sao? _ Từng lời từng lời của Thiên Hàn nói ra như đánh thẳng vào trái tim của anh! Ánh mắt anh đỏ ngầu hẳn lên. Anh còn chưa hiểu rõ là bản thân anh thích cái gì nữa là! Rằng đã có Thư Di bên cạnh, nhưng anh cứ muốn tiếp tục để cô ở bên hành hạ đó.

Đây có phải gọi là sự ích kỉ hay không.

- Quả thật...! Cố Uyển Đình dùng thân thể ăn mất lấy nội tâm của anh rồi hả. Khiến anh xả thân vì cô ta đến vậy à?

Bất kể trong mọi hoàn cảnh ra sao hay như thế nào!!! Thì giá trị của Cố Uyển Đình trong lòng Âu Dương Vũ Thần a.

Vẫn chỉ mãi mãi là một con số không!

- Vũ Thần, đúng như tôi đã đoán trước đó. Trong lòng của anh, Cố Uyển Đình không là cái gì cả. Mấy ngày trước.. Cô ấy bị tai nạn, là tôi cứu cô ấy! Hiện giờ vẫn đang trong tình trạng hôn mê, khi nào cô ấy tỉnh dậy, tôi sẽ đưa cô ấy về!

Câu nói của Tôn Thiên Hàn tựa như là một cú đánh mạnh vô đại não của anh vậy. Cố Uyển Đình thế nào bị tai nạn?.

Sau đó Thiên Hàn đứng dậy rồi đi, tới chỗ của Vũ Thần thì dừng lại, liền ghé vào tai của anh thầm thì: " Nhưng câu khi nãy tôi nói tôi sẽ cướp cô ấy chính là sự thật, không phải là tôi đùa đâu. "

Nói xong liền đi tiếp ra khỏi đây! Anh vẫn ngồi thất thần bên trong đây, khó thở quá. Lòng ngực làm sao lại nhói?.

Không lẽ, là anh nghĩ sai về cô sao? Từ lúc nào mọi chuyện đều thành thế rồi.

Cố Uyển Đình bị tai nạn, anh không hề hay biết, cũng không hề nhìn thấy cô..

Lại còn nghe được tin, đến giờ cô chưa tỉnh nữa.. Nhưng người cứu lại là Tôn Thiên Hàn. Chợt nhớ ra điều gì đó anh chạy nhanh ra ngoài hét lớn lên là tìm bóng dáng của người kia nhưng chỉ có vô vọng. " Tôn Thiên Hàn, mẹ kiếp. Có cái mẹ gì mà anh đòi giữ Uyển Đình. "

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Cóc Ghẻ Làm Sao So Với Thiên Nga?

Quả thật đúng như lời Tôn Thiên Hàn đã nói trước đó, anh ta giấu nhem hết các tin tức về Cố Uyển Đình? Mặc cho Âu Dương Vũ Thần luôn ra sức kiểm...

Bạn nghĩ như thế nào mà Vũ Thần thế mà lại đi kiểm Uyển Đình sao! Chuyện là mấy hôm nay mẹ của anh Trình Hạ Linh luôn gọi điện đến nói muốn thấy Uyển Đình. Trái ngược lại như vậy, Vũ Thần lại nói dối rằng mình đã mua vé đi du lịch nước ngoài cho cô. Khác bộ phận liên lạc nên có chút khó khăn....

Còn việc Lã Thư Di còn sống trở về thì đương nhiên đây vẫn là một bí mật a.

Anh chưa muốn tiết lộ cho giới truyền thông hay kể cả Âu Gia biết. Vì ở trong lòng bọn họ chỉ có Cố Uyển Đình cô ta.

Cả ba mẹ anh là Âu Dương Lãnh Hiền và Trình Hạ Linh đã sớm nói trước rất lâu rồi, họ chỉ công nhận Uyển Đình..

Chuyện này đương nhiên anh rõ nhất, nhưng Lã Thư Di đã vì anh mà hi sinh quá nhiều rồi. Anh không thể phụ lại?

- Thần Thần, em muốn gặp lại hai bác. _ Bên trong thư phòng, Lã Thư Di luôn tìm mọi cách uốn éo quán lấy anh cho bằng được. Cô ta đương nhiên thật sự muốn được diện kiến Cố Uyển Đình là lấy một lần.. Sau này còn chung nhà?

Nhưng đã trôi qua nửa tháng rồi chưa bao giờ được nhìn thấy dù chỉ một lần nói chi là đằng khác. Vũ Thần đưa bàn tay của mình vòng qua eo Thư Di nói!

- Tiểu Di của anh, em yên tâm! Tất cả mọi việc anh đều đang sắp xếp. Thông báo cho truyền thông và cả hai bên tất cả để mọi người đó là chuyện sớm mà.

- Nhưng Thần, anh vẫn còn có vợ? Em không muốn phải chịu cảnh vợ lẻ mà.

Thư Di làm mặt giận đối úy khuất nói, cánh tay muốn buông lỏng người anh ra nhưng lại bị anh kéo chặt lại! Vuốt ve mái tóc của cô ta thật nhẹ nhàng..

- Đợi người đàn bà lăng loạn kia về lại đây, anh sớm muộn cũng sẽ ly hôn mà thôi, trong lòng của anh chỉ có Thư Di! Cô ta là cóc ghẻ, làm sao có thể đem ra so sánh với thiên nga của anh là em??

Vũ Thần phát ra âm điệu dịu dàng nói với Lã Thư Di. Ha. Quả thật trong lòng anh, cái tên Cố Uyển Đình là thừa thải.

Nếu không vì trả thù cho tình yêu này của anh, anh cưới cô ta làm cái mẹ gì?

- Anh thật sự, không hề yêu cô ta sao..

- Không yêu, một chút cũng là không?

- -----

Về phía Cố Uyển Đình chỉ vài ngày sau khi cuộc gặp mặt giữa Tôn Thiên Hàn, với Vũ Thần diễn ra, là cô đã tỉnh dậy.

Ban đầu cô vẫn ngu si một mực muốn quay lại vì sợ Vũ Thần sẽ lo lắng thay?

Nhưng đầu óc cô làm sao quên được...

Lã Thư Di đã trở về rồi chứ? Với Thiên Hàn cũng đã nói cô tạm thời cứ ở đây.

Khi nào cô chắc chắn khỏe lại anh vẫn đưa cô về. Những ngày đầu tay chân là vẫn còn đau nên hầu hết tất cả việc gì đó đều là do giúp việc hoặc anh làm..

Chẳng hiểu sao, khi ở bên cạnh Thiên Hàn cô lại cảm thấy rất bình an thế??.

- Uyển Đình.. em ăn một chút cháo rồi uống thuốc đi. _ Từ bên ngoài anh tiến vào với một bát cháo trên tay, êm đềm nói với cô! Không khác gì cô với Thiên Hàn mới đúng là một cặp thể này đây?

- Vâng! Thiên Hàn cảm ơn anh khoảng thời gian đã quan tâm chăm sóc em!.

Cố Uyển Đình khép nép nói, cúi mặt...

Đối với người đàn ông trước mặt này!

Cô thật sự rất mang ơn anh, cảm kích!

- Em khách khí làm gì chứ? Thật sự là, ngày mai em muốn trở về sao? _ Thiên Hàn có chút ừ ừ nói, lúc này cô có nói với anh về việc ngày mai sẽ trở về rồi.

- Đúng vậy! Khoảng thời gian qua thật sự đã làm phiền anh lắm rồi. _ Cô cười nhẹ rồi nhận lấy bát cháo từ tay anh...

Ông trời quả thật trớ trêu đi! Người cô yêu lại chẳng hề quan tâm chăm sóc... Còn một người lạ mặt mới quen vậy là đã cứu cô được hai lần rồi. Chưa kể lại còn rất quan tâm chu đáo cho cô nữa.

- Không sao. Về sau có việc gì cần giúp thì cứ liên hệ với anh. _ Anh cũng chẳng nói gì nhiều, lẳng lặng ngồi xuống đối diện nhìn cô ăn. Cố Uyển Đình cúi đầu xuống ăn cháo nên tóc có hơi vươngung...

Tôn Thiên Hàn là thấy cô chật vật như vậy, trực tiếp đứng dậy vòng qua phía sau lưng của cô, cầm lấy dây cột tóc là lần nữa thắt bím cho cô. Nói đúng hơn anh từng có một cô em gái nhỏ hơn ba tuổi, nhưng bây giờ lại không còn nữa.

Nếu em gái của anh hiện giờ ở đây thì có lẽ bây giờ cũng bằng tuổi với cô rồi.

Vì vậy nên anh thương cô như một cô em gái vậy, đối với loại tình huống thế này, Uyển Đình cũng để anh làm hết...

Thiên Hàn vén tóc lên thì tự nhiên hơi có chút sững người một chút, phía sau lỗ tai của Cố Uyển Đình, có một hình..

Là một ngôi sao năm cánh nhỏ nhỏ có màu vàng, anh nhanh chóng lấy lại cả tinh thần rồi tiếp tục thắt bím cho cô!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Chỗ Dưa An Toàn Mất Rồi..

Sáng hôm sau đúng như lời đã nói, Cố Uyển Đình đã sớm dọn dẹp lại đồ đạc.

Tôn Thiên Hàn nói rằng buổi trưa anh sẽ đưa cô về tận biệt thự, nên cô cũng không nói gì thêm. Anh là người đã bỏ hết mọi công việc để cứu cô rồi chăm!

Nói cách khác giống như là ân nhân...

Uyển Đình cực kì biết ơn anh, cô từng ao ước rằng Âu Dương Vũ Thần sẽ một lần đối xử với cô giống như vậy! Mong thì mong như vậy thôi nhưng bên anh bây giờ là Lã Thư Di rồi. Cô còn là gì!!

Cuộc sống nhiều cạm bẫy như vậy, chỉ có cẩn rắng mà chịu đựng thôi, chứ cô còn biết làm gì hơn? Ba mẹ bận bịu ở tập đoàn làm việc, cô không phiền họ!

Với lại nếu có phiền, thì họ để ý sao??

Gần tới trưa, Tôn Thiên Hàn lái ra một chiếc xe Audi để đưa cô về. Lòng anh..

Quả thật không hề cảm thấy thoải mái một chút nào, ngược lại là khó chịu a!

Chiếc xe chạy bon bon trên đường chả có chương ngại vật nào làm cho Thiên Hàn cảm thấy sao mà lại nhanh vậy...

Rất nhanh biệt thự Lí Cung Nam nằm ở trước mắt rồi. Tôn Thiên Hàn không vui nhưng cũng phải gắng cười vì anh không còn sống với cô hằng ngày nữa!

Uyển Đình cũng không vui, vì có lẽ lại phải sống chung với Thư Di.... Nhưng chứng kiến cảnh họ ân ái cùng.

Trái tim cô lại không thể nào chịu nổi.

Đã bao nhiêu lần tự hứa rằng mình sẽ không còn đau lòng vì anh nữa nhưng chưa hề có một lần nào làm được đâu.

- Anh đưa em vào. _ Lấy vali xuống rồi anh nói, anh biết Vũ Thần là người thế nào, để anh đưa cô vào có vẻ yên tâm.

- Cảm ơn anh! _ Cố Uyển Đình cười rồi xoay người dần dần đi vào bên trong.

Lòng quả nhiên rất hồi hộp và lo lắng.

Bên trong Vũ Thần đang ngồi cùng Lã Thư Di xem tivi, còn một mực đút cho cô ta ăn cherry trông rất ngon nữa???

Chỉ mới bao nhiêu đây thôi mà tim cô cứ như chết lặng đi vậy, thì thử hỏi đi sau này chung nhà cô sẽ sống ra sao?

Tôn Thiên Hàn nhìn thấy người cô có chút run lên thì liền giả vờ ho nhẹ cái.

- Cố Uyển Đình, rốt cuộc cũng chịu về rồi? _ Vũ Thần quay sang nhìn cô vẫn an toàn thì có chút an tâm nhưng chả hiểu sao anh vẫn buông ra những lời cay đắng như thế này được nữa chứ..

- Xin lỗi, thời gian qua.. em là có chút rắc rối. _ Uyển Đình không muốn thấy hai người họ ân ái nhau nên cô muốn cúi mặt xuống giọng nói thật mệt mỏi.

- Chăm sóc Uyển Đình tốt một chút đi, Âu Tổng có nghe rõ không vậy? _ Tôn Thiên Hàn từ xưa giờ nhìn không vừa mắt được Âu Dương Vũ Thần rất lâu..

Vũ Thần nhìn ngang qua chỗ của Tôn Thiên Hàn, xong rồi gạt đầu cho có lệ!

- Vậy anh về đây Uyển Đình, tạm biệt.

Sau khi Tôn Thiên Hàn vừa rời khỏi..

Cô cảm giác như rằng chỗ dựa an toàn của mình đã không còn ở bên cạnh rồi ha. Sau này chỉ tự mình mà cố gắng!!!

- Xin chào, tôi là Lã Thư Di.. _ Cô ta từ nãy giờ vẫn đứng im lặng mà quan sát cô, người đàn bà như Cố Uyển Đình là quá dễ xoi đối với cô ta rồi còn gì nữa.

- Chào cô, tôi là.. Cố Uyển Đình. _ Chả dám ngẩng mặt lên nhìn Thư Di, Uyển Đình chỉ lí nhí nói trong miệng. Đứng nãy giờ chân cô cũng có chút đau rồi!

- Cút lên lầu đi. Đừng ở đây cản trở tôi và Thư Di. _ Âu Dương Vũ Thần quát.

Trái tim cô thật sự hụt hẫng, sau cũng lẳng lặng cầm đồ chuẩn bị đi lên thôi!

- Thần, anh đừng cáu gắt lên như vậy. Được rồi, để em giúp cô ấy đem lên...

Lã Thư Di giả vờ giả ân giả nghĩa ở tại đây để tạo thêm ấn tượng với anh mà thôi, chứ làm gì mà có ý tốt được chứ?

- Bảo bối, việc nặng nhọc như vậy sao có thể để em làm được chứ? Cố Uyển Đình, cô hãy hái phục vụ tên kia bạo dạn lắm mà? Có đóng đồ này thôi chả vác được lên hay sao? _ Giọng nói anh cay nghiệt nói ra, rõ ràng anh biết mà.

Anh biết cô nằm viện mới ra vậy mà..

Lúc nào cũng làm cho cô đau lòng thế!

- Được rồi, là em tự nguyện, anh về lại kia ngồi đi. _ Thư Di đã lên tiếng rồi là đương nhiên Vũ Thần phải nghe chứ?

Vũ Thần cũng quay lại chỗ ngồi trước khi đi còn ném lại cho cô một ánh mắt không mấy là thiện cảm nữa. Thấy thế cô cũng chỉ biết im lặng rồi thu dọn!!!

" Aaaa "

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 41: Hi Sinh Tất Cả Vẫn Được

Tiếng hét thất thanh của Lã Thư Di từ trên lầu vang xuống, Vũ Thần nghe rõ ràng như vậy trong lòng liền lo lắng....

Anh nhanh chóng chạy lên lầu đi để coi tình hình ra sao, kết quả thấy gì chứ? Lã Thư Di của anh lại vẫn là đau đớn nằm gọn phía dưới đất, còn Uyển Đình thì lại đứng ung dung thế này à?

- Tiểu Di, em sao vậy? Có chuyện gì đã xảy ra? _ Anh lo lắng bồn chồn chạy là chạy tới hỏi han cô ta. Ánh mắt toát cả lên sự giận dữ khi thấy cô ta bị thế đó!

- Em muốn lấy ghế giúp Uyển Đình để đồ lên trên, nhưng cô ấy lại không hề! Không hề giữ chặt ghế mà ngược lại ở dưới còn rung mạnh nữa đó. _ Thư Di nằm trọn trong vòng tay của anh than khóc đủ kiểu. Vũ Thần nhìn qua hết ở trong phòng.. Quả thật chiếc ghế dưới chân Thư Di đã bị ngã xuống, đúng là!

" Chát " _ Âu Dương Vũ Thần rất mạnh bạo đứng dậy tát thẳng một cái vào cô.

- Tiện nhân, cả ba cô và cô đều ác độc như nhau cả? Hai người lúc nào cũng muốn làm hại tiểu Di của tôi. _ Về mặt anh hung hăng như là một con hổ dữ?

- Thần, anh tin em. Em không có làm mà. _ Cổ Uyển Đình run rẩy toàn thân nắm lấy tay anh mà giải oan cho mình

- Cút ngay cho tôi! Tối nay tôi cấm cô? Không được ở trong nhà, ra thẳng nhà kho mà ở, ngay lập tức. _ Âu Dương Vũ Thần thuận thế đẩy mạnh cô xuống...

Cả thân thể cô nhu một tờ giấy mỏng! Té xuống liền va chạm vào cạnh tủ rất đau, đến mức phát ra cả âm thanh đó.

Mặc kệ cho Uyển Đình khóc lóc i oi ra sao, anh vẫn không màng để ý! Người anh để ý bây giờ chỉ có mỗi Lã Thư Di!

Anh xoay người lại cúi người thấp rồi bế bổng cả người của cô ta lên rồi lên xe đi cấp cứu. Cô vẫn ngồi đó mà khóc không thể đứng lên nổi. Là vết thương ở dưới chân cô vẫn chưa lành, anh lại đẩy mạnh như vậy khiến cô lại không chống cự được nổi nữa. Nước mắt lăn dài trên má, trong lòng đau như cắt....

Tựa như có người cầm dao hung hăng rạch từng nhát, từng nhát từ bé rồi tới lớn ra từng mảng, làm sao không đau!

Lúc này là Thư Di tự cô ta đòi đứng ra đặt đồ lên trên, cô cũng không để ý là mấy nữa.. Đang loay hoay sắp xếp lại thì đã nghe tiếng hét thất thanh rồi??

Vũ Thần.. Anh ầm áp với cô ấy là đến mức đó. Vậy có thể chỉ ầm áp với em! Một lần thôi cũng được không anh à?

Bên ngoài lúc này trời lại đổ cơn mưa to nữa rồi. Là khóc thay cô nữa sao??

Nhớ lại câu nói đe dọa và về mặt hung tợn của anh khi này, cô không khỏi sợ.

Liền cố gắng dùng sức đứng dậy rồi từ từ đi xuống dưới. Chân cô vẫn rất đau nên không đi được bao lâu lại ngã rồi!

Vết thương lại dần dần hở ra, máu me đầm đìa hết cả sàn nhà. Cô vẫn khóc..

Mặc dù cô biết, khóc bây giờ thì làm gì có tác dụng chứ? Tất cả đều vô vọng...

- Thiếu phu nhân, thiếu phu nhân. Cô lại làm sao thế này? _ Đúng lúc này thì dì Kim từ bên ngoài đi công việc về lại thấy cô như vậy thì bà thật sự hoảng?

- Dì Kim, dì..đừng gọi con là thiếu phu nhân nữa. Vũ Thần nghe được thì anh ấy sẽ không vui đâu. _ Cô một mồm nói.

- Không, không sao! Dì đưa con lên đó nghỉ ngơi, băng bó lại một chút đi đã!

- Vũ Thần không cho con sống ở trong đây đâu, dì cứ đưa con ra ngoài kho đi là được rồi. _ Điều mà cô ám ảnh nhất, vẫn chính là về ngoài hung tợn ở anh!

Cổ Uyển Đình sợ anh giận dữ, sợ anh bức tức ảnh hưởng không tốt đến sức khỏe một chút nào. Cô quả thật ngu!!.

- Nó có gì mà tốt, con lúc nào cũng đều nghĩ cho nó như vậy! Tên thói tha tra nam đó, bỏ xừ đi là xong, con hành hạ bản thân thế này làm gì chứ? _ Dì Kim bức tức nói, bà nhìn cô mà đau lòng..

- Con ngu lắm đúng không dì? Nhưng bây giờ làm sao được chứ, con yêu Vũ Thần nhiều đến mức... con hi sinh tất cả cho anh ấy cũng được! Kể cả

mạng sống của con cũng được. _ Uyển Đình vừa khóc vừa nói, sau đó ngất lịm đi..

- Cái đứa ngốc này, rõ ràng nó chưa hề yêu con mà. _ Di Kim nhìn cô mà lòng không thể yên được, cô ngốc lắm mà!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Tôi Sẽ Không Bao Giờ Yêu Cô!

Tối hôm đó Cố Uyển Đình sốt rất nặng, trong nhà thì Vũ Thần cùng Thư Di đi mãi chưa về, chỉ có di Kim chăm sóc..

Hầu như tối đó Uyển Đình sốt mê man đến mức hôn mê, miệng cứ lẩm bẩm!!

Di Kim thức suốt cả đêm để chăm sóc cho cô, mãi đến tờ mờ sáng cô hạ sốt!

Thì bà mới dành chút thời gian để mà nghỉ ngơi, nhưng chỉ đến chín giờ Thư Di cùng Vũ Thần trở về Lí Cung Nam..

Bà là người giúp việc nên phải dậy rồi, nhưng nhìn mặt của Vũ Thần là cứ xụ xuống, có khi lại mang con bé ra hành hạ nữa thì khổ. Lúc nào cũng là vậy....

- Con đàn bà kia đâu? _ Anh lạnh lùng!

Bây giờ hoàn toàn như là một người lạ khác vậy, hung dữ và cộc cằn hơn nữa làm ai cũng không dám lại gần hết cả.

- Thiếu gia.. Cô ấy ở trong nhà kho tối qua đến bây giờ. _ Bà khép nép nói ra.

- Kêu cô ta lên đây. _ Anh hiện giờ chẳng quan tâm đến thứ gì khác ngoài cô ta!

- Nhưng cô ấy.. _ Di Kim cúi đầu nói..

Giọng nói thấp phàn lo lắng sợ sệt, Cố Uyển Đình vẫn còn đang sốt, chỉ sợ là Vũ Thần hành hạ cô quá mức mà thôi.

- Tôi nói phế luôn miệng của di, di tin không? _ Âu Dương Vũ Thần rút trong túi ra một khẩu súng chia thẳng vào..

- Tôi đây, anh đừng làm khó di ấy nữa.

Từ bên ngoài, Uyển Đình mệt mỏi dần dần gắng từng bước đi vào. Khi nãy xe anh chạy vào cổng là cô đã tỉnh lại rồi.

- Di đi xuống kho đi. _ Vũ Thần thấy cô cũng không muốn làm khó dễ di Kim.

Dù sao người này ba mẹ của anh trong nhà rất kính trọng biết ơn, anh chỉ hù như vậy vì nóng giận chứ cũng không hề có gì ác ý lắm đâu! Di Kim nghe thế chần chờ một chút, thấy Cố Uyển Đình gạt đầu rồi bà mới xoay người rời đi?.

- Quý xuống. _ Anh quát lớn lên. Hôm qua cô làm Thư Di trật chân, hôm nay anh bắt cô trả lại gấp đôi như vậy đây!

- Tại sao? Tôi làm gì sai. _ Cô là không hiểu chuyện gì đang xảy ra với mình.

- Tôi bảo cô quý, con mẹ nó bị điếc à?

Âu Dương Vũ Thần đi lại ngay chỗ cô, nắm đuôi tóc của cô giật ra phía sau..

Anh trừng mắt nhìn cô chăm chăm cứ như một con quỷ dữ xuất hiện. Sau đó đá mạnh vào đầu gối của cô, vì mất đà nên bắt buộc cô phải quý hấn xuống!.

Phía sau Uyển Đình thấy được vẻ mặt đắc ý của Thư Di thì cô phần nào hiểu.

Lã Thư Di chắc chắn là muốn đoạt hết tất cả mọi thứ từ cô, kể cả cái chức Âu thiếu phu nhân này nữa. Bản thân cô đối với cái danh này chỉ là bù nhìn, là càng làm anh thêm hận cô. Còn nếu...

Cô ta là người nắm giữ cái danh đó, có phải sẽ rất được cưng chiều không hả.

Cô càng nghĩ càng đau lòng, càng chả muốn nghĩ tới thì sẽ nghĩ nhiều hơn..

Có phải bản thân cô làm gì sai rồi sao!

Tình đơn phương là tự mình rót nước vào một chiếc ly vốn dĩ không có đáy.

Cũng giống y như cô, yêu phải người.. Không yêu mình, thêm vào đó lại còn hận ghét bản thân mình! Cô từng nghĩ mình sẽ xoay chuyển được anh, trong một trăm phần trăm thì chỉ một phần trăm thôi cô cũng vui, hạnh phúc lắm.

- Hôm qua cô làm tiểu Di trật chân thì hôm nay tôi đánh gãy chân của cô, Cố Uyển Đình tại sao lúc nào cô cũng làm tôi chán ghét cô thêm vậy? Bị điên à?.

Đó giờ chưa có lần nào cô thấy anh lại tức giận như vậy. Vậy là, chỉ cần động đến Thư Di, anh đều biến thành người thô lỗ đến mức này sao? Âu Dương Vũ Thần quơ lấy cây roi ở dưới nền đất...

Từng đòn từng đòn giáng mạnh xuống thân thể nhỏ bé của Cố Uyển Đình! Cô đau đấy, nhưng làm sao có quyền nói

Anh là sức trai, sức lực cũng sẽ mạnh!

Uyển Đình cắn chặt môi đau đớn, đau lắm nhưng tuyệt nhiên cô không kêu!

Cô chưa bao giờ muốn mình sẽ là một người phụ nữ yếu đuối trước mặt anh.

Những đòn roi mạnh bạo đến mức tét cả máu ra, cô vẫn im lặng mà chịu hết tất cả. Tâm như chết lặng vậy. Nhưng!

Tim vẫn đau, như bị xé ra thành từng mảnh nhỏ rồi bị chà đạp xuống dưới?

Tim còn đau, thì cô vẫn còn thương....

Nếu sống mà đau khổ như vậy, thà cô đừng sống nữa, ai mà lại không có giới hạn của riêng bản thân mình chứ hả?

Ước gì.. Có một ngày cho dù anh hành hạ cô đến chết đi chăng nữa. Mà trong lòng cô không biết đau, thì cô hết yêu.

- Thần, được rồi. Cô ấy là con gái mà?.

Lã Thư Di can ngăn lại, anh mới bỏ ra cây roi, ánh mắt vẫn hung tợn nhìn??

- Cố Uyển Đình, cô nghe cho rõ lời này mà tôi nói. Âu Dương Vũ Thần tôi, sau này không biết sống được tới năm bao nhiêu tuổi nhưng chỉ cần tôi còn sống thì tôi..cũng không bao giờ yêu cô!!!!.

Nói xong xoay người ôm eo Thư Di đi lên trên lầu. Cô thật sự rất uất ức, đau cả tinh thần lẫn thể xác như vậy có gì vui sao: " Vậy Vũ Thần tôi nói cho anh biết, điều mà tôi hận bản thân nhiều nhất.. Đó chính là cực kì yêu anh...! "

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Tôi Nên Cầu Trời Cho Cô Chết Đi

- Vậy đúng ra tôi phải cảm ơn cô đúng không? Tác thành cho tôi và tiểu Di a!

Âu Dương Vũ Thần ôm eo Thư Di ngay cầu thang nói vọng xuống, nhếch mép khinh miệt Cố Uyển Đình, anh chỉ ước sao ly hôn càng sớm càng tốt! Cố Uyển Đình là con gái của Cố Hạch, ông ta là chả có tốt đẹp gì cả, nhưng cha truyền thì con nối, ai biết cô sẽ làm gì tiểu Di!

- Vũ Thần, anh cầm miệng lại đi! Uyển Đình tôi mặc dù thật sự rất hận anh... Nhưng anh muốn tôi buông tha danh phận này, thì anh đừng có mơ? Chừng nào tôi chết đi rồi hãy nói chuyện đó.

Hôm nay quả thật cô rất gan dạ thẳng thừng nói trước mặt anh như vậy! Cô đương nhiên sợ, nhưng tình yêu này!

Cô dành cho anh nhiều thế đó, nhưng anh rấp tâm chà đạp. Lòng của cô làm sao mà không đau được chứ? Ngay từ lúc bắt đầu tình yêu này, cô đã sai rồi!

Nhưng mà cô không sao từ bỏ được??

Chuyện này mới là chuyện nan giải a.

Cố Uyển Đình hôm nay lại nói thế này trước mặt anh sao? Còn nói là không muốn buông bỏ danh phận này sao?!

- Vậy tôi nên đi cầu trời cho cô chết đi thật nhanh mới được. Nói cách khác.. Là biến mất khỏi cuộc sống của tôi đi?

Lã Thư Di đứng sát nép trong lòng anh thì không khỏi mà vui vẻ và thỏa mãn sao mà được. Tính ra họ kết hôn được thế này rồi, nhưng chỉ cần cô nói một câu, Vũ Thần liền tuân theo lập tức!!!!

- Từ hôm nay, cô chỉ cần đụng đến tiểu Di một lần, tôi bắt cô trả lại gấp đôi đó có nghe rõ không? _ Nói xong anh liền đi lên. Âu Dương Vũ Thần là người nói được làm được cả cái thành phố Z này ai mà lại không biết chứ. Nhưng mà là nói thế cũng mắc cười, cô có đụng tới cô ta hay sao? Toàn là bịa đặt chuyện!

Bóng dáng anh đi khỏi, lúc này cô liền bật khóc nức nở. Khóc vì cơ thể ngấm máu chảy vì những vết thương do anh đánh, đau vì trong tim đã dần toạc ra?

Nước mắt đầm đìa chan hòa cùng với máu.. sao nhìn cô lại có thể bị thương đến vậy chứ? Thiên kim tiểu thư Uyển Đình còn đâu nữa? Cô giống như mất hết tất cả mọi thứ rồi vậy. Ông trời ơi!

Tại sao cứ lần này đến lần khác bắt cô đối mặt với những chuyện bị ai thế....

- -----

Sáng hôm sau đúng như lời đã nói, cô tự nguyện đi vào trong nhà dọn dẹp là hết tất cả mọi thứ. Churong tai hay gai mắt thế nào cũng được, cô cứ cố gắng!

Cùng là đàn bà phụ nữ với nhau đúng không? Đương nhiên cô biết tâm địa ở trong lòng Thư Di thế nào chứ. Nếu cô ta chiếm được cái danh Âu thiếu này.

Chỉ sợ rằng sẽ gây hại tới Vũ Thần, cả sự nghiệp của anh nữa. Cô ta chịu đến với anh rốt cuộc chỉ vì tiền, danh lợi..

Làm gì còn có cái việc mà một túp lều tranh hai trái tim vàng chứ. Chọc cười thiên hạ hay sao chứ! Vết thương hôm qua cô hầu như đã băng bó lại rồi, mà hôm nay lại làm nhiều nữa..Nhẹ nhất thì cũng là tét ra rồi chảy máu thôi a!

Hai người họ ở đằng kia đang ngồi ăn sáng cùng nhau có vẻ rất vui nhĩ? Sao nhìn cảnh tượng này cô lại đau lòng?

Là vì cô yêu anh sao? Thật nực cười..

Dọn dẹp bên trong nhà xong, cô xoay người đi ra vườn dọn dẹp? Vườn hoa này chủ yếu là do cô trồng nên đương nhiên là cô muốn tự tay mình chăm..

- Có phải mắt tôi nhìn lầm không!! Cố Uyển Đình, tiểu thư của Cố Gia đâu??

Chưa được năm phút sau liền thấy. Lã Thư Di từ bên trong đi ra đây, mặc dù cô cố tình không muốn dây dưa thêm chuyện. Nhưng cô ta cứ thế nói móc?

- Làm phụ nữ quan trọng là phải biết công dung ngôn hạnh, còn cô cái gì a? Ấy chết tôi quên, cô thích đi quyến rũ đàn ông bằng cái thân thể này mà ha!

Uyển Đình cố gắng phát ra lời để chọc ghẹo cô ta, vốn dĩ nước sông không hề phạm nước giếng. Nhưng mà giếng lại cứ thích đụng sông là thế nào đấy nhĩ.

- Cô nói cũng phải, tôi ít ra còn quyến rũ được chồng của cô, mê luyến tôi... Sao hà, muốn tôi diễn cho cô coi sao?

Lã Thư Di quả thật vẫn rất cay nghiệt.

Cô ta vừa dứt lời liền tự mình lùi lại..

Nhưng mà phía sau là hồ bơi mà, việc này lại có ý gì chứ? Cố Uyển Đình cảm thấy không lành nên có ý đưa tay ra ở phía ngoài để kéo cô ta vào nhưng??.

Lã Thư Di lại một mực làm chính bản thân mình ngã xuống hồ bơi, mẹ kiếp.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 44: Cô Ấy Là Giới Hạn Của Tôi

Nước văng lên tung tóe, Lã Thư Di vẫn là dùng cách dễ tiện này để hại cô sao!

Tiếng động vang lên rất lớn, bên trong nhà dĩ nhiên vẫn nghe được! Cố Uyển Đình vẫn chưa hoàn hồn được việc gì.

Thì rất nhanh cô đã thấy hình ảnh Vũ Thần từ bên trong chạy ra, vẻ mặt thể hiện rõ sự giận dữ đến tột cùng, người đàn bà ác độc này đúng là luôn muốn hãm hại Thư Di cho bằng được! Mạnh tay đẩy ngã cô xuống, phía sau của cô!

Chủ yếu là sỏi đá và đất nên cô bị trầy ở tay một lần nữa, máu me chảy tràn!

Âu Dương Vũ Thần liền nhảy xuống...

Cô nhìn sao mà không xót chứ? Người đàn ông mà cô hết lòng yêu, lại yêu cả người khác. Làm sao không đau chứ?

Thật nhanh anh đã cứu kịp cô ta rồi..

Cả hai cùng nhau ngồi lên, anh nhanh chóng bế cả người Thư Di chạy vào về bên trong nhà, còn cô có ra sao thì tất cả mọi thứ đều không liên quan anh..

Lã Thư Di.. Lã Thư Di.. Tại sao cô vẫn cứ hãm hại tôi như vậy? Tôi đắc tội à?

Cố Uyển Đình cố gắng đứng dậy là vẫn không được, cả tay và chân đều đau!.

Nhưng chưa kịp gì hết lại thấy anh lại tiến tới đây, Cố Uyển Đình biết rõ rằng sẽ có chuyện xảy ra với cô rồi, biết sao được chứ, anh một mực tin cô ta mà...

- Uyển Đình, tôi chưa từng nói với cô? Đừng động vào Thư Di mà không phải hay sao? _ Âu Dương Vũ Thần nắm tóc của cô kéo ngược ra phía đằng sau rồi gằn giọng nói! Trong đôi mắt của anh, hằn lên tia máu đỏ rõ ràng! Cô làm gì mà không thấy được chứ, nói sao đây!

- Tôi đụng cô ta sao? Anh có biết điều không vậy. _ Cố Uyển Đình nuốt nước mắt vào trong đau lòng mà nói ra vậy!

- Cô đừng có chọc tôi điên lên. Ở đây ai mới là người không biết điều? _ Lực ở tay anh nắm tóc cô ngày càng mạnh!.

- Tôi nói là tôi không có làm, Vũ Thần! Anh chưa bao giờ tin tôi một lần sao?.

Cô không hề sợ hãi, cô cái gì cũng mất hết rồi, người cô yêu cũng mất rồi mà.

- Tin cô? Nghe có vẻ cười không vậy? Cô đáng để tôi tin sao hả. Cả cô và cha cô là Cố Hạch, đều đáng ghê tởm hết..

Vũ Thần như mất hết kiểm soát, nhìn thẳng vào đôi mắt của cô mà hét lớn?

Hôm nay quả thật cô không hề sợ anh.

" Chát " _ Uyển Đình không hề nương tay mà đánh thẳng vào mặt của anh..

- Anh cầm miệng cho tôi. Ba tôi không phải là người như vậy, chỉ có anh luôn bị dốt mũi mà thôi. _ Cô lại khóc rồi??

- Tôi nói không đúng à? Nếu ba cô mà không làm như vậy, tôi cùng Thư Di là sẽ kết hôn rồi sống hạnh phúc. Giờ thì như thế, tôi phải sống bên cạnh người dễ tiện độc ác như cô. _ Anh nhích lên một chút, dùng tay còn lại bóp cổ cô..

- Âu Dương Vũ Thần, anh có từng một lần nào nghĩ đến tôi chưa? Tôi hi sinh vì anh nhiều như vậy, anh biết không.

- Tôi mặc kệ cô có ra sao đi chăng nữa. Cố Uyển Đình, tiểu Di là giới hạn cuối của tôi, cô động tới cô ấy tôi sẽ giết cô!

Sự tức giận của Âu Dương Vũ Thần cứ thế mà lên tới đỉnh điểm, anh lời sống sộc người cô lại ngay cạnh hồ bơi đó?

Mạnh bạo nhấn đầu của cô xuống đó, Uyển Đình vì bất ngờ bị như vậy, nên không thể thở được. Cô vùng vẫy như một con cá đang bị đưa lên cạn

vậy!!.

Tay chân cô quơ quào không thôi mà đánh mạnh vào người anh. Cố gắng đi lên nhưng lại bị anh nhấn xuống càng nhiều hơn! Vũ Thần nhắm chầm lấy thời gian đúng lúc cô vừa định buông xuôi thì anh lại kéo ngược cô lên lại?.

Có không khí, cô liên tục hít thở vào..

Nhưng có được bao lâu chứ? Anh tiếp tục nhấn mạnh đầu cô xuống hồ bơi!

Tâm cô như chết lặng, mọi thứ diễn ra quá sức giới hạn của một con người là cô lắm rồi. Chuyện này cứ lặp đi rồi là lặp lại liên tục nhiều lần, mãi đến sau một hồi anh mới buông tha cho cô mà không làm nữa. Người cô ướt nhẹp rồi khuôn mặt thì đỏ bừng vì thiếu không khí để thở, khóc bây giờ có tác dụng gì nữa chứ? Ha. Vũ Thần nói xong rồi đi.

- Đừng để tôi biết có lần sau cô làm gì với tiểu Di. Nếu không thì lần sau đến Cổ Gia cũng không cứu nổi cô, cút đi!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Anh Giúp Em Trả Thù

Sau khi xử lý mọi chuyện với Cố Uyển Đình xong, Vũ Thần quay trở lại vào ở trong nhà. Liền lập tức đi lên phòng..

Lý do thì khỏi phải nói ai cũng biết rồi đúng không? Trong lòng anh ngập hết sự lo lắng cho Lã Thư Di, còn người đó có chết hay sống anh cũng không để ý!

- Các người đi ra hết cho tôi.. Mau lên.

- Đừng đụng vào tôi, đi ra ngoài đi mà.

Từ phía ngoài hành lang anh vẫn là có thể nghe được giọng hét của Thư Di, là có chuyện gì vậy? Lo lắng chùng chất.

- Vũ Thần, những người này.. Anh làm ơn kêu họ đi ra ngoài đi, đừng lại gần!

Thư Di thấy anh bước vào thì lại nhào tới ôm chặt anh, giọng thều thào nói...

Đầu tóc cô ta bù xù ở trong căn phòng mọi thứ đều hỗn loạn hết cả lên bởi vì đồ đạc đều rơi rớt vỡ lộn xộn, anh vẫn giữ thái độ ôn nhu đối với cô ta thôi?.

- Di Kim, có chuyện gì vậy? _ Anh hỏi.

- Thiếu gia, chúng tôi nghe lời ngài rồi muốn giúp cô ấy lau mình thay đồ mà cô ấy không chịu. Một mực đuổi đi ra!

Di Kim thật lòng nói lại, bà vốn đã chả có cảm tình tốt gì về cô gái này rồi mà.

- Được rồi, mọi người lui ra đi. _ Lệnh của Vũ Thần ai mà lại dám cãi lại chứ.

Sau khi tất cả mọi người đã lui ra hết, Âu Dương Vũ Thần nhẹ nhàng dìu Lã Thư Di ngồi lại xuống giường ân cần!

- Tiểu Di, nhìn anh, không sao hết cả!

Chưa bao giờ giọng nói anh lại thể dịu dàng như vậy, đối với Cố Uyển Đình là chưa bao giờ có.. Nhưng với Thư Di..

- Thần.. Bọn họ muốn động vào người em, không muốn, không muốn đâu a.

Cô ta ôm đầu hét lớn, nước mắt vẫn là cứ chảy ra không ngừng làm lòng anh đau như bị cắt xé ra vậy! Vũ Thần ôm chặt lấy cô ta vào lòng rồi liền vỗ về?.

- Không sao, không sao cả. Tiểu Di em đừng như vậy, có được không? _ Nhìn người mình yêu như vậy, thử hỏi xem có mấy ai mà lại không đau lòng đây!

- Ông ta, ông ta đụng vào người em đó, anh làm ơn đi ra đi, em dơ bẩn lắm??.

Giọng nói của Thư Di ngày càng có sự bất bình tĩnh bên trong đó, cô ta luôn liên tục chà xát vào cơ thể của mình?

- Anh vẫn ở đây bên em, Thư Di em có thể bình tĩnh lại được không? _ Anh là vẫn ôm lấy cô ta ở trong lòng mà chưa hề buông. Nhắc tới chuyện cũ chỉ làm anh hận càng thêm hận gia đình Cố....

- Em không còn trong sạch nữa, ông ta lấy hết tất cả của em rồi... Vũ Thần!!!.

Lã Thư Di hét lên trong vô vọng, nước mắt vẫn không sao mà ngừng được cả!

Mọi chuyện hỗn loạn như vậy là càng khiến anh thấy mệt mỏi hơn. Nhưng..

Lòng anh làm sao yên bình được? Nỗi hận vẫn còn len lỏi sâu bên trong tim!

- Tiểu Di, em nhìn thẳng vào mắt anh! Đối với anh em luôn là người tốt nhất. Em muốn anh làm thế nào cũng được.

Âu Dương Vũ Thần ghì chặt vào cánh tay của Lã Thư Di đau lòng mà nói. Cả ánh mắt của anh cũng hiện lên tia bối rối. Tất cả chỉ là vì người đàn ông kia!

- Vũ Thần, em không hề xứng với anh! Chúng ta kết thúc đi. _ Lã Thư Di chùi nước mắt lần dài trên má dứt khoát..

- Em làm sao vậy? Đừng rời xa anh có được không? _ Khi cô ta nhắc đến việc này làm sao mà anh có thể chấp nhận.

- Em không xứng với anh..? Chúng ta tới đây được rồi. _ Thư Di muốn rời đi thì bị Vũ Thần níu lại ôm thật rất chặt.

- Chuyện đó sớm muộn cũng là không còn quan trọng, anh hứa với em! Tiểu Di, chỉ cần em ở lại, anh sẽ giúp em.... Trả thù gia đình Cố Gia, được không?

Cố Hạch hại Thư Di ra như vậy không sớm thì muộn anh cũng giải quyết cả một lượt mà không chừa lại một ai cả.

- Anh.. anh nói thật không? _ Cô ta có phần lắp bắp nói lại, ánh mắt hiện lên vẻ khó tin đến cả bất thường luôn mà.

- Tiểu Di, anh hứa. Em chỉ cần ở lại tại đây với anh thôi. _ Vũ Thần dùng ánh mắt kiên định nhìn thẳng vào Thư Di.

- Còn.. Uyển Đình thì sao? _ Cô ta hỏi.

- Anh sẽ ly hôn với cô ta, đưa em về ra mắt ba mẹ, chúng ta sẽ kết hôn. Chính thức có thể đường đường chính chính mà ở bên nhau. Anh thật sự yêu em!!.

Trong mắt anh chỉ có Thư Di mới làm anh xáo trộn hết cả lên? Còn Cố Uyển Đình suốt đời chỉ là một hạt cát ở trên sa mạc hẻo lánh xa xôi thế mà thôi.....

- Thần, cảm ơn anh. _ Cả hai ôm chầm lấy nhau trong hạnh phúc vỡ òa. Chưa một ai nghĩ tới ở phía dưới kia.. Uyển Đình sẽ như thế nào ở tương lai đây??

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Cô Nghĩ Cô Có Tư Cách?

Âu Dương Vũ Thần là một người là khi đã nói ra rồi thì sẽ làm, đương nhiên..

Vì vậy sau khi hôm qua anh đã hứa sẽ giúp Lã Thư Di trả thù, anh đã gọi đến cho trợ lý của mình, Điều Ki! Vũ Thần chính là yêu Lã Thư Di hơn cả mạng..

- Chủ tịch, tôi nghe đây. _ Điều Ki nghe máy rồi nhanh chóng hỏi vào vấn đề!

- Nội trong hôm nay, làm lung lay... Cố Thị đi, thu mua khoảng cỡ mười phần trăm cổ phần của các cổ đông khác đi!

Giọng nói băng lãnh của Vũ Thần thật sự rất dứt khoát, kì này anh đã quyết!

- Nhưng chủ tịch.. Đây là tập đoàn của thiếu phu nhân mà? _ Điều Kì có phản ứng bất ngờ với lời nói vừa rồi mà hỏi.

- Cậu làm hay không làm thì nói rõ ra! Tính tôi vốn không thích vòng vo đâu.

Vũ Thần rất ghét cay ghét đắng người nào dám cãi lại lệnh của anh? Cho dù có hỏi hay chỉ thắc mắc gì cũng mặc..

- Tôi rõ rồi, chủ tịch. _ Điều Kì thoáng vẻ sợ hãi rồi cúp máy. Mọi chuyện thế nào đến anh ta cũng không rõ nữa là.

Chỉ biết là Lã Thư Di đã sớm quay về!

Điều Kì luôn thắc mắc, vậy còn cô rồi sẽ ra sao được chứ. Đạo này vì Thư Di mà Vũ Thần rất bỏ bê công việc, ở tập đoàn lẫn cả bang! Nếu không có Diệp Tiêu và Đường Thiệu Huy giúp đỡ thì!

- -----

Cố Uyển Đình sớm đã được gia nhân ở trong nhà phát hiện ra trong khi cô lại ở sân vườn mà bất tỉnh, họ kêu di Kim đến lo lắng chăm sóc cho cô từ bữa tối hôm nay. Những ngày này cô ít ăn, hết như một con người chỉ da bọc xương!

- Tiểu Đình.. Con dậy ăn một chút đi?

Di Kim từ bên ngoài đẩy cửa vào, trên tay cầm một tô cháo nóng hổi khuyên cô ngồi dậy ăn. Nhưng thật ra Cố Uyển Đình không còn một sức lực nào hết...

Chân thì nhiễm trùng, tim thì vẫn đau nhói vì những lời khó nghe kia ở anh.

Lúc đó cô nói cô hận nhất bản thân là quá yêu anh, nhưng biết làm sao đây?

Cô yêu thì là vẫn yêu, dù là anh có đối xử với cô ra sao đi nữa! Cô vẫn có thể mà vị tha rồi tha thứ cho anh hết tất..

Cô thật ngu ngốc.. Thật là nhu nhược!

- Di Kim, con không ăn đâu.. Di mang ra đi, con chỉ muốn nằm đây thôi mà!

Giọng của Uyển Đình thều thào nói ra.

- Uyển Đình, con không mau ăn thì có sức khỏe để giúp cho chuyện gia đình sao? _ Bà lỗ chớn nói sang qua vạ kia!

- Gia đình? Cố Gia có chuyện gì sao di.

Nghe liên quan tới Cố Gia, cô gắng sức ngồi dậy, trong lòng như mớ tơ nhện..

- Không có, không có.. Con ăn chút đi!

- Di đừng dối con, di nói cho con nghe.

Theo cảm nhận của riêng cô thì lại có chuyện không lành xảy ra rồi. Khoảng thời gian này tại sao lại tệ hại đến thế.

- Con đừng kích động! Chẳng qua hôm đó di nghe được.. Vũ Thần đang kiểm làm lung lay tập đoàn của nhà con rồi.

Từ miệng di Kim nói ra, việc này thật là quá sức tương tượng của cô rồi mà.

- Con đi kiểm anh ấy, di cứ ở đây chờ..

Uyển Đình cố gắng từng bước từng lần một bước đi khắp khênh, mặc kệ đi di Kim ngăn cản, cô phải đi tìm anh thôi.

Vết thương chưa lành lại còn bị nhiễm trùng khiến cô đi đứng khó khăn. Mãi đến một lúc sau mới vào được nhà, rồi vừa vặn sao lúc đó anh cũng đi xuống.

- Vũ Thần, anh lại làm gì nhà tôi rồi à?

Cố Uyển Đình tiến tới hung dữ hai tay nắm chặt lấy vạt áo của anh, trợn mắt lên? Anh quá đối bất ngờ với hành vi này của cô, trong lòng liền lại tức tối..

- Con mẹ nó Uyển Đình cô bị lên cơn?

- Tôi lên con hay anh lên con. Vũ Thần tôi cấm anh, cấm anh đụng tới vào họ.

Cô như một con hổ bị chọc giận là gào lên giận dữ. Chưa kịp gì hết đã bị anh xô ngã xuống đất, người đàn ông này?

- Tôi hỏi cô, cô có cái mẹ gì mà cấm cả tôi cơ à? Có phải thiếu hơi trai nên bị điên phải không? _ Anh đành thét nói.

- Coi như tôi xin anh..... Làm ơn đừng đụng đến Cổ Gia. _ Cô khóc, cô sợ anh sẽ làm hại tới cả cha lẫn mẹ của cô đó.

- Xin tôi? Cổ Uyển Đình ơi là Cổ Uyển Đình, cô nghĩ cô có tư cách đó sao hả?

Vũ Thần đột nhiên vỗ tay thật to, cười lên một cách man rợn? Cổ Uyển Đình tay siết chặt vào áo, nhẹ giọng lại nói?

- Chỉ cần anh đừng làm hại họ, anh có muốn gì tôi cũng sẽ làm cho tới mà!!!

- Tôi muốn cả cô.. lẫn Cổ Gia đều phải chết, lấy lại công bằng cho Thư Di, thế này có phải là được rồi không đây hả!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 47: Lã Thư Di Là Vợ Của Tôi..

Ở Lí Cung Nam. Lã Thư Di được anh là cung chiêu hết mực khôi phải nói? Tại đây lời của cô ta nói ra đều có uy lực..

Bởi vì trước đó Vũ Thần đã nói rõ mọi thứ hết với đám gia nhân, từng lời nói của anh vẫn như một con dao chỉ vừa mài xong liền đâm thẳng vào tim cô?.

" Lã Thư Di mới thật sự là vợ của tôi... Cũng chính là thiếu phu nhân của gia tộc họ Âu Dương này. Lời cô ấy nói chỉ một là một, ai làm cô ấy không vui, tôi liền rút súng ra bắn chết mấy người... Còn Cổ Uyển Đình, là một con bù nhìn để vợ tôi tùy ý mà điều khiển? Là một con điểm đề tiện nhất cuộc đời này.. "

Vũ Thần có thể toàn quyền mà quyền rủa gia đình nhà cô vì đã làm cuộc đời Thư Di ra như vậy. Nhưng bản thân cô hi sinh vì anh nhiều như vậy... Đổi lại chỉ bằng ba chữ " một con điểm " sao?.

Nực cười! Lần đầu của cô là anh mạnh bạo lấy đi, sau này cũng chỉ có anh mà thôi. Vì có gì anh nói cô là con điểm??

Cô khóc, khóc cho sự ngu xuẩn vì tình yêu này, cô đã yêu anh quá nhiều đi..

Yêu đến nỗi chỉ cần rời xa anh liền bất giác cảm thấy lồng ngực đau nhói! Cổ Uyển Đình trọn đời trọn kiếp cô đều là muốn ở bên cạnh anh, chăm sóc anh..

Nhưng tại sao, tại sao của cô luôn toàn những cạm bẫy bế tắc như vậy chứ hả.

Tình yêu đơn phương này đã sắp bước qua năm thứ mười hai rồi, nhưng vậy tại sao mà mãi vẫn chưa có hồi kết tốt.

Cổ Uyển Đình trong lòng biết mình sẽ không có kết cục tốt với chuyện này...

Nhưng mà ít nhất.. Ông trời làm ơn có thể tha cho cô được chưa? Cô mệt lắm.

Mặc kệ hồi kết có tốt hay không tốt đi.

Cô cũng chấp nhận, ít nhất là cả cô với anh buông tha cho nhau! Để cô có thể im lặng mà rời đi, cho anh được cái sự lựa chọn về tình cảm với Lã Thư Di a!

Uyển Đình càng nghĩ lại càng mệt mỏi hơn nhiều, hai hôm nay hai người họ đi đâu mãi chưa về giống như cô cũng có được hai ngày bình yên vậy thôi??.

Nhưng mà trái tim ngu xuẩn này. Sao lại có thể nhớ anh đến như vậy, người bạc tình với cô, cô lại yêu sâu đậm à..

- Tiểu Đình, có cậu Tôn đến thăm con.

Ở bên ngoài, tiếng gõ cửa vang lên mà dì Kim lại nhắc đến cậu Tôn.. Cậu Tôn ở đây có phải chính là Tôn Thiên Hàn?

Nghĩ đến đây thôi, cô liền nhanh chân đi ra mở cửa, chân cảm thấy nhói lên.

- Thiên Hàn, là anh thật sao? _ Cô nói!

Bản thân cô cũng không ngờ được tới.

Tôn Thiên Hàn đối với cô giống như là một người bạn, một người anh vậy đó!

Mặc dù hai người luôn gặp nhau trong các tình huống trở trêu, Thiên Hàn cứ luôn phải giúp đỡ cô? Nhưng đến hiện tại anh vẫn quan tâm đến cô như vậy!

Đương nhiên là Cố Uyển Đình rất cảm động trước việc này rồi, nhưng trái lại với khuôn mặt vui vẻ của cô thì nhiều hơn anh lại cảm thấy đau lòng vì cô...

Nhìn thử xem? Hôm trước lúc đưa Cố Uyển Đình về nhà các vết thương gần như đã lành lại rồi, bây giờ lại tét ra?.

- Uyển Đình, có chuyện gì xảy ra sao!!

Tôn Thiên Hàn không thích vòng vo...

Trực tiếp hỏi thẳng cô vấn đề anh vẫn đang thắc mắc, đối diện với cô gái này tại sao anh vẫn cảm thấy rất là quen?

- Không có. Là em bất cẩn trượt chân!

Uyển Đình lấp liếm đi sự thật, cô cũng rõ được tính của Thiên Hàn nóng nảy.

Dù hai người chỉ dừng lại ở mức bạn?

Nhưng anh luôn cho cô cảm giác được an toàn, gần gũi như trong gia đình a!

- Có nặng không anh đưa em đi khám

- Em khỏe như thế này anh còn muốn sao nữa chứ, anh yên tâm, nếu có việc gì xảy ra, em đều gọi cho anh mà? Sau đó hành hạ anh nuôi em cũng được....

Bầu không khí dường như dần dần cứ vậy mà vui vẻ trở lên! Thiên Hàn cười cười rồi nhẹ giọng nói: "Vậy.. ở đây?"

- À.. Là trong nhà quá ngọt ngào thôi? Người thích không khí thiên nhiên cứ như em ra đây cho tiện hơn. _ Cô cười đáp lại. Nhưng trong lòng vẫn là buồn man mác một thứ gì đó? Không lẽ bây giờ nói thẳng ra là bản thân cô bị hai người họ đẩy ra đây sống hay sao hả?

Cuối cùng mục đích cũng chỉ là để hai người dễ dàng ân ái với nhau hơn mà.

Tôn Thiên Hàn nghe Uyển Đình nói ra như vậy thì cười trừ cho qua, nhưng.

Anh vẫn biết rõ là chuyện này cũng là do Vũ Thần làm ra, một người thế vậy mà cũng xứng đáng nhận tình yêu hả.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Hóa Ra Chưa Bao Giờ Yêu!

- Nhà tôi là nơi để hai người làm tình? Cố Uyển Đình, cô vẫn còn cái thói dựa vào đàn ông mà sống sao. _ Từ từ phía sau có một giọng nói quen thuộc vang lên. Cố Uyển Đình ngước lên sững sờ...

Là Âu Dương Vũ Thần cùng với cô ta!!

Hôm nay hai người họ lại về đột ngột.

- Vũ Thần, anh ăn nói cho một chút đi!

Cô tức giận lên tiếng phản bác lại, việc gì mà anh nói làm tình ở đây được hả?

- Làm sao? Tôi nói không đúng à Uyên Đình, cô làm gì phải căng lên như vậy!

Vũ Thần một tay ôm eo của Lã Thư Di, còn một tay vẫn đang chỉ thẳng vào cả mặt của cô rồi quát lớn. Giống như cô chính là người thừa trong căn nhà đó?

- Thần, anh đừng tức giận như vậy, Cố Uyên Đình chắc không phải là người..

Dừng một chút, Thư Di có ý mỉa mai ở trong câu nói: " có thói trăng hoa luôn luôn dâng lên cho đàn ông đâu mà... "

Nói xong cô ta còn nhếch mép rồi vẫn dựa vào người của Vũ Thần. Khoan!!!

Đây là cái vấn đề gì đang xảy ra vậy??

- Lã Thư Di, cô mà còn ăn nói hàm hồ, tôi đi tù cũng phải giết chết cô. _ Uyên Đình tức giận lên tới đỉnh điểm? Ngay lập tức cố nhướn người tới đẩy cô ta!

Ai ngờ đâu cô đẩy khá mạnh, làm Thư Di bị té ngã ra đằng sau. Cánh tay vẫn là không khỏi bị thương, sứt cả máu.

- Đồ chó chết, cô muốn kiếm chuyện?

Vũ Thần nhìn thấy cô ta như vậy thì..

Đau lòng là điều đương nhiên rồi, anh xoay người sang nhẹ nhàng đỡ cô ta...

Rồi trừng mắt với cô, Uyên Đình thấy được tơ máu cả trong mắt của anh. Có lẽ là tức giận lắm, nhưng mà nếu cô ta không nói như vậy cô cũng không tức để làm gì đâu. Đúng là người hồ đồ a?

- Cố Uyên Đình, tôi đã nhắc nhở cô tới hôm nay là bao nhiêu lần rồi. Con đàn bà lòng dạ độc ác như cô mãi mãi chả bao giờ nhận được tình yêu từ tôi đâu.

Âu Dương Vũ Thần gồng tay tức mình, anh bóp cả cổ của Cố Uyên Đình nói...

- Được, coi như tôi điên. Tôi điên vì đã yêu anh, điên vì đã vương vào anh, kể cả cái hôn nhân chết tiệt này. _ Cô tựa như hóa thành một người khác. Trong lòng mặc dù đau đớn nhưng thử hỏi đi, cô yêu anh như vậy anh lại vì cô ta.

" CHÁT " _ Nghe cô nói như vậy, trong lòng Vũ Thần không thể nào kiềm chế được sự tức giận mà vung tay đánh cả một cái tát thật mạnh vào mặt của cô.

Vì lực động quá mạnh, cơ thể Cố Uyên Đình chao đảo muốn ngã nhưng được Thiên Hàn đỡ lại từ phía đằng sau! Cú tát đau như vậy khiến khóe miệng cô dần dần rướm máu, trông thật đau??

- Cái tình yêu đó của cô, làm tôi rất là ghê tởm! Cô không biết rằng Vũ Thần tôi thật sự rất khinh miệt cô sao? Làm ơn đem nó đi cho có ăn đi, phiền quá!

Anh cay nghiệt buông lời như vậy mà nói ra sau đó quay lại đỡ Thư Di đứng dậy trông rất dịu dàng. Ha! Là cô ngay từ đầu đã yêu nhầm người, ngay cả cô đặt tình cảm vào anh cũng đã sai chỗ!

- Âu Dương Vũ Thần, tôi không nói có phải là cậu muốn làm càng không hả?

Tôn Thiên Hàn bây giờ không hề ngoa thì trông giống như một con quỷ vậy!

Trừng mắt lên rồi nắm chặt lấy cổ áo của Vũ Thần, vung tay đánh tới tấp....

Hỗn chiến giữa hai người đàn ông vậy mà diễn ra, Cố Uyên Đình cảm thấy có lỗi với Thiên Hàn.. Rõ ràng việc này..

Thiên Hàn là người ngoài cuộc, nhưng lại lao đầu vào mà muốn giúp cô! Còn Vũ Thần dẫu cho hết tình cảm cô cũng không muốn anh nhận tổn thương gì.

Đó có được gọi là lòng vị tha và lương thiện của cô quá lớn hay không? Hoặc là cô yêu anh đến mức không thoát ra.

- Tao nói cho mày biết, từ nay về sau.. Mày chỉ cần đứng tới Uyên Đình, cũng coi như mày sẽ đứng tới tao, nhớ kỹ đi!

Cố Uyên Đình cố gắng can hai người ở trong đây đang đánh lộn ra. Giọng nói của Thiên Hàn thốt ra đều là tức giận!

- Mày thích làm gì thì làm? Tốt nhất ở ngoài ăn vụng thì nhớ chùi mép được sạch sẽ rồi hẩn về! Đừng làm liên lụy tới danh tiếng của tao cũng là Âu Gia.

Đến phút cuối cùng như vậy... Hóa ra anh vẫn có thể nói lời cay nghiệt. Hóa ra anh chưa bao giờ quan tâm đến cô.

Nước mắt không sớm thì muộn lại bắt đầu chảy dần xuống tim cô lúc này tại sao lại đau như vậy? Khóc vì người đó liệu có phải là đáng hay không chứ hả.

Đâm đầu yêu một kẻ không yêu mình, giống như tự chui đầu vào một cái hố tuyệt vọng! Nó sẽ làm bản thân mình đau sẽ càng đau hơn, dần dần tạo nên một vết thương mãi không thể lành??

Nhìn thấy Uyển Đình như vậy càng có lý do là để Thiên Hàn muốn đánh chết Vũ Thần. Nhưng cô thật sự đã mệt rồi!

Sau đó Tôn Thiên Hàn nắm tay cô rời khỏi nơi này, phải để cô an tĩnh lại đã!

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Có Lẽ Em Thua Thật Rồi!

- Tiểu Di, không sao rồi, em mau đứng dậy đi, đừng sợ nữa. _ Sau khi cả Uyển Đình cùng Thiên Hàn rời đi Âu Dương Vũ Thần khôi phục lại tinh thần! Ngồi xuống dịu dàng an ủi Lã Thư Di sợ sệt.

- Thần, em sợ lắm! Cả Uyển Đình cùng với cha cô ta đều ác độc như nhau cả?

Anh cảm nhận được thân thể của Thư Di đang run lên từng đợt, mồ hôi chảy ra ngày càng nhiều đến đáng sợ đây...

- Đồ ngốc! Anh sẽ bảo vệ em, mọi việc cứ để đó cho anh lo! Chỉ cần em ở bên cạnh anh, em gạt đầu một cái, anh có thể hành động để phá nát hết Cổ Gia!

Âu Dương Vũ Thần đứng là Âu Dương Vũ Thần, vẫn đều cay nghiệt đáng sợ!

Tình người tình nghĩa đối với anh thì có nghĩa lý gì chứ? Khi người anh yêu đã chịu biết bao chuyện khổ cực thế..

- Nhưng mà.. Không được, Uyển Đình như vậy sẽ đau lòng. _ Thư Di sau khi nói ra câu này cảm thấy cô ta quá giỏi đi, một cước diệt được hết tất cả kìa...

- Tiểu Di, em đừng quá ngây thơ thế?? Mọi chuyện cứ để đó cho anh! Cho dù có ra sao anh vẫn sẽ bảo vệ em là đến cùng, anh yêu em. _ Vũ Thần nói xong liền đem cô ta ôm chặt vào trong lòng.

Đối với anh, Lã Thư Di chính là mạng sống, là đáng tối cao mà anh nên nghe theo và bảo vệ cho đến cùng cuộc đời.

Tại sao người yêu anh, anh chưa từng một lần nào quay đầu lại vì cô ấy hết?

Câu trả lời của anh thật đơn giản! Chỉ vì anh chưa từng yêu cô ta vậy thôi??

Tất cả những gì mà Vũ Thần cùng với Thư Di gây ra cho Uyển Đình? Nhưng cô chịu đựng được lâu như vậy là quá giới hạn của một người bình thường!

Người ta thường có câu rằng một khi đã yêu rồi thì cho dù đau đến độ chết đi sống lại cũng được. Chỉ vì yêu thôi?

- - - - -

Tôn Thiên Hàn đưa Cổ Uyển Đình đến biệt thự của mình, trong suốt khoảng thời gian trên xe cô chỉ im lặng để mà suy nghĩ, không hé miệng dù nửa câu!

Anh mặc dù rất tức giận nhưng lại im lặng, anh biết rằng Cổ Uyển Đình mãi mê suy nghĩ về chuyện đó rất nhiều...

Nước mắt vẫn cứ vậy mà rơi chưa bao giờ ngớt, tại sao Vũ Thần lại làm vậy?

Rốt cuộc trong mắt anh ta, cô mãi vẫn chỉ là một con chó, một bù nhìn sao?!

Lòng cô quặn thắt lại thành từng khúc rồi rầm, suy nghĩ cứ chồng chất nhau.

Có phải đúng như lời anh nói không?.

Bản thân cô là người xen vào giữa hai người họ, ba cô là người làm cho cô ta đau khổ những năm qua. Vũ Thần lại yêu cô ta như vậy.. Hóa ra, hóa ra bản thân cô thua cuộc ngay từ đầu rồi mà cô lại không hề nhận ra, chỉ vì yêu đó.

- Uyển Đình, em ngồi ở đây đi. Anh lấy cho em một cốc nước. _ Thiên Hàn lại khác với Vũ Thần rất nhiều, anh quan tâm chăm sóc cho cô mọi lúc như vậy.

Tại sao cô càng nghĩ lại càng buồn, lại càng đau lòng như vậy chứ? Yêu đơn phương là một loại chuyện mệt mỏi...

Nếu ngay từ đầu cô nghe theo ba mẹ...

Có lẽ kết cuộc đã không thảm hại vậy!

- Đừng buồn nữa, người đó mãi mãi là vẫn không xứng với em đâu. Tình cảm là một loại chuyện ta hoàn toàn không thể đoán trước được gì sẽ xảy ra đâu?.

Thiên Hàn xoa đầu cô nhẹ giọng nói...

- Có lẽ, em thua thật rồi, đúng không?.

Uyển Đình ngước lên nhìn anh với đôi mắt đầm nước, sưng húp cả lên chỉ vì khóc, Tôn Thiên Hàn có hơi ngẩn ra là vì đôi mắt này đối với anh có gì đó rất quen thuộc. Nhưng anh không biết rõ.

- Ủ! Yêu đơn phương là đã thua ở ngay từ đầu cuộc đua rồi. _ Anh cười mỉm.

Ngoài an ủi cô ra anh cũng không biết bây giờ nên làm gì được nữa! Chợt lúc này tiếng chuông của điện thoại trong túi quần anh reo lên, trên màn hình là số điện thoại của người trợ lý lâu năm vào sinh ra tử cùng với anh! Anh nhú mồm một hồi rồi cũng bấm nút nghe?.

- Thật sự gấp như vậy sao? Cậu còn có cách nào khác không. _ Qua điện thoại anh nói như vậy, Uyển Đình liền nghĩ!

Chắc Thiên Hàn lại có việc bận gì rồi.

- Anh có việc cần quay về Anh Quốc... Khoảng nửa tháng sau anh sẽ quay lại đây. Em cứ ở đây thoải mái, coi như là giúp anh canh nhà cũng được. Không việc gì phải ngại! _ Thiên Hàn tắt điện thoại đi liền quay sang nói với cô vậy!

- Lâu như vậy sao..? _ Uyển Đình hỏi.

- Yên tâm, anh sẽ cho người bảo vệ em mà, đừng quay về nơi đó nữa? Cậu ta chỉ khiến em thêm đau thương thôi!!.

- Thiên Hàn, cảm ơn anh. _ Uyển Đình mỉm cười, nét mặt của cô nhợt nhạt...

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 50: Không Chấp Nhận Được

Ngay sau ngày hôm đó, Tôn Thiên Hàn liền nhanh chóng trở về Anh Quốc sắp xếp công việc, còn cô vẫn ở lại tại đây!

Có Uyển Đình hoàn toàn không muốn về lại nơi đó chút nào, đau thương cả?

Vậy mà cuối cùng, Âu Dương Vũ Thần cũng không hề cho người tìm kiếm cô.

Coi như cô mất tích hoàn toàn vậy đó?

Lòng dạ con người một khi đã hận rồi thì họ có làm mọi chuyện để trả thù đi nữa, nhưng như vậy đối với họ vẫn là!

Vẫn là chưa hề đủ, đối với Vũ Thần, Lã Thư Di mới là người quan trọng! Ông trời trên người cho ba cô lại là người..

Đã cướp mất đi cuộc đời con gái ở Thụ Di, Vũ Thần còn nhân nhượng đến tới hôm nay, là gia đình cô cũng may mắn lắm rồi, nói vậy có phải không chứ a?

Một năm... Ba năm. Mười hai năm!!!

Những năm tháng dài đằng đẳng vậy..

Cô đều đem lòng mà ngu muội yêu hết tất cả mọi thứ thuộc về Vũ Thần vậy!!

Cuối cùng, nhận lại chỉ toàn đau khổ?

Nói nghe xem, cô còn có thể đem lòng mà yêu ai được nữa chứ? Trong khi cả trái tim và trí óc của cô đều chỉ là anh.

Bản thân mình hi sinh mọi thứ để cho người mình yêu.. Thì người mình yêu lại đem hết mọi thứ cho cô gái khác??

Yêu đơn phương, đúng là tốt cùng của mọi sự đau khổ trên đời, đúng không!

- -----

Âu Dương Vũ Thần những ngày tới tại Lí Cung Nam đều hết mực quan tâm... lo lắng cho Lã Thụ Di, đối với anh thì!

Cố Uyển Đình chẳng là cái gì hết, là có hay là không cũng đều chẳng hề quan trọng. Quan trọng chỉ mình Lã Thụ Di.

Hôm nay cũng đã tròn hai tháng cô ấy quay trở về rồi, cũng chính là nay anh sẽ dắt Thụ Di trở lại Lí Cung Dương ra mắt lại ba mẹ. Chắc họ cũng nhớ cô??

- Thần, em sợ quá.. có khi nào hai bác sẽ không tin đây là một sự thật không?

Ngồi trong xe, tay của Vũ Thần vẫn cứ nắm khur khur lấy bàn tay của Thụ Di.

Đây là một hành động quá đổi ấm áp!

Đây ngầm là lời an ủi động viên là đến từ anh cho cô ấy: " Không sao đâu..... "

Sau đó Lã Thụ Di liền khép nép ôm cả người Vũ Thần sát vào mình! Cố Uyển Đình ời, cô đã thua tôi từ lâu lắm rồi..

Chiếc xe Audi màu đen thật nhanh đã lăn bánh đậu vào trong sân vườn ở Lí Cung Dương rồi! Cả hai cùng nhau từ từ bước xuống xe rồi đi vào bên trong.

" Xoảng " _ Tiếng tách trà trên tay của lão phu nhân Âu Gia - Trình Hạ Linh!

Bà cùng chồng mình là Lãnh Hiên vẫn đang ngồi uống trà thì hai người bước vào cùng nhau làm bà không khỏi sợ..

- Vũ Thần, con nói xem... Đây là ai đó?

Trình Hạ Linh miệng lắp bắp nói, Thụ Di đã chết từ rất lâu rồi mà? Tại sao ở đâu ra lại có thêm một người lạ y đúc.

- Ba mẹ, Thụ Di.. Cô ấy vẫn còn sống?

Câu nói của anh nói ra làm tất cả mọi người trong nhà đều thập phần hoảng hốt. Thế nào mà lại.. Thụ Di vẫn còn!

Quản gia là người làm ở đây lâu năm!

Đến cả ông cũng không khỏi bất ngờ!!

- Thụ Di.. Thụ Di.. Con vẫn còn sống?

Bà vẫn còn ngờ ngợ mà nói, chuyện từ trên trời ở đâu mà rơi xuống thế này?

Mặc dù từ nhỏ rất yêu thích cô gái tên Thụ Di này nhưng bây giờ thiện cảm.

Thì trong lòng bà cũng không còn mấy phần dàu. Lã Thụ Di đứng khép nép ở phía sau người Vũ Thần tựa như 1 chú mèo sợ gặp người lạ vậy đó. Cả ông bà đều bán tín bán nghi, chuyện này làm sao lại có thể xảy ra được chứ? Vậy tất cả những năm vừa qua, cô đi đâu chứ!

Chốc lát sau, cả hai người mới ngồi tại đây rồi kể lại câu chuyện cho ba mẹ...

Âu Dương Lãnh Hiên ban đầu có nhủ này nghi hoặc nhưng quả thật việc từ miệng Thụ Di cùng con trai của ông là vừa kể ra có vẻ rất đáng tin lắm

chứ?.

- Thư Di, ta rất mừng vì con vẫn sống! Nhưng Vũ Thần nhà ta với con chỉ độ là bạn bè mà không hơn không bớt??. Tình cũ đẹp qua một bên, hướng hồ là con trai ta cũng đã có vợ rồi. _ Bà vẫn nghiêm túc lắng nghe câu chuyện đó!

Nhưng trong lòng bà vẫn nghiêng mọi phần về Uyển Đình hơn, còn Vũ Thần và Thư Di xa cách nhau lâu như vậy?

Chỉ mong đã sớm là không còn tình ái với nhau mà thôi, con bà đã có vợ rồi.

- Bác.. Con hiểu mà. _ Lã Thư Di chưa gì đã lên tiếng, cặp đôi mắt xuống rồi!

- Mẹ rõ ràng mẹ biết con trai mẹ hoàn toàn không yêu Uyển Đình! Bao nhiêu năm qua con vẫn chung tình với mỗi Thư Di mà thôi. _ Âu Dương Vũ Thần khó chịu từ này giờ bắt đầu lên tiếng!

- Con im miệng? Người đã có gia đình rồi phải biết giữ phép tắc, mẹ chỉ chấp nhận một mình Uyển Đình mà thôi. Ở quá khứ hai năm trước con quên rằng mình đã nặng nề cưới con bé sao hả?

Trận chiến này lửa giữa hai mẹ con lại tiếp tục diễn ra, nhìn Thư Di sợ sệt mà nắm chặt tay lại, anh không nhin nổi.

- Mẹ không chấp nhận bây giờ thì dần dần cũng sẽ chấp nhận! Con sẽ sớm tổ chức họp báo đưa thông tin việc này..

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 51: Ở Đây Cô Chính Là Người Của Tôi

Hai tuần về sau của Uyển Đình diễn ra vẫn rất bình thường, cô không về lại ở Lí Cung Nam mà vẫn quyết định sống tại biệt thự của Tôn Thiên Hàn! Anh.. và cô ta có lẽ cũng rất hạnh phúc lắm?

Xuyên suốt hai tuần thì cuộc sống của cô chỉ có làm bạn với nỗi buồn, nỗi cô đơn và buồn tẻ. Có gia nhân, có quản gia nhưng cô làm sao có thể là cản trở lúc họ làm việc được chứ? Thật chán!

Tôn Thiên Hàn, anh nói đúng thật! Vũ Thần chưa hề yêu cô, càng mong rằng cô có thể sớm biết mất đi càng tốt đó..

Cố Uyển Đình dạo gần đây tự nhận ra bản thân mình rất mệt, chỉ muốn ngủ rồi ăn, đặc biệt lại còn thèm đủ món..

Nhưng bản thân cô lại không nghĩ rắc rối quá chuyện gì lên, ngủ một giấc đã đời cho đến trưa, cô sáng khoái tự làm cho mình đồ ăn ngon. Tìm kiếm chiếc remote tivi nhưng chưa gì hết.. cái tin tức kia đã làm cô ngã khụy xuống sàn.

" Tập đoàn Âu Thị hôm nay đã có đưa thông báo rút vốn đầu tư của mình tại tập đoàn Cố Thị? Nhưng Cố Thị chính là tập đoàn của gia đình bên vợ! Cố Cố Uyển Đình vẫn chưa đưa ra thông báo gì về việc này? Hiện tại rất nhiều nghi vấn được đặt ra là về việc tình cảm? "

Ha? Âu Dương Vũ Thần, anh là người cạnh tình cạnh nghĩa đến mức này sao?.

Thân thể cô run rẩy không thể ngừng, đầu óc như bị đánh mạnh vào một cái vậy. Cố Thị là tâm huyết của ba cô mà.

Từ khi cô kết hôn với anh.. Về phía ba mẹ chồng đã kêu anh đầu tư vào ở tập đoàn nhà cô, nhằm để hai bên trở nên tốt hơn! Anh vì thế cũng là cố gắng có cổ phần cao nhất bên Cố Thị. Nhưng..

Bây giờ anh rút hết vốn Cố Thị thì bây giờ phải làm sao đây? Nước mắt cô đã sớm ướt át hết cả mặt, Lã Thư Di... Cô chiếm được anh ấy đã đành, thế cũng chiếm luôn lí trí của anh ấy vậy sao...

- -----

Điều quan trọng nhất cô cần phải gặp anh, Cố Uyển Đình tức tốc thay đồ rồi bắt taxi quay trở về Lí Cung Nam! Trả giá thế nào cũng được, nhưng cô phải thuyết phục được anh đừng rút vốn..

- Vũ Thần, Âu Dương Vũ Thần! Anh ra đây gặp tôi, nhanh lên. Anh mà không ra đây, tôi đập nát Lí Cung Nam.. chịu không? _ Cố Uyển Đình tức giận hét....

Hai bàn tay cô đập mạnh vào cửa bên ngoài của Lí Cung Nam, tiếng kêu rầm rầm không ngớt? Di Kim nghe thế này mới hốt hải chạy ra, bữa giờ không có thấy bóng dáng của cô làm bà rất lo là chẳng khác: " Tiểu Đình, chuyện gì xảy ra vậy con? Đừng tức giận như vậy! "

- Di Kim, Vũ Thần đâu rồi ạ? _ Gặp bà, cô có chút dịu lại là vì bà lớn tuổi hơn.

- Thiếu gia ở trên thư phòng, còn cô ta thì đã đi shopping rồi. _ Bà vừa dứt lời cô đã đi ngay vào trong nhà, Vũ Thần.

Anh động đến ai cũng được, riêng gia đình tôi thì không thể nào được hết??

- Vũ Thần, anh buông tha cho Cố Thị..

Cô đi thẳng lên lầu vừa mở cửa phòng ra đã thấy anh đứng ở trước mặt rồi..

- Chó ở đâu mà lại sủa bậy nhiều vậy?

Anh lên giọng mỉa mai nói, nếu đã thế thốt rằng không nhìn mặt anh nữa thì còn về đây làm cái mẹ gì? Phiền phức.

- Anh có nghe rõ không, tôi cấm anh.. Anh động vào Cố Thị và gia đình tôi là tôi có ngày sẽ liều cả mạng với anh đó.

Uyển Đình lòng gan như cháy hết nắm chặt lấy cổ áo của anh rồi gào thét cho dù nước mắt vẫn rơi. Cô không hề tồn tại cái ý định trong đầu rằng mình thế mà lại làm tổn hại tới anh. Nhưng mà người anh muốn ra tay là gia đình cô!

Thì làm sao cô có thể đứng im nhìn??

- Tôi có nghe lầm không? Thử rác rưởi như cô mà đòi đấu với tôi hay sao hả.

- Tôi đúng là nhìn lầm anh rồi! Anh là một con quỷ đội lốt người, họ có việc gì xảy ra, cả đời này tôi đều hận anh..

Dù chỉ là câu nói vô tình của cô thôi..

Nhưng nó lại làm anh rất chấn động?

Người phụ nữ này hôm nay lại to gan đến như vậy sao? Nhưng câu nói đó...

Quả thật làm lòng anh trùng xuống có chút đắn đo. Nhưng chỉ cần là nghĩ tới Thư Di anh chỉ hận không thể đem tất cả những gì của Cố Thị đem tặng cô ta.

- Con quỷ đội lốt người, thì làm sao??. Cô muốn thấy nó không, tôi cho thấy!

Dứt câu Vũ Thần bóp chặt lấy cổ Uyển Đình, hung hăng mà bóp ngày càng là chặt hơn cô không có không khí ở vào bên trong, cả mặt đỏ ửng lên, khó thở.

- Cô biết không? Tôi đứng ở trước mặt cô mỗi lần như vậy quả thật cảm thấy cô rất quyến rũ, mặc kệ cô có chơi qua bao nhiêu thằng đi nữa, thì hôm nay.. Ở đây, cô chính là người của tôi. Để tôi tùy ý mà phát tiết. _ Anh cúi xuống rồi hôn ngẫu nhiên lấy cổ của cô, tại sao.

Tại sao lúc nào anh cũng phải hành hạ cô nhiều đến mức như vậy được chứ?

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Một Dao Đâm Chết Tôi Đi!

- Tiểu thư, cô tỉnh rồi sao? Đợi tôi một chút tôi đi gọi bác sĩ cho cô. _ Giọng từ cô y tá đứng kế bên truyền đến vào tai khiến Uyển Đình dần dần mở mắt hẳn ra! Cả người cô đau nhức không thôi?

Sau khi cô y tá đó rời đi, cô mới ngẫm nghĩ lại một chút về chuyện hôm qua!

Tối hôm qua Âu Dương Vũ Thần cứ có đà rồi chiếm đoạt cô! Mặc cho cô có là kháng cự thế nào cũng đành không có sức mà chống lại anh! Giống như

một đêm thật sự kinh hoàng xảy ra với cô.

Cô đau đến mức sống đi chết lại.. phía bên dưới cứ như bị xé toạc hết cả ra...

Anh không hề lưu tình gì cả, rất mạnh bạo làm cô đến gần nửa sáng, Cố Uyển Đình vẫn nhớ rất rõ tối hôm qua mà..

Anh đánh đập cô ra sao, chiếm đoạt ra sao, nó như một nỗi ám ảnh với cô đó.

Cô mím chặt môi rất nhiều là để ngăn bản thân của mình không phát ra thứ tiếng rên rỉ ghê tởm kia. Nhưng anh là thấy cô như vậy, sẽ cứ càng làm mạnh hơn. Dùng mọi cách để cô phát tiếng.

Sau đó lại giờ giọng dè bủ hạ thấp cô.

- Cố Uyển Đình, cô đối với ai cũng đều như thế này sao? Cô nhìn xem mình là còn cái gì, sẵn đây tôi nói cho cô nghe! Thứ duy nhất ở cô còn đọng lại ở tôi... Chính là sự dơ bẩn bần tiện của cô đó.

Ha! Người đàn ông này.. tại sao lại hết lần này đến lần khác hành hạ cô chứ?

Lần đầu của cô, bị anh mạnh bạo lấy..

Về sau, cô trở thành công cụ phát tiết!

Công cụ của chỉ riêng một mình anh..

Vậy mà cứ lúc nào cũng vậy? Anh liên tục nói cô đã chơi qua rất nhiều thằng đàn ông khác. Như vậy có công bằng?

Anh hừ lạnh, nét mặt cực kì khinh bỉ!

- Cả đời này tôi chỉ có một mình anh... Anh không nhận ra điều đó, chỉ vì bên trong tim anh chỉ có một mình Thư Di mà thôi, chưa bao tôi có cơ hội ở đó??

Vũ Thần nghe cô vẫn quật cường thốt ra câu này thì cực kì cực kì chán ghét!

- Ở trước mặt tôi, cô giả vờ thanh cao! Một con đĩm thì cần gì thanh cao hả.

Câu nói này tựa như một con dao vừa được mài dũa bén đến mức đụng nhẹ thôi cũng khiến con người ta rí máu!!

Vậy mà nó cứ càng ngày khoét vào tận bên trong lòng của cô. Thật nực cười?

- Vũ Thần.. Anh để cho gia đình tôi cứ bình yên như vậy đi, nếu anh hận anh ghét thì một dao đâm chết tôi cho lẹ... Đừng hành hạ mãi như vậy.. Tôi mệt!

Nói xong câu này Uyển Đình liền ngắt đi, nhưng chỉ tờ mờ sáng khoảng năm giờ thì cô đã cảm lấy quần áo mà đi ra.

Ở nói đó, ở cạnh bên Vũ Thần.. Cả đời này cô chỉ có mỗi thương đau mà thôi.

Hạ thân đau đớn không thôi, cô rời đi được một chút thì sau đó không còn gì để nghĩ nữa, mất sức mà ngắt đi vậy?.

Bây giờ tỉnh lại thì đã thấy mình đang nằm ở trong bệnh viện rồi còn đâu a?

Chuyện này sau khi Tôn Thiên Hàn về không để anh ấy biết được? Anh luôn bảo vệ cô, chỉ có cô đâm đầu vào chết!

Tiếng giầy của vị bác sĩ làm cho cô thể mà thoát khỏi cái mớ suy nghĩ kia rồi.

- Tiểu thư cô cảm thấy thân thể ra sao.

Vị bác sĩ này đã tầm trung niên, giọng nói và khuôn mặt đã đứng tuổi. Bác sĩ uy nghiêm đẩy gọng kính lên rồi hỏi...

- Không tệ lắm nhưng tôi vẫn còn mệt!

Đối với các bậc trưởng bối cô luôn thế này, không hồn hào không cãi lại họ...

- Vậy tôi nói sơ qua tình hình của cô?!

Nghe như vậy cô liền gật đầu đồng ý!!

- Hiện tại, cô đang có thai rồi! _ Giọng nói bác sĩ thoát ra một cách thật nhẹ?

Nhưng lại làm cô giật mình không thể ngờ cô đã được làm mẹ rồi hay sao hả.

- Bác sĩ. Ông vừa nói cái gì vậy, tôi có thai sao? _ Uyên Đình lấp ba lấp bắp..

- Đúng vậy! Thai nhi đã được hai tuần! Nhưng tôi nhắc nhở cô, sau này không nên vận động chuyện đó mạnh bạo cứ như bình thường được, sáng nay được đưa vào trông cô thật thảm hại lắm??

- Tôi.. tôi _ Cô vẫn không thể tin được.

- Cũng may thai nhi không sao. Cơ thể cô bây giờ cần được bồi bổ thêm chất! Quan trọng là tránh nên vận động quá mạnh như hôm qua đi. Có gì kiểm tôi!

Cô gật đầu lia lịa tôi vị bác sĩ đó rồi đi.

Chuyện này quá đổi bất ngờ đi, cô lên chức rồi.. Thật sự đã được làm mẹ rồi.

Nhưng mà con ơi.... cục diện mọi việc đang rối rắm như vậy, mẹ phải làm gì?

Tiểu bảo bối của mẹ, đợi xong chuyện này, mẹ sẽ chăm sóc con thật tốt! Thay cả phần của ba con nữa nhé? Cô rõ là biết đứa con trong bụng này là do anh mà ra, nhưng anh vẫn còn Thư Di mà!

Cô tự sinh rồi tự nuôi cũng được gắng một chút có lẽ cũng không sao? Uyên Đình cô thà chịu cực chịu nhọc cứ thế.

Chứ không muốn con mình sau này là phải sống một cuộc sống có mẹ kế nếu như chuyện này Vũ Thần biết được!!!.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Chuyện Bị Vùi Vào Dĩ Vãng

Chuyện vẫn chưa đâu vào đâu hết cả..

Âu Dương Vũ Thần đã lập tức cho mời hết tất cả nhà báo trên thành phố Z để tới buổi họp báo mà anh đã nói trước!

Lúc thông báo được đưa ra Uyên Đình đã sớm biết được ý đồ của anh là gì cả rồi. Anh chắc chắn muốn đưa ra để cả truyền thông biết rằng người anh yêu là Lã Thư Di đã quay về rồi, nực cười!

Vậy tất cả mọi cố gắng của cô bao lâu?

Cuối cùng cũng đều tan theo khói bụi!

Cố Thị từ đó đến hôm nay vẫn cứ diễn ra trong sự bất hòa giữa các cổ đông..

Bọn họ đều đồng loạt muốn rút vốn đi ở trong tập đoàn, Cố Hạch là cha cô đã dùng hết lời lẽ mới kéo họ ở lại thêm.

Chuyện này như một cú sốc vào trong não của Cố Hạch vậy, chuyện năm đó!

- Ba, con tới thăm người một chút đây.

Từ bên ngoài Uyên Đình đẩy cửa từ từ đi vào bên trong. Từ hôm biết là mình đã mang thai cô cẩn trọng hơn trước.

- Tiểu Đình.. _ Cố Hạch xoay sang thấy cô thì vội lau nước mắt đi. Nhưng mà lại nhìn thấy con gái mình ốm yếu, vẻ mặt lại không tốt khiến ông đau lòng!

- Tập đoàn đã ổn chưa ạ? Ba cũng nên giữ sức khỏe một chút. _ Cô tiến tới từ phía sau rồi bóp vai cho ông đỡ mệt..

- Họ đã chịu ở lại thêm một thời gian! Nhưng mà ta vẫn chưa chắc hết được.

Lòng ông nghẹn lại khi nói ra câu này.

- Cố Thị là tâm huyết của người không bao giờ con để nó sụp đổ được đâu, ba yên tâm, cố gắng dưỡng sức một chút!

Uyển Đình vui vẻ nói, mặc dù ở ngoài là vậy nhưng trong lòng cô vẫn rất rối.

- Nhưng.. Tiểu Đình, con với Vũ Thần lại xảy ra chuyện gì vậy? _ Cổ Hạch lại hỏi đến vụ việc này của cô, mặc dù cô không muốn ông lo nhưng vô dụng cả.

- Con sai rồi.. Đáng lẽ ngay từ đầu nên nghe lời ba mẹ mà đi du học. _ Cô nào nề nói! Sau chuyện này tự dung cô lại học thêm được một bài học mới nữa..

Có những thứ ta chỉ cần cố gắng chăm chỉ làm, thì có thể sẽ đạt được. Nhưng cũng có những thứ.. Bản thân ta có cố gắng ra sao mãi mãi vẫn không với tới được. Vì vốn dĩ ban đầu nó chưa hề có lần nào là thuộc về mình cả. Nếu càng cố gắng đòi lại đau khổ chính là mình.

Khi nghe con gái nói như vậy, cõi lòng ông như tan nát hết cả ra! Ông rõ biết Vũ Thần đã biết tất cả chuyện kia rồi!

Cười Cổ Uyển Đình chính là sự trả thù.

Ông cùng vợ đã khuyên ngăn rồi... mà vẫn đều không được. Ngày trước tất cả nghiệp do ông tạo ra bây giờ người mà phải chịu tất cả lại chính là con gái cả.

Nhưng Cổ Hạch vẫn không nghĩ tới là cô đã biết hết tất cả việc ở quá khứ đó.

- Nếu cảm thấy không hạnh phúc.. Từ bỏ hết đi con, ta không cần Cổ Thị nữa đâu. Gia đình mình làm lại từ đầu, tất cả mọi thứ. _ Cả hai người đều cứ vậy ôm nhau mà khóc, mọi việc rối rắm..

Vượt ngoài cả tầm kiểm soát của ông?

- -----

Buổi họp báo nhanh chóng được lòng ngóng chờ của tất cả người dân, vì Âu Thị không phải là một tập đoàn nhỏ...

Sự việc rút hết vốn của Vũ Thần ở tập đoàn cha vợ đã làm rung động tại các thành phố lân cận. Dấy lên nghi ngờ!!

Hội trường ngập kín các tay nhà báo..

Các phóng viên cũng đông không kém.

Tất cả tạo nên một khung cảnh vật vờ!

Âu Thị - Âu Dương Vũ Thần luôn là cả bộ đôi gây hoang mang với mọi người.

Mọi người đều đoán mò xem rằng tiếp theo không rõ sẽ có chuyện gì xảy ra..

Phía bên ngoài chiếc xe Audi dừng lại trước cổng, khỏi phải nói ai cũng biết.

Bên trong chiếc xe đó chính là cả một thân phận cao quý không ai sánh lại?

Cánh cửa xe mở ra, một thân ảnh vừa to lớn vừa khiến người ta hoảng sợ cứ thế mà bước xuống. Vũ Thần nhìn hết tất cả xung quanh một lượt, neoh mắt.

Cả hội trường khi nãy vẫn đang nhốn nháo bỗng im bất đến lạ thường vậy?

Vũ Thần bước lên bục, cầm lấy micro!

- Xin chào, tôi là Âu Dương Vũ Thần... Hôm nay tại buổi họp báo này, tôi vẫn có một chuyện nói quý vị. Về việc hôn thê của tôi, Lã Thư Di! Câu chuyện đã bị vùi vào dĩ vãng vài năm trước đây!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Mấy nay tâm trạng mình không tốt hự hự:"> Nửa muốn rest nửa lại không..

Nhưng mà thứ tư này sinh nhật mình nên mình có lấy lại tinh thần một tí ^^

Đợi đến thứ tư sẽ có quà đặc biệt đây!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 54: Một Đời Sung Túc Hạnh Phúc

Ngay sau khi nghe Âu Dương Vũ Thần nói ra như vậy thì tất cả mọi người lúc này đều đứng dậy hết cả hội trường để nhanh chóng bắt được thông tin ở đó!

Sự việc tiểu thư Lã Thư Di nhảy cầu là có thật, sau đó cả Lã Thị cũng bán hầu hết tất cả mọi cổ phần của mình rồi đi sang nước khác định cư, vụ này lúc đó thật sự gọi là rất nóng, người dân ở tại thành phố Z này khi đó hơn tám mươi phần trăm đều dồn sự chú ý vào đó a!

Nhưng lạ thay.. Lúc đó bọn họ chỉ duy nhất nhận được thông tin rằng Thư Di vì bị áp lực mà chọn đến đường chết..

Không một ai biết được lý do thật là gì cả, chỉ có mỗi người trong cuộc đều rõ mà thôi. Vụ việc lúc đó dường như lại chìm vào quên lãng của mọi người rồi mà. Nhưng phần lớn không ai tin hết!

Chắc chắn chuyện này còn uẩn khúc?

Hôn phu của Lã Thư Di là Vũ Thần lúc đó cũng im lặng, bây giờ lại lên tiếng?

Nhìn mọi người nhốn nháo như vậy là lòng anh cảm thấy sôi sùng sục cả lên.

Rõ ràng mười năm trước đó như là cú sốc đối với anh, anh muốn phái người điều tra nhưng ba mẹ lại một mực mà từ chối. Đến khi anh nhận chức từ tay ba anh, anh mới cho điều tra lại được.

Thì ra lúc đó người say xin rồi làm trò đồi bại đó lại chính là Cố Hạch, nhưng trước đó ông ta đã dùng toàn bộ là hết năng lực rồi tiền bạc của mình để nhẹ nhàng mà ém việc này xuống, dễ thật!

Cùng lúc như vậy Cố Uyển Đình lại có một tình yêu mãnh liệt với anh vậy đó nên kế hoạch trả thù của Vũ Thần dần dần bắt đầu! Sờ dĩ khi chung sống với Uyển Đình lòng anh nửa muốn cứ tiếp tục kế hoạch một nửa lại không muốn.

Nhưng Thư Di của anh lại một lần nữa trở về, tất cả những gì mà cô ấy đã âm thầm chịu đựng trong ngần ấy năm đã làm anh sôi sục lại kế hoạch trả thù đó mà không còn gì để mà chần chừ nữa.

- Sự việc mười năm trước đã xảy ra, ắt hẳn mọi người vẫn còn nhớ chứ? Hôn thê của tôi là Lã Thư Di, mười năm đã trôi qua như vậy, tôi vẫn nghĩ rằng cô ấy đã mất..Nhưng sự thật không phải!

Đại não của mọi người như đang nổ...

Chuyện gì đang xảy ra vậy, chủ tịch Âu Thị lại đang nói cái gì ở trên kia vậy??

Những tiếng ồn ào vang lên xầm xì rồi tiếp đến là những câu hỏi không dừng lại. Anh có chút nheo mày khó chịu...

Thì ngay lúc này từ bên trong. Lã Thư Di mặc một chiếc đầm màu trắng đi ra khiến tất cả mọi người đều ngơ ngác?.

Cô ta dịu dàng đi đến bên cạnh anh từ từ ôm lấy vòng eo của anh hạnh phúc.

Những cánh nhà báo, phóng viên bên dưới đều cứ nghĩ là mình gặp ma, liên tục đánh nhéo mình hoặc người ở kế!

Đến khi Lã Thư Di cất giọng nói lên từ trong ra ngoài mọi người mới vỡ lẽ ra.

- Vị hôn thê của tôi, thật sự vẫn không mất như mọi người đã nghĩ trước đây.

Vũ Thần ôn tồn nói vào trong micro...

Sau đó mới nhường micro lại cho Thư Di lên tiếng tiếp tục nói chuyện: " Quà thật đây có lẽ là một sự bất ngờ với tất cả mọi người? Nhưng sự thật vẫn mãi là sự thật, tôi vẫn chưa mất! Vào mười năm trước, cái ngày mà tôi nhảy sông! Tôi thế mà lại trôi dạt đến tại một khu làng ở ven biển được người ta cứu mà không may lại mất đi trí nhớ?! Cứ thế mà thời gian trôi đi tới hôm nay tôi có thể nhớ lại rồi quay về là một kì tích."

Mọi người như chìm đắm vào ở trong câu chuyện mà Lã Thư Di vừa kể ra....

Cuộc đời của thiên kim tiểu thư này là có vẻ quá bi thương rồi.. Chuyện từng nghĩ là hoang đường thế lại diễn ra à?

Tiếng xôn xáo bàn tán ngày càng một nhiều hơn, phóng viên bên dưới chưa ngừng lại việc đặt ra câu hỏi liên tiếp?

- Cô Lã, đã mười năm trôi qua như thế vậy Lã Gia đang ở nơi đâu, cô có biết?

- Tôi vẫn đang tiếp tục tìm kiếm mong là sẽ sớm có kết quả. _ Thư Di ban đầu có chút hơi đờ ra nhưng rất nhanh lại đưa ra được câu trả lời quá hoàn hảo.

- Chủ tịch Âu, anh đã sớm có tiểu thư Cố là vợ.. Hôm nay lại đưa ra hợp báo như vậy đương nhiên là có ý gì không. Liệu bên gia đình anh có chịu lại hàn gắn cho hai người được hay không a?

Nghe đến câu hỏi này của phóng viên, ngay lập tức vẻ mặt anh trầm xuống.

- Cho dù mọi người có suy nghĩ hay cả một định kiến, phản đối gì cũng được. Nhưng tôi nhất định sẽ cho Thư Di cả một đời sung túc hạnh phúc, còn hơn thế là một cái danh phận dang hoàng!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Uyển Đình Hai Mươi Bảy Tuổi, Yêu Cậu Mười Hai Năm!

Sau buổi họp báo đưa tin, Lã Thư Di là quá đặc ý với những gì mà Vũ Thần đã làm cho cô ta! Âu Dương Vũ Thần vẫn cứ dịu dàng cưng chiều cô ta như con.

Trong lòng Thư Di đương nhiên vẫn là hả hê với mọi việc cứ suôn sẻ diễn ra!

Một tên đàn độn ngu ngốc vẫn luôn là tin lời cô ta nói! Hề cô ta nói một là sẽ một làm sao mà Vũ Thần dám nói hai!

" Cố Uyển Đình, là do cô ngu mà thôi... Cô rõ biết anh ta không yêu cô, nhưng vẫn cứ mê muội tự đâm đầu chỗ chết "

Nếu mọi chuyện cứ diễn ra như trước cô ta đã sắp đặt.. Thì chắc chắn không sớm thì muộn tất cả sẽ thuộc về mình.

Nhân lúc Vũ Thần đi ra ngoài bàn việc thì Thư Di ở bên trong Lí Cung Nam là đã âm thầm gọi điện cho người khác..

- Làm tới đâu rồi, đã chuẩn bị đầy đủ?

- Xong tất cả rồi, bây giờ chỉ là còn đợi tới lúc chín mùi mà thôi. Cô nhớ rõ lời đề nghị của mình chứ? _ Đầu dây phía bên kia là một giọng nam trung niên..

Nghe phớt qua có vẻ rất giang hồ giận dữ chẳng hạn! Lã Thư Di nghe vậy rồi chỉ cười tủm tỉm. Vụ việc này quá lòi.

- Tôi nhớ! Cuối tuần này, anh cứ giống lời mà tôi dặn rồi làm? Tốt nhất đừng để lộ ra sơ hở gì cả, nhắm tới bà Âu đi.

Cả hai người nói chuyện luân hồi một lúc rồi cúp máy, Lã Thư Di ngồi xuống ghế sofa trong phòng mỉm cười khoái chí. Trong lòng cô ta quả thật rất mưu mô, đầy toan tính mọi chuyện? Bà Âu phu nhân cần đường sao, thì dọn dẹp.

Tất cả rồi sẽ thuộc về một mình cô ta!

- -----

Bar Bullin, thành phố Z. Âu Dương Vũ Thần ngồi bất chéo chân ở trên bộ ghế sofa đắt tiền phòng VIP. Tay cầm lấy ly rượu champagne màu đỏ lắc lư

- Người anh em! Cậu thật sự cảm thấy loại chuyện hoang đường đó xảy ra à?

Ngồi đối diện Vũ Thần là Diệp Tiêu và Thiệu Huy, hai người anh em đã cùng ở chung với anh bao nhiêu năm nay...

Hai người họ vừa được nghe sơ qua về việc Lã Thư Di trở về! Mọi chuyện vẫn cứ hoang đường như vậy mà tin sao??

Đường Thiệu Huy đột ngột biết tin Lã Thư Di còn sống thì vẫn vui mừng mà.

Nhưng hôm nay chính mắt anh chứng kiến Thư Di ở trên tivi cùng chung với Vũ Thần, lòng anh nguội lạnh đi hẳn..

Đôi mắt này ngày trước thân thuộc và triu mến biết bao, sao bây giờ nhìn lại anh cảm thấy nó thật xa lạ, xa lạ giống như chưa bao giờ gặp qua người này!!

- Hoang đường, Cậu nghĩ làm sao vậy.

Vũ Thần uống một hộp rượu, găt gồng lên tiếng đáp trả câu hỏi của bạn thân.

- Chẳng phải sao? Mắt nhắm mắt tích cả mười năm liền, rồi bây giờ quay về à?

Diệp Tiêu lắc đầu ngao ngán, bản thân mình cùng Thiệu Huy đương nhiên cứ vẫn không tin cái loại chuyện này rồi.

- Chỉ cần Thư Di nói một, thì đối với tớ là một, căn bản không bao giờ có hai?

Quả thật Âu Dương Vũ Thần bệnh Thư Di còn hơn mẹ bệnh con nữa chứ, vậy còn cô em dâu Uyển Đình của họ thì..

- Uyển Đình..Cậu tính như thế nào hả.

Hai người họ biết rõ tính của Vũ Thần còn hơn hai bác nữa, có khuyên nhiều cũng là đều vô ích cả thôi! Quan trọng là hỏi vào vấn đề chính vẫn cứ tốt đi.

- Ly hôn, tớ với cô ta thì còn gì để nói?

Hai chữ ly hôn từ trong miệng anh cứ thốt ra một cách lưu loát đến mức này.

- Cậu đợi Thư Di mười năm vẫn được! Cố Uyển Đình cô ấy yêu cậu ba năm ở cấp ba, rồi bốn năm đại học! Còn hiện tại đã là mười hai năm rồi? Cô ấy hai mươi bảy tuổi, yêu cậu mười hai năm! Rốt cuộc chỉ có một cái danh phận à?!

Đường Thiệu Huy găt gồng lớn tiếng..

Nếu có người yêu anh như vậy, thì lửa gần rom lâu ngày cũng bén chứ. Còn ở đây Vũ Thần thì không hề biết điều đó mà còn chà đạp lên tình cảm đó nữa?

- Tớ yêu Thư Di, ban đầu đã nói rất rõ.

Anh cầm lấy điếu cigar cuba rồi hút là một hơi thật dài, nhả ra khói xám xịt!

- Thông cảm cho tính tớ nói thẳng cậu có bị vấn đề về não không. Nếu được.. thì cứ trực tiếp để tớ phẫu thuật free!.

Diệp Tiêu chán ngán với Vũ Thần, anh chẳng hiểu một cái gì gọi là tình cảm.

- Cuộc đời này, cậu phải biết có những thứ ban đầu ở kề bên mình nhưng bản thân mình lại không biết trân trọng, ai rồi cũng sẽ phải rời đi! Nhưng một khi đã đi rồi.. cơ hội tìm lại chỉ là một con số không tròn trịa. _ Đường Thiệu Huy nói rồi đứng dậy rời đi, Diệp Tiêu thấy vậy cũng rời đi theo. Căn phòng chỉ là còn một mình Vũ Thần, vậy cái quyết định mà anh đưa ra, thật sự có đúng?

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Hiện Trường Có Cố Uyển Đình!

Những ngày hôm nay, Cố Thị vẫn đang rất lao đao? Uyển Đình một bên vừa là chăm sóc cho ba mình là Cố Hạch, còn phải nghĩ cách giải cứu lấy tập đoàn...

Hơn thế nữa trong bụng cô vẫn có bão bối, mọi chuyện như ập đến một cách bất ngờ như vậy, cô không sao làm hết được chứ. Một mình cô chống chọi với mọi thứ, không ngờ rằng Vũ Thần vậy mà lại đi tin lời Lã Thư Di rầm rập à?.

Ban đầu cô còn muốn bảo vệ Vũ Thần, không muốn anh rơi vào bẫy của cô ta một chút nào, nhưng làm sao.. Anh tự đâm đầu vào chỗ chết? Còn tuyệt

tình khiến cả gia đình cô lao đao một phen thế này. Nói thử xem cô còn gì nữa hả.

Chỉ trách rằng trái tim của của cô một mực luôn không cùng ý kiến với ý chí!

Từ sáng sớm nay Uyên Đình đã cố dậy sớm, cô phải tới tập đoàn một chuyến chỉnh sửa lại các văn bản đang gấp có chút vấn đề! Cô luôn bù đầu bù cổ thế này, nếu không phải vì có tiểu bảo bối ở trong bụng, có lẽ cô sẽ dồn toàn tâm toàn sức cho công việc hiện tại mất??

Đột nhiên tiếng chuông báo có tin đến của điện thoại lại kêu lên phá hỏng sự tập trung vốn có của công việc! Dù có chút bực dọc nhưng cô vẫn lấy rồi coi.

Cái gì đây? Lã Thư Di lại hẹn cô ra gặp mặt sao? Có phải có chuyện gì không?

"Ồ Uyên Đình! Tôi muốn ra gặp cô vì

có một số chuyện, ở quán cà phê ngay trung tâm phố. Nếu cô không đến, thì không gặp tôi sẽ không về đó, Thư Di"

Ở cuối tin nhắn còn ghi rõ ràng không gặp nhất quyết sẽ không về? Cố Uyên Đình vì tính tò mò muốn biết, cô cũng hoãn hết công việc trong vòng cả một tiếng tới, trực tiếp lái xe đi ra phố đó!

Trên đường đi cô không hề nghĩ tới sẽ có việc gì xảy ra với mình! Cái mà làm cô hiện tại quan tâm nhất chính là kế tiếp Thư Di sẽ có mưu đồ gì mà thôi?!

Chiếc xe nhanh chóng đã tới ngay phố rồi, quán cà phê đó cũng ở phía trước.

Cô liền đi vào quán gọi cho mình thức uống, Thư Di vẫn chưa tới! Ngồi ở đây đợi một chút, có lẽ sẽ không sao đâu?

Lòng cô muôn vàn sợi dây rối rắm, cả một đồng chuyện dồn vào mỗi cô thôi.

Ánh mắt cô lơ đãng nhìn xung quanh!

Thì chợt nhận ra một bóng dáng ai kia rất quen thuộc.. Người đó là Trình Hạ Linh, mẹ chồng của cô. Vậy thì.. Lý do gì mà bà lại đi ra phố vào giờ này chứ.

Dáng vẻ có lẽ cũng đang tìm kiếm ai..

Uyên Đình rời khỏi quán định bước đi sang chỗ bà, cô liền cảm thấy việc này có gì đó không đúng. Nhưng may mắn lại gặp bà ở đây, coi như cũng chảnh tệ!!

- Mẹ! _ Đúng lúc khi cô vừa kêu bà thì ở đâu xa một chiếc xe điện đang chạy không sợ một ai hết. Nhưng mà.. mục tiêu mà chiếc xe đó hướng tới.. không phải là cô, mà chính là mẹ chồng mà?

Một tiếng rầm vang lên khiến bao con mắt đều dồn về đây, cảnh tượng này là tất cả cô đều chứng kiến! Lòng cô như thắt chặt lại, nhanh chóng chạy đến ở chỗ đó. Mọi người vây quanh, cứ tiếng này rồi tiếng nọ bàn tán xôn xao! Bản thân cô vẫn chưa hiểu hết chuyện này là như thế nào nữa mà... Chiếc xe đen khi này gây tai nạn đã chạy xa đi rồi?.

Lã Thư Di.. Cô lại muốn chuyện gì hả!

Hóa ra cô gọi tôi ra như thế này, thì từ ban đầu đã có kế hoạch phải không??

- Giúp tôi cấp cứu, mau nhanh lên!

Giọng cô run rẩy không ngừng, bà đối xử tốt với cô như vậy. Nhưng hôm nay cô không biết làm gì khác ngoài khóc.

Máu đỏ của bà thấm hết vào vạt áo cô.

Trong lòng cô không ngừng oán trách và hận không thể cẩu xé Lã Thư Di ra.

- -----

- Thần, bác gái bị tai nạn ngay ở ngoài phố rồi. Nhưng mà...ở tại hiện trường Cố Uyên Đình cũng có mặt tại đó nữa!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Tuần sau mình off để thi nhe, iu mng!

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Anh Chưa Từng Coi Trọng Tôi

Hiện trường ở tại phố đã được bên lực lượng công an phong tỏa để điều tra...

Trình Hạ Linh rất nhanh được đưa tới bệnh viện, theo bà chính là Uyển Đình vì cô thật sự rất lo lắng cho bà? Áo của cô đã thấm đỏ máu, mùi tanh bốc lên!

Phòng cấp cứu sáng đèn, Uyển Đình là ngồi bên ngoài hành lang chỉ biết đau.

Đau lòng nhất chính là cô thấy rõ ràng chiếc xe màu đen kia nhắm đến bà mà cô lại không kịp nhanh tới đỡ giúp bà.

Thế thì làm sao bản thân cô lại không thấy có lỗi được chứ? Tại sao, tại sao?

Mọi chuyện tệ nhất vượt khỏi cả ranh giới chịu đựng của một người thường?

Hầu hết đều diễn ra với cô thế được...

Có Uyển Đình biết rõ mọi chuyện đều được Thư Di sắp đặt từ trước hết rồi?.

Nhưng tại sao người cô ta nhắm đến..

Lại là mẹ của Vũ Thần được chứ! Bản thân cô mới là tình địch của cô ta mà?

Kêu cô đứng lên vạch mặt cô ta ra sao.

Cô làm được, nhưng căn bản ở đây Vũ Thần sẽ không tin cô. Anh vốn dĩ chưa từng nghe lời giải thích của cô lần nào mà, đối với anh cô không có tư cách?.

Tiếng giày nam đi lộc cộc tiến tới ngay đây càng lúc càng nhanh! Bản thân cô biết rõ là ai đấy, Uyển Đình vừa ngược lên nhìn anh thì liền nhận lấy cái tát?

- Con đàn bà chết tiệt này. Đến mẹ của Vũ Thần này cô cũng dám động tới à?

Âu Dương Vũ Thần trừng mắt tức giận hét lớn ánh mắt anh hằn lên cả những tia máu, hai bàn tay nắm thật là chặt..

- Anh câm miệng đi! Anh biết được cái gì mà nói chứ? _ Uyển Đình đứng dậy!

Mỗi chuyện cô đều muốn tốt cho anh.

Nhưng anh thì sao? Cứ hễ có việc xấu nào đó anh đều quy chụp là cô làm cả.

Người ta nói, yêu đơn phương thật sự đã rất mệt và đau khổ rồi! Nhưng yêu một người mà người ta hận mình, đau khổ sẽ gấp bội, cứ thế mà chồng chất!

- Lòng dạ cô như rắn độc, là không ăn được một cái nào từ tôi nên cô có thể giở mọi thủ đoạn đều được mà. _ Anh khinh bỉ nói, thì ra bấy lâu nay cô bên trong suy nghĩ của anh lại độc ác vậy?

- Nếu tôi nói tôi không làm.. Anh làm sao tin, đúng không? Còn tôi nói rằng tôi làm.. anh lại giết chết tôi ngay tức khắc cũng được. Âu Dương Vũ Thần... Dựa vào cái gì mà anh nói tôi như thế.

Anh chưa bao giờ có lần nào thử nghĩ tốt về cô hết, cũng chưa bao giờ yêu..

- Dựa vào cái gì sao? Dựa vào từ khi cô sinh ra đã mang dòng máu của Cố Gia. Cô vấp vào vòng chơi của tôi rồi thì có lẽ nên biết rằng điều tôi nói là luật đó.

Chưa bao giờ Uyển Đình lại thấy mình yêu Vũ Thần là một sai lầm lớn vậy a!

- Mười hai năm qua quả thật mất tôi.. Có vấn đề nặng lắm, nên mới yêu phải một tên khốn nạn như anh. Người đàn ông như anh, tôi chỉ hận không thể có một ngày mà giết chết được anh thôi!.

Uyển Đình đánh thật mạnh vào người anh như trút hết đi sự tức giận bị dồn.

- Cô giết tôi? Ắn nói lựa lời cho kĩ khéo không người chết lại là gia đình cô đó!

Anh kiêu ngạo nói, về mặt lạnh băng?

- Vũ Thần, anh đừng tới Cố Gia tôi hận anh cả đời, đến cả kiếp sau cũng hận!

- Vậy thì tốt, tôi sẽ không bao giờ thay đổi quyết định của mình. Uyển Đình.. Cả đời này tôi sẽ không bao giờ yêu cô.

Cả cô và anh đều thẳng thắn nói nhau.

- Mười hai năm qua tôi không hề tiếc? Vì vốn dĩ ngay từ đầu anh chưa hề lần nào coi trọng tôi cả. _ Mặc dù đau thế.

Nhưng cô vẫn kiên trì nhẫn nại, đã bỏ công sức vì anh nhiều như vậy rồi cho đến cuối cùng cũng như một phế thái?

Đến bây giờ, thì buông bỏ là được rồi!

- Cố Uyển Đình, tôi sẽ bắt cô trả hết tất cả những gì mà gia đình cô nợ tôi, cho đến chết cũng phải trả. _ Vũ Thần nói.

- Vậy anh trả tôi con tim đi! Anh tự do điều khiển nó, đục khoét nó mười hai năm rồi. Tôi nói có đúng không chứ??

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 58: Làm Sao Có Thể Là Thiên Thần?

Cố Uyển Đình ôm ở trong bụng cả một nỗi ám ức giận dữ đang bị đè nén, anh chưa bao giờ nghe cô giải thích! Cũng như chưa có một lần nào tin cô hết cả.

Vừa đi xuống phía dưới sảnh của viện, cô vừa đỏ mặt vì khóc! Đúng là cô yêu nhầm người rồi, mười hai năm phí ha.

Nhưng ông trời làm sao cho cô đi toàn vẹn khi chưa gặp được người đã hẹn?

Uyển Đình lại thêm một lần nữa đứng mặt với Thư Di, cô giống như một con hổ bị nhốt trong lồng quá lâu, chạy tới tát vào mặt cô ta một cái thật mạnh a!

- Lã Thư Di, tôi đúng là xem thường cô quá rồi nhỉ? _ Uyển Đình khinh bỉ nói.

- Con tiện nhân này, mày dám đánh à?

Lã Thư Di bị ăn một cú tát mạnh từ cô thì không khỏi choáng váng. Nhưng là như vậy cũng chưa vừa gì đâu, đúng.

- Đừng nghĩ cô có Vũ Thần bên cạnh... Thì cái mã mẹ gì cô cũng làm được đi!

Uyển Đình chặn ngay tay của cô ta khi cô ta muốn đánh lại, trực tiếp nắm lấy tóc Thư Di lôi ra ngoài sân ở phía sau.

- Khốn kiếp, tao sẽ kêu Vũ Thần đánh chết mày. _ Thư Di hoàn toàn mất thế.

Tóc của cô ta đã bị Uyển Đình nắm rồi nên hoàn toàn không có lợi thế gì hết?

- Tôi cùng anh ta đã li hôn, cô nói xem Âu Dương Vũ Thần có quyền can tôi à.

Uyển Đình trừng mắt với Thư Di, nắm lấy tóc cô ta càng mạnh hơn: " Nói đi.. Bà ấy có gì mà cô phải nhắm tới hả? "

- Coi như cô giỏi, biết được kế hoạch?! Bởi vì bà ta coi trọng cô hơn tôi không cho tôi cùng Vũ Thần kết hôn. _ Giọng cô ta gào thét lên, muốn bật lại nhưng lại không có thể nào. Cô cười khinh bỉ!

- Vậy tôi nghĩ cô nên xem lại mình đi? Tại sao tôi là người đến sau, mà thế lại được gia đình Âu Gia yêu thương hơn.

Ba chữ " người đến sau " mà cô thốt lên rất nhẹ nhàng nhưng sự thật đâu có ai biết được trong lòng cô cũng nhói mà..

- Cảm ơn. Cố Uyển Đình, tôi thề với cô rằng tôi sẽ lấy lại tất cả những thứ.. mà cô đang có kể cả chồng của cô nữa.

" Chát " _ Cổ Uyển Đình lại tiếp tục tát bôm bốp vào mặt cô ta cho hả giận đó.

- Chính tôi đòi li hôn với anh ta, đồ tôi đã bỏ, tôi sẽ coi như là rác. Lã Thư Di! Cô thật sự thích phế thải của tôi bỏ à?

Chưa bao giờ Thư Di cảm thấy ở Uyển Đình lại có ma lực khiến cô ta sợ vậy..

- Màỵ đợi đi, tao sẽ bắt màỵ trả giá tất?

Mặc cho Thư Di gào thét, Uyển Đình là vẫn bình tĩnh, cô cực ghét loại thể này.

- Cứ việc mà làm, tôi không phải dễ là người bắt nạt như cô nghĩ đâu Thư Di.

Nói xong, Uyển Đình nói lỏng tay nắm tóc cô ta ra, xô ngã cô ta xuống đất rồi quay người rời đi! Hiện tại cô đã có cả bảo bối rồi, nếu cô hiền lành thì sao?!

" Làm sao có thể sống lương thiện tựa như thiên thần khi bạn đang bị tà ma vây quanh như vậy được chứ? Một là thay đổi trở thành nữ hoàng để chống lại tất cả, hai là chịu cảnh như vậy hết cả cuộc đời, bạn chỉ có thể chọn một. "

- -----

Thư Di đứng dậy tức tối, phúi cát trên quần áo xuống hết, tức tối cộc cằn à...

- Ông anh, tiến hành nhiệm vụ nhanh hơn đi, con mẹ nó. Cổ Uyển Đình dám lão toét với tôi. _ Thư Di rút điện thoại ra gọi cho ai đó đáng về thật ngại

- Làm sao? Nhanh hơn thì còn phải có thêm tiền nữa. _ Đầu dây bên kia nói?

- Ông anh cứ làm đi, tiền tôi sẽ chuyển hết! Yên tâm, tôi sắp làm Âu thiếu phu nhân rồi, ông còn sợ cái gì hay sao hả?

- Được đó, sau này mong Âu thiếu phu nhân sẽ chiều cổ tôi một chút! Có việc gì cứ gọi tôi một tiếng là sẽ có ngay à..

- Thành giao cứ thế mà làm đi là được!

Cúp điện thoại, nét mặt Lã Thư Di đến mức thể này lại càng nguy hiểm hơn..

Trong lòng cô ta không ngừng có thêm nhiều toan tính ác độc, miệng cười ha hả không khác gì một người điên cả??

Loại chuyện này, cô ta quá là lời rồi a!

" Cổ Uyển Đình, chỉ trách do cô ngu.. "

" Nếu tôi không giết cô được thì có thể tôi sẽ khiến cô mất hết tất cả những gì mà cô có trong tay.. Kể cả gia đình... "

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Người Đã Ác Nhìn Cũng Sẽ Biết

Tối hôm đó! Âu phu nhân được đưa ra ngoài sau vài tiếng cấp cứu. Bác sĩ nói rằng kết quả cũng không đến nỗi nguy hiểm đến tính mạng của bà. Nhưng cơ thể bị va chạm quá mạnh, thành ra đã làm một chân bị gãy, trật tay. Các chấn thương khác chỉ cần bồi bổ sẽ dễ lành.

Mẹ đã được đưa vào phòng hồi sức rồi thì lòng anh mới nhẹ nhõm được chút ít! Bà là người quan trọng đối với anh nên khi xảy ra việc này lòng anh giống như đang treo một ngàn quả tạ lên đó!

Điều Kì chốc lát sau mới xuất hiện nói về vụ tai nạn xảy ra ngày hôm qua mà nạn nhân chính là mẹ của chủ tịch a..

- Chủ tịch.. Kết quả camera tại các tòa nhà xung quanh cho thấy chiếc xe kia đã đậu ở đó từ một tiếng trước? Nhân chứng ở hiện trường đều nói chung là Cổ tiểu thư không phải là hung thủ có tình dân dụng nên sự việc? Vì khi tiểu thư nhìn thấy chiếc xe lao nhanh tới. Cô ấy đã cố gắng chạy sang đỡ cho

bà!

Vũ Thần nghe xong việc này mi mắt là có chút nhú lại, dùng tay rút ra trong túi một điều thuốc, anh đốt lên rồi hít lấy một hơi, đôi môi mấp máy điều gì.

- Người đã ác, thì nhìn cũng đã biết ác. Cho dù có cố che đậy thế nào, là muốn thể hiện mình là người tốt ra sao cũng đều vô dụng. Kế hoạch kia thế nào rồi.

Điều Kì nuốt nước miếng khi nghe lời mà anh nói, ngụ ý ở đây không phải là rõ quá rồi sao? Chủ tịch vẫn cứ giữ cái quan niệm trong lòng ghét Uyển Đình.

Nhưng mà Vũ Thần không bao giờ tin được rằng, anh đang tin một người ác độc đến đáng sợ? Và anh còn phải hết đi tất cả những điều mà một cô gái tốt như Cố Uyển Đình làm cho anh đây....

- Chúng ta vẫn đang tiến hành nghiêm ngặt, nhưng mà.. _ Điều Kì áp úng nói.

Anh ngược lên nhướn mày nhìn lấy tỏ vẻ khó chịu: " Làm sao vậy? Còn gì à?"

- Anh làm như vậy.. Có phải quá ép cô ấy vào đường cùng rồi hay sao? Tôi..

Cậu ta chưa kịp nói hết lời thì chưa tới đâu đã bị anh chặn lại, giọng nói thêm sự uy nghiêm hơn hẳn so với lúc này..

- Trong từ điển của tôi, đối với kẻ ác là không dung tha!! Không phải là tôi ép họ đến đường cùng, mà là họ ép tôi lại phải trở thành một con ác ma ở trong thế giới này. _ Vũ Thần bình thản nói.

- Tôi xin lỗi, tôi hiểu rồi. _ Điều Kì liền lập tức cúi đầu nói ra đối với Vũ Thần thì cậu ta không bằng một cái gì hết...

Nhưng tại sao đi theo anh lâu thế này! Cả ngàn ấy năm, đã từng nghe qua rất nhiều các quyết định của Vũ Thần rồi.

Nhưng quyết định lần này mà chủ tịch đưa ra! Điều Kì đột nhiên cảm thấy về sau Vũ Thần chắc chắn sẽ hối hận đó!

- -----

Lã Thư Di nhân lúc Vũ Thần trở về tập đoàn làm việc đã giả vờ vào thăm phu nhân Âu, những tên vệ sĩ ở phía ngoài biết hiện cô ta rất có vị trí kể Vũ Thần.

Nên cũng không hoài nghi gì mà cứ tự nhiên cho vào, không thông qua bất kì lượt kiểm tra nào. Điều này khiến Thư Di không khỏi tự đắc, bước đầu của kế hoạch coi như hoàn hảo rồi còn đâu?

Cô ta nhìn Trình Hạ Linh bằng cả ánh mắt chán ghét đến tận cùng, kế hoạch lái xe tông bà cũng là do cô ta làm ra!

Trên người bà dây chằng chặt, mặc dù thế nhưng Thư Di vẫn chưa thấy ổn...

Đã cố gắng tông mạnh như vậy nhưng chỉ bị va chạm nhẹ giữ được cái mạng thì cũng coi như bà ăn may quá rồi a!

Ánh mắt Lã Thư Di liên tục đảo tới rồi đảo lui liên tục, như là đang phòng hờ ai đó. Quả thật đúng như vậy, cô ta rất nhanh lấy trong túi quần ra ống tiêm.

Nhìn đăm đăm vào Trình Hạ Linh sau đó lại tiếp tục hành động của mình về sau. Âu phu nhân, chỉ là do bà phá cái đường đi thuận lợi này của tôi đó thôi.

Cúi người xuống một chút, Lã Thư Di chỉ muốn nhắm tới dây truyền là bơm liều thuốc độc này vào thôi. Cứ ngỡ kế hoạch sẽ thành công nhưng vào ngay khoảnh khắc này lại có tiếng mở cửa!

- Tiểu Di, em đang làm gì vậy? _ Giọng nói của Vũ Thần vang lên phía sau khi ấy làm cho trái tim Thư Di như dừng..

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 60: Mọi thứ đã xong xuôi rồi

Trái tim của Lã Thư Di giống như ngay tức khắc mà dừng lại giọng nói của Vũ Thần ngay sau lưng khiến cô ta sợ mất vía đây rồi! Mẹ kiếp, không phải

anh..

Ha? Cô ta cứ tưởng anh tới tập đoàn là để giải quyết công việc đang dở chứ có ai mà ngờ được chỉ rồi đi nửa tiếng??!

- A! Thần, anh quay lại rồi sao? Em chỉ là muốn tâm sự với bác gái một chút!!

Lã Thư Di lợi dụng lưng che khuất hết một phần cánh tay.. nên nhanh chóng quăng ống tiêm vào trong túi áo! Tiếp theo cứ như kịch bản đã soạn sẵn rồi.

Đưa tay lên mắt quệt vài cái, Thư Di là đang giả vờ như mình đang khóc vậy.

Như vậy mới có thể khiến Vũ Thần lại quan tâm cho cô ta mà phân tâm theo.

- Ngoan đừng khóc, mẹ sẽ sớm tỉnh đó thôi. _ Âu Dương Vũ Thần là nhìn thấy thì đương nhiên liền cúi lòng đi mắt!

Ôm lấy thân thể nhỏ nhắn của Thư Di vào lòng rồi vỗ về, vuốt nhẹ vào lưng.

Tại sao, tại sao đối với Cố Uyển Đình... Anh chưa bao giờ dám đắm chìm được thế.

- Thần, em không ngờ! Uyển Đình yêu anh đến mức chuyện gì cũng dám làm như vậy. _ Cũng theo đà rồi là dựa vào lồng ngực rắn chắc của anh, Thư Di tỏ vẻ ra mình thật sự là một người tốt a!

Nhưng nếu ai để ý kỹ sẽ biết được Thư Di chính là đang muốn kích động anh.

Để anh ra tay tàn phá hết Uyển Đình.. Và cả Cố Gia, cô ta không nói trực tiếp, chỉ muốn dùng chiêu phượng đông và kích tây, một mũi tên trúng hai đích?!

Một người con gái có ý đồ thâm độc là thế này, nhưng trong mắt Vũ Thần chỉ có một Lã Thư Di lương thiện, anh yêu cô hết mực không còn lời nào để nói...

- Ba nào thì con nấy rần rộc như nhau cả thôi. Người đàn bà đó thật sự đã và đang động đến giới hạn cuối cùng của anh rồi. _ Vũ Thần không quan tâm ai và ai ra sao. Trong mắt anh chỉ có Thư Di và gia đình là người quan trọng đó.

Còn cái gia đình giả tạo chỉ ở trên thứ gọi là danh nghĩa kia, anh không cần!

- Anh đừng ra tay mạnh quá nếu cô ấy có làm gì sai tha thứ vẫn còn được mà.

Giọng nói của cô ta như mật ngọt dần dần rót đầy vào trong tim của anh vậy.

- Em nghe anh, đừng lương thiện quai như vậy! Lương thiện thì phải biết mà chọn người chứ cô ta không xứng đâu.

Thư Di gật đầu, mặt cứ dụi dụi vào cái lồng ngực của anh mà nũng nịu giống như một chú mèo nhỏ vậy! Thứ mà Lã Thư Di muốn quả thật rất nhiều? Nếu quá trình đối đầu với Uyển Đình khó.

Cô ta có thể dùng Vũ Thần để làm một lá chắn cho bản thân. Sau này nếu lên được Âu thiếu phu nhân cô ta sẽ hoàn toàn có mọi thứ ở trong tay, thật là đã.

- -----

Âu Dương Vũ Thần rất sớm đã đưa Lã Thư Di về Li Cung Nam rồi, ở đây cô ta chính là bà hoàng chứ còn phải chăng gì nữa chứ. Tin nhắn điện thoại lại cứ liên tục vang lên tiếng, may mắn là Vũ Thần đã đi tắm rồi. Thư Di cầm lấy lên và đọc, về mặt đột nhiên rất vui về à..

" Mọi thứ đã chuẩn bị đầy đủ! Tối nay chúng tôi sẽ làm ngay, ngắn nhất có lẽ là trưa mai sẽ có tin tức tràn lan thôi."

Trong lòng Thư Di không khỏi hiện cả lên một sự vui vẻ và hạnh phúc là đến bất ngờ, nụ cười đột ngột của cô ta thế này làm gia nhân trong nhà thật sự sợ.

Cô ta bắt đầu nhấn lại cho người kia là một cách bí ẩn, ánh mắt cứ phòng hờ!

" Các anh làm tốt lắm xong xuôi hết đi thì tôi sẽ gửi nốt phần tiền còn lại đó."

Nhấn xong liền nhanh tay xóa đi bình thường, về mặt hiện rõ vẻ đắc ý chiến thắng? Đúng lúc này Vũ Thần cũng rời khỏi vệ sinh vào lúc này về mặt vui vẻ đi xuống dưới ngồi chung với Thư Di.

Lúc trước thiếu phu nhân xinh đẹp và đảm đang bao nhiêu chứ?? Người đàn bà này chỉ biết đi chơi, ăn và ngủ thôi!

Di Kim hoàn toàn cũng không ưa Thư Di, bà là lo lắng cho Uyển Đình nhiều.

Nhưng vì cô ta là người mà thiếu gia.. yêu thương cưng chiều hết mức. Cũng không nói tới làm gì cho một thân già.

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61: Chỉ vì cô mang dòng máu đỏ

Những ngày qua thật sự đã làm cho cô cảm thấy quá hao tâm tổn sức nhiều..

Dạo này tiểu bảo bối ở trong bụng tâm tháng qua cũng không quấy rối gì hết.

Thật là... Cô thân làm mẹ nhưng lại cứ ăn uống không đầy đủ. Cả người thiếu chất bổ như vậy thì làm sao em bé bên trong cơ thể có thể hấp thụ được chứ?

Mong rằng con đừng giận mẹ... Quãng thời gian này thật sự rất khó khăn! Mà tại sao ai cũng muốn dồn mẹ vào cuối đường như vậy chứ, công bằng ở đâu!

Cố Uyển Đình đã tự soạn một bản văn kiện ly hôn vào đêm qua, cô mệt lắm..

Đến giờ phút này, cô thật sự muốn kết thúc với anh..Nội trong hôm nay cô sẽ gửi đơn ly hôn này cho Vũ Thần. Hoàn toàn cô không đòi hỏi gì hết, chỉ mong anh sống tốt, mong rằng Thư Di sẽ yêu anh thật lòng, trọn vẹn với anh cả đời!

- Tiểu thư, tiểu thư.. Cô mau chóng tới tập đoàn một chuyến, Âu Thị mua hầu hết cổ phần của Cố Thị rồi. Tôi nghe là còn sáp nhập hai tập đoàn với nhau?!

Tiếng chuông điện thoại gọi đến giọng người trợ lý hốt hoảng nói, tim cô hiện tại như muốn nổ tung ra cô hoàn toàn không muốn tâm huyết của ba mình..

Cả cuộc đời của ông ấy chỉ có Cố Thị là nhất nếu để ông biết e là sẽ không hay.

- Cậu làm ơn, tìm mọi cách để ba cùng mẹ tôi đừng biết việc này, tôi đến liền.

Trong lòng Uyển Đình hoảng loạn tựa như tơ nhện, Vũ Thần thật sự như vậy sao?? Người đàn ông mà cô yêu mười hai năm, làm sao có thể tuyệt tình thế.

Cố Thị chính là tâm huyết cả đời! Điều mà cô bằng mọi giá phải giữ lại được..

Ba mẹ cô đều dùng cả thời gian lúc trẻ để gầy dựng nên, ông bà quý trọng tựa như vàng như bạc. Ba mẹ chưa có một lần nào để ý tới cô, chỉ toàn tâm lo cho Cố Thị! Bây giờ cô chỉ muốn giữ lại Cố Thị, chính là vì muốn báo hiếu cho họ mà thôi. Nhưng mà bây giờ cô làm sao để có thể đối đầu lại với Vũ Thần chứ.

Giả như lúc đầu cô nghe lời ba mẹ, tốt nhất đừng vấp vào Vũ Thần thì ổn rồi.

- - - - -

Khi Uyển Đình đến Cố Thị đã thấy mọi đồ đạc đều đang được vận chuyển đi..

Nhân viên cũng không còn ai cả ngoài người của Vũ Thần, anh thì đang đứng ung dung ở bên trong? Cô như phát rồ lên đi tới, không nhân nhượng hay nói gì mà đã trực tiếp cho anh một bạt tay.

- Tôi nói anh bị điên à? Nếu anh là hận hay ghét Cố Gia chỉ trút hết lên tôi đi.. Anh đụng vào gia đình tôi làm cái gì?!

Vũ Thần bị bất ngờ, người phụ nữ này thay đổi thật rồi, khẩu khí bây giờ lớn thật đấy chứ không đùa. Anh cười nửa miệng nhàn nhạt đáp lại với cô: "Làm sao khi tôi cảm thấy hành hạ cô cả hai ba năm trời qua là chưa đủ bây giờ?"

- Đồ chó chết, vậy bây giờ Cố Thị đã về tay anh rồi, thế đã vừa lòng hả dạ anh.

Ánh mắt cô bây giờ nhìn anh rất cuộc chỉ còn sự căm phẫn phẫn uất mà thôi chứ không còn gì khác. Anh bây giờ có lẽ đã trả thù được rồi.. Nhưng tại sao?

Lòng anh lại hoàn toàn không vui chứ hả anh nghĩ đó làm cảm xúc nhất thời rồi cũng sẽ qua? Rất nhanh khôi phục tâm trạng hống hách như ban đầu rồi!

- Cô đừng phí lời! Tôi đã nói rất rõ, gia đình cô cướp đi thứ gì từ Thư Di chính tôi sẽ lấy lại tất cả bằng được mà thôi!

Anh nhìn thẳng vào ánh mắt cô nói, là Cố Hạch mà ra thôi. Cố Uyển Đình.. cô cũng đừng trách tôi vô tâm, vô tình có được không. Chỉ vì cô mang dòng máu của ông ta thì tôi sẽ không bỏ qua đâu.

- Âu Dương Vũ Thần... Nếu tôi kiếm ra dao, anh đâm chết tôi luôn cũng được.

Vũ Thần đơ người ra vì câu nói của cô, anh chưa kịp tiêu hóa hết lời nói đó là cô đã lấy ra từ trong túi xách con dao.

Uyển Đình cầm lấy nó, dúi vào tay anh rồi nói: "Một là anh đâm chết tôi, hận thù chúng ta kết thúc. Hoặc là bắt đầu từ bây giờ, anh rút ra khỏi đời tôi đi."

Anh dường như bàng hoàng với quyết định này của cô. Trên tay cầm lấy dao mà cô đưa, thật sự quá run rẩy rồi mà.

Nước mắt rơi trên khuôn mặt của cô..

Nó làm cho anh cảm thấy như mất hết đi sức lực của một người đàn ông vậy.

Cố Uyển Đình... Nước mắt của cô thật sự có thể chi phối tôi đến như vậy sao.

- Bớt làm trò ngu xuẩn này đi Cố Uyển Đình. Tôi chỉ lấy Cố Thị, như vậy là đủ. Sau khi ly hôn, tôi đảm bảo.. Tránh xa khỏi gia đình cô coi như chưa hề quen biết. _ Vũ Thần nói rồi quăng thẳng đi con dao xuống đất! Rồi liền ngang rời khỏi Cố Thị. Lòng anh cứ âm ỉ đau lên.

Bóng dáng của Vũ Thần đi xuống, thật sự đến lúc này cô mới khựng xuống, mà hét lên thật to! Tại sao, tại sao ông trời lại muốn trêu ngươi cuộc đời của cô?!

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Anh là chấp niệm của em

Cố Uyển Đình vẫn ngồi đó khóc, cô lúc nào cũng yếu đuối như vậy.. Vẫn cứ là mê muội người đàn ông tên Âu Dương Vũ Thần kia? Thì làm sao, làm sao mà cô có thể đứng lên rồi vùng dậy được!

Vũ Thần đối với cô ác độc bao nhiêu...

Anh đối với cô tàn nhẫn, phũ phàng là hết lần này đến lần khác. Chỉ một lòng một dạ mà yêu Lã Thư Di, tin cô ta nói mọi điều, chỉ cần cô ta nói một là một.

Còn cô thì như thế nào? Rõ ràng cô rất rõ Thư Di là con người thế nào, Thư Di một mặt ngoan hiền trước mặt anh đó thôi. Nhưng khi quay sang chỗ khác??

Cô ta chỉ muốn cướp đoạt lấy tất cả tài sản mà Âu Gia có, muốn một bước rồi trở thành bà hoàng ở thành phố Z này.

Thư Di thật sự thay đổi, cô nhìn ra khá rõ ràng, ánh mắt mà cô ta nhìn anh và điệu bộ rất khác. Bây giờ, cô nói rằng..

Vũ Thần rất ngu ngốc, có được không?

Cô một mực yêu anh điên cuồng, bằng mọi cách khiến anh thay đổi thì sao?!

Anh không hề nhận ra điều đó, còn cứ phui đi mọi thứ. Thư Di bây giờ không hề yêu anh nhưng anh vẫn giữ mãi cái chấp niệm đó khur khur về mình thế đó thì cô biết phải làm sao chứ? Thật sự..

Đến mức này, Uyển Đình cô vẫn muốn bảo vệ anh, là muốn đem đến cho anh điều tốt nhất nhưng vẫn không thành.

Bây giờ.. Cô thật sự rất mệt rồi. Không còn muốn vì anh mà làm điều gì nữa..

" Vũ Thần.. Có bao giờ anh tự hỏi rằng em đã hi sinh vì anh, buông bỏ hết tất cả mọi thứ cũng chỉ vì anh nhiều mức nào không? Nếu đã không yêu, thì còn dần vật nhau làm cái gì? Thư Di chính là giới hạn cuối của anh, thì anh cũng là chấp niệm và giới hạn cuối của em! Em là con người, cũng biết đau vậy.. "

Sau khi từ kia quay về bệnh viện, tâm trạng của anh giảm sút đột ngột! Lòng cứ âm ỉ một thứ gì đó. Bản thân không thể nào giải thích được thì làm sao hả.

Hôm nay, anh thật sự trả thù được rồi.

Mười năm đau khổ qua thật rồi thì tốt nhất anh nên cảm thấy vui mừng chứ.

Nhưng vấn đề ở đây, anh là không vui!

Người con gái anh yêu đau khổ cả hơn mười năm trời, gia đình đi đâu không rõ tung tích, gia sản cũng chẳng còn là gì. Phiêu bạt nơi đất khách xa lạ vì thế nên anh mới rắp tâm trả thù tàn nhẫn đối với Cố Uyển Đình như vậy, nếu hỏi anh có một chút nào không nỡ làm cô ra như vậy không, đương nhiên là có!

Nhưng chỉ cần nghĩ tới Thư Di thì mọi sự thương hại xót xa đối với cô dường như biến mất chỉ trong giây lát vậy đó

Trái tim thật sự rất khó chịu, nó giống như bị dày vò có ai vô tình mà liên tục đập lên vậy. Vũ Thần mệt mỏi kéo cửa phòng bệnh của bà ra, từ từ tiến vào...

Đã là mấy ngày trôi qua rồi, nhưng mà tại sao mẹ anh vẫn còn chưa tỉnh nữa!

Anh thật sự không muốn ba lo lắng, vì thế đã giấu nhem chuyện này đi? Nếu ông mà gọi tới hỏi thì anh chỉ nói rằng bà đã đi du lịch, vì gấp quá nên quên.

Vũ Thần nhẹ nhàng kéo ghế rồi ngồi ở cạnh giường bệnh, tâm trạng vẫn mãi trùng xuống chưa được phục hồi? Đạo này việc ở tập đoàn anh cũng là không quan tâm đành nhờ Đường Thiệu Huy cùng Diệp Tiêu sắp xếp ngó chừng thế.

Tại sao mọi chuyện ngày càng rối rắm?

Kế hoạch anh gầy dựng bao lâu nay đó là dành được Cố Thị rồi sáp nhập. Nay đã làm được rồi, nhưng cảm giác thì...

Anh nhìn mẹ mình là vẫn còn hôn mê lại càng thêm đau lòng khó chịu, Uyển Đình hại mẹ anh ra thế này! Anh chưa tính sổ với cô ta đã là may lắm rồi nhì.

Tất cả mà anh làm với cô, đều trả thù!

Đúng vậy, anh không cần thương xót..

Cô ác độc mười phần, anh chỉ ác lại có sáu lần thôi, như vậy có đúng không?

Thật sự đã là quá nhẹ tay rồi mà! Anh không cần cảm thấy hối hận làm gì a?

" Mẹ, có phải con làm như vậy là điều đúng đắn hay không? Con thật sự mệt, rất mệt. Tại sao con trả thù được rồi.. Vẫn cảm thấy không hề hả dạ chứ??! "

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Mười hai năm lãng phí

Vũ Thần hôm qua còn suy nghĩ đắn đo về việc không biết việc mình làm đó là thu mua Cố Thị đúng hay sai, là không biết mình đối với Uyển Đình có ác độc quá hay không! Thì hôm nay anh có lẽ đã suy nghĩ xong xuôi mọi thứ rồi hử?

Nét mặt vẫn trầm lặng bình tĩnh giống như thường lệ, nhưng không một ai có thể biết được trong đầu anh có tính kế gì hay không. Anh cho rằng mình sống đã hai mươi tám năm rồi, chuyện nào ra chuyện đó, tình tình này từ xưa nay ai cũng biết? Vậy bây giờ vì Uyển Đình mà lung lay sao? Cô ta không hề xứng.

Cuộc đời của anh mà dậm chân ở một chỗ vì Cố Uyển Đình? Đừng có mà mơ.

Gieo nhân nào thì gặt quả đó, Cố Hạch cướp đi đời con gái của Thư Di, phá cả tập đoàn Lã Thị không còn thứ gì hết..

Ông ta sớm muộn cũng sẽ bị quả báo?

Nhưng quả báo đầu tiên mà ông ta có.

Chính là nhìn thấy con gái của mình ở cạnh bên anh. Bị anh dày vò đến cùng tận của sự thống khổ trên thế gian đó.

Đơn li hôn mà cô gửi sớm đã được tòa án phê duyệt.. Hôm nay chính là ngày mà họ hẹn lên để xác nhận đơn li hôn.

Cố Uyển Đình thật sự rất sợ gặp lại Vũ Thần, cô đang muốn bảo vệ bảo bảo...

Tuyệt đối không thể để anh là biết đến sự hiện diện của đứa con này được, Lã Thư Di là người duy nhất có thể mang thai con của anh thôi.. Anh nói với cô.

Cả hai chạm mặt nhau tại tòa án! Sáng sớm nên ở đây cũng không đông. Uyển Đình cũng đã yêu cầu hôm nay sẽ toàn quyền mà xử kín! Cô không thích rầm rộ, báo giới biết là sẽ càng thêm phiền.

Phiên tòa xét xử li hôn diễn ra chỉ đơn giản, vì cả hai không có tài sản chung.

Cũng không có con cái! Chẳng có điều gì để phân chia cả. Cố Uyển Đình cũng ghi rất rõ trong giấy, cô không cần bất kì đồng xu nào hay những gì anh cho.

Cứ thế mà chỉ chưa tới hai tiếng, tất cả mọi việc đã hoàn thành! Uyển Đình từ ban đầu vào đã không dám đối diện....

Cô chính là không dám đối diện trước mặt anh, cô sợ rằng cô sẽ yếu lòng, với người đàn ông này, nếu cô không gắng sức từ bỏ.. Có lẽ là sẽ rất khó! Cố Uyển Đình đến cuối cùng vẫn không trách...

- Cô thật sự.. Không cần bồi thường à?

Sau khi xét xử, cô định quay người trở về thì lại bị anh tiến tới hỏi chuyện tí.

- Tiền của Âu Tổng. Người như tôi vẫn là không dám nhận, dù chỉ một đồng!

Ngước mặt lên nhìn anh, nét mặt lạnh lùng của anh vẫn làm cô có chút run..

Nhưng không vì vậy mà Cố Uyển Đình cho phép bản thân cô yếu lòng thêm?

- Cố Uyển Đình cô đừng ở đây tỏ vẻ cái sự thanh cao của cô nữa được không? Tôi thật sự nuốt không nổi đâu. Cô mở miệng nói không cần nhưng ở đời vẫn là có nhiều chuyện khó tin được lắm.

Vũ Thần khinh bỉ nói, nhìn nét mặt đó của cô, anh không khỏi tức giận được.

- Anh có ý gì đây chứ Âu Tổng? _ Uyển Đình liền hỏi lại, vẻ mặt không hề vui.

- Tôi có ý gì, đương nhiên cô phải biết! Mặc dù trong đơn li hôn không nói tới tài sản. Nhưng tôi vẫn rộng lượng lắm, tôi đưa cô một triệu đô la, ở bên trong thẻ này cùng với một căn hộ được hả?

Dứt lời, Diêu Ki từ phía đằng sau đứng trước mặt cô, đưa ra một tấm thẻ cùng với chìa khóa căn hộ. Ha! Cho dù có li hôn hay không anh cũng đều khinh bỉ cô như thế này mới vui lòng hay sao?.

Chia tay ra cầm lấy, Cố Uyển Đình cười lên. Một nụ cười rất đẹp, làm anh thấy như tìm mình bị hụt mất một nhịp, đã rất lâu rồi không thấy cô cười thế này!

Nhưng trong lòng anh vẫn không khỏi khinh bỉ, cô đã cầm đồ rồi, tham lam.

Miệng nói một kiểu còn làm một kiểu!

- Cút ngay cho tôi, Âu Dương Vũ Thần? Anh không yêu tôi đã đành đi, tại sao? Tại sao lại còn khinh bỉ tôi như vậy hả anh nói đi, mười hai năm của tôi chưa đủ để chứng minh sao? Mở miệng vẫn là Thư Di, một câu hay hai câu cũng là thể. Anh từng nghĩ đến tôi chưa vậy??

Cố Uyển Đình rót nước mắt cô vừa rồi đã ném thẳng hai thứ kia vào cả người của anh. Trong lòng chua chát mà vẫn không biết nói sao thành lời: " Đến tận bây giờ anh khiến cho tôi nhận ra một điều, mười hai năm qua, tôi thật sự đã quá lãng phí thời gian rồi! Từ đây cho đến về sau, tôi cấm anh động vào đến gia đình của tôi. Còn một điều nữa, tôi mong anh nhớ cho kĩ.. về sau chỗ nào có tôi, mong anh đừng xuất hiện nữa! Đến một ngày nào đó, tôi mong anh sẽ nhận ra được sự thật đáng ghê tởm.. "

Lòng cô như bị dày xéo cắt xé ra trăm mảnh, nói xong cô liền xoay người rời đi. Để lại cho anh vẻ mặt ngơ ngác đó!

Bóng lưng của cô đều được anh thu cả vào mắt, tại sao nhìn như thế... Lại có vẻ đau thương đến như thế này chứ??

"Về sau chỗ nào có tôi mong anh đừng xuất hiện nữa?" _ Câu nói này liên tục, liên tục vang lên trong đầu của anh cứ thế mà văng vẳng, tìm đâu đến lạ kì!!!

Chỉ có khi đối với anh ác độc vậy.. Thì Uyển Đình mới mong rằng mình quên đi một phần nào đó về anh! Nhưng cô vẫn không muốn hận anh? Hoàn toàn cô không mong muốn điều này xảy ra.

Trong lòng chỉ thầm mong, Âu Dương Vũ Thần phải sống thật tốt vào? Bởi vì từ bây giờ cô không còn chăm sóc anh.

Không còn một người nào ngây ngốc ở trước cửa đợi anh về cho dù có khuya đến mức nào đi nữa! Không còn người nào mỗi ngày đều nấu những món mà chứa đầy chất dinh dưỡng tâm bổ đầu

Người trong suốt hai năm làm vợ anh, chăm lo cho anh từng miếng ăn là cho đến giấc ngủ mặc kệ anh chưa bao giờ để ý nữa rồi.. Biết anh ngoại tình, vẫn mỉm cười cho rằng đó là thú vui thôi!

Mười năm hai ngây ngốc chỉ đợi chờ..

Uyển Đình từng mong rằng Vũ Thần là sẽ có một chút thiện cảm với cô! Nhận ra được điểm tốt của cô. Sau đó hối lỗi muốn quay lại xây dựng hạnh phúc??

Nhưng mười hai năm mòn mỏi này đã dạy cho cô biết được rằng cho dù cô là có cố gắng bao nhiêu đi nữa... Đến tận cuối cùng cũng chỉ là vô ích mà thôi!!.

Cố Uyển Đình đánh cược hết mười hai năm cuộc đời ở bên Vũ Thần, đổi lại là một đơn li hôn kết thúc hôn nhân chứ không phải là một hạnh phúc đủ đây!

Âu Dương Vũ Thần, em thua thật rồi...

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Nay viết dài vô đối vì bữa giờ chưa up.

Ngoài lề một chút: Mọi người có muốn mình thay đổi điều gì không? Như là..

- Cách viết truyện - Lịch up truyện vân vân mây mây các kiểu con đà điệu nè.

Mọi người vừa đọc vừa nghe bài trên! Đảm bảo lòng cứ nhói nhói lắm luôn..

"You don't know I love you so much"

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Họ.. họ đã qua đời rồi!

Sau khi hoàn tất hết các thủ tục li hôn ở tòa rồi thì Cố Uyển Đình lại quay về.

Căn nhà hiện tại cô đang ở là nhà thuê, cô không nhận bất kì tài sản nào từ Vũ Thần, cũng không muốn ăn bám Tôn Thiên Hàn, hiện tại mọi chuyện rồi rầm như vậy, cô càng không nỡ để ba mẹ phát hiện. Nhưng chẳng có bí mật nào là mãi mãi cả!

Có thể giấu được một bí mật một ngày, một năm, mười năm hay hai ba mươi năm sau đó. Cô chỉ sợ khi ba mẹ biết được, nhất định là sẽ sốc nặng mà thôi. Vì vốn dĩ Cố Thị là tâm huyết cả đời của ông bà. Ngày trước, họ một mực cố cho tập đoàn ngày một phát triển chứ cũng không có là một ngày rảnh dỗi cô đi chơi ở các khu giải trí.

Nhưng cô vẫn nghĩ cho họ, vẫn yêu thương họ vì họ chính là bậc sinh thành. Nếu như không có họ thì cô cũng chẳng thể có được ngày hôm nay đâu. Tại sao tất cả mọi thứ đến với cô đều mơ hồ đến như vậy chứ? Có công bằng không?

Cô mang theo một trái tim rỉ máu, mãi vẫn cảm thấy có chút khó chịu. Cô đây được tự do rồi, thoát khỏi ràng buộc ở Vũ Thần rồi, cô mạnh mẽ thế đấy...

Nhưng nếu cô thật sự muốn quên hết!

Thì có lẽ cũng cần riêng cho mình một khoảng thời gian, ngày trước.. lúc nào cô cũng đối với anh một lòng một dạ?

Thứ duy nhất giữ chân cô tình yêu với anh mười năm hai dài đằng đẵng vậy.

Đó chính là kỉ niệm!!! Vũ Thần những ngày trước trong mắt cô là nam thần..

Anh tuy lạnh lùng, nhưng lại học giỏi. Lại biết giúp đỡ bạn bè thầy cô ở trong mọi hoàn cảnh. Cô âm thầm yêu anh ở suốt những ngày tháng thanh xuân! Vì anh là một người tốt, khác với bây giờ.

Hình ảnh Âu Dương Vũ Thần đứng tại sân trường chơi bóng rổ cùng bạn, tuy mờ hơi nhể nhại nhưng thật sự lúc đó anh rất đẹp nụ cười được ánh nắng từ trên cao rọi xuống... Mãi mười hai rồi cô vẫn không quên được. Nhưng cái gì rồi cũng phải kết thúc có đúng không?

Người con trai cô yêu, là Vũ Thần của những năm trước.. Chứ không phải một người mưu mô độc ác như bây giờ. Đối với đoạn tình cảm này mà nói, cô mệt mỏi rồi.

Làm sao có thể xóa hết tất cả kí ức về anh được chứ? Anh là người mà cô vừa yêu vừa hận trong suốt mười hai năm, là người làm cho cô đau khổ nhất. Thật lòng mà nói.. Nếu không phải vì bản thân mình còn gia đình và bảo bối, cô nhất định sẽ chẳng thiết sông nữa.

Uyển Đình hai tay ôm lấy đầu gối úp mặt xuống khóc, cảm giác này thật cô đơn lạc lõng, cô dường như mất hết mọi thứ trong cuộc sống này. Cô thoát được Vũ Thần.. Nhưng cô thật sự có thoát được Thư Di hay không chứ? Điều đó vẫn chưa có hồi kết.

Lòng dạ ác độc thì vẫn mãi là như vậy.

Thứ mà Lã Thư Di muốn thì không hề đơn giản như mọi người thường nghĩ.

Cái chức Âu thiếu phu nhân vẫn chưa đủ để mà thỏa lấp hết được lòng tham.

Cả gia sản của Âu Gia, đó chính là yếu tố duy nhất để cô ta trở nên ác độc mà thôi. Nhưng cô thật sự có rất nhiều rất nhiều các khuất mắt trong chuyện mà cô ta bị chính ba cô cưỡng hiếp? Đó có phải là sự thật hay không chứ.. liệu có một sự nhầm lẫn nào đó ở đây không.

- - - - -

Tiếng chuông điện thoại liên tục vang vọng bên tai khiến cô thức giấc, ở trên màn hình điện thoại hiện lên là vô số.

Vô số các cuộc gọi nhờ của trợ lí, cũng có những số lạ nữa chứ? Chuyện gì đã xảy ra vậy. Khi này cô nhớ mình chìm trong một đồng suy nghĩ tiêu cực kia?

Chưa gì bây giờ đã ngủ được một giấc.

Lòng cô cảm giác có chút gì đó thương đau, không hiểu rõ lý do. Uyển Đình là vừa nhấc máy điện thoại lên. Thì ngay lập tức một tin dữ đã liên ập tới với cô khiến cô bàng hoàng, đau khổ chả biết nói thành lời như thế nào! Giọng trợ lí vẫn in đậm trong tâm thức cô rõ ràng:

" Tiểu thư.. tiểu thư, ông chủ cùng với phu nhân vừa được phát hiện tại nhà? Họ.. họ qua đời rồi! Cô mau đến đây. "

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 65: Hận đến hết cuộc đời

Có Uyển Đình đang vội nên chỉ vơ tạm áo khoác ở trên ghế khoác vào rồi đi..

Trong lòng cô thật sự rất xáo trộn cảm xúc dâng trào không nói được gì, nước mắt cứ thế mà rơi. Cô quệt nước mắt..

Nhưng tại sao nó vẫn chảy nhiều hơn?

Tay lái cô không vững lắm nhưng ráng gồng lên để chạy nhanh nhất có thể để tới khu biệt thự của Cổ Gia! Có ai nghe được tiếng lòng của cô hiện giờ không.

Tại sao?! Ai nói cho cô nghe tại sao ba mẹ của cô vẫn bình thường lại chết hả

Trời lúc này đột nhiên lại đổ cơn mưa.

Mưa rất to, sấm chớp cứ thế vang lên!

Từng đợt từng đợt khiến cô gái này sợ sệt đến mức có hơi thu người lại! Trời lúc này vẫn còn xanh ngắt thì giờ sang màu đen rồi. Ông trời, khóc thay cô à?

Uyển Đình run rẩy, cõi lòng như bị tan nát hết ra vì những chuyện đau lòng.

Làm ơn.. Làm ơn có ai nói tôi nghe đi.

Đây có phải là một trò đùa thôi không.

Khi Cố Uyển Đình tới nơi, hai tử thi đã được che lại bằng các tấm vải trắng! Ở xung quanh được rào lại là để tiện cho việc khám nghiệm hiện trường tại đây mà không có bất kì sự sơ suất nào hết.

Hai người mà chỉ mới hai tuần trước..

Cô vừa gọi là ba là mẹ bây giờ đã đi rồi sao? Nhìn cảnh tượng này, cô là không thể kiềm lòng lại được! Đôi chân giống như không có lực để đứng khụy xuống ngay nền gạch láng bóng.. Người trợ lí nghe tiếng động hòa với tiếng khóc thì xoay người lại, mới nhận ra là cô đến.

Vốn đang giải quyết một số thủ tục mà lại thấy cô đến, anh ta không thể nhịn được mà chạy đến đỡ, Uyển Đình khóc đến thế lương bám víu vào người anh!

- Làm sao... làm sao ba mẹ tôi! _ Uyển Đình nắm chặt lấy bàn tay, cắn chặt cả môi trên để không phát ra tiếng khóc.

Nhưng không có gì có thể sánh nổi với sự bi thương này. Ba mẹ là điểm tựa ở cuộc đời này của cô, mọi chuyện sao?

- Tiểu thư.. Tôi không rõ việc thế nào! Theo như lời của cô, tôi đến thăm ông bà thì lại phát hiện! _ Anh trợ lí là thật sự cũng đau lòng không kém, anh vẫn ở lại bên Cố Gia mà không cần lợi lộc?

- Tránh ra... _ Uyển Đình gạt tay người trợ lí ra, dùng sức lực của mình rồi lao đảo đi tới chỗ ba mẹ mình. Cô liên tục khóc nức lên, hai chân khụy xuống rồi nhưng cả bàn tay cứ run run, cô muốn biết được lí do, tại sao mọi chuyện lại.

Cô từ từ mở tấm vải trắng ra, chạm tới người của mẹ mình mà lòng cứ không khác gì bị xé nát ra thành từng mảnh.

- Ba mẹ.. Cơ thể hai người, tại sao! Tại sao lại lạnh như vậy. _ Môi của cô mấp máy liên tục khó nói không thành lời!

Cơ thể của ba mẹ đều lạnh ngắt, ở trên môi sớm đã chuyển qua là nhạt nhách rồi. Cô cúi gầm mặt xuống, hai tay đan chặt vào nhau cố kiềm nước mắt kia?.

Bên ngoài trời vẫn đang mưa sấm vẫn liên tục rầm rộ. Ở trong đây thì cả một bầu trời đau thương!! Cô còn chưa trả được hiếu cho ba mẹ... Cô là còn chưa hoàn thành được tròn phận làm con!!

Ông trời tạo hóa cho cô một cuộc đời.

Cuộc đời đầy màu đen là một màu đau thương! Người ta nói cánh cửa này đã đóng thì sẽ có cánh cửa khác mở ra đó không phải sao? Nhưng tại sao ông lại đóng hết mọi cánh cửa của cô thế này.

- Ba mẹ.. Đừng bỏ con, làm ơn... Đừng bỏ con ở lại. _ Uyển Đình gào thét lên!

- Cố tiểu thư, cô đừng quá đau lòng rồi ảnh hưởng đến sức khỏe. _ Vị cảnh sát tiến tới sát bên, vỗ nhẹ vai cô để an ủi.

- Ông nói cho tôi biết, họ làm sao chết! Ba mẹ tôi làm sao lại chết _ Uyển Đình cố gượng dậy vùng vẫy nắm chặt cả cà vạt của cảnh sát mà hỏi tới tấp? Người này đương nhiên hiểu cảm giác của cô nên vẫn giữ im lặng! Một lúc là mất cả ba mẹ như vậy, mấy ai mà không đau?

- Cô yên tâm, chúng tôi đã dựa trên rất nhiều các hiện vật tại hiện trường này và các dấu hiệu của hai thi thể đem cả đi làm xét nghiệm rồi.. Sớm sẽ có một câu trả lời thật nhất cho cô mong rằng cô phải giữ vững tinh thần của mình!.

Người cảnh sát nói xong rồi rời đi, trợ lí lúc này mới chạy lại đỡ cơ thể cô trụ vững. Cuộc đời này thật bạc bẽo thế à?

Chợt ngay lúc này cả cơ thể cô trở nên cứng đờ đi.. Cô đang nhớ ra một việc!

Lúc mẹ anh bị tai nạn phải vào viện, ở đó cô cùng anh xảy ra một trận cãi lớn tiếng, đôi bên không ai nhường ai cả..

Thì lúc đó, Vũ Thần đã nói một câu rất rõ: " Cô giết tôi? Cẩn thận một chút thì tốt hơn không người chết chính là gia đình cô đó. " _ Không những thế,

cô ta.

Lã Thư Di cũng từng hăm dọa cô y thế.

Ha! Nói đến đây cũng đủ để hiểu rồi là còn gì nữa? Hai người họ, một cặp đôi đầy sự dơ bẩn, lòng ác độc hơn dã thú.

Họ thật sự đã xuống tay giết hại ba mẹ của cô. Không là họ thì không ai khác.

Bởi vì họ đã sớm đưa ra lời cảnh báo..

Nhưng chỉ do cô ngu ngốc không để ý.

Vậy mà vẫn có người mạnh mẽ nói sau khi li hôn tuyệt đối sẽ không động đến Cố Gia nữa! Vũ Thần à, anh thật là bịp bợm đến mức tôi là phải khinh bỉ.

Diễn xuất sắc như vậy thật sự quá tốt!

Không đụng đến Cố Gia nữa! Nhưng..

Một tay sát hại hết ba mẹ của cô, tuyệt tình đến mức phải làm cho cô mất hết tất cả mọi thứ ở xung quanh. Thật là..

Lòng hận thù của cô như được đẩy lên tới cực điểm, Âu Dương Vũ Thần.... Lã Thư Di. Hai người cứ đợi đó cho tôi đi.

Tôi cũng đã từng nói chỉ cần anh đụng chạm đến Cố Gia một lần nào nữa! Thì tôi sẽ hận anh, hận đến hết cuộc đời!!

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 66: Khiến họ dẫn vật đến chết

Cụ chủ tịch tập đoàn Cố Gia, Cố Hạch cùng vợ là Gia Trân Trân qua đời là đã khiến cả thành phố Z liên chấn động..

Quả thật khoảng thời gian này thì nền kinh tế của thành phố có chút xuống?

Lý do mà ai cũng biết đó là do Âu -- Cố Thị cắt đứt hợp đồng! Âu Thị thu mua Cố Thị sát nhập lại thành tập đoàn lớn đã phần nào chứng tỏ tình cảm cả hai nhà này đã sút mẻ. Người mất cũng đã mất rồi, điều mà dư luận hiện tại kịch liệt quan tâm đó chính là Uyển Đình..

Lã Thư Di trở về bên cạnh Vũ Thần rồi tập đoàn phá sản, ba mẹ lần lượt mất.

Đây chính là cái dấu hiệu gì vậy chứ?!

Uyển Đình xây dựng một hình ảnh đối với người dân thành phố Z quả thật là rất có thiện cảm, đẹp người đẹp nét a!

Bây giờ mọi chuyện thành ra thế này..

Không biết cô gái nhỏ ấy sẽ sống sao?!

- - - - -

Cố Uyển Đình đứng tại một nơi thoáng đãng, cỏ mọc um tùm!! Cô đứng trước mộ của ba mẹ mình tay là cầm tận hai cái di ảnh. Lòng sao chua xót thế này!

Sau khi cảnh sát đưa ra yêu cầu là giữ thi thể trong bốn ngày đầu để tiện cho việc điều tra, cô cũng đã đồng ý! Vì sự việc này mang tính chất nghiêm trọng nên phía cảnh sát đã đẩy nhanh trình tự điều tra, nên chỉ trong ba ngày sớm đã có kết quả. Uyển Đình nhớ lại thêm đau lòng thôi... Cô thật sự ước rằng từ hôm đó đến giờ mình chưa biết lý do!

Lý do của ba mẹ cô vì sao mà mất đến bây giờ cô biết rõ rồi!!! Cảnh sát trong quá trình điều tra, tại hiện trường rồi đến cơ thể thì rút ra là ba mẹ bị người khác hạ độc. Chất độc được tìm thấy ở trong nhà và cơ thể của hai người quả thật trùng khớp với nhau? Loại thuốc độc này có tên là polonium-210, nó là một trong những loại độc nguy hiểm.

Có thể nói polonium 210 có thuộc tính độc nằm trong hàng top trên thế giới.

Theo cảnh sát chẩn đoán chất độc này đã được pha loãng vào trong nước mà hai ông bà thường để trong tủ lạnh. Vì không có mùi vị gì khác nên có lẽ chẳng ai quan tâm đến nó! Sát thủ đã hạ độc với liều lượng quá mức cho phép. Nên cho dù có được đưa đến bệnh viện kịp thời hay không, nạn nhân sẽ đều chết.

Polonium - 210 có thuộc tính độc cao!

Khi nuốt vào hoặc hít phải, sẽ liên tục xảy ra các triệu chứng nôn mửa, hoặc tiêu chảy. Các hạt alpha sẽ lan vào bên trong cơ thể từ máu rồi các tế bào, cho đến dạ dày rồi tóc. Với mức liều lượng quá cho phép như sát thủ là đã hạ độc ba mẹ của cô thì chỉ trong hai đến bốn giờ, nạn nhân đều sẽ tử vong! Các nhà vật lý học đã đánh giá polonium 210... Chính là một trong những loại độc mà khi bệnh nhân gặp phải, đều chỉ nhận lại một câu nói " vô phương cứu chữa "

Vì quá thương tâm cho cái chết của ba mẹ, Uyển Đình không tổ chức rằm rộ.

Cô chỉ âm thầm lặng lẽ xin thi thể về..

Đưa đến nơi chôn cất cuối cùng là nơi đây thôi. Những ngày qua cô không có cách nào mà an lòng cô cũng là không về lại biệt thự Cổ Gia... Cô rất sợ ở đó.

Ngôi nhà từng có những tiếng cười, và những điều nhỏ nhặt hạnh phúc kia...

Tại sao bây giờ chỉ còn một mình cô??

Nhìn hai ngôi mộ trước mắt, trong cõi lòng cô như muốn tan nát vỡ ra thành từng mảnh vụn. Cổ Uyển Đình chỉ suy nghĩ rằng trên cõi đời này chỉ còn cô.

Tiểu bảo bối trong bụng từ từ cũng sẽ ra đời, cô lần đầu làm mẹ, lại phải một mình gồng gánh hết tất cả mọi thứ à?.

Nước mắt lăn dài trên má.. Uyển Đình khụy cả người xuống nền cỏ, cắn chặt môi trước linh cửu của ba mẹ! Thật sự con là không muốn cho ba mẹ xem về mặt yếu đuối này, cô cần phải sống. Có trách nhiệm với bản thân mình và với đứa con ở trong bụng nữa. Nhưng thứ mà cô cảm thấy hối hận nhất chính là mình vẫn chưa trả hiếu được cho họ!!

Lại còn bất hiếu không thể bảo vệ họ..

Cái gì cũng cần có thời gian để nỗi đau dần lắng xuống và quên đi! Nhưng đối với cái loại hoàn cảnh này, cô thật sự..

Không biết phải đối mặt như thế nào?

Nhưng cái mà Cổ Uyển Đình biết rõ từ giây phút biết được ba mẹ mình mất!!

Mà người đáng nghi ngại nhất đó là cả hai người con người kia, cô rất hận họ hận đến thấu xương thấu cả tim gan?

" Ba mẹ! Cổ Uyển Đình con không sớm thì muộn cũng sẽ trả thù cho cả hai, là ai hạ độc con nhất định cũng sẽ tìm ra cho bằng được? Thứ lỗi cho con đã bất hiếu với ba mẹ... Còn cặp đôi máu chó kia, con sẽ khiến họ dẫn vật về những thứ mình đã làm.. Kể cái với cái chết!"

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Cả hai đều bị bắt cóc rồi

Về việc gia đình Cổ Gia bị sát hại... Chỉ còn lại một mình con gái là Uyển Đình sớm đã đến tai của Âu Dương Vũ Thần rồi! Điều này khiến anh cả kinh ở lòng lẫn tinh thần. Việc này... Có thể do ai?

Hàng loạt các bài báo nghi vấn cứ liên tục được ra lò hàng ngày? Thứ mà mọi người quan tâm đó chính là đã có việc gì xảy ra giữa hai nhà Cổ Thị - Âu Thị?

Mọi chuyện mâu thuẫn từ đâu mà có!

Người duy nhất mà mọi người nghĩ tới chỉ có thể là Lã Thư Di - Tiểu thư ở gia tộc Lã Gia mười năm về trước và từng là thanh mai trúc mã với Âu Tổng đốc..

Điều Kỳ từ bên ngoài cung kính đi vào, cúi gập người nói: "Chủ tịch, việc này có một chút làm xáo trộn các cổ đông? Họ mong anh không lấy việc tư ở nhà, để ra làm việc chung của mọi người."

Vũ Thần là trong lòng rối như tơ nhện hừ lạnh một cái, nói với Điều Kỳ: "Nếu sợ tôi như vậy, thì rút vốn! Con người tôi trước giờ như thế nào là đều không rõ hay sao?" _ Anh quát lớn... Nét mặt liền cau lại nhìn trông thật rất khó ở?.

"Rầm" _ Chưa kịp gì cả bên ngoài liền truyền đến tiếng động mạnh! Vũ Thần nhắm mắt xem ai lại cả gan đẩy cửa?!

Thì chợt nhận ra người đang bước vào đó chính là ba của mình, cựu chủ tịch Âu Thị - Âu Dương Lãnh Hiên. Nét mặt anh liền giãn ra được một chút, nhưng mà vẻ mặt của ông có chút khó chịu a.

Điều Kỳ tự giác biết mình nên làm gì là đã tự cúi chào rồi lui ra ngoài. Đến lúc này thì sự tức giận của Lãnh Hiên mới thật sự là bùng nổ: "Cậu cảm thấy bản thân mình quá giỏi rồi sao? Ngay việc mẹ cậu bị tai nạn cũng lấp liếm tôi!!"

Ông tức giận gằn giọng nói, cả mặt tức đến mức đỏ lên. Quăng lên bàn cả một sấp hồ sơ, Vũ Thần lúc này dường như hiểu ra việc gì đó, anh mới nhẹ giọng.

- Ba, ba biết rồi sao. _ Anh tiến tới cầm lấy sấp hồ sơ lên xem, đó là tài liệu mà ông đã cho người đi điều tra tai nạn

- Việc tôi biết làm cậu không vui, đúng vậy không. _ Âu Dương Lãnh Hiên quả thật rất thất vọng về con trai mình đó!

- Ba đừng nghĩ sâu xa như vậy, con đối với ba cần phải như thế sao! _ Anh nói lại tâm trạng cực kì có chút không vui.

- Hay cậu đợi đến lúc mẹ cậu đến mức lâm nguy rồi mới nói hả? _ Ông hét cả lên. Lãnh Hiên lúc nào cũng coi vợ hết như sinh mạng của mình, vậy mà con.

Nghe ba mình nói vậy, Vũ Thần chẳng nói gì mà lẳng lặng xoay người đi, đến ngay cửa kính lớn nhìn xuống phố mà đứng đó. Lãnh Hiên cũng không thêm không bớt gì ở câu chuyện này ông chỉ tức là anh giấu giếm ông về việc bà đã bị tai nạn giao thông nằm viện thôi...

Không gian bỗng chốc rơi vào im lặng, cả hai không ai nói với nhau điều gì!!!

- Vũ Thần.. Chuyện của Cố Gia có phải do cậu nhúng tay vào không? _ Ông lại hỏi thêm, ông hoàn toàn không thích.

- Ba, ba nghĩ làm sao vậy? Con không.

Anh nhanh chóng phản bác lại nhưng tính ông Lãnh Hiên vẫn rất ngờ vực....

- Điều gì chứng minh? _ Lãnh Hiên nói như vậy khiến anh liền im bặt rồi đấy!

- Người một nhà ba và con có cần phải nghi ngờ nhau như vậy không. _ Trầm lặng một chút, Vũ Thần mới lên tiếng.

- Có cần không, cậu là người rõ nhất ở trong chuyện này. Vũ Thần, cậu tin Lã Thư Di mười phần thì đủ cả mười rồi. Còn con bé Uyển Đình thì nó sai sao??

Vũ Thần khi nghe đến tên của cô, ngay lập tức rơi vào trầm mặc. Anh có quan tâm cô, sợ rằng cô không thể vượt qua cú sốc này. Nhưng anh thật sự chả liên quan gì đến, anh đã hứa với cô rồi mà.

Nhưng điều mà Vũ Thần sợ nhất ở cái thời điểm này! Chính là Cố Uyển Đình sẽ nghĩ anh là chủ mưu của mọi việc..

Chuyện mười năm trước, Lãnh Hiên ở trong giới thương trường lúc đó biết...

Nhưng mọi chuyện còn có một dấu ấn khác, chỉ là con trai ông tìm không ra.

Mà lại mê muội Thư Di đến sống chết!

Thật sự, chuyện ở quá khứ có các điều rất ngờ vực? Nó vẫn mãi mãi là một bí ẩn lớn Lãnh Hiên muốn con trai mình có thể tự nhìn nhận ra. Quay đầu càng sớm một chút thì có lẽ sẽ hối hận ít đó

"Chủ tịch.. Có chuyện rồi? Lã tiểu thư cùng Cố tiểu thư đã bị bắt cóc hết cả!"

- - - - -

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 68: Mày rốt cuộc chọn ai?

Âu Dương Vũ Thần nghe xong tin, liền ngay lập tức lái xe đi tới nhà hoang đó đã được bọn côn đồ gửi tới.. kèm theo đó là bức ảnh cả hai người bị trói tay!

Trong lòng anh hoàn toàn bấn loạn cả lên rồi.. nhanh chóng lái xe với tốc độ kinh hoàng ở trên đường? Không có ai dám cản, vì biển số xe của anh là biển số xe đặc biệt, người dân thành phố là nhìn một cái đã biết ngay đó là ai rồi..

Trước khi đi Vũ Thần đã kêu Diêu Kỳ ở tập đoàn liên hệ với Diệp Tiêu, Đường Thiệu Huy một tiếng! Sau đó sẽ nhanh chóng triệu tập người bên bang phái?

Lòng của Vũ Thần đã rồi lại còn hoảng loạn nữa. Anh chưa bao giờ mất đi cái sự bình tĩnh như vậy cả. Một bên là Lã Thư Di, một bên là Cố Uyển Đình! Mục đích cuối cùng của bọn bất cóc là gì a?

Nếu chúng nó muốn tiền, muốn nhà...

Những thứ đó anh đương nhiên dư dả.

Nhưng anh sợ đối diện với việc chúng sẽ làm tổn thương đến một trong hai?

Anh càng sợ hơn khi gặp lại cô? Bởi vì ở hôm tại tòa li hôn, cô đã nói rất rõ là cả đời này về sau cũng là không muốn có thêm một lần nào nữa gặp mặt anh.

Một bên là người anh yêu - Thư Di. Rồi ba anh.. lại kêu anh bằng mọi giá đều phải đem một Uyển Đình lành lặn về..

Mọi chuyện thành ra đến mức này thử hỏi xem nếu đặt vào hoàn cảnh vậy a.

Mọi người có biết cách xử trí thế nào?

Xe của anh nhanh chóng đã đến tại cả khu nhà hoang kia, nơi đây thật xa với thành phố, lại còn rất hoang vu nữa??

Mùi ẩm mốc của cỏ cây, mùi rỉ sét của những mái tôn lợp nên ngôi nhà. Nghe thôi cũng đã thấy thật sự khó chịu lắm rồi! Vũ Thần nhanh chóng xuống xe..

Cánh cửa của nhà hoang chỉ khép hờ?

Nên anh liền đẩy cửa đi vào, nhưng cứ luôn cảnh giác mọi thứ xung quanh ở nơi đây. Bên trong tối om, chỉ có phần nửa ánh sáng từ bên ngoài lọt vào đó?

Lúc này, từ hai bên hông liền có cả hai người đàn ông đang lao đến, ở trên tay còn cầm theo cả gậy bóng chày. Nhưng có lẽ những tên này coi thường anh à!

Vốn là lão đại của bang Thần Ứng bao nhiêu năm, đương nhiên sức lực hoặc võ nghệ của anh đều hơn mọi người...

Cộng thêm cả tính nhạy bén vốn có thì anh rất dễ dàng nhận biết được người nào đang đi tới gần anh trong phạm vi xung quanh. Hai tên kia cùng một lúc đều vung gậy lên nhưng nhanh chóng đều bị Vũ Thần bắt được. Anh dùng cả chân đá một phát thật mạnh vào phần bụng của tên bên phải trước? Giật lấy được một cây gậy bóng chày rồi đánh.

Chỉ trong vài quyền, hai tên đó liền đã nằm im phệt dưới mặt đất, anh thầm nghĩ những tên này có lẽ không vừa gì đâu. Chúng còn biết khờ anh trước a..

- Âu Tổng, thật sự quá coi thường mày rồi! Năm phút vừa rồi quả thật đã làm tao mở mang được tầm mắt rất nhiều.

Một bóng người từ phía bên trong vẫn đang đi ra, lại còn vỗ tay bùm bùm hả.

- Người là..? _ Vũ Thần neho mắt nhìn tên kia, cảm giác thấy hắn có chút gì... đó khá quen thuộc? Anh suy nghĩ liền ra ngay, hắn là cái tên những hôm này đang bị cảnh sát truy lùng ráo riết, các tội danh từ ăn cắp đến gây rối trật tự..

- Thả người ra đây tao liền để mày đi!!

Anh mở lời trước, giọng nói chắc nịch.

- Buồn cười thật Âu tổng? Anh nghĩ là chúng tôi thật sự dễ dàng tha người à.

Tên kia cười một tràng lớn, hần là vẫn cố nhấn mạnh chữ " chúng tôi ". Vì ban nãy nhìn hần rõ anh vô đây chỉ cô độc một mình hần đương nhiên có lợi thế!

- Tính tao không thích dài dòng.. Nhất là đối với loại không cùng đẳng cấp, y như mày vậy! Một là mày thả người, là tao liền bỏ qua xem như chưa có gì cả. Hai là mày tự biết rõ kết cuộc diễn ra!

Vũ Thần kiêu ngạo nói cuộc đời anh là đã gặp qua những lão đại lớn hơn rồi.

Những tên tép riu này à? Tính ra vẫn.. Chẳng là cái thá gì trong mắt anh hết?

Nhưng anh vẫn muốn nhẹ nhàng một chút, vì cả hai người trong đó.. Thật là quá khó rồi, anh chỉ muốn họ an toàn.

- Mày nghĩ rằng mọi chuyện sẽ dễ như lời mày nói sao? Chà chà, để tao xem! Một bên là thanh mai trúc mã... Mười năm xa cách tưởng chừng không gặp? Còn một bên.. Thì là vợ ở bên cạnh đã hai năm rồi. Tao đang nghĩ xem.. Mày rốt cuộc chọn ai, Âu Dương Vũ Thần?.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 69: Tôi nợ em tình yêu cả đời

- Mày nghĩ rằng mọi chuyện sẽ dễ như lời mày nói sao? Chà chà, để tao xem! Một bên là thanh mai trúc mã... Mười năm xa cách tưởng chừng không gặp? Còn một bên.. Thì là vợ ở bên cạnh đã hai năm rồi. Tao đang nghĩ xem.. Mày rốt cuộc chọn ai, Âu Dương Vũ Thần?

Người đàn ông kia đột nhiên lại buông lời thách thức như vậy, làm anh có chút bối rối. Đôi mắt anh nheo lại, lại nghĩ đến chuyện này giờ chưa thấy được người đâu, liền nhìn qua nhìn lại liên tục, nói: " Mày uy hiếp tao? Nhưng quan trọng, là người của tao đang ở đâu? "

Hiện tại đang đơn thân độc mã ở nơi này, Vũ Thần không dám hành động hồ đồ.. Vì chính anh cũng chẳng biết bọn chúng sẽ có ý đồ gì nữa. Tên kia nghe anh nói như vậy liền cười lớn lên, vẻ mặt vẫn rất bình thản mà không hề tỏ ra sợ sệt gì cả.

- Thế nào? Chưa gì đã sốt sắng rồi sao.. _ Hần ta liền đập tay hai cái, phía đằng sau liền có người bước ra. Chính xác là hai tên, một tên giữ lấy Thư, một bên là giữ lấy Uyên Đình, cả hai đều bị trói hết cả tay. Lã Thư Di thấy Vũ Thần như là thấy được vàng, cố gắng muốn vồ tới nhưng bị kéo lại..

Uyên Đình lúc này mới mơ hồ mở mắt ra, đầu cô vẫn còn choáng váng, nhưng chuyện gì đang???

Cô nhớ lúc này mình vẫn đang đi mua đồ ở gần nhà, đang trên đường đi về thì bị đánh cho ngất..

Ánh mắt cô lại thấy một lần nữa rơi vào người đứng phía đối diện, là anh. Nhưng ánh mắt này thể hiện rất rõ sự căm hận, khinh bỉ đối với anh. Nếu có thể, cô chỉ muốn anh chết quách cho xong là được. Cô muốn trả thù, vì anh đã giết chết đi người thân của cô, nhớ lại chuyện cũ chưa hề nguôi ngoai khiến cô lại như muốn phát hỏa lên! Âu Dương Vũ Thần, anh còn diễn kịch hay nữa sao hả.

Vũ Thần vừa nhìn thấy Thư Di nước mắt lưng tròng như vậy trong lòng anh đương nhiên lo lắng!

- Âu tổng, không biết ngài có xót không đây? Tôi nhìn thấy hai mỹ nữ này, trong lòng liền thấy hơi dễ chịu rồi. _ Hần ta nói xong liền cười nham nhở, đi một vòng sang cả hai, bàn tay không ngừng sờ soạng một chút. Lã Thư Di liền lấy hết sức mà động đậy, có ý muốn tránh né đi tay của hần đó.

- Mẹ kiếp. mày dám động đến cô ấy sao? _ Anh đột nhiên hét lớn về mặt vô cùng tức giận đến đỏ.

- Mày nói thử xem, còn mỹ nữ này thì sao, mày có quan tâm đến không? _ Hần ta lại vòng qua tại chỗ của cô, vuốt ve một chút. Cảm giác cứ hệt như đang chơi mèo vờn chuột với Vũ Thần vậy đó.

Đến lúc này, anh mới để ý đến cô, liền bất giác mà chôn chân tại chỗ. Cả hai ánh mắt chạm nhau ngay giờ phút này, Vũ Thần cảm thấy có chút không đúng.. Cô nhìn anh lạnh nhạt như vậy sao??

- Thật tốn thời gian của tao quá, bây giờ mày muốn thế nào đây. _ Hần ta quay lại vào vấn đề ban nãy, không biết trong đầu có toan tính những gì nhưng hần ta lại mở bằng keo bịt miệng của Thư Di cùng Uyên Đình xuống. Chú ý của người này là quá rõ ràng rồi, cùng lúc nghe hai người con gái van xin mình, Vũ Thần sẽ rất rối rắm. Nhưng hần ta lại chỉ cho anh chọn một, đều có lý do hết cả.

- Thần.. Em sợ quá, bọn chúng đánh em. Hệt như quá khứ những năm trước vậy, anh cứu em đi? Em không muốn như vậy aaa. _ Tiếng la thất thanh của Thư Di vang lên trong không gian có chút tĩnh mịch thế này, như đánh một đòn tâm lý mạnh vào anh.

- Thư Di, em đừng sợ, sẽ không sao đâu. Có anh ở đây, sẽ không ai làm tổn hại đến em cả. _ Đúng như suy nghĩ của mọi người, Vũ Thần liền hạ giọng để an ủi Thư Di một cách nhẹ nhàng êm ái..

Cố Uyển Đình vẫn ngồi im không nói gì, cô nhìn hai người này diễn kịch với nhau như vậy.. Trong lòng là vừa đau nhưng vừa hận.

- Tao muốn cứu cả hai, không bỏ lại một ai. Mà muốn thứ gì, tao đều cho tất. _ Vũ Thần nói vậy?

- Cái tao muốn không phải là tiền đâu, tao chỉ cần giao dịch cái đánh gì hết!! Âu Dương Vũ Thần, mày chính là cái gai trong mắt của tao đã từ lâu lắm rồi? Một trong hai con nhai này ở đây đều có những vị trí riêng trong lòng của mày, có đúng không? Vì thế, tao muốn mày chọn một mất một!

- Vũ Thần, làm ơn, đừng bỏ rơi em như những năm trước, em xin anh. _ Đằng sau câu nói của hắn ta là tiếng khóc rồi gào thét của Thư Di, làm anh không thể nào kiềm lòng được. Vì thế nên là anh muốn đánh liều một phen, nếu có thể hạ được hắn ta, thì có lẽ tình huống chuyển biến một chút.

Trong khoảng thời gian đó vừa đủ để người của anh lên tới, như vậy là cả hai sẽ đều được cứu rồi nhưng chưa gì hết, phía sau lưng anh đã bị một người cầm gậy đánh mạnh xuống một đòn. Đúng lúc này cả một đám người từ đâu từ phía vây quanh, cùng nhau hòa vào đánh tới tấp anh mà chẳng ngừng lại. Sức của một người đương nhiên không bì lại được với nhiều người, Vũ Thần liền trọng thương, máu thấm đẫm cả một cái áo sơ mi kia. Hắn ta thấy như vậy liền cười hả dạ tuyệt đối.

- Cố Uyển Đình.. Tôi nợ em tình yêu một đời này, không biết chừng nào sẽ trả được. Tôi cũng chả có cách nào mà bỏ người mình yêu ở lại đây để cứu em về mà đền tội cả.. Vì thế, tôi để lại em nơi đây, coi như nợ em thêm một mạng. Tôi xin lỗi! _ Vũ Thần gắng gượng đứng dậy, nhìn thẳng cô là nói ra những lời như vậy, cúi đầu xin lỗi cô chân thành. Như vậy đã đủ khiến tên kia hiểu rõ anh là chọn ai rồi. Hắn ta liền ra hiệu cho đàn em của mình mở trời cho Thư Di, cô ta liền chạy đến anh!

Có ai thấu được rằng, trong tim cô, hoàn toàn lần này đã đau như chết rồi! Có muốn gượng thêm cũng không thể được nữa, khoảnh khắc Vũ Thần ôm chặt lấy Thư Di với nét mặt lo lắng, rồi xoay người rời đi đã cho cô biết được rằng, cả đời này cô có làm gì đi nữa cũng không so bì được cô ta.

- Tôi không cần anh xin lỗi, tôi chỉ muốn anh biết rằng, chỉ cần anh thật sự cùng cô ta rời đi thôi.. Đời đời kiếp kiếp về sau, tôi sẽ cầu xin ông trời, hoàn toàn không muốn cùng anh trùng phùng dù chỉ một lần nào nữa.

Âu Dương Vũ Thần nghe xong lời nói này của cô bước chân liền dừng lại, tim bị nghẹn lại đến khó chịu, đến cuối cùng cũng chỉ cố gắng thốt được ra câu: " Xin lỗi, tôi không ép bản thân mình yêu em được, em có thể hiểu cho tôi không? "

- Hiểu cho anh sao? Vậy mười hai năm qua tôi im lặng nhịn nhục là vì ai, là vì cái gì, anh nói thử đi cho tôi nghe. Anh chọn cô ta, lúc nào cũng là cô ta, có một lần nào anh chọn tôi chưa?? Đến hôm nay, tôi hiểu ra mọi thứ rồi, tôi cho anh mười hai năm, đổi lại được là anh đẩy tôi vào chỗ chết a.. Cút, anh cút đi cho tôi. _ Uyển Đình hét lớn lên, cúi mặt xuống mà khóc, bảo bảo à, ba của con cả đời này vẫn là không chọn mẹ, còn muốn đẩy hai mẹ con mình vào chỗ chết nữa. Tệ thật đấy...

" Tôi thật sự mong mình có siêu năng lực quay ngược thời gian vào thời điểm mười hai năm trước đó, đem hết tất cả thời gian kí ức liên quan đến anh xóa đi, xóa hết tất cả mọi thứ. Tôi thà rằng cả đời này chưa bao giờ gặp được anh, Vũ Thần.. "

Dù đau lòng đến đâu, thì Vũ Thần vẫn một mực dìu Thư Di ra khỏi nhà hoang. Còn cô vẫn ngồi đó mà khóc đau thương tâm phé liệt, tất cả đều mất hết tất cả rồi. Thật sự mất hết tất cả rồi!!!

Vũ Thần cùng Thư Di vừa đi ra nhà hoang, trong lòng anh vẫn không thể nào chịu đựng được. Lỗi là do anh, cũng là anh mắc nợ cô rất nhiều. Sau khi đi xa khỏi nhà hoang được mười mét, liền có tiếng nổ vang trời xảy ra, rung động cả một rừng cây và bầu trời kia? Tim anh giật mạnh một cái rồi quay đầu lại, trước mặt anh chỉ còn lại một đám cháy lớn mà thôi.

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 70: Lần này cô ấy thật sự từ bỏ rồi

Sau khi tiếng nổ lớn xảy ra, cả một căn nhà hoang đều chìm trong biển lửa, Vũ Thần hốt hoảng đến mức hai chân không đứng vững, thanh âm trong tim như bị ngừng đi, hai tay anh phải gồng lên mới chống cự được với cái loại tình huống này, gân xanh cũng vì thế mà nổi lên rất nhiều.

Cùng lúc này thì Đường Thiệu Huy, Diệp Tiêu cùng người của bang Thần Ưng mới đến ứng cứu...

Họ cùng bất ngờ vì đám cháy lớn ở phía trước mặt, mọi người đều nhanh chóng thực hiện các kế hoạch để giảm bớt đi đám cháy, Thiệu Huy cùng Diệp Tiêu đi đến ngay chỗ anh hỏi: " Thế nào rồi hả? Tại sao chỉ có mỗi Thư Di ở đây thôi. " _ Thiệu Huy có chút nóng lòng mà nhìn qua nhìn lại! Vì cậu biết rõ Uyển Đình đã vì bạn của anh mà hi sinh quá nhiều rồi. Ít ra đã li hôn rồi nhưng lại thế nào đó mà bị bắt cóc, phải giữ an toàn cho cô ấy giờ phút này may ra là giúp bạn anh làm phước.

- Bên trong.. trong đó. _ Vũ Thần áp ứng, không nói nên lời, nhìn đám cháy hoảng loạn ngay đây mà tim anh như ngừng đập. Vài phút trước anh vẫn còn đang nói chuyện với cô mà, sao thế này?

- Mẹ kiếp! Cậu thật sự nhẫn tâm đến như vậy sao là một xác hai mạng đó. _ Diệp Tiêu lần tới nắm lấy cổ áo của anh mà liên tục đâm vào mặt. Sở dĩ chuyện Cố Uyển Đình mang thai Diệp Tiêu vẫn chỉ mới biết cách đây vài ngày thôi. Vì hồ sơ bệnh án của cô vẫn còn được lưu ở trong bệnh viện..

- Nhanh lên, mau dập tắt đám cháy này đi, bên trong còn thiếu phu nhân của các cậu nữa. _ Diệp Tiêu cùng Thiệu Huy liên tục la lớn, trong lòng cũng không ngừng thầm rủa đứa bạn chết tiệt kia.

" Một xác hai mạng " _ Âu Dương Vũ Thần không thể khống chế được những cú đánh kia, liền như thế mà ngã xuống đất, trong miệng luôn lặp lại bốn chữ khi này mà bạn mình vừa mới nói xong!!

Nói như vậy.. Là Uyển Đình đang mang thai hay sao, tâm của anh lần này lại chấn động mạnh dữ dội hơn khi nãy, chuyện này, chuyện này có phải là thật hay không chứ? Thư Di vừa thấy anh ngã liền lao tới đỡ anh đứng dậy, trong lòng thì không khỏi vui thầm. Như vậy thì chuyện lần này thế là đã quá may mắn phải không lại được một mũi tên mà trúng hai con nhạn liên tục như vậy chứ.

Đám cháy mãi không thể ngừng lại, mọi người đều được huy động để nhanh chóng dập tắt đi nó.

Nhưng cái duy nhất ở đây chính là điều kiện thời tiết không thuận lợi, gió lúc này lại một lớn hơn lúc nãy nữa? Vũ Thần, có phải lần này, Cố Uyển Đình thật sự mệt mỏi đến tận cùng rồi hay không chứ, đến ông trời cũng không muốn cho chúng ta dập tắt được đám cháy này để cứu cô ấy nữa là

Vì quá kiệt quệ, Vũ Thần cũng nhanh chóng ngã xũ, anh hoàn toàn không biết được lúc ngã xũ đã xảy ra chuyện gì cả. Đến khi anh tỉnh lại cũng là chuyện của hai ngày sau rồi, là chuyện mới a.

- -----

- Vũ Thần, tôi hận anh.. Thật sự hận anh, đứa con của tôi, cũng do anh mà chết đi rồi. _ Trong khi mơ, anh thấy Cố Uyển Đình quay về đòi mạng về mặt rất hung dữ, thân thể đều bị biến đen đi cả.

Âu Dương Vũ Thần vì thế mà lại bất ngờ tỉnh dậy, kế bên là Lã Thư Di đang ngủ gật để chăm sóc..

Mồ hôi tuôn ra nhễ nhại, anh bất giác mà đưa tay đặt lên tim của mình, nó vừa đau lại vừa nhói!!

- Thần, Thần, anh tỉnh lại rồi hay sao. _ Thư Di cảm nhận được, cô ta liền ngay lập tức tỉnh dậy rồi quan tâm lo lắng hỏi han cho anh, nhưng nhận lại chỉ là khuôn mặt đờ đẫn của người đàn ông đó

Lúc này, bên ngoài Diệp Tiêu mặc đồ bác sĩ tiến vào, vẻ mặt lạnh nhạt nhìn vào anh, không muốn nói lời nào. Vũ Thần như nhớ ra việc gì đó, ngược mặt lên cầu khẩn với Diệp Tiêu! Anh ta thấy vậy mới giả vờ ho một cái, nói: " Thư Di, cô xuống căn tin mua cho cậu ta ít cháo thịt nóng ăn vào đi."

Cô ta nghe vậy cũng không biết nói gì hơn, đứng dậy đi thẳng ra ngoài thôi. Ở bên trong Vũ Thần cùng Diệp Tiêu mặt đối mặt với nhau, không gian trầm tĩnh đến đáng sợ? Anh mới lên tiếng hỏi:

" Chuyện hôm đó.. Đã diễn ra thế nào rồi? " _ Tiếng của anh khàn đặc, khuôn mặt lộ vẻ hốc hác.

- Chết rồi. _ Đối diện với loại câu hỏi này của Vũ Thần, anh ta chỉ nhàn nhạt nói ra hai chữ vậy đó.

- Cái gì, cậu nói ai chết? _ Anh nghi hoặc hỏi lại, vẻ mặt đột nhiên cau lại không thích ứng kịp việc này. Diệp Tiêu thốt ra hai chữ này bình thản như vậy, đương nhiên dễ gây cho người khác tò mò..

- Cậu thôi đi Vũ Thần! Cậu không phải muốn cứu Thư Di sao, Cố Uyển Đình chết rồi, thật sự chết!

- Ha! Cậu đang nói nhầm nhứ cái gì vậy chứ, cô ta cùng lắm bị thương vài tuần sẽ nhanh khỏi mà.

Sự thật này, ngay cả Thiệu Huy và Diệp Tiêu cũng không thể chấp nhận được nữa là. Nếu có thể..

Anh ta thật sự muốn moi tìm bạn của mình ra, xem coi nó được làm bằng gì mà vô tâm đến thế?!

- Hôm đó gió lớn, ngọn lửa phải mất đến bốn tiếng mới khống chế được. Những thứ còn sót lại là một bộ xương người và những tàn tro sau đám cháy, như thế đã đủ chưa? Âu Dương Vũ Thần cậu thật sự đã giết chết hai mạng người rồi. _ Sự tức giận lên đến đỉnh điểm, Diệp Tiêu lớn tiếng nói.

- Cái.. gì? Cậu lặp lại thử xem, cái gì là hai mạng người cơ chứ? _ Vũ Thần nghi ngờ hỏi lại cho rõ.

- Cố Uyển Đình, cô ấy đang có thai. Nhưng bây giờ thì sao, cậu đẩy cô ấy vào chỗ chết rồi? Nói đi! Cô ấy và đứa bé có tội tình gì, nó là cốt nhục của cậu đó, đã vừa lòng há dạ chưa? Tôi nói cho cậu biết, lần này là sự thật.. Uyển Đình, cô ấy đã thật sự từ bỏ cậu rồi, cô ấy mệt lắm rồi.

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Tôi chưa từng nghĩ nó đau đớn như vậy

Sau khi biết được tin đó, Âu Dương Vũ Thần khuôn mặt như tờ giấy trắng, hai tay anh buông thõng xuống, trong tim dấy lên một cơn đau bất ngờ, Cố Uyển Đình thật sự, thật sự đã chết rồi sao chứ.

- Diệp Tiêu, cậu im đi. Đây không phải là chuyện đùa đâu? _ Anh cười ha hả, không tin vào câu mà bạn của anh nói. Mặc dù anh chính là người bỏ cô ở lại đó, nhưng mọi chuyện làm sao có thể!

- Cậu không tin vì bản thân cậu ích kỉ, cậu coi việc Uyển Đình ở bên cạnh cậu là lẽ đương nhiên?? Cậu coi đó là trách nhiệm của cô ấy, có đúng không? Làm ơn đi, người ta hi sinh cho cậu mười hai năm rồi, cậu hi sinh cho cô ấy được cái gì chưa? Bây giờ cậu có thể đường đường chính chính là ở bên Thư Di rồi, hạnh phúc thế mà. _ Diệp Tiêu cười nửa miệng nói về mặt thật sự rất khinh bỉ anh

Đúng! hai người là bằng hữu đã nhiều năm, nhưng đối với Diệp Tiêu mà nói anh ta không thể nào chịu được sự nhẫn tâm này của bạn mình. Nếu người có tội thì có xử họ như thế nào cũng được...

Nhưng ở đây, người có tội không phải là Cố Uyển Đình? Anh ta nói tiếp: " Cố Gia hoàn toàn bại tất cả dưới tay cậu rồi. Nếu còn có tình người, thì ngày mai đi nhận cốt cô ấy về chôn cất cho tốt đi. "

Chỉ để lại một câu nói như thế Diệp Tiêu cũng rời đi. Một xác hai mạng, là đã quá tàn nhẫn rồi đó!

Vũ Thần vẫn ngồi trên giường bệnh, ánh mắt mơ hồ nhìn về phía khoảng trống vô định. Tại sao?!

Bây giờ anh có thể ở bên cạnh người anh yêu rồi nhưng anh lại cảm giác trống rỗng đến như vậy.

Sau khi xuất viện, anh đến nhận tro cốt của cô rồi, tất cả chỉ còn những hạt cát thế đấy. Người lúc trước ở ngay bên cạnh, ngày ngày làm bao điều vì anh, bây giờ chỉ còn là cát bụi là cái cuối cùng.

Anh muốn cho cô được về nơi an nghỉ, muốn cô được hòa mình vào biển trời, nên đã tự mình đến tại một bãi biển vắng người, cầm theo tro cốt của cô. Quyết định cuối cùng này của anh cũng chẳng có một ai được biết, bây giờ mọi người có nhìn anh bằng ánh mắt như thế nào anh cũng là không hề bận tâm đề ý đến. Trong đầu anh lúc nào cũng nghĩ đến Uyển Đình, nghĩ đến cô về mọi thứ?..

Âu Dương Vũ Thần cảm thấy cốt trên tay mà lòng nặng trĩu, hai bàn tay run rẩy không biết làm gì...

Đến bước đường cuối cùng này, em cũng là vì tôi mà chịu biết bao nhiêu áp lực, em nói đi? Em ra đi như vậy, càng làm tôi khó xử thêm khó xử. Đôi lúc tôi tự hỏi mình sao em lại ngốc đến như thế.

Chỉ cần nghĩ đến chính mình cầm lấy tro cốt của cô rải xuống là lòng anh nặng trĩu như tảng đá.

Nhưng cuối cùng, anh cũng phải gồng mình lên, nắm lấy một mớ cát đầu tiên, bình tĩnh rải nó từ từ trôi theo dòng nước cuốn trôi. Đôi mắt anh đỏ hoe ngập nước, cảm giác này sao lại có thể hả?

Cứ thế từng đợt từng đợt tiếp theo, trong hũ cốt cũng chẳng còn một thứ gì cả. Tro cốt cô là cũng trôi đi rồi, tôi muốn hỏi em, tôi để em ở nơi này, em có phải sẽ rất giận tôi không, em có cô đơn...

Dù ai có mạnh mẽ đến đâu đi nữa, cũng sẽ có một khoảnh khắc nào đó họ yếu lòng trước tất cả!!

Vũ Thần khụy cả người xuống mặt đất, tay ôm chặt lấy hũ cốt, nước mắt cứ như vậy mà rơi từ từ.

Những tiếng nấc nghẹn bắt đầu phát ra, tại sao bây giờ anh lại đau đớn như thế, là anh từ bỏ cô..

Là anh để cô lại ở căn nhà hoang đó mà chấp nhận cứu Thư Di.. người mà anh yêu nhất trên đời.

Cảm giác lúc này thật khác lạ so với cảm giác nghe tin Lã Thư Di tự tử mà chết ở mười năm trước!

Lúc đó anh nhất thời mà đau lòng, còn bây giờ, vẫn là đau lòng! Nhưng sự mất mát này cứ dần là ăn sâu vào trong trái tim của anh, đục khoét trái tim của anh ra thành một lỗ hổng cực kì lớn đó.

Kể từ giờ, sẽ không còn ai hằng ngày ngồi ở ghế sofa chờ anh về cho đến khi ngủ gật cũng không biết, sẽ chẳng còn ai một ngày làm đủ cho anh ba bữa đầy đủ dưỡng chất mặc dù biết rất rõ rằng anh sẽ không về nhà. Sẽ không còn ai ngu ngốc đến mức biết anh vương vấn tình cũ... ngoại tình với người này người khác mà vẫn im lặng không nói một câu! Chỉ muốn làm tròn được bổn phận của một người vợ vốn có, chỉ muốn chăm sóc hi sinh mọi thứ mặc cho anh lúc nào cũng ghét bỏ!

Cố Uyển Đình chỉ cần một mình anh là đủ, còn anh thì như thế nào? Chỉ cần Lã Thư Di là đủ rồi à.

Cố Uyển Đình yêu anh một lòng một dạ? Thì anh lại chỉ một lòng một dạ với một mình Lã Thư Di

- Vậy tôi nên đi cầu trời cho cô chết đi thật nhanh mới được. Nói cách khác.. Là biến mất khỏi cuộc sống của tôi đi?

- Uyển Đình.. Cô căn bản không hề xứng với tôi được bằng cô ấy đâu.

- Cố Uyển Đình, đó là bởi vì cô không xứng đáng! Không xứng đáng được ngồi ở cái chức thiếu phu nhân của Âu Gia, cô hiểu không?

- Cố Uyển Đình, cô thật sự không có tư cách cầu xin tôi. Chỉ được cái lảm lòi?

- Cố Uyển Đình, cô nghe cho rõ lời này mà tôi nói. Âu Dương Vũ Thần tôi, sau này không biết sống được tới năm bao nhiêu tuổi nhưng chỉ cần tôi còn sống thì tôi..cũng không bao giờ yêu cô đâu..

- Cái tình yêu đó của cô, làm tôi rất là ghê tởm! Cô không biết rằng Vũ Thần tôi thật sự rất khinh miệt cô sao? Làm ơn đem nó đi cho chó nó ăn đi, thật sự phiền phức quá!

- Làm ơn đi cô đừng ở đây tỏ vẻ cái sự thanh cao của cô nữa được không? Tôi thật sự nuốt không nổi đâu. Cô mở miệng nói không cần nhưng ở đời vẫn là có nhiều chuyện khó tin được lắm đấy?

Hết lần này cho đến lần khác anh si nhục cô, chà đạp đánh đập cô đến tận cùng của sự đau khổ.

Lại còn trù ẻo, hành hạ cô đến chết đi sống lại, bây giờ cô mất thật rồi.. Anh lại cảm giác như thế.

Nhưng cô chưa bao giờ kêu ca một lời nào, bây giờ nhớ.. Vũ Thần, mày chính là không có ít nhất một chút mặt mũi nào để đứng trước mặt cô ấy đâu. Bây giờ anh chính là người không có tư cách đến thăm viếng cô nhất, anh tàn độc với cô biết bao lần cô cũng đối xử anh rất dịu dàng thế mà..

Người ta nói, im lặng chính là người kia đã từ bỏ mà không hề hối tiếc rồi. Bây giờ cô chết đi như vậy, đột nhiên xung quanh anh cảm giác im lặng đến bất ngờ, anh không chịu được, làm sao mà có thể chịu được bây giờ? Ai làm ơn nói cho anh biết đi, Cố Uyển Đình, xin em, đừng im lặng vậy.

" Tôi nói tôi có chút hối hận, em tin không? Tôi sai rồi, thật sự sai rồi, đứa con của chúng ta cũng vì tôi mà mất, tôi thật sự không cam lòng. Uyển Đình, tôi nợ em rất nhiều, em cứ hận tôi đi... Chỉ là nếu có kiếp sau, làm ơn đừng cầu xin ông trời, tôi muốn được trùng phùng với em, muốn được bù đắp lại tất cả mọi mất mát mà tôi đã gây ra cho em ở kiếp này. Tại sao lúc em còn sống, tôi lại có thể mong em chết sớm đi một chút chứ? Bây giờ điều này thành sự thật, tôi lại mong nó chưa bao giờ xảy ra. Xin em, đừng nói rằng tôi ích kỉ, tôi thật sự muốn có em bên cạnh mình?? Bây giờ tôi hiểu cảm giác mất đi em nó như thế nào rồi.. Tôi chưa từng nghĩ nó lại đau đớn như vậy!! "

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Anh còn đủ tư cách sao?

Chỉ mới một tuần trôi qua thôi mà trông Vũ Thần gầy gò đi hẳn, râu đã mọc lôm chôm lên ở phía dưới cằm rồi! Cả khuôn mặt trông hốc hác hơn rất nhiều là khác.

Cả tuần rồi anh cũng không về nhà, ngôi nhà đó bây giờ không còn Cố Uyển Đình nữa.. Nghĩ tới như vậy có chút đau lòng.

Nhưng chuyện có như thế nào đi nữa thì Vũ Thần vẫn phải đối diện và chấp nhận.

Anh đánh đổi cô để cứu Lã Thư Di. Anh đã hứa hẹn cho Thư Di một đám cưới rồi cả một gia đình hạnh phúc nữa? Hiện tại nếu anh như vậy, chắc chắn sẽ rất có lỗi.

Nhưng trái tim của anh vẫn nặng nề như có một thứ gì đó đè nén lên. Ít nhất vẫn là như vậy, anh chưa muốn kết hôn đâu!

Càng nghĩ càng đau đầu, Vũ Thần trong bệnh viện chờ đợi như vậy cũng đã lâu...

Chỉ đến khi Diêu Kỳ chạy vào nói với anh rằng mẹ của anh ở phòng hồi sức là vừa tỉnh dậy anh mới tỉnh táo được một chút để chạy sang bên đó xem tình hình tiếp!

- Mẹ, mẹ tỉnh rồi, có cảm thấy mệt mỏi ở chỗ nào không. _ Âu Dương Vũ Thần mở cửa ra liền thấy mẹ và ba cùng ngồi đó..

Cảm giác nhẹ nhõm một chút, nhưng cả ba mẹ đều nhìn anh bằng một ánh mắt.

Đó chính là khó chịu Trình Hạ Linh giọng nói nhẹ nhàng cất lên: " Uyển Đình đâu?"

Nghe như vậy, anh liền ngớ người ra. Mẹ đừng nói cũng đã biết chuyện rồi chứ à?

Âu Dương Vũ Thần lúc này cũng cúi mặt xuống một chút, giả vờ đánh trống lảng.

- Con đi kêu Diệp Tiêu đến khám cho mẹ lại một chút sau đó chúng ta nói tiếp đi?

- Ý của anh là bà già này đầu óc là đã có vấn đề à. Tôi hỏi anh, Uyển Đình đâu rồi.

Trình Hạ Linh hét lớn, cạnh bên là chồng mình cũng chẳng biết nói gì hơn lúc này.

- Chết rồi! _ Từ cổ họng của Vũ Thần nhẹ nhàng nói ra hai chữ như vậy, nhưng sao mà có ai biết được anh thật sự khó khăn để có thể nói ra hai chữ đó như vậy chứ.

- Vũ Thần, con đang nói cái gì vậy? _ Lăn cả ba và mẹ anh đều không tin được cái việc này có phải là sự thật hay là trò đùa

- Hôm đó.. Lừa lớn quá, cứu không kịp!!

Vũ Thần cúi mặt xuống, giọng nói cứ hết như dần dần nhỏ lại. Chuyện đó xảy ra là một tuần rồi, có sao lòng anh vẫn âm ỉ?!

- Tại sao lại lừa lớn, Vũ Thần anh là đang nói cái gì vậy? _ Bà Trình Hạ Linh về căn bản vẫn đang không hiểu chuyện gì đây!

Cả căn phòng lúc này liền trôi vào sự im lặng, chỉ còn tiếng máy móc thiết bị thôi.

- Hôm đó.. Cả Thư Di cùng Uyển Đình bị bắt cóc con không có cách nào cứu một lần hai người được. _ Anh mệt mỏi nói ra sự thật, nhưng trái tim vẫn nhói lên hồi?

- Vậy là, anh cứu con tiện nhân kia rồi đã quên đi con dâu của tôi sao? _ Bà không có cách nào giữ được bình tĩnh. Chỉ bám víu vào người của ông chồng mình, gắng gượng để nói vài câu, nước mắt đầm cả.

Im lặng đồng nghĩa với việc chấp nhận.. Và đồng ý! Anh hoàn toàn im lặng trước câu hỏi của mẹ mình, liền nhận lấy ngay một bạt tay đau đớn của ba ruột mình...

- Vũ Thần, con bị điên sao, Có Uyển Đình con bé cố hết sức cứu mẹ con. Còn con! Lại đi đẩy chính người vợ ở bên cạnh hai năm với mình vào chỗ chết hay sao chứ.

Âu Dương Lãnh Hiên tức giận đỏ mặt, là ông dạy con không tốt hay sao? Vừa nãy nghe vợ mình kể mọi chuyện như vậy, thì chưa gì đứa con này là đã đẩy vợ nó vào chỗ chết rồi. Ông nghe bà nói lúc đó con bé cố gắng lao ra cứu bà nữa, nhưng chỉ là chiếc xe kia chạy quá nhanh mà thôi?

- Cút! Tôi chưa bao giờ muốn có đứa con như vậy, tôi dạy nó yêu thương gia đình? Nó lại vì tiểu tam mà bỏ mặc vợ nó. Đi ra khỏi chỗ này mau tôi một khắc cũng chả muốn nhìn thấy mặt một kẻ giết người!!!

Trình Hạ Linh gần như điên cuồng mà la lên, bà không thể chịu nổi được việc này.

Đúng, Vũ Thần là con ruột của bà, lúc nó đòi cưới được bằng Uyển Đình, bà rất vui sướng vì đã nghĩ con trai đã quên Thư Di rồi. Mặc dù Thư Di cùng Vũ Thần có hôn ước từ nhỏ, ban đầu bà không phản đối.

Nhưng về sau, thông tin Lã Thị đang âm mưu chiếm đoạt hết gia sản Âu Gia sớm đã được thám tử mật gửi về. Bà cũng đã định ngăn cấm nói chuyện này cho anh!

Nhưng không ngờ lại xảy ra việc cô ta tự tử mà chết rồi. Nên bà cũng không để ý.

Bà cứ ngỡ kết hôn với Uyển Đình, thì con bà vẫn không thay đổi. Chuyện con bé là bị đánh đập, hành hạ bà đều biết được..

Con bé hi sinh cho con trai bà nhiều như vậy, hiền lành ngoan ngoãn đến thế. Mà con bà lại ngược đãi con bé đến chết à?

Bà đương nhiên là không thể cam lòng!!

- Mẹ.. Ba nói cái gì vậy? Uyển Đình cứu mẹ? _ Mặt anh ngờ ngác không biết đâu là sự thật, không biết đâu là giả dối gì cả

Nhưng cuối cùng vẫn là bị đuổi ra ngoài!

Bây giờ anh mang danh đầy vợ mình vào chỗ chết, ba mẹ thì cũng từ mặt còn đâu nữa. Cuộc đời của anh, có ngày cũng có thể thành cái dạng này sao.. Nhưng mà anh thật sự có đủ tư cách gọi cô là vợ à?

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 73: Đã từng có một cố uyển đình yêu anh rất sâu đậm

Nói đến người kề cạnh Vũ Thần đã từ rất lâu, phải nói đến Diêu Kì! Từ ban đầu, lúc Vũ Thần nhậm chức chủ tịch Âu Thị đến bây giờ, anh ta là người trợ lý duy nhất từ xưa đến nay có lẽ cũng đã hơn bảy năm.

Vũ Thần là chủ tịch, là lão đại Thần Ưng!

Còn Diêu Kì là trợ lý đắc lực, cả hai đã rất nhiều lần cùng nhau sát cánh đi mọi nơi để gặp gỡ, kí kết với những ông trùm lớn.

Nhưng người máu lạnh nhất anh ta từng tiếp xúc, có lẽ cả đời này chỉ có Vũ Thần.

Tự mình đẩy thiếu phu nhân vào chỗ tận cùng của đau khổ, bị ba mẹ từ mặt cũng chẳng hề húng gì? Bây giờ vẫn còn ngồi ở đây thản nhiên xem tài liệu ở tập đoàn.

Thật khâm phục! Con người này... giống như là không có trái tim ở ngực vậy hả?!

- Diêu Kì.. những hồ sơ hợp đồng nào tôi chưa duyệt gọi người phụ trách đem lên.

Giọng nói băng lãnh này làm anh ta xém chút nữa là điều đứng, sao chủ tịch.. Cứ thản nhiên như chưa từng có gì xảy ra??

Không dám trái lời, Diêu Kì liền đã nhanh chóng gọi một cuộc xuống dưới đem lên cho anh? Thật sự có những lúc Vũ Thần làm anh ta ngỡ ngàng hết lần này rồi cứ vậy.

- Thần sao những hôm nay anh là không về nhà? _ Chỉ chưa đầy một phút sau, có người lên, nhưng không phải là người lên đưa tài liệu.. Mà là Lã Thư Di chứ ai nữa

Diêu Kì ngao ngán, anh ta cũng chưa lần nào có nổi một lần yêu mến nổi Thư Di?!

Âu Dương Vũ Thần đưa tay day day trán.

Bất đắc dĩ thở dài, Thư Di làm sao lại tìm cách mà lên được đây như vậy? Cô ta sà vào người anh, nũng nịu nói ra từng lời..

- Tập đoàn có việc bận, anh chưa thể về?

- Một mình ở nhà rất chán em không làm được gì hết, khi nào anh mới xong việc?!

Đối diện với loại câu hỏi này sắc mặt tỏa ra vẻ bối rối. Nói sao nhỉ? Không phải do tập đoàn có nhiều việc, mà là bản thân.. anh không muốn về cho lắm. Dù gì trước đó Uyển Đình từng chung sống với anh ở tại Lí Cung Nam, nghĩ lại thấy có gì là lạ!

- Em vẫn còn chưa khỏe hẳn, cứ ở đó vài hôm, anh xong việc sẽ về! _ Anh cũng tự nhiên mà trả lời như vậy, nhưng là không thích lắm? Ngày trước, Uyển Đình không hề giục anh phải về nhà thế này thế kia?

Chỉ có gọi là vào những hôm quan trọng đi ăn cùng ba mẹ mà thôi hoặc là những dịp như sinh nhật. Nhưng hầu hết là anh chưa bao giờ về. Tại sao lại nghĩ ra chứ?

- Được.. Bây giờ đi ăn cùng em một chút có được không, người ta đói meo cả rồi.

Lã Thư Di dịu dàng nói lại, hành động với giọng nói vô cùng lọt tai người khác. Chỉ riêng Vũ Thần là lại cảm thấy khó nghe?

- Điều chiều em, chúng ta đi. _ Thật lạ nhỉ tại sao đối với cô ta, anh đều rất ôn nhu.

Nhưng chỉ khi với Uyển Đình, anh lại biến thành một con người hoàn toàn khác lạ.

Chỉ đơn giản như người ta là vẫn thường nói, ở bên người bạn yêu, bất kể thế nào cũng đều được.. Còn đối với người mình không yêu chỉ có lạnh nhạt và chán ghét thế thôi. Cuộc sống vốn dĩ đã là như vậy.

Mặc dù do anh mà Cố Uyển Đình đã mất mạng và con, cũng là con của anh. Mặc dù là như vậy, nhưng Âu Dương Vũ Thần đã luôn nhớ rằng? Anh hi sinh Uyển Đình là vì cứu Thư Di, đó là quyết định từ anh!

Cho dù mai sau có như thế nào đi thì kết quả vẫn mãi là như vậy, không thể đổi đi.

Đã từng có một Âu Dương Vũ Thần chấp nhận đánh đổi người yêu anh là Cố Uyển Đình với người mà anh yêu là Lã Thư Di.

Hóa ra, người đã không yêu mình thì mãi mãi vẫn là không yêu. Thậm chí.. là tính mạng của mình thế nào.. cuộc đời mình đau khổ éo le bao nhiêu, vẫn cứ mặc kệ!

Vì không yêu chính là không yêu, cho dù ta có cố gắng đến thế nào đi nữa đều vô dụng mà thôi!!! Tại sao yêu đơn phương một người lại đau khổ? Vì chính ta đã tự mình chọn lựa con đường này.. Kết quả có ra sao thì tự đau cũng tự đi mà chịu!

Chỉ mong rằng Vũ Thần nhớ được, đã có một người từng yêu anh đến si dại, ngốc nghếch chấp nhận mọi đau khổ.

" Đã từng có một Uyển Đình yêu anh! Yêu rất sâu đậm, vẫn cứ lạc quan sau bao nhiêu đau khổ do anh gây ra! Đối với cô Vũ Thần là một bầu trời sao rất đẹp, còn đối với anh, Cố Uyển Đình là một con điểm anh rất hận, thế thôi! "

- -----

[Tác giả: @seunghyunttop]

Bạn đang đọc truyện *Hóa Ra Chúng Ta Vẫn Còn Yêu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.